தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

வியாழக்கிழமை, 1981 ஏப்ரல் 30.

சித்திரை 18, துன்மதி—திருவள்ளுவர் 2012.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி

முன்னே தான் சமமாக இருந்து பின்பு பொருளைச் சீர்தூக்கும் துலாக் கோல்போல் அமைந்து, ஒரு பக்கமாகச் சாயாமல் நடுநிலைமை போற்றுவது சான்றோர்க்கு அழகாகும்.

ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி* இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.

1. இரங்கல் குறிப்பு.

முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. ஏ. சாம்பசிவம் மறைவு.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் முன்னாள் உறுப்பினரான திரு. ஏ. சாம்பசிவம் அவர்கள் 29—4—1981-ம் தேதியன்று மறைந்ததை இப்பேரவைக்கு வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவம் அவர்கள் 1952 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1957 ஆம் ஆண்டு வரை சேலம் மாவட்டம் தலைவாசல் தொகுதியிலிருந்து, அன்றைய ஒருங்கிணைந்த சென்னை சட்டமன்றப் பேரவையின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று, நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார். மேலும், 1962 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1968 ஆம் ஆண்டு வரை சேலம் உள்ளாட்சிமன்றத் தொகுதியிலிருந்து தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று, நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார்.

அன்னாரின் மறைவு குறித்து அவரை இழந்துவிட்ட குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் அனுதாபத்தையும் இரங்கலையும் இப் பேரவையின் சார்பிலும் என் சார்பிலும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இயற்கை எய்தியவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடங்கள் மவுனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடம் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்).

2. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82—வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,68,69,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்",

திரு. சு. பாலன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாஜிஸ்டிரேட்டுகள், பொதுமக்கள் ஆகியோருக்கு சரியான வசதி ஏற்படுத்தாதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,68,69,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

Thiru N. S. V. CHITHAN : Mr. Deputy Speaker, Sir to discuss the need to provide facilities to lawyers at Court rooms, I move :

"That the allotment of Rs. 7,68,69,000 under Demand No. 13—Administration of Justice—be reduced by Rs. 100."

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்குகள் துரிதமாகப் பைசல் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்வது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

"மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,68,69,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

திரு. தி. கா. நல்லப்பன்: துணைத் தலைவரவர்களே, பெருந்துறை வட்டம், பெருந்துறைக்கு சிவில் நீதி மன்றம் ஒன்று புதிதாக ஆரம்பிப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,68,69,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

(ஆ) கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

"மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,12,78,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

1981 ஏப்ரல் 30]

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, செங்கல்பட்டு சிறைச்சாலையைப் புதுப்பித்தல் குறித்தும் அங்குள்ள சிறைக் கைதிகளுக்குத் தரமான உணவு அளிப்பது குறித்தும் விவாதிக்க நான் கீழ்க் கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

" மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,12,78,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ".

THIRU N. S. V. CHITHAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, to discuss about the failure of the Government to set up separate prisons for political prisoners as suggested by the Justice Ismail Commission, I move.

"That the allotment of Rs. 6,12,8,000 under Demand No. 14—Jails be reduced by Rs. 100.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம் : துணைத் தலைவர் அவர் களே, சிறைச் சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்துவதில் ஏற்படுத்தப்பட்டுவரும் கால தாமதத்தைத் தவிர்க்க அரசு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

" மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,12,78,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ".

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைத்துறையில் ஒரு பிரிவாக உள்ள நன்னடத்தைப் பிரிவை தனித் துறையாக்குவது பற்றியும். பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் சிறையில் தண்டனை அனுபவித்துள்ள ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை விடுதலை செய்வது பற்றியும் மற்றும் நீண்ட தண்டனை பெற்று சிறையில் உள்ள கைதிகளுக்கு ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை 15 நாள் சேர்ந்தாற்போல் பரோல் விடுமுறை அளிப்பது பற்றியும் விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

" மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,12,78,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ".

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட அரசினுடைய கொள்கைகளைப்* புத்தக

* 940-965, 966-1007 பக்கங்களில் இணைப்புகள் I, II ஆக அச்சடப்பட்டுள்ளது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

வடிவமாக அச்சடித்து அவைக்குத் தந்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நான் அவற்றைப் படித்ததாக ஏற்றுக்கொண்டு, தங்களுடைய அரிய ஆலோசனைகளை வழங்குவார்களானால், அதைக் கேட்டு, அதற்குப் பின் நான் பேசுகிறேன்.

திரு. ஏ. உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறை மானியத்தின் மீது நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் கிடைக்கும் குறுகிய நேரத்திற்குள், சிறை சம்பந்தப்பட்ட பிரதான பிரச்சினைகளை வெளிக் கொணர முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிறை சீர்திருத்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பேரில் ஒரு தனி விவாதம் நடத்தினால்தான் ஓரளவு முடியும். அப்படிப்பட்ட விவாதத்தை அடுத்த கூட்டத் தொடரிலாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் நாம் இதற்கு 'சொலூஷன்' காண முடியும் என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அடுத்த கூட்டத் தொடரில் இதைப்பற்றி விவாதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறை நிர்வாகப் பொறுப்பு என்பது, ஒரு பெரும் சவாலை ஏற்பது என்பதாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார் என நினைக்கிறேன். இன்றைய சிறை நிர்வாகம் கடந்தகால அரசுகளிடமிருந்து இந்த அரசு பெற்றது என்பதை நான் மறக்கவில்லை. சிறைக் கைதிகளைவிட சிறை நிர்வாகம்தான் மிகவும் கட்டுப்பாடற்றது. சிறை நிர்வாகம்தான் தூய்மையற்றது. ஒழுங்கற்றது என்று நிச்சயமாக நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். Brutality and bribery—the two Bs—have become a way at life with some Administrators. சிறை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை, அது காட்டு மிராண்டித்தனமும் ஊழலும் என்பது, நிர்வாகத்தின ஒரு வாழ்க்கை முறையாகவே ஆகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்தை உறுதியாகவும், இரும்புக் கரத்தைக் கொண்டும் நிர்வகித்தால் தவிர, இந்த அரசு விரும்பும் மாற்றங்களை கொண்டுவர முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிறைக்குள் ஒரு அமளி ஏற்பட்டால், எல்லாக் கைதிகளையும் அடித்து கொட்டடைக்குள் பூட்டுவார்கள் முதல் வேலையாக. ஆனால் வெள்ளையன் காலத்தில் அதோடு விட்டுவிடமாட்டார்கள். தனி ஒரு கைதியையும் வெளியில் கொண்டு வந்து 5, 10 வார்டர்கள் சேர்ந்து அடித்து, அரை உயிராக்கி மீண்டும் கொட்டடையில் அடைப்பார்கள். சாப்பாடு கொடுக்கும்போதும் அவர்களை ஒவ்வொரு தரமும் அடிப்பார்கள். இந்த முறை இன்றும் நமது சிறைகளில் கையாளப்படுகிறது. அவர்களை அம்மணமாக நிறுத்தி உடம்பில் தண்ணீர் ஊற்றி அடிப்பது. டவருக்குக் கொண்டு போவது என்றாலே அடிப்பதற்கு கொண்டு போவது என்று அர்த்தம். அவர்களுக்கு மொட்டை அடிப்பது,

அரைகுறையாக மொட்டை அடிப்பது, அரைகுறை மீசை எடுப்பது போன்ற முறைகளினால் முகத்தையே விகாரப்படுத்துவது. சாப்பாட்டிலே கல்லையும், மண்ணையும் கலந்து வேண்டுமென்றே போடுவது. சித்தரவதை செய்யும் முறைகளில் இதுவும் ஒன்று. இப்படிப்பட்ட கொடுமைகளினால் ஒன்று கைதி தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறான், அல்லது தவறான இடத்தில் அடிபட்டு சாகிறான்.

திருச்சி சிறையில் இரண்டாண்டுக்கு முன்பு, நான்கே நாட்களில் ஏற்பட்ட இரண்டு மரணங்கள், நமது சிறைகளில் இன்றைக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கும் கொடுமைகளுக்கு எழுப்பப்பட்ட நினைவுச் சின்னங்கள் ஆகும். இந்த மரணங்கள் சம்பந்தமான முருகேசன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை வெளியிடுவதில் அரசு காட்டிய காலதாமதம், கைதிகளின் மத்தியிலேயும், பொதுமக்கள் மத்தியிலேயும், எங்கள் மனத்திலும் பெரும் சந்தேகத்தை உண்டாக்கி உள்ளது.

(முற்பகல் 9-10)

சென்ற பேரவைக் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி கேட்டபோது அமைச்சர் கூறினார், 'சிறை நிர்வாகம் சம்பந்தமான யோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால் அதைப் பரிசீலிக்கத்தான் தாமதம்—அடுத்தக் தொடரில் ஆரம்பத்தில் வைக்கிறேன்' என்று சொன்னார். ஆனால் ஆரம்பத்தில் வைக்கவில்லை. கூட்டத்தொடர் முடியப் போகிறது. இன்றுதான் மேசைமீது அந்த ரிப்போர்ட்டைப் பார்க்கிறேன். அதைப் படிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இன்றைய சிறை மானியத்தின் மீதான விவாதத்திலே அதைப் பயன்படுத்த முடியாத அளவுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரிப்போர்ட் வைக்கப்பட்டதில் தாமதம் ஏற்படுகிற அதே நேரத்தில் இன்னொரு செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த இரண்டு மரணம் சம்பந்தமாக இன்னொரு விசாரணை திருச்சி சிறைக்குள் நடந்துகொண்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. சி.பி.ஐ. என்குயரி நடப்பதாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள், சி.பி.ஐ. என்குயரியா, ஸ்பெஷல் பிராஞ்ச் என்குயரியா அல்லது டிபார்ட்மெண்ட் என்குயரியா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அங்கே என்குயரி நடக்கிறது. அதில் விசேஷம் என்னவென்றால் ஜெயிலருக்கு எதிராக சாட்சியம் சொன்னால் விசாரணை அதிகாரி அந்த கைதிகளை மிரட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படி மிரட்டப்பட்டவர்தான் கைதி என் 68126, பெரியகருப்பன் என்பவர். ரிப்போர்ட் இன்றுதான் அவைக்கு வந்திருப்பதால் அதைப் படித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. எங்கள் முதுகிற்கு பின்னால், இந்த அவைக்குப் பின்னால் என்ன விசாரணை நடக்கிறது என்பதற்கும், யார் விசாரணை நடத்துகிறார் என்பதற்கும், ஜெயிலருக்கு எதிரான சாட்சிகளை மிரட்டுகிறார் என்பதற்கும் விளக்கம் தேவை. அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1981 ஏப்ரல் 30

இன்று அனைத்துச் சிறைகளிலும் பெரும் பதட்டநிலை உண்டாகக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் 10 ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனை கழிந்தபின்னால் முன்புபோல் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. போன வாரம் இதுகுறித்து திருச்சியில் உண்ணாவிரதம் நடந்தது. இந்த நிலையில் தமிழக அரசு ஒரு முடிவை எடுத்து 10 ஆண்டு சிறைத்தண்டனை முடிந்தவர்களை விடுதலை செய்யும் அதிகாரத்தைக் கேட்டு ஒரு சட்டத்தை இங்கே ஏகமனதாக நிறைவேற்றி, மைய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதற்கு இன்னும் அனுமதி வழங்கப்பட வில்லை. ஊறுகாய் பானையில் போட்டு வைப்பதைப்போல போட்டு வைத்திருப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

ஆனால், சமீபத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கொடுத்திருக்கிற முடிவுப்படி 1978 டிசம்பர் முடிய தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிற கைதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அட்வைசரி போர்டு வைத்து, அவர்கள் முடிவுபடி விடுதலை செய்யலாம் என்று தீர்ப்புக் கூறியதைத் தொடர்ந்து தமிழக அரசு அவர்கள் விடுதலை பற்றி பரிசீலனைக்கு உத்தரவிட்டதை வரவேற்கிறேன். இதில் உத்தரவு போடுவது என்பது முக்கியமல்ல; விடுதலை செய்வதின் வேகம்தான் முக்கியப் பிரச்சினை யாகும். இரண்டு ஆண்டுக்காலம் விடுதலை முடக்கப்பட்டவர்களுக்கு பொறுமை இருக்காது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. சாதாரண காலத்தில் இது விஷயத்தில் ஏற்படும் விசாரணை தாமதம் இப்போதும் ஏற்படுவதாக இருந்தால் அது இன்றைய பதட்ட நிலையைத் தீவிரப்படுத்தி விடும். ஆகவே ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளில் விடுதலையை உடனே ஆரம்பிக்க வேண்டும். அவர்கள் கண்களால் அதைப் பார்க்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தமிழகத்தின் அனைத்து சிறைக் கைதிகள் மத்தியில் பெரும் அதிருப்திக் குரிய பிரச்சினை கைதிகளின் உணவு சம்பந்தமானதுதான். கல், மண், புழு எல்லாம் சர்வசாதாரணம். இதை நான் எக்ஸாஜரேட் பண்ணிச் சொல்ல வில்லை, இருக்கின்ற நிலைதான். பெருவாரியானவர்களுக்கு உணவுக்காக ரூ. 3.55 செலவு செய்யப்படுகிறது. இன்றைய விலைவாசியில் இது அரை வயிற்றுச் சோறு என்பதற்கு இதுவே சான்று என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

ஆனால் இந்தத் தொகைக்கான உணவும் கைதிகளுக்குப் போய்ச் சேருவ தில்லை. மாநிலம் முழுவதும் மேலிருந்து கீழ்வரை உள்ள அதிகாரிகள் அந்த ரேஷனைத் திருடுகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அமைச்சர் அதுபற்றி சமீபத்தில் நடவடிக்கை எடுத்ததாகக் கூறுவது 'ஸ்மால் ஃபிஷை' தான். It is only a tsip of the ice-berg

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. ரா. உமாநாத்]

சில விதிவிலக்கைத் தவிர, பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் கைதிகளின் உணவைத் திருடுவதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நிச்சயமாகக் கூற முடியும். பெஸ்ட் உதாரணம் என்னவென்றால் ஒரு சிறையில் 100 கிலோ கைதிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ரேஷனில், அதிகாரிகள் 30 கிலோ தனியாக எடுத்து வைத்துவிட்டு, மீதியைக் கொடுப்பார்கள். அப்படிச் சேகரித்த ஸ்டாக்கை அடுத்த மாதம் தங்களுடைய சப்ளையர் இடத்தில் வாங்கியதாக பில் வாங்கி, கணக்கில் எழுதி, பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். அதில் பில் கொடுத்ததற்காக வியாபாரிக்கு ஒரு கமிஷன் கொடுத்துவிட்டு, மிச்சப் பணத்தை அதிகாரிகள் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இது ஒரு 'மோடஸ் ப்பாரண்டி.'

இன்னொரு முறை என்னவென்றால், தனியார்தான் ஜெயிலுக்கு சப்ளை செய்வார். ஆனால் 'சிந்தாமணி' யில் தனியார் கொடுப்பார். எப்படி 'மாஜிக்' ஆச்சர்யமாக இருக்கிறதா? நம்முடைய நாட்டில் இப்படி பல ஆச்சர்யங்கள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அங்கே நுழைந்து பார்த்தால் தான் அதைத் தடுக்க முடியும். நீங்கள் இந்த அமைச்சரவையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறபோதே சொன்னேன், நீங்கள் ஒரு பெரிய 'சீரியஸ் சேலஞ்ஜை' ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்று.

இன்னொரு வேடிக்கையை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் திருச்சி சிறையில் நடந்தது அது. ஐ.ஜி. ஆபீஸ் ஆடிட் திடீரென்று வந்தது. அதிகாரிகள் திருடி வைத்திருந்த தானிய வகையராக்களை அவசர அவசரமாக பல இடங்களில் ஒளிய வைத்தார்கள். இதை கண்டறிந்த கைதிகள், ஆடிட் டீமை வற்புறுத்தி பல இடங்களில் பார்க்கச் செய்து, ஆங்காங்கு ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருந்த சரக்குகளைக் கைப்பற்றினர். இந்தச் சரக்குகளின் மதிப்பு—எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி—சப்ஜெக்ட்-டு-கரக்ஷன்—7½ டன் தானியமாகும். இதற்காக அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரி, அங்கேயிருந்த கைதிகள் கேரோ நடத்தினார்கள். அதிகாரிகள் மீது உரிய நடவடிக்கை அதற்காக எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்த பின்னர்தான் அவரவர்கள் லாக்-அப்பிற்குச் சென்றார்கள். நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டதே தவிர, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்கிற விவரம் தெரியவில்லை. அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், ஐ.ஜி. ஆபீஸ் ஆடிட் பார்ட்டியும் இதிலே கூட்டு சேர்ந்து விட்டனரா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி எல்லாச் சிறைகளிலும் இருக்கின்றது. வேலியே பயிரை மேயும் நிலைமை வந்து விட்டால், அவர்களுக்காகச் சாப்பாட்டுக்காகச் செலவழிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற ரூ. 3.55 கூட அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை, பாதி வயிறு கூட சாப்பாடு இல்லை என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

அண்மையில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்து இருக்கிறது. திருச்சி சிறை மருத்துவ மனையில் நோயாளிகள் ரேஷனைத் திருடி, அதன் மூலம் சேர்க்கப்பட்ட 96 கிலோ அரிசியைக்கைதிகள் கண்டுபிடித்து காட்டிக் கொடுத்தார்கள். இதற்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி மாநில ரீதியில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொள்ளை போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. இந்த ராக்கெட்டை உடைக்காமல், அந்த அதிகாரிகளைக் கைது செய்து, அதே சிறையில் அடைத்து கீரைக் குழம்பு போடாமல், இருக்கின்ற வரையில், இப்படிக் கைதிகளுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் சீரான முறையில் செலவாகாது, கைதிகளுக்கும் சரியான முறையில் உணவு கிடைக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நடவடிக்கைகளைத் தடுக்க நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். சிறை நிர்வாகத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு தனி 'விஜிலென்ஸ் செல்' அமைத்து, அவர்கள் எந்தச் சிறையையும், எந்த நேரத்திலும் 'ரெய்டு' செய்யலாம், எந்த அதிகாரியின் வீட்டையும் 'ரெய்டு' செய்யலாம், உணவின் தரத்தையும், பொருளின் தரத்தையும் 'செக்' செய்யலாம், என்கிற முறையில் ஒரு 'விஜிலென்ஸ் செல்' அமைக்க வேண்டும். It should be independent of the Jail department.

அதைப்போலவே, உணவுப் பொருள்கள் வழங்குவதில் இருந்து உணவுப் பொருள்களை சமையல் செய்கிற வரையில் கண்காணிக்க—கேரளா போன்ற மாநிலங்களில் இருப்பதுபோல்—கைதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கும் கண்காணிப்புக் கமிட்டிகளை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு விஷயத்தில் 'மிக்ஸ்ட் டையட்' எடுத்து விடுங்கள். எல்லோருக்கும் அரிசி டையட் கொடுங்கள். சோளம், ராகி நிறுத்தி, அரிசிக் கஞ்சி போட வேண்டும் என்று ஜெயில் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் சிபார்சு செய்துள்ளது. பாலிஷ் ரைஸ் தருகிறேன் என்று திருச்சி சிறைக்கு அமைச்சர் வந்திருந்த போது வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அதை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜெயில் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் இன்னொரு சிபார்சையும் செய்து இருக்கிறது. அதாவது, கறியும், மீனும் வாரம் ஒருமுறை மாற்றி, மாற்றிப் போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அந்தச் சிபார்சை அமல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறைகளில் ஏராளமான ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. இன்னும் ஊழல்கள் சொல்ல வேண்டுமா? நல்லெண்ணை என்று சொல்லி கடலெண்ணை கொடுப்பது, சிறைப் பசு மாடு வெளியில்தான் ஏலம் விடவேண்டும். ஆனால், சில சிறைகளில் மாடு தானாகவே சூப்பிரண்டெண்ட் வீட்டிற்குப் போகும். ஜெயிலர் வீட்டுக்குப் போகும். கறவு மாட்டின் பாலும் அதிகாரிகளின் வீட்டிற்குப் போகும்; உறவினர்களுக்குப் பேட்டி கொடுப்பது என்று சொன்னால். 'எனக்கு லஞ்சம் கொடுப்பது என்று சொன்னால் உடனே, பேட்டி கொடுக்கப்படும், கொடுக்கவில்லையென்றால், இன்று கிடையாது, நாளை என்று மிரட்டுவார்கள்', இந்த அளவிற்கு அந்தச் சிறை இலாக்கா ஒரு 'டென் ஆப் கரப்ஷென்' என்கிற முறையில் மாறியிருக்கிறது. இது இன்றைக்கு ஏற்பட்டது அல்ல. கடந்த காலத்தில் நடந்ததை அப்படியே நீங்கள் 'இன்ஹெரிட்' செய்து இருக்கிறீர்கள். அதைக் கிளியர் செய்யும் பொறுப்பு இன்றைக்கு உங்களிடத்தில் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு திருட்டு ஜெயில்களில் நடக்கிறது என்று சொன்னால், ஜெயில் விசிட்டர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்கலாம். இன்றைய விசிட்டர் சிஸ்டம் ஒரு 'டோட்டல் பெயில்யூர்' என்பதற்கு இந்த நிகழ்ச்சிகள் ப்ரூப்பாக, நிரூபணமாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கைதிகளுக்கு விசிட்டர்கள் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை. விசிட்டர்கள் பேரில் நம்பிக்கை ஏற்படாததற்குக் காரணம், கனம் அமைச்சர்களிடத்தில் சாட்சியம் சொன்னதற்காக 12 ஜென்மக் கைதிகள் கடலூர் சிறைக்கு மாற்றப்பட்டார்கள். இன்னும் அவர்களைப் பழைய இடத்திற்கே திரும்ப அனுப்ப அமைச்சரால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அப்படி இருக்கின்ற நிலைமையில் எப்படி கைதிகள் விசிட்டர்களிடத்தில் சொல்வார்கள். ஆகவே, நான் கூறிக்கொள்கிறேன். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் உள்ளிட்ட 'விசிட்டர்கள் கமிட்டியை' நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதைத்தவிர வேறு வழியில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தாராளமாக 'பெரோல்' விடுவதாகக் குறிப்பு கூறுகிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்களும் கணக்குக் கொடுக்கலாம். ஆனால், என் அனுபவம் ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். குருசாமி என்ற ஆயுள் தண்டனைக் கைதியின் தகப்பன், தான் இறப்பதற்கு முன்பு மகனுடன் ஒரு வாரம் வாழ விடுங்கள் என்று கேட்கிறார். அவர் எனக்கும் கடிதம் எழுதினார். நான் தான் பெரோல் பெட்டிஷனை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நேரடியாகக் கொடுத்தேன். ரொம்ப நாள் ஆயிற்று பதில் வரவில்லை. அப்புறம் மறுப்பு. அந்தத் தகப்பன் இறந்து விட்டார். நான் கேட்கிறேன், அந்தக் கைதியை

மகனுடன் ஒரு நாளைக்குக் கூட வாழவிடாமல், அவனை நொந்து சாக அடித்து விட்டீர்களே, இதனால் நம்முடைய சர்க்காருக்கு என்ன லாபம் கிடைத்தது?

(முற்பகல் 9-20)

இதற்குக் காரணம் ரெட் டேப் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் சொல்வாரேயானால் அந்த டேப்பைக் கொளுத்த வேண்டியதுதானே. தவிர ஒரு கிழவன் சாகிற நோத்திலே ஒருநாள் தன்னுடைய மகனுடன் இருப்பதற்கு இடம் கொடுக்காத அந்த டேப்பை ஏன் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இதை நான் மிகவும் ஆத்திரத்தோடு சொல்கிறேன், மிகவும் எமோஷனோடு சொல்கிறேன். ஆகவே குறுக்கே நிற்கின்ற தடைகளை எல்லாம் உடைத்தெறிய வேண்டும்.

அடுத்து இன்னொரு விடுப்பு சிஸ்டம். அதாவது வருடத்திலே 15 நாட்கள் அவசர விடுப்பு. அது பிரித்து பிரித்து முதல் தடவை ஆறு நாள் இரண்டாம் தடவை மூன்று நாள் மூன்றாம் தடவை மூன்று நாள் நான்காம் தடவை மூன்று நாள் என்று கொடுக்கப்படுகின்றது. அந்த முறையினை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது பாளையங்கோட்டையிலிருந்து தஞ்சைக்கோ அல்லது கடலூரிலிருந்து மதுரைக்கோ செல்ல வேண்டும் என்றால் கொடுக்கப்படுகின்ற மூன்று நாட்களில் போக்குவரத்திலேயே இரண்டரை நாட்கள் போய்விடும். ஆகவே அப்படிப் போய் விட்டு திரும்பி ஜெயிலுக்கு வருகின்றபோது வேதனையோடுதான் திரும்பி வருவான். போய் எந்த வேலையையும் பார்க்க முடியாமல்தான் திரும்பி வருவான். ஆகவே இந்த 15 நாட்களை அப்படியே மொத்தமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள் அல்லது முதலில் ஒன்பது நாள் பிறகு இன்னொருதரம் ஆறு நாள் இப்படியாவது கொடுங்கள்.

அடுத்து மெடிக்கல் சர்ட்டிபிகேட்டைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில்தான் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமாம். கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய ஒரு கிழவன் சிறையில் இருப்பான். அவனுடைய மனைவி கிராமத்திலே வீட்டிலே இருப்பாள். எப்படி அவர்களால் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிக்கு சென்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்க முடியும். ஆகவே எம்.பி.பி.எஸ் டாக்டர் கொடுக்கின்ற சர்ட்டிபிகேட் போதும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் யார் வேண்டுமானாலும் சர்டிபிகேட் கொடுப்பார்கள். நீங்கள் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியிலே வாங்கினால்தான் சரி என்று சொன்னால் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளிலே எப்படிக் கொடுப்பார்கள் என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரிந்த விஷயம்தானே. டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் என்கின்றபோது சர்க்கார்

ஆஸ்பத்திரியில் என்ன நடக்கின்றது என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆகவே கிராம மக்களுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய இந்த விதிகளை எடுத்துவிட வேண்டும்.

அடுத்து வியாதிஸ்தர்களுக்கு விடுதலை சிஸ்டம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சிக்கு வந்திருந்தபோது இரண்டு மூன்று பேர்களைச் சுட்டிக்காட்டினார். அவர்கள் விடுதலை ஆனதாகத் தெரியவில்லை. அதேமாதிரி நிரந்தர நோயாளிகளுக்கு என்று விடுதலை சிஸ்டம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு நான் ஒரு லேட்டஸ்ட் உதாரணத்தைத் தர விரும்புகிறேன். வேலூர் சிறை, ராமச்சந்திரன்—3479. ஹைப்பர் டென்ஷன், ஹார்ட் டிரபிள், 30 தடவை சீரியஸ் என்று பல்வேறு கட்டங்களில் சிறை அதிகாரிகளிடமிருந்து பெற்றோர்களுக்குத் தந்தி வந்திருக்கின்றது. 30 தடவை போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு வேலூர் ஆஸ்பத்திரியிலே ட்ரீட்மென்ட் கொடுக்கப்பட்டு நோ யூஸ். சென்னை ஆஸ்பத்திரியிலே ட்ரீட்மென்ட் கொடுக்கப்பட்டு நோ யூஸ். இப்போது ஆறு மாதமாக பேரலஸிஸ், கை கால் இயங்கவில்லை. வெளி ஆஸ்பத்திரியிலே சிறைக் கஸ்டடியிலே ட்ரீட்மென்ட் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவருக்கு இந்த சிக்னஸ் ஸ்கீம் இன்னும் அப்ளை ஆகவில்லை. ஆகவே ஸ்கீம் இருந்தால் மட்டும் போதாது. Officers must have a mind. ஆஃபீஸர்களுக்கு இனிஷியேட்டிவ் இருக்க வேண்டும். ஃபிட் கேஸ் என்று நினைத்தால் அதற்கு அவர்கள் தைரியமாக ரெக்கமன்ட் பண்ணவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலை இருந்தால்தான் இந்த ஸ்கீம்கள் எல்லாம் பயன் உடையதாக இருக்கும்.

(மாற்றுத்தலைவர் தலைமை)

அடுத்து இங்கு ஒரு விஷயத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சிறைக் கைதிகள் பற்றி ஆர். வி. கிஷ்ணய்யர், ரிட்டையர்ட் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி கூறுவதைப் படிக்கிறேன். ''சிறையில் அடைக்கப்படுவதனால் இயற்கையாக இழக்க நேரிடும் நஷ்டத்தைத் தவிர, ஒரு கைதி, ஒரு சுதந்திர பிரஜையின் எல்லா உரிமைகளையும் அனுபவிக்க உரியவர்'' என்று கூறுகிறார். அதாவது Except these rights deprived by obstruction while in custody in the Jail என்பதைத் தவிர மற்ற எல்லா உரிமைகளுக்கும் அவர் உரியவர். அந்த சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் டெசிஷன்படி சட்டப்படி பிரசுரிக்கப்படக்கூடிய பத்திரிகைகளைப் படிக்கக்கூடிய பிரஜா உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. அதேமாதிரி இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளையும் சுதந்திரமாகப் படிப்பதற்கு அந்தக் கைதிகளுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் 3—2—1981 தேதிய தீக்கதிரில் ஒரு

பகுதியை திருச்சி ஜெயிலர் மையால் அழித்துவிட்டு சம்பந்தப்பட்ட கைதிக்கு கொடுத்துள்ளார். வேறு ஒரு பத்திரிகை எடுத்து அங்கே அழிக்கப்பட்டது என்ன என்று செக்பண்ணிப் பார்த்தால் கவர்னர் உரை விவாதத்தில் இந்த அவையிலே நான் நிகழ்த்திய உரையைத்தான் ஜெயிலர் மையால் அழித்திருக்கிறார். அந்தக் கைதி படிக்கக் கூடாது என்பதற்காக, நான் பேசிய உரையை மையால் ப்ளாக் அவுட் செய்திருக்கிறார். ஆக இந்த அவையின் நடவடிக்கையையே இருட்டடிப்பு செய்வதற்கு அந்த அதிகாரிக்கு என்ன துணிச்சல்? ஆனால் அப்படி இருட்டடிப்பு செய்த அதிகாரி யார் என்று பார்த்தால் என்னைச் சுடுவேன் என்று சொன்ன அதே ஜெயிலர்தான். அவர் அப்படிச் சொன்னதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் சென்று விசாரித்து வந்ததற்குப் பிறகுதான் இதைச் செய்தார். என்னைச் சுடுவேன் என்றுதான் சொன்னார். ஆனால் அவையின் நடவடிக்கையையே சுட்டு விட்டார். ஆகவே அந்த ஜெயிலர் மீது முன்பே உரிய நடவடிக்கை ஏதாவது எடுத்திருந்தால் இந்த தைரியம் அவருக்கு வந்திருக்காது. நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன், லீகல் பேப்பர்ஸ்தான் கொடுக்கப்படுகிறது, அதிலே உள்ள அவை நடவடிக்கையை மையால் அழித்திருக்கிறார்கள். They are physically imprisoned, but should they be intellectually imprisoned also? ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நிறுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அவசியமாக இரண்டு விஷயங்களை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். கைதிகள் நடத்தப்படும் விஷயத்தில் பெண்கள் மீது நாம் அதிக கருணை காட்ட வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் தான் இன்று மிகவும் துன்பத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் ஒரு பெண் எங்கேயிருந்து கைது செய்யப்பட்டாலும் வேலூர் சிறைக்குத்தான் அனுப்புகிறார்கள். இது எப்படி நியாயம்? ஒரு பெண் தூத்துக்குடியில் கைது செய்யப்பட்டிருந்தால், அவளை வேலூர் ஜெயிலுக்கு அனுப்பினால், அவர்கள் எப்படி தன் குழந்தைகளை பார்க்க முடியும்? கணவனைப் பார்க்க முடியும்? அண்ணனைப் பார்க்க முடியும், தம்பி தங்கைகளைப் பார்க்க முடியும்? தாய் தந்தையரைப் பார்க்க முடியும்? ஆகவே, ஜெயில் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷனே சிபாரிசு செய்திருக்கிற இந்த விஷயத்தை கவனித்து உடனடியாக பணச் செலவு பார்க்காமல் பெண்களுக்கென்று ஒரு தனி சிறையை மதுரையில் ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அதை உடனடியாக அவசர ஏற்பாடாக செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மிக அவசரமானது, ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் கீழ் இருக்கும் 109 சப்-ஜெயில்கள் பொருத்தது. அதை படிப்படியாக சிறை டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்கப் போவதாக அரசு திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. ரா. உமாநாத்]

'படிப்படியாக' என்று சொல்வதை சிறை ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷனே நிராகரித்திருக்கிறது. உடனே எல்லா சப்-ஜெயில்களையும் எடுக்க வேண்டும் என்றும் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் உண்டு.

நாகைப்பட்டணம் சப்-ஜெயிலைப் போய் பார்த்தேன். அங்கே சமையல் செய்து வெளியிலே வராண்டாவிலே—ஓபன் வராண்டாவிலே கொண்டு வந்து வைக்கிறார்கள். அங்கே பன்றிகள் அதிகமாக வருகின்றன. பன்றிகள் என்ன வேலையைச் செய்துவிட்டு வரும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பன்றிகள் அந்த வேலையை முடித்துக் கொண்டு நேராகப் போய் சமையல் பாத்திரத்தை முகர்ந்து பார்க்கிறது. This is most attrocious. இதைவிட ஒரு மோசமான நிலைமை வேறு என்ன இருக்க முடியும் கைதிகள் அதைப் பார்த்து கத்துகிறார்கள். நான் அதைக் கண்ணாலேயே பார்த்தேன். கைதிகள் என்பதினால் அவ்வளவு அலட்சியமாக நடந்து கொள்கிறார்கள். அதை அனுமதிக்கக் கூடாது. ஒருக்கால் பன்றியை வராக அவதாரம் என்றெல்லாம் நினைக்கிறார்களோ என்னவோ. அப்படி நம்பக் கூடியவர்களுக்கு அது எல்லாம் சரியாக இருக்கலாமோ என்னவோ. ஆனால் நம்மைப் போன்ற மாடர்ன் மனிதர்கள் இவைகளை அனுமதிப்பது சரியல்ல. For modern men this is the most condemnation thing. ஆகவே தான் ஜெயில் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷனும், இந்த சப்-ஜெயில்களின் கைதிகள் மிருகக் காட்சி சாலைகளில் உள்ள மிருகங்கள் போல் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்தது. இதை பல்லாண்டு காலமாக இருந்துவந்த அரசுகள் எல்லாம் அனுமதித்தது. நீங்களும் அதே தவறைச் செய்ய வேண்டாம். ஆகவே உடனடியாக இந்த சப்-ஜெயில்களை—109 சப்-ஜெயில்களையும் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, அரசு குறிப்பில் சிறைக்காவலர்கள் வெல்பேர் சம்பந்தமாக எதுவுமே குறிக்கப்படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகளில் ஒன்று எட்டு மணி நேர டியூட்டி என்று நிர்ணயம் செய்வது. அதைத் தாராளமாகக் கொடுக்கலாமே. நாளை மே தினம் உலகெங்கிலும் தொழிலாளர்கள் தினமாகக் கொண்டாடப்படும் தினம். அந்த நாளில் நீங்கள் இந்த எட்டு மணி நேர வேலை நேரத்தை அவர்களுக்கு அறிவித்தால், நிச்சயமாக உலகப் புகழ் பெறுவீர்கள். உலகப்புகழ் என்பது நல்ல காரியம் செய்தும் பெறலாம், வேறுவிதமான காரியங்களை செய்தும் பெறலாம். ஆனால் இந்த நல்ல காரியத்தை செய்து உலகப் புகழ்பெற உங்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அதை இந்த அவையில் இன்றே அறிவிப்பு

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1981 ஏப்ரல் 30

செய்து. அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுவுமல்லாமல் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக அரசு கையாளும் மெத்தனப் போக்கை கைவிட கோருகிறேன்

எல்லாச் சிறைகளிலும் காவலர்களை நிரந்தரமாக்குவது என்பது, துரிதமாக பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அஷ்யூர் பண்ணினார்கள். ஆனால் உறுதி அளித்தபடி துரிதமாக முடிவு செய்ய வில்லையே. அன்று கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில், டியூட்டி நேரத்தில் காவலர் களுக்கு உணவு அளிப்பது என்று முடிவு செய்து விட்டோம், ஆனால் எப்படிப்பட்ட உணவு கொடுப்பது என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் வேடிக்கையாக சொன்னால் யாரும் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இனி இன்னும் ஆறு மாதம் கழித்து, எப்படிப்பட்ட உணவு கொடுப்பது என்பதும் முடிவாகிவிட்டது. ஆனால் அதை தட்டில் கொடுப்பதா, இலையில் வைத்துக் கொடுப்பதா என்று பரிசீலனை செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இதிலே பரிசீலனை செய்ய இன்னும் என்ன இருக்கிறது. அமைச்சர் ஒப்புக் கொண்டு ஐ.ஜி., சிறை சூப்பிரண்டென்டென்ட், போன்ற மற்ற அதிகாரிகளையும் அழைத்துப் பேசி முடிவு எடுக்க வேண்டியதுதானே ? What sort of food should be given என்று முடிவு செய்ய வேண்டியதுதானே ? அவர்களுடைய கோரிக்கைகளாக 33 இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். சங்கத்தை அங்கீகரித்தால்தானே, அழைத்துப் பேசி முடிவெடுக்கலாம் ? ஆனால் சங்க அங்கீகாரம் சம்பந்தமாக இப்பொழுது சிக்கல் இருப்பதாகவும் இன்னொரு சங்கம் இருப்பதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நான் அவரிடம் ஒன்றைக் கேட்கிறேன். கிளர்ச்சியை வாபஸ் பெறச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இஸ்மாயில் தலைமையில் உள்ள சங்கத்துடன்தானே பேசினீர்கள். அனைத்து வார்டர்களையும் தழுவக் கூடிய ஆறு கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக அதே இஸ்மாயில் சங்கத்திற்குத்தானே வாக்குறுதி கொடுத்தீர்கள். நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி அந்தச் சங்கத்திற் குத்தானே ?

(முற்பகல் 9-30)

அதேபோல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்று வெளியிட்டுள்ள பத்திரிக்கைக் குறிப்பில் "1979 ஏப்ரல் மாதத்திலே சங்கம் அமைக்கப்பட்டதாகவும், அவர் களுடைய சங்கத்தை, அதாவது இஸ்மாயில் சங்கத்தை அங்கீகரிப்பது

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. ரா. உமாநாத்]

சம்பந்தமாகத்தானே துரித முடிவு எடுப்பதாக சொன்னீர்கள்"? அப்படியிருக்க அந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற வேண்டியதுதானே? இப்போது சிக்கல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் காவலர்கள் மத்தியில் அரசின் க்ரெடிபிலிட்டி என்னவாகும்? அப்படி க்ரடிபிலிட்டி அஃபெக்ட் ஆகுமானால் நிச்சயமாக அது எபிஷியன்ஸியைப் பாதிக்குமா இல்லையா? ஆகவே இஸ்மாயில் தலைமையில் உள்ள சங்கத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும். கோரிக்கைகள் மீது பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டும், அப்படி பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஸெட்டில் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சட்ட இலாகா பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதிபதிகளின் குறுகிய சுதந்திரத்தின் மீது மைய அரசு தொடுத்துள்ள தாக்குதல் பற்றி சொன்னார்கள், அதுபற்றி இந்த அரசின் நிலை குறித்து பாராட்டுகிறேன். மேலும் தாக்குதல்கள் நிச்சயமாக வரும். அதையும் தடுக்கவேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசுக்கு கடிதம் மட்டும் எழுதினால் போதாது. We must take them into Confidence நம் மாநிலச் சர்க்கார் அல்லது அமைச்சர்கள், ஆளும்கட்சித் தலைவர்கள் மற்றவர்கள் பேசக்கூடிய கூட்டங்களில் தமிழக மக்களிடம் இந்த விஷயம்பற்றி விளக்கும்போது தமிழக மக்களையும் அதற்குச் சாதகமாக திரட்டவேண்டும், அப்போதுதான் நாம் அந்தத் தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியும். சில சமூக விரோத குற்றவாளிகளுக்கு தண்டனை கொடுக்கும் விஷயத்தில் சட்டத் துறை பிரத்தியேகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரதட்சணைக் கொலை, கற்பழிப்புக் கொலை, குழந்தைகள் கொலை இம்மாதிரி கொலைகளில் தூக்குத் தண்டனை பெற்றே தீரவேண்டும். ஆனால் உயர் மட்ட வக்கீல்களை வைத்துக்கொண்டு அந்தக் கொலைகாரர்கள் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். திருவரம்பூரில் லஷ்மித்தா கொலை வழக்கு, அரியலூர் குழந்தைகள் நரபலி வழக்கு இவை நடக்கின்றன. இவற்றிற்கு அரசு சார்பில் சாதாரணமாக ஏ.பி.பி. பி.பி. இவர்களிடம் விட்டால் போதாது. குற்றவாளிகள் சீனியர் உயர்மட்ட வக்கீல்களை வைக்கும்போது அரசாங்கம் அதைவிட சீனியர் அல்லது உயர்மட்ட வக்கீல்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து அந்தக் குற்றவாளிகளுக்கு கடுமையான தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்தால்தான் பெண்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பு கிடைக்கும்.

இன்னொரு ஆச்சரியமான விஷயத்தை அறிய வந்துள்ளேன். அதாவது சமீபத்தில் நம் ஹைக்கோர்டில் இருந்து கீழ் கோர்ட்களுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை போனதாக அதாவது போக்குவரத்து தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட 304-ஏ, 338, 337 ஐ.பி.ஸி. கேஸ்கள் அப்பீலில் வந்தால் கடுந்தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற சுற்றறிக்கையாம். இது உண்மையில் எப்படி நியாயமாகும்?

ஒவ்வொரு கேஸ்*ம் அதன் பிரத்தியேக சூழ்நிலைகள், சாட்சியங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் தண்டனையின் தரத்தை நிர்ணயிப்பார்கள். சர்குலர் விட்டு தண்டனை கொடுப்பது என்றால் அப்பீல் கோர்ட் எதற்கு? நீதிபதி எதற்கு? ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதை செக் அப் செய்து அதை ரெக்டிபை செய்ய வேண்டும்.

கடைசியாக, நாகை செஷன்ஸ் கோர்ட், சப்-கோர்ட், பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட், செகன்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் எல்லாம் ஒரு நூற்றாண்டு வயதான கட்டடத்தின் உள்ளே இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி அடிக்கடி புயல், வெள்ளம் வரக்கூடிய பகுதியாக இருப்பதால் மழை பெய்தால் பயங்கரமாக ஒழுகும். ஆகவே நீதியும் ஒழுகிப்போய் விடும். அதோடு அங்குள்ள நீதிபதிகளுக்கு அங்கே கழிப்பிடம் இல்லை, வக்கீல்களுக்கு கழிப்பிடம் இல்லை. காம்ப் கோர்ட்களுக்கு இடமில்லை, பார் அஸோஸியேஷன் வராந்தாவில் இருக்கிறது. இது அவமானகரமான விஷயமாகும்.

அதுபற்றி பி.பி. உட்பட மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள் சிப் மினிஸ்ட்டர் அவர்களிடம். சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் அந்த பெட்டிஷன் உண்டு. அவற்றையெல்லாம் கட்டித் தருவதற்கு உடனடியாக வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்துதரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த நேரத்தை அளித்ததற்காக நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்தமைக்கு உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதற்கண் நீதி மன்றங்களில் வழக்குகளை பைசல் செய்வதில் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்ற வகையில் நீதிமன்றங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பதினைந்து ஆண்டுகளாக இருந்து வரும் கோரிக்கையான, திண்டுக்கல் பகுதி மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையான மாவட்ட நீதிமன்றம் அமைக்கும் கோரிக்கையை ஏற்று அதற்காக தொகை ஒதுக்கியிருப்பது குறித்து அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த மக்கள் சார்பாகவும் அங்குள்ள வழக்கறிஞர்கள் சார்பாகவும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைக் காணிக்கை பாக்குகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. வேடசந்தூர் வி. வி. பாலசுப்பிரமணியன்]

அடுத்து, நீதி நிர்வாகம் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்திய துணைக்கண்டத்தில் மட்டுமல்ல, ஏன் அமெரிக்காவில் கூட, இங்கிலாந்தில் கூட வழக்குகளை பைசல் செய்வதில் காலதாமதமாகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறது. அதைக் களைய சில சிறப்பான நடவடிக்கைகளை அரசு உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டும். ஆரம்ப நீதிபதிகள் ஒரு வழக்கை விசாரிக்க, சமன்ஸ்கொடுத்து, பிரதிவாதிகள் ஆஜராகி ஒரு வழக்கை முடிக்க 420 நாட்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்றும் உயர்நீதிமன்றத்தில் 1955 கால கட்டத்தில் ஒரு மேல் முறையீடு முடிவு செய்ய 1,500 நாட்கள் ஆகின்றன என்று 1955-ல் நியமிக்கப்பட்ட கமிஷன் கூறுகிறது.

அந்த நாட்கள் கணிசமாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பாராட்டக்கூடிய விஷயமாகும். அப்பேர்ப்பட்ட சட்டக் குழுக்கள் சொல்லுகின்ற ஆலோசனைகளைப் பார்க்கின்றபோது, பெரும்பான்மையான வழக்குகள் பைசல் ஆவதற்குக் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் நீதி மன்றங்களிலே மேல் முறையீடு செய்வதிலேதான், அதற்கு மிகப்பெரிய குறையாக இருப்பது, நீதிமன்றங்களிலே வழங்குகின்ற தீர்ப்புகளின் நகல்களை அச்சிட்டுத் தருவதிலே ஓராண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுகூட ஆகிவிடுகிறது. ஒருசில நீதி மன்றங்களிலே அதை பிரிண்ட் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கே ஓராண்டு காலமாகி விடுகிறது. ஆகவே, அதைத் தவிர்ப்பதற்கு, அச்சிட்ட நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளின் நகலை மேல் முறையீட்டிற்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்கிற விதியைத் தளர்த்த வேண்டும். அதனாலேதான் வழக்குகள் பைசலாவதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அரசு இதைத் தவிர்க்க முடியும். அதற்கு மாற்று வழி, நீதி மன்றங்களிலே அளிக்கப்படுகின்ற தீர்ப்புகளை ஸ்டென்சில்களிலே அழகாக கட் செய்து, டூப்ளிகேட்டர்களிலே அதை உருட்டிக்கொடுத்தால் கூட, வழக்கு மன்றங்களிலே வழக்குகளை நடத்துகின்றவர்கள், அதை அச்சிடுவதற்கு ஆகும் செலவு நாலில் ஒரு பகுதிகூட ஆகாது என்பதோடு, இன்று மேல் முறையீட்டிற்கு காலதாமத மாகும் முக்கிய காரணமாக இருக்கின்ற இந்த தீர்ப்புகளை அச்சிட்டுக் கொடுப்பதற்குப் பதில், நாம் இப்படி தீர்ப்புகளை ஸ்டென்சில் கட் பண்ணி, டூப்ளிகேட்டரில் போட்டு வழங்கலாம் என்று விதியைத் திருத்தினால் போதும். எனவே, நான் மெத்த பணிவோடு மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களை சிவில் ரூல்ஸ் ஆப் பிராக்டிஸ்-ஐ திருத்தியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வகையிலே வழக்குகளை மேல் முறையீடு செய்வதிலே காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கலாம் எனவே, அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. வேடசந்தூர் வி. வி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 எப்ரல் 30

அதேபோன்று, ஆரம்ப நீதி மன்றங்களிலே சாட்சியங்கள் அளிப்பதை நீதிபதி எழுதுகின்ற நடைமுறை இருப்பதால், வழக்குகளின் நடைமுறையை கவனிக்க முடியாத ஒரு நிலை நீதிபதிக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, சாட்சியங்கள் அளிக்கின்றதை அங்கே இருக்கிற டைப்பிஸ்டு அவ்வப்போது டைப் அடித்துக் கொண்டு வந்தால், அந்தச் சாட்சி என்ன சொன்னார், வழக்கு மன்றத்தை அணுகியிருக்கிறவர் என்ன சொன்னார் என்பதை சம்பந்தப்பட்ட நீதிபதி கவனிக்கவும், அந்தச் சாட்சி கூண்டிலே இருந்து இறங்கி வெளியே வருவதற்குள், சாட்சி சொன்னதைக் கொடுக்கின்ற ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். பின்னாலே சாட்சி என்ன சொன்னார், டெபோசிஷன் சர்டிபிகேட் கேட்கின்ற நிலையெல்லாம் ஏற்படாது. தவிர, நீதி மன்றத்திலே எழுத்தர்கள் அதற்கான வில்லங்கம், நகல் போன்றவைகளைக் கொடுப்பதிலே காலதாமதம் ஏற்படுவதை ஒழிக்க முடியும். ஆகவே, ஸ்டென்சில் டைப் செய்து, நீதிபதி அளிக்கின்ற தீர்ப்பை நகல் எடுத்துக் கொடுக்கலாம் என்றும், அதேபோல் ஆரம்ப நீதி மன்றங்களில் நீதிபதி சொல்லிக்கொண்டு வருவதை, டிக்டேட் செய்வதை அங்குள்ள டைப்பிஸ்ட் மூலம் அடித்துக் கொடுக்கலாம் என்றும் செய்யலாம். அப்படிச் செய்யும்போது, வழக்குகளின் ஓட்டத்தை கவனிப்பதற்கும், சாட்சியங்கள் என்ன சொன்னார்கள், நாளை விவாதத்திலே என்ன சொல்ல வேண்டுமென்று வழக்கறிஞர் கட்சிக்காரருக்கும் தெரியும். அதனால், சாட்சியங்கள் நகலைப் பெறுவதிலே ஏற்படும் காலதாமதம் பெருமளவிற்குத் தவிர்க்கப்படும். எனவே, சீர்திருத்தம் என்ற அடிப்படையிலே இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், ஆரம்ப நீதிமன்றங்களிலேயும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க முடியும். அங்கே காலதாமதம் ஆவதற்கு முக்கியமான காரணம், வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றபோது, அங்குள்ள பிராசஸ் சர்வர்கள் செய்கின்ற தவறுகள் தான் என்பதை நான் தாராளமாகச் சொல்வேன். இதை 1955 ஆம் ஆண்டு இந்தியத் துணைக்கண்ட அளவிலே போடப்பட்ட செதல்வாட் கமிஷனே, லா கமிஷனே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த பிராசஸ் சர்வர்கள் என்ற அமைப்பிலே ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவோமேயானால், இந்த உலகமே வியக்கின்ற அளவிற்குச் செய்ய முடியும் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வழக்குகள் பைசல் ஆவதிலே காலதாமதம் ஆவது என்பது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு மட்டும் சொந்தமல்ல ; இங்கிலாந்திலேயும் காலதாமதம் இருக்கிறது. ஏன் அமெரிக்கத் துணைக் கண்டத்திலேகூட இந்தியாவைவிட கூடுதலாக காலதாமதமாகிறது, 50 சதவிகிதத்திற்கு மேல் கூடுதலாக காலதாமதமாகிறது என்பதை இந்தக் கமிஷன் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. அந்தக் கமிஷன் ஆரம்ப நீதி மன்றங்களிலே உள்ள இந்த பிராசஸ் சர்வர்கள் அமைப்பிலே சில மாற்றங்களைக் கொண்டு

வந்தால், நீதி மன்றங்களிலே வழக்குகளைப் பைசல் செய்வதிலே ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கலாம் என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. ஐந்தாண்டு களுக்குப் பிறகு மீண்டும் தீர்ப்பை விசாரிக்க வேண்டும் என்ற குற்றச் சாட்டிற்குக் காரணம். இந்த பிராசஸ் சர்வர்கள் இடத்திலே இருக்கின்ற தவறான நடைமுறைகள்தான்; ஆகவே, அதிலே சில நடைமுறைகளை போக்குவதற்காக சமீபத்திலே போடப்பட்ட சிவில் புரொசீஜர் கோடிலே சில ரூல்ஸ்கள் பலமுறை திருத்தப்பட்டிருந்தாலும் கூட, நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்—இதிலே இருக்கிற தவறு, அந்த கோர்ட் தயாரித்து அனுப்புகிற சம்மன்களை பிரதிவாதிகளுக்கு அனுப்புவதிலேகூட கோர்ட்டிலே இருக்கின்றவர்கள் காலதாமதம் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அதிலே விதியை மாற்றி ஆரம்ப நீதி மன்றங்களிலே தயாரித்துக் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்மன்களை வாதிகளுக்கு வக்கீலே ரிஜிஸ்தர் தபாலிலே அனுப்பினால் போதும் என்கிற அளவிற்கு செய்ய வேண்டும். அதேபோல், கட்டளைகள்—எக்சிகியூடிவ் புரோசீடிங்ஸை நிறைவேற்றுவதிலே பிராசஸ் சர்வர்கள் வேண்டுமென்றே காலதாமதம் செய்கிறார்கள். வாதிப் பிரதிவாதிகளுடன் வேண்டுமென்றே பேசிக்கொண்டு காலதாமதப்படுத்துகிறார்கள். அதைத் தவிர்க்கும் வகையில் மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே இருப்பதைப்போல் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பெட்ரோல் புக் வைக்கவேண்டும். இந்த முறை மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலும், மத்திய பிரதேசத்திலும் சிறப்பாக செய்யப்பட்டிருப்பதாக பல்வேறு கமிட்டிகளின் ரிப்போர்ட்டுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இந்த பிராசஸ் சர்வர் என்ற முறை யிலே சில சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

(முற்பகல் 9-40)

அதேபோல், சிறிய சிறிய ரூ. 100 மதிப்புள்ள வழக்குகள், ரூ. 1,000 மதிப்புள்ள வழக்குகள் ஆகியவற்றில் நீதி மன்றங்களில் எதிர்வாத ஸ்டேட்மென்ட் போடுவதினால் ஐந்து அல்லது ஆறு மாதங்கள் கால கெடு நீட்டிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது; அதற்கு அவர்கள் காஸ்ட் போட முடியும். ஆனால், நீதிபதிக்கு அதிகாரம் இருந்தும், அதைப் பல நீதிபதிகள் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. ஆகவே அந்த வகையிலும் நான் மிக பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வது மகாராஷ்டிராவில் இருப்பதைப் போல ஆர்டர் எண் 210-க்கு ஒரு மாற்றம் கொண்டு வந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிர்ணயித்து, 2,000 ரூபாய் வரை இருக்கிற வழக்குகளை. முதல் விசாரணை என்று பிரதிவாதி தன்னுடைய ஸ்டேட்மென்டை தாக்கல் செய்ய வேண்டுமென்கிற திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தால் பல வழக்குகளிலே காலதாமதத்தை நாம் தவிர்க்க முடியும். அதையும் அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல 1975-க்கு பிறகு பைசலான வழக்குகளில்

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 ஏப்ரல் 30

காலதாமதத்திற்குக் காரணம் கிட்டத்தட்ட நான்கு ஐந்து ஆண்டுக் காலமாக கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்று போனால், வழக்குத் தொடுப்பதிலே தடை இருந்தது ; அதைவிட இன்னும் பல வழக்குகள் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் மூலம் அளிக்கப்படுகிற சலுகைகளை நிர்ணயிக்கிற நீதிமன்றம் தாசில்தார் மன்றமா அல்லது சிவில் நீதிமன்றமா என்ற ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. 'நெகோஷியபில் இன்ஸ்ட்ரூமென்ட் ஆக்ட்'-படி சிவில் நீதிமன்றங்களில் வழக்கு தொடர்ந்தாலும் கூட கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின்படி, கடன் நிவாரண சட்டத்தினுடைய சலுகை அந்த குறிப்பிட்ட நபருக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்ற முடிவை எடுக்கும் அதிகாரம் தாசில்தாருக்கு இருக்கிற காரணத்தினாலே, தாசில்தார் கோர்ட்டிலே ஒரு வழக்கு, சிவில் கோர்ட்டிலே ஒரு வழக்கு என்று இருக்கிறது. அதைப்போல குத்தகைதாரர் உரிமை சட்டத்திலே தாசில்தாரிடம் ஒரு வழக்கு, அதே சமயத்தில் 'இன்ஜங்ஷன் சூட்' என்று சிவில் கோர்ட்டிலே ஒரு வழக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்திலே மெத்த பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அந்த குத்தகைதாரர் சட்டத்தை பொறுத்தவரை அது தாசில்தாரிடம் இருப்பது சரியல்ல. அதை நிச்சயமாக சிவில் நீதிமன்றங்களிலே மாற்ற வேண்டுமென்று சென்னை நீதி மன்றம் கூட பலமுறை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. இருபது ரூபாய் வாடகை கேஸ் என்று வருமேயானால் அப்படிப்பட்ட வீட்டு வாடகை வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு கூட ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கேடருக்குக் குறையாமல் ஒரு விசாரணை வேண்டுமென்று நியதி இருக்கிறபோது, பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் சொத்துக்கள், 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்று இருக்கிற அந்த நிலங்களுடைய குத்தகை உரிமையை தாசில்தார் முடிவு செய்யவேண்டும் என்பது சரியல்ல. அவை சிவில் நீதிமன்றங்களுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நீதிபதி மோகன் அவர்கள் கூட இரண்டு, மூன்று முறைகள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். காலதாமதத்திற்கு முக்கிய காரணம் கடன் நிவாரண சட்டத்திலே தாசில்தாரிடம் ஒரு வழக்கு, சிவில் நீதிமன்றங்களில் ஒரு வழக்கு என்று கிடக்கிறது. தாசில்தார் தீர்ப்பைச் சொன்னால், அதற்கு அப்பீலுக்கு சப்-கலெக்டருக்கு, அதற்கு பிறகு டி.ஆர்.ஓ. என்று போகிறது. இதனால் வழக்குகள் குவிந்து விடுகின்றன. ஒரே வழக்கு இரண்டாக சென்றுவிடுகிறது. குத்தகைதாரர் சட்டத்திலேயும், கடன் நிவாரண சட்டத்திலும் இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் பெருகி இருப்பதால்தான், வழக்குகள் தேங்கி இருப்பதற்குக் காரணம் என்பதைக் கூறி, இதனை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மிகச் சாதாரணமான விஷயங்களில், சாதாரண 50 ரூபாய் 100 ரூபாய் என்று ஸ்மால் காஸ்ட் கோர்ட்டிலே கேஸ்கள் பெருகி இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு சாதாரண வரப்பு வாய்க்கால்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தகராறு, நடைபாதை தகராறு இவைகளை எல்லாம் திர்ப்பதற்கு சட்டப் பூர்வமான நீதிமன்றங்கள் இருந்தாலும் கூட, கிராம நீதிமன்றங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிறு, சிறு பிரச்சினைகளை, 2,000 ரூபாய் வரையிலுள்ள பிரச்சினைகளை கிராம நீதிமன்றங்களிலே தீர்க்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே கிராம நீதிமன்றங்கள் செயல்பட ஆரம்பித்ததென்றால் உண்மையிலேயே பெரும்பாலான வழக்குகள் அங்கே கிராமங்களிலேயே முடிவு பெறும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல பெரிய பெரிய வழக்குகள் காலதாமதம் ஆவதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்கூட அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் மெத்த பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிரிமினல் வழக்குகளில் காலதாமதத்திற்கு முக்கிய காரணம் சாட்சிகளை அழைத்து வருவதிலே காவல் துறையினர் காட்டுகின்ற அசிரத்தைதான் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. அப்படி காலதாமதம் செய்கிறவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாமென்று செக்ஷன் 309, சப்-செக்ஷன் (2) சி.ஆர்.பி.சி. இருக்கிறது. ஆனால் இப்படி இருந்தாலும்கூட எந்த நீதிபதிகளும் எந்த வழக்கிலும் அப்படி செய்வதில்லை. ஆகவே நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் உச்ச நீதிமன்றங்களில் இருப்பதைப்போல 'புராசஸ் சர்வர்' அமைத்து கிரிமினல் நீதிமன்றங்களில் ஏற்படுத்தலாம். ஏனென்றால் குற்றவாளி என்று ஒருவனை கோர்ட்டிலே நிறுத்திவிட்டு அந்த காவல் துறையை சார்ந்தவர்கள் பின்னால் பிராசிகியூஷனாக, எதிர்கட்சியாகிவிடுகிறார்கள். இன்றைக்கு பின்னால் அவர்களே, சாட்சியங்களை கொண்டு வருவது என்பது 'நேச்சுரல் ஜஸ்டிசுக்கு' மாறாக இருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றங்களில் இருப்பதைப் போல 'புராசஸ் சர்வரை' எல்லா கிரிமினல் நீதிமன்றங்களிலும் எற்படுத்தினால் நிச்சயமாக கிரிமினல் வழக்குகளில் ஏற்படும் காலதாமதத்தை நம்மால் தவிர்க்க முடியும் என்பதை தெவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மிக முக்கியமான பிரச்சினை. கிரிமினல் கோர்ட்டிலே ஆண்டாண்டு காலமாக எந்த அரசுமே கவனிக்காத, எந்த அரசுமே தொட்டுப் பார்க்காத ஒரு பிரச்சினையை மாண்புமிகு நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பரிவுடன் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நித்தம், நித்தம் கொடுமைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதால் சொல்கிறேன். கிரிமினல் வழக்கில் ஒருவன் குற்றம் சாட்டப்பட்டு விட்டால், அவனுக்கு ஜாமீன் கொடுத்து வெளியே கொண்டு வருகிறார்கள். நீதிமன்றங்களில் இருக்கிற நடைமுறைகள் தினசரி விசாரணைக்கு வருகிற குற்றவாளிகள், அந்த கிளார்க்கை பார்த்து கையெழுத்து போட வேண்டும். இதனால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. ஆரம்பத்திலேயே அவர்கள் ஜாமீன் கொடுத்து விடுகிறார்கள்.

வழக்கு முடிகிற வரை அந்த ஜாமீன் நிலைத்து நிற்கிறது. அப்படி இருக்கிற போது. நித்தம், நித்தம் விசாரணைக்கு வருகிறவர்கள் ஒவ்வொரு நீதி மன்றத்திலேயும் நாற்றுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் தினமும் காலையில் அந்த நீதிபதி வாய்தா போட்டுவிட்டாலும், மாலை ஐந்து மணி வரை—அங்கே நீதிபதியாக செயல்படுவதே அங்கே இருக்கிற 'பென்ச கிளார்க்' தான்—வெயிலில் காத்து இருக்கிற கொடுமைகள் அதிகம் இருக்கின்றன. இதை அகற்றுவதால் தவறு இல்லை. இதை அகற்றினால் விசாரணைக்கு வருகிறவர்கள் அனைவரும் பாராட்டுவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு சிவில் வழக்குகளிலே ஏ டயரி, பி டயரி என்றும் கிரிமினல் வழக்குகளிலே பி டயரி என்றும் வைத்தால் விசாரணைக்கு வருகிறவர்களுக்கு சிக்கல்களைத் தவிர்க்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீதித் துறையிலே உள்ள நீதிபதிகளுக்கு ஹவுஸ் பியூன் என்று போடப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஜி.ஓ. எம்எஸ். நம்பர் 1819, தேதி 17—11—1960-இல் உத்திரவிட்டது. ஆனால் 1972-இல் சென்னை நீதிமன்றம் அந்த உத்திரவை ஹைகோர்ட் ஆர்.ஓ.சி. 5285/71, தேதி 18—5—1972-இல் நிறுத்திவைத்துவிட்டது. ஹவுஸ் பியூன் கொடுக்கப்படுவதால் தவறுகள் பல நடப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிற காரணத்தினாலே அந்த உத்திரவு அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமையை மாற்றி அதை அமல்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதிபதிகள் நியமனத்தைப் பொறுத்தவரையில் 15 ஆண்டுக்காலம் வழக்கறிஞர்களாகப் பணியாற்றியவர்களிலிருந்து நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படாத கொடுமை இருந்து வருகிறது. இதை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக லா கமிஷன் கூட பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற வழக்கறிஞர்களிலிருந்து நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்ற தனது கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறது. செதல்வாட் கமிஷன் கூட சொல்லியிருக்கிறது.

"There is, however, a considerable body of opinion that this class of people from ministerial service bread in the atmosphere of offices of courts where unhealthy practices prevail should not be eligible for appointment to judicial office. The only question for our consideration whether the reservation now being made in the Southern States of a certain number of posts for the ministerial service should continue. We are of the view that it should not" என்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த முறைகள் தென் மாநிலங்களிலே மட்டும் தான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர்

அவர்களும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசும் 15 ஆண்டுகாலமாக முடங்கிக்கிடக்கிற அந்த நீதிபதிகள் நியமனத்தைமாற்றி பிராக்டீஸ் செய்கின்ற தொழில் செய்கின்ற வழக்கறிஞர்களிலிருந்து நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீதித் துறை சிறப்புற நடைபெற வேண்டுமென்றால் நீதிபதிகளுடைய சம்பள பிரச்சினை கவனிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்க வேண்டிய நியாயம் இருக்கிறது. ஆண்டாண்டுக் காலமாக அவர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்ந்த முறையில் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நாம் உயர்ந்த சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். காரணம், பி.எஸ்ஸி. படித்தவர்—சயன்ஸ் பாடத்தை படித்தவர்கூட—தேர்வு பெற்று ஐ.ஏ.எஸ்.-ஆகச் சேர்ந்துவிடுகிறார். ஆனால் பி.ஏ. அல்லது பி.எஸஸி. படித்த ஒருவர் அதற்குப் பிறகு மூன்று ஆண்டுக்காலமாக சட்டத் துறையிலே பயின்று பிறகு ஐந்து ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றினால்தான் நீதித் துறையிலே இடம்பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த 10 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக அவர்கள் 10 இன்கிரிமென்ட்டுகளை வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே முக்கியமான இந்த சம்பளப் பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்திலே நீதிபதிகள் கருதப்படக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு வாகன வசதிகள் கிடையாது, வீட்டு வசதிகள் கிடையாது, இவைகளையெல்லாம் அளிக்க வேண்டும். உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள்கூட ஒருமுறை சொன்னார்கள், பல சபார்டினேட் ஜட்ஜுகள் குடிசைப் பகுதிகளிலேதான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சாதாரணமாக ஒரு பி.டி.-ஓவுக்கு கூட ஜீப் வசதி இருக்கிறது, ஆகவே வாகன வசதிகளை நீதிபதிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்கு வருவதற்கான ஸ்டாப் கார் போன்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும், செக்ரட்டேரியட்டில் உள்ள அதிகாரிகள் மாதம் 75 ரூபாய் செலுத்திவிட்டால் அவர்கள் வீடுகளிலிருந்து தலைமைச் செயலகத்திற்கு அழைத்துவரப்படுகிறார்கள். அந்த முறையிலே நீதிபதிகள் அவர்களுடைய வீடுகளிலிருந்து நீதிமன்றங்களுக்கு வருவதற்கான வாகன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இளம் வழக்கறிஞர்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறையிலே அவர்களுக்கு நீதிமன்றத்திலே போடப்படுகின்ற ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பம் இந்த கமிஷன் ஓர்க் தான். ஆனால் இந்த கமிஷன் ஓர்க்கைப் பொறுத்தவரையில், உயர்நீதிமன்றத்திலே தெளிவான முடிவுகள் எடுக்கப்படவில்லை. குறைந்தது ஐந்து

ஆண்டுகளுக்குள் பணியாற்றுகின்ற வழக்கறிஞர்களை, ஜூனியர்களைத்தான் கமிஷன் ஒர்க்கிற்காகப் போடப்படவேண்டும், அதோடு ஒரு கமிஷன் ஒர்க் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றபோது வேறு பணிகள் கொடுக்கப்படக்கூடாது. சில நீதிமன்றங்களிலே 20 கமிஷன் ஒர்க்குகள் கூட அந்த ஜூனியர்களிடத்திலே கொடுக்கப்படுகிற கொடுமையான நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றி ஒரு கமிஷன் ஒர்க் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறபோது வேறு பணி கொடுக்கப்படாத நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று இளம் வழக்கறிஞர்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறையிலே நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்ட சம்பந்தமான காவல்துறை, கமர்ஷியல் டாக்ஸஸ் டிபார்ட்மெண்டில் பணியாற்ற வேண்டுமானால், சட்டப் படிப்பை கட்டாயமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

அடுத்து ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். சென்னை மாநிலம் என்ற பெயர் தமிழ்நாடு என்று ஆக்கப் பட்டதற்குப் பிறகு சென்னை உயர்நீதி மன்றம் என்பது தமிழ்நாடு உயர்நீதி மன்றம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்படவேண்டும். ஆனால் அதற்கு சட்ட சிக்கல் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் வரம்புக்குள் பாண்டிச்சேரி நீதி சம்பந்தமான காரியங்களும் சேர்க்கப் பட்டிருப்பதால் அது இயலவில்லை என்ற கருத்து இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. நான் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், யூனியன் டெரிட்டரியான இலட்சத்தீவு, கேரள மாநிலத்தினுடைய உயர்நீதி மன்றத் தினுடைய ஆளுகையிலே உட்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அந்த மாநிலத்தினுடைய பெயரான கேரள ஹைகோர்ட் என்றுதான் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போன்று பல மாநிலங்களிலே யூனியன் டெரிட்டரியினுடைய ஜூரிஸ்டிக்ஷன் அந்தந்த மாநிலங்களுடைய உயர்நீதிமன்றத்திற்கு இருந்தாலும்கூட, அந்தந்த மாநிலங்களுடைய பெயரிலே அந்தந்த நீதிமன்றங்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என்கின்ற பெயர் மாற்றுகின்ற கருத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், நீதித் துறையில் அயல்மொழி வார்த்தைகளை, நாசிர், முன்சிப், அமீன், சிரஸ்தார், ஷெரீப் போன்ற வார்த்தைகளை, தமிழ்ச் சொற்களாக மாற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டுக்கல்லைப் பொறுத்த மட்டில், திண்டுக்கல்லிலே மாவட்ட நீதிமன்றம் அமைக்கின்ற முடிவினை அறிவித்தமைக்காக, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சருக்கும் எனது

நன்றியைக் காணிக்கையாக்குகிற அதே சமயத்தில், திண்டுக்கல்லில் நீதி மன்றங்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேற்குக் கோடியிலே ஒரு நீதிமன்றம், கிழக்குக் கோடியில் ஒரு நீதிமன்றம், வடக்குக் கோடியிலே ஒரு நீதிமன்றம் என்றிருக்கிறது. இப்பொழுது நீதிமன்றம் இருக்கும் பகுதியிலே ஏராளமான இடம் இருக்கின்றது. ஆகவே, திண்டுக்கல்லைப் பொறுத்த மட்டில், பொது மக்கள் வசதியையும், வழக்குரைஞர்களின் வசதியையும் கருத்திலே கொண்டு, அனைத்து நீதிமன்றங் களும் ஒரே இடத்தில் இருக்கும் வகையில் கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிக் கட்டி முடிக்கப்படும் வரை—ஒருசில நீதிமன்றங்கள் தனிப்பட்டவர்களின் சொந்தக் கட்டிடங்களில் இயங்குகின்றன —அப்படிப்பட்டவைகள் காலி செய்யப்படக்கூடாது. நினைத்தவுடன் காலி செய்ய வேண்டுமென்று அந்தத் தனியார்கள் சொல்கிற காரணத்தால், வழக்குரைஞர்கள்கூட சமீபகாலத்திலே சட்ட அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து, புது கட்டிடங்கள் கட்டுகிற வரையில், நீதிமன்றங்களைத் தனியார் இடங்களிலிருந்து மாற்றாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டிருக் கிறார்கள். அதையும் கவனித்து, திண்டுக்கல்லிலே இருக்கிற ஐந்து நீதி மன்றங்களை ஒரே இடத்தில் இருக்கும் வகையில், அந்த நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுவதற்கும், அங்கு பணியாற்றுகிற வழக்குரைஞர் பெருமக்களுக்கும் வசதியான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. சி. கோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீதி நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீதும், சிறைச்சாலைகள் மானியக் கோரிக்கையின் மீதும் கலந்துகொண்டு பேசுகின்ற ஒரு வாய்ப்பினை அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீதிமன்றங்கள் சுதந்திரப் பறவைகளாக யாருடைய இச்சைக்கும் அடிபணியாமல், நல்ல முறையிலே நடந்து வர வேண்டுமென்பதுதான் ஜனநாயக மரபு. அந்த நிலைமையிலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை தலைமை நீதிமன்றமாக உயர்நீதிமன்றம் இருந்து வருகிறது. அந்த உயர் நீதிமன்றத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு, நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் 21 நிரந்தர நீதிபதிகளும் நான்கு கூடுதல் நீதிபதிகளும் ஆவார்கள். அந்த நிலைமையிலே, வழக்குகள் துரிதமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்கிற ஒரு நிலைமையில் நியமிக்கப்பட வேண்டிய 21 நிரந்தர நீதிபதிகள் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லையென்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போன்று இப்பொழுது நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை செக்கன்ட் கிளாஸ் ஜுடிஷியல் மாஜிஸ்டிரேட்டை ப்ரொமோஷன் கொடுத்து டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிப்பாக அனுப்பும்போது உரிமையியல் வழக்குகளிலே, அவர்களுக்கு அனுபவம் இருக்கின்றதா என்ற நிலைமையை நாம் பார்க்க வேண்டும். நீதித்துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட் பதவிகள் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட் பதவியாக நிலை உயர்த்தப்பட்டு, மாவட்ட முனிசிப் பதவித் தரத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆணையை இந்த அரசு இட்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். அதே நேரத்திலே இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்களாக இருக்கின்றவர்கள் சில இடங்களிலே பதவி உயர்வு பெற்று, டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிப்பாக மாறுகிறபொழுது அவர்கள் உரிமையியல் வழக்குகளிலே, அதாவது சிவில் வழக்குகளிலே அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாக ஏற்கனவே இருந்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். சிவில் வழக்குகளிலே வழக்கறிஞர்களாக இருந்தவர்கள், சிவில் வழக்குகளை நடத்தக்கூடியவர்கள் அந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுவார்களானால் அதை நாம் பாராட்டலாம்.

ஆனால் குறிப்பாக நீதித் துறையிலே பணிபுரிகின்றவர்கள் கூட புரொமோஷனில் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப்பாக வருகின்றபோது நிலையான நீதியும், நேர்மையான நீதியும் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே அப்படி ஜுடிசியல் செகன்டு கிளாஸ் மாஜிஸ்டிரேட்டிலிருந்து பதவி உயர்வு பெற்று டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப்பாக போகும்போது இந்த நிலைமைகளை நன்கு ஆராய்ந்து, பல வருடங்களாக வழக்கறிஞர்களாகப் பணிபுரிகின்றவர்கள், இரண்டாவது ஜுடிசியல் மேஜிஸ்டிரேட்டாகப் பதவி உயர்த்தப்படுகின்றபோது சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று மாவட்ட முன்சிப்புகளுக்கு தற்சமயம் அளிக்கின்ற சம்பளம் போதாது. அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற பொறுப்புகள் மிக உன்னதமான பொறுப்புக்கள் என்பதையும், உயர்ந்த இடத்திலே நீதியை நிலைநாட்டவேண்டிய கட்டாய காலத்திலே அவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களுடைய நிலைமைகளை இதுவரையில் இருந்து வந்த அரசுகள் எல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை என்று சொன்னாலும் கூட, கருணை உள்ளம் கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், நேர்மையையும் நீதியையும் நிலைநாட்டுகின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், இந்த நேரத்தில் இவைகளைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. கோபால்]

அதேபோன்று குத்தகைதாரர்கள் சட்டங்கள்—"பென்சிலா" சம்பந்தமான வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல வேலைகள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் ஆர்.டி.ஓ.-க்களாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ளவர்கள் சட்டம் பயின்றவர்களாக இல்லை. சட்ட நுணுக்கம் தெரிந்தவர்களாக இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையிலே குத்தகைதாரர்கள் சட்டத்திலே தீர்ப்பளிக்கின்ற பொறுப்பு, அதற்குத் தீர்ப்புக் கொடுக்கின்ற ஒரு முடிவு, அவர்களிடத்திலே விடப்படுமேயானால், சட்டத்தின் விவரம் தெரியாதவர்களிடம் விடப்படுகின்ற போது நேர்மையான நீதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாத அதே நேரத்தில் இந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட பல காரியங்களில், அந்த நீதியினுடைய நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து தீர்ப்பு அளிக்கின்ற வகையிலே அவர்கள் முடிவு பல இடங்களிலே இல்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட அதிகாரங்களை நீதிமன்றத்திற்கே அளிக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கடன் நிவாரணச் சட்டத்தில் கூட—ஆக்ட் 13/80—நிவாரணம் ஏழை மக்கள் பெறவேண்டும் என்று சொன்னால், அந்தத் தீர்ப்பை வழங்குகின்ற அதிகாரம் தாசில்தார்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றது. இன்று நடைபெறுகின்ற நிலையிலே தாசில்தார்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தீர்ப்பை வழங்குகின்ற சூழ்நிலை வருமானால் அவர்கள் வழக்கறிஞர்களிடத்தில் சென்று அல்லது அரசு வழக்கறிஞர்களைச் சந்தித்து, விவரம் கேட்டு அதற்குப் பின்னர் தீர்ப்பு அளிக்கின்ற நிலையில்தான் இருக்கிறார்களே ஒழிய. அவர்களே சுதந்திரமாக அமர்ந்து அந்த நீதி என்ன என்று எடுத்துக் கூறுகின்ற அளவுக்கு திறமையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமையை உணர்ந்து, கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலே விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்குகின்ற அதிகாரத்தை நீதிமன்றங்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.00)

தமிழ்நாடு உயர்நீதி மன்றத்திற்குத் தலைமை நீதிபதியை நியமனம் செய்கிறபோது, தமிழ் தெரிந்த, தமிழ் இனத்தவராக உள்ள ஒருவரைத்தான் நியமிக்கவேண்டும் என்ற நியதியை ஏற்படுத்துகின்ற அளவிற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எந்தவிதமான தயக்கமும் காட்டக்கூடாது என்கிற கருத்தை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

பெண் வழக்கறிஞர்களும், நீதிபதிகளாக ஆவதற்கு இன்னும் அதிக அள விற்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டக்கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாவட்ட நீபதிபதிகளை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளாக நியமிக்க 'கோட்டா' வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் 'கோட்டாவை'க் குறைக்க வேண்டும். வழக்கறிஞர்களை—பார் அனுபவம் உள்ள வழக்கறிஞர்கள்—நீதிபதிகளாக நியமிக்கவேண்டும். பலமுறை வற்புறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. மாவட்ட அளவிலே உள்ள நீதிபதிகளை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளாக நிய மிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஜனாதிபதிக்கு சிபாரிசு செய்கின்ற நேரத்திலும் இந்தக் கருத்தை மனதில் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். உயர்நீதி மன்றத்திலும்—பாரில் அனுபவம் உள்ள வழக்கறிஞர்களைத்தான் நீதிபதிகளாக நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

என்னுடைய தொகுதியான சோளிங்கரில் இருக்கிற டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட் நல்ல முறையிலே நல்ல வசதிகளோடு இயங்கிவருகிறது. பஸ்ட் கிளாஸ் ஜுடிசியல் மேஜிஸ்டிரேட் பொறுத்தவரையில், அது அரக்கோணமாக இருந்தாலும், சோளிங்கராக இருந்தாலும் அவர்கள் அங்கேயிருந்து 50 மைல் தூரத்தில் உள்ள செய்யாறு கோர்ட்டுக்கு தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்டிரேட்டுகளின் ஜுடிசியல் பணியை மாற்றப்போவதாக அரசு கருதியிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். அப்படிப் பட்ட நிலைமையில், சோளிங்கரில் உள்ள டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு இந்தப் பவர்ஸை மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அரசைப்பொறுத்தவரையில், நீதி சுதந்திர மாக இருந்து கொண்டு, நீதி நிர்வாகம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வரு கின்றது என்ற கருத்தை இங்கே எடுத்துக்கூறி, தேரின் சக்கரம் கன்று மேல் ஏறி இறந்துவிட்டது என்பதற்காக தன்னுடைய மகனைத் தேரின் சக்கரத் தில் வைத்து நீதி வழங்கிய பாண்டியன் வரலாறு நமக்குத் தெரியும். அதைப் போலவே, முன்னாலே யாரோ ஒருவர் தான் டாக்டர் பட்டம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு மாணவன் குளத்தில் விழுந்து இறந்தபோது, விழுந்து விட்டவன் என்மகன் என்று அந்த மகனின் தந்தை சொல்லமுடியாத அளவிற்கு இந்த நாட்டில் அநீதி தவழ்ந்து கொண்டு இருந்தது. அந்த நிலைமைகளையெல்லாம் போக்கி, இந்த நாட்டில் சுதந்திர மாக நீதி இயங்கவேண்டும் என்பதற்காக புரட்சித் தலைவர் நடவடிக்கை எடுத்ததற்காக அவர்களை வாழ்த்தி, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1981 ஏப்ரல் 30]

* திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி—நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் ஆகிய மானியக்கோரிக்கைகள் மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கருத்துக்களை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாகக் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிற நேரத்தில், சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற, இந்த நீதித் துறை கோரிக்கை பற்றிய விவாதத்தின்போது, பல்வேறு கருத்துக்கள் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. அது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை, என்பது வருந்தத்தக்கது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றையதினம் சிறையில் இருக்கக்கூடிய கைதிகள் நடத்தப் படக்கூடிய முறைகள், சம்பந்தமாக எடுத்துக் கூறப்படும். அவர்களுக்குக் கொடுமைகள் இழைக்கப்படுகின்றது என்பது தொடர் நிகழ்ச்சியாக இருக் கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறையில் கைதிகளாக வருகிறவர்கள் என்றால், அவர்களெல்லாம் சில நேரங்களில் உணர்ச்சிவயப் பட்டு சில குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு வருகின்றவர்கள் தான். கொலை போன்ற குற்றங்களை உணர்ச்சிவயப்பட்டகாரணத்தால் செய்து விட்டு அதற் கான தண்டனை பெற்று சிறைக்கு வருகிறவர்கள்தான். அதுமட்டுமல்லாமல் சமுதாய சூழ்நிலைகளில் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டி பலவிதமான குற்றங்களில் ஈடுபட்டு அதன் காரணமாக சிறைக்குள் வரும் நிலையும் ஏற்பட்டு இருக்கலாம். இம்மாதிரி சிறைக்குள்ளே வருபவர்களுக்கு சிறைக்குள்ளே கொடுமைகளை இழைக்காமல், அவர்களைத் திருத்தி சீர்திருத்துவதுதான் சிறைச்சாலையின் சீரியபணி என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்தாக வேண்டும். அம்மாதிரியான முறையிலே சிறைச்சாலைகளிலே அமைப்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இந்தக் கடமை இன்றையதினம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப் படுகிறது என்பதுதான் கேள்விக்குரிய விஷயமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சமூகத்தில் மறுவாழ்வு அளிக்கப்பட வேண்டியதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு அவர்களை நடத்த வேண்டுமென்பதும், அவர்கள் குற்றம் இழைத்து சிறைத்தண்டனை முடிந்து வரும்போது அவர்களுக்கு புதிய வாழ்வு கொடுக் கின்ற வகையிலே அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதும் முக்கிய மான விஷயங்கள். இன்றைக்கு இதுதான் நம்முடைய நோக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் முறையில் இன்றையதினம் சிறை நிர்வாகம் அமையவில்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே எப்படி இருந்ததோ அப்படியேதான் இருக்கிறது. அவர்கள் எழுதி வைத்த சிறை மானுவலையே இன்றுவரையிலும் 'அ' முதல் 'ஃ' வரையிலும் வரி பிறளாமல்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அமுல்படுத்துகின்ற வகையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சமுதாயத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றங்களை கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளாமல், ஒரு புதிய வாழ்வு அந்த கைதிகளுக்கு அளிக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணராமல் இன்றும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் எல்லோரையும் அடக்க வேண்டும், ஒடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சிறை நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தான். ஆனால் மக்கள் அமைப்பு ஏற்பட்ட பிறகு, ஜனநாயக அமைப்பில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பு ஏற்பட்ட பிறகு அதற்கு ஏற்றவகையில் முழுமையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம், அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அம்மாதிரியான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்காகத்தான் ஏற்கெனவே இருந்த அரசுகள், சில குழுக்களை சிறை நிர்வாகம் சம்பந்தமாக, சிறைகளில் கைதிகளை நடத்துவது சம்பந்தமாக அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுக்களுடைய பரிந்துரைகள் நம் முன்னால் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை இன்னும் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. கைதிகளை கொடுமையாக நடத்தும் சம்பவம்பற்றி பல்வேறு விவரங்களைத் தொடர்ச்சியாகச் சொல்ல முடியும். ஆனால் அதையே கூறி, என்னுடைய நேரத்தை குறைத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. அது இன்றைக்கும் தொடர் நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இருந்தபோதிலும் இங்கே அந்த கொடுமைகள் பற்றிய ஒருசில குறிப்பை மட்டும் தெரிவிக்கிறேன். சென்ற 20-ந்தேதி முதல் 22-ந்தேதி வரை திருச்சி மத்திய சிறையில் இருக்கிற ஆயுள் தண்டனை கைதிகளும் மற்றவர்களும் தங்களை மனிதர்களாக நடத்த வேண்டும், எங்களுக்கு சில உரிமைகள் வேண்டும், சில கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டு, அதற்காக சில கோரிக்கைகளை வைத்து உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான நிகழ்ச்சி தொடர்ச்சியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அது இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அவர்களுக்கு அளிக்கப்படக்கூடிய உணவில் எந்த மாற்றத்தையும் காண முடியவில்லை. ஆட்சியிலே மாற்றத்தைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அந்த கைதிகளுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற உணவிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. சிறை சீர்திருத்தக் குழு கூட அவர்களுக்கு கொடுக்கின்ற சோளத்தை மாற்ற வேண்டும், இட்லி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. நான் அரிசி கொடுக்க வேண்டுமா, இட்லி கொடுக்க வேண்டுமா என்றுகூட சொல்ல

வில்லை. கல்லும், மண்ணும் இல்லாமல் அவர்களுக்கு கொடுப்பதை முறையாகக் கொடுத்தாலே அவர்களுக்கு திருப்தியாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற உணவிலே கூட ஒழுங்கீனம், ஊழல் நடக்கிறது. சில தினஙகளுக்கு முன்னால், சென்ற 7-ந் தேதி, திருச்சி சிறையில் உள்ள, ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற கைதிகளுக்கு உணவுக்காக கொடுக்கப்பட்ட அரிசியில் 96 கிலோ அரிசியை திருடி வைத்திருக்கிறார்கள். அது கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரியில் 100 கைதிகள் நோயாளிகளாக இருப்பார்கள். அவர்களுடைய உணவிலே 96 கிலோ திருடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அம்மாதிரி நிகழ்ச்சி தொடர் நிகழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கிறது. இதை எதிர்த்து அவர்கள் குரல் எழுப்பினால் அவர்களுக்கு கிடைப்பது தடியடி. சிலர் இந்த உலகை விட்டு கூட அனுப்பப்பட்டு விடுகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக விசாரணை கமிஷன் வைக்கப்பட்டு, அந்த கமிஷன் அறிக்கை, முருகேசன் விசாரணைக் குழு அறிக்கை, இன்று காலையிலேதான் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அக்கிரமங்களைக் கேட்கின்ற கைதிகளை ஒரு சிறையிலே இருந்து மற்றொரு சிறைக்கு தொடர்ச்சியாக மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'ஃபுட் பால்' மாதிரி அவர்களுடைய நிலை இருக்கிறது. சில தினங்களுக்கு முன்னால் திருச்சி சிறையிலிருந்து சிலரை சேலத்திற்கு மாற்றினார்கள். அங்கும் இந்தப் பிரச்சனை வரும். பின் அங்கிருந்து கடலூருக்கு மாற்றுவார்கள், அங்கிருந்து கோவைக்கு மாற்றுவார்கள். ஆக, அவர்கள் சிறைப் பறவைகளாக இருக்கிறார்கள். பறவைக் கூட்டத்தில் ஒரு கல்லை எடுத்துப்போட்டால் அவை பறந்துபோய் வேறு ஒரு இடத்தில் அமரும், அங்கு கல்லைப் போட்டால் இன்னொரு இடத்தில் போய் அமரும். இப்படி அந்தக் கைதிகளை மாற்றக்கூடிய நிகழ்ச்சி தொடர்ச்சியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-10)

கடந்த மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு திருச்சி சிறையிலே நம்முடைய அமைச்சரவர்களின் இடத்திலே நேரடியாக குறைகளை கூறினார்கள் என்ற காரணத்திற்காக 12 பேர்கள் கடலூருக்கு மாற்றப்பட்டார்கள் என்பது பற்றி இதே சட்டமன்றத்திலே கூறினேன். ஆனால் அதுசம்பந்தமாக எந்த பலனையும் பார்க்க முடியவில்லை. மாற்றப்பட்டவர்கள் மாற்றப்பட்ட நிலையிலேதான் இன்றும் கடலூர் சிறையிலே இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, சிறைக் கைதிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பரோலைப் பொறுத்த வரையிலே 15 தினங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த 15 நாட்கள் முழுவதையும் ஒரே தடவையிலே எடுத்துக்கொள்வதற்கான

அனுமதியைக் கொடுப்பதன்மூலம் அரசுக்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் இருக்க முடியாது. ஒரு தடவை 6 நாள் என்றும் மற்றும் மூன்று தடவைகளில் மூன்று மூன்று நாட்களாகவும் கொடுக்கப்படுவதால் அவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய சிரமங்கள் எவ்வளவு என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் நீண்ட தூரங்களில் இருக்கக்கூடிய அவர்களுடைய கிராமங்களுக்குச் சென்று வரு வதிலேயே இரண்டு நாள் பயணம் என்ற அளவிலே முடிந்துவிடுகின்றது. ஆகவே ஒருநாள் மட்டும் வீட்டிலே இருந்து என்ன காரியத்தை அவர்களால் கவனிக்க முடியும்? ஆகவே அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய லீவைப் பொறுத்த வரையில் 15 தினங்களையும் ஒரே முறையிலே எடுத்துக்கொள்வதற்குரிய நிலையினை ஏற்படுத்தவேண்டும். சிலர் விரும்பப்பட்டால் வேண்டுமானால் இரண்டுமுறை எடுத்துக்கொள்வது பற்றி ஆட்சேபனை ஒன்றும் இருக்க முடியாது. ஆகவே ஒரே தடவையில் அந்த லீவினை எடுத்துக்கொள்வதற்குரிய வாய்ப்பு இருந்தால் குறைந்தது 10 தினங்களாவது அவன் வீட்டிலே தங்கி இருந்து தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு வேண்டிய சில காரியங்களை ஓரளவு செய்து கொடுக்க முடியும். ஏதோ விருந்தாளிபோன்று தன்னுடைய வீட்டிற்கே சென்று ஒருநாள் வீட்டுச் சாப்பாடு சாப்பிட்டுவிட்டு வருவதற்காக அவன் வீட்டிற்குச் செல்வதில்லை.

அடுத்து, ஹோம் லீவு சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே சில முறைகள் மாற்றப் பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனாலும் 5 ஆண்டுகள் முடிந்தால்தான் கொடுக்கப்படும் என்று கூறப்படுகின்றது. எனக்குக் கிடைத்த சில விவரங் களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருச்சி சிறையிலே உள்ள திரு. சி. ராஜா ராமன் என்கிற கைதிக்கு 6 மாத காலத்திலேயே இந்த ஹோம் லீவு கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. 6 மாத காலம் முடிந்தவுடன் 15 தினங்கள் கொடுக்கப்பட்ட டிருக்கின்றது. அதற்கு மறு மாதமே 10 தினங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக் கின்றது. அதற்கான உத்தரவுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விவரங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. 143950/80-1 டேட்டட் 10—10—1980. அடுத்து இதேமாதிரி இன்னொரு கைதி, பெயர் சந்திர சேகரன், கைதி நம்பர் 63363. அவருக்கு ஒரு ஆண்டுக்காலம் முடிவதற்கு முன்னாலேயே பதினைந்து நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதேமாதிரி விரையன் என்பவருக்கு ஆறு மாத காலத்திலேயே பதினைந்து தினங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கக்கூடாது என் பதல்ல என்னுடைய கோரிக்கை. யாரோ சிலருக்கு மட்டும் கொடுத்திருக் கிறார்கள். அவ்வாறு கொடுத்தது தப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒரே மாதிரியாக எல்லோருக்கும் செய்யக்கூடிய முறை இருக்க வேண்டும். கைதி எனப்படுபவர்கள் ஏதோ சில சந்தர்ப்பவசத்தால் சில குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு சிறைக்கு வருகிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள்

சிறையிலே இருக்கின்றபோது அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு மறுவாழ்வு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதுதான் அரசினுடைய பொறுப்பு. ஆகவே எல்லா கைதிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான முறையிலே ஹோம் லீவு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே லீவில் செல்லக்கூடிய உத்தரவினை தளர்த்துகின்றபோது அதை யூனிஃபார்மாக எல்லோருக்கும் அந்தச் சலுகை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவரையிலே கைதிகளுக்குரிய லீவு சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டேன்.

அடுத்து சிறை நிர்வாகம்பற்றி எடுக்கப்பட வேண்டிய பல்வேறு நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறையிலே நன்னடத்தைத் துறை என்பது இருக்கின்றது. இது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே பல குழுக்கள் தனித்தனியாக நியமிக்கப்பட்டு, அவை கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கின்றன. 1950-51 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட சிறை சீர்திருத்தக்குழு, 1974-75 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட சட்டமன்ற மதிப்பீட்டுக் குழு, 1978-79 ஆம் ஆண்டிலே நியமிக்கப்பட்ட நரசிம்மன் குழு ஆகிய இந்த குழுக்கள் எல்லாம் நன்னடத்தைப் பிரிவினைத் தனித்தனியாக பிரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவ்வாறு தனித்தனியாக பிரிப்பதற்கு என்ன தாமதம்? காலதாமதம் செய்யாமல் அந்த நன்னடத்தைப் பிரிவைத் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறையிலே இருக்கக்கூடிய கைதிகளின் நடத்தையைப் பொறுத்து சில முடிவுகள் எடுக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு சிறை அதிகாரிகளின் உத்தரவைப் பெற்றுத்தான் அவற்றைச செயல்படுத்தவேண்டிய நிலைமை இன்று இருக்கின்றது. அப்படியானால் அது எப்படி சரியாகச் செயல்படும்? ஆகவே உடனடியாக அந்த நன்னடத்தைப் பிரிவை சிறை நிர்வாகத்திலே இருந்து தனியாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து கைதிகள் காவல் காப்பது போன்ற வேலையைச் செய்வதற்காக ஒரு பிரிவு. அந்த சிறை கைதிகளிடத்திலே பழகி நல்லமுறையிலே பேசி அவர்களுக்கு மன மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் இன்னொரு பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சிறை சீர் திருத்தக் குழுவினுடைய சிபாரிசு இருக்கிறது. ஆகவே, அம்மாதிரியான சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து ஆயுள் கைதிகளை 14 ஆண்டுகளுக்கு சிறையில் இருந்ததற்குப் பிறகு தான் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும் என்று மத்திய அரசினுடைய ஒரு உத்தரவு இருக்கிறது; கைதிகளை முன் கூட்டியே விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று நாம் சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினோம். ஆனால் அதை எதிர் பார்த்து இன்றையதினம் ஆயிரக்கணக்கான கைதிகள். அனைத்து சிறைகளி

லும் இருக்கக் கூடியவர்கள் அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதே நமக்கு வாழ்வு கிடைக்கும், வெளியே செல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள், இன்னும் ஏங்கிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். ஆகவே, ஏற்கெனவே இருந்த முறைப்படி, 8 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு ஆயுள் கைதி சிறையில் இருந்தால், நன்னடத்தை போர்டு என்ற ஒரு போர்டு வைத்து அதிலே அவர் நடத்தையை பரிசீலனை செய்து, அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கான வாய்ப்பு உடன் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து சிறையிலே இருக்கக் கூடிய வார்டர்கள் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் அவர்கள், சர்வீஸ் முழுவதும் கைதிகளாக இருந்து வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று, சிறை சீர்திருத்தக் குழு, இலவசமாக உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்தது. ஆனால் அது கூட அமுல் செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படக் கூடிய சம்பளமும் ஒரே துறையினால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒரே துறை என்று சொன்னால், போலீஸ் துறையிலே இருக்கிற ஐ.ஜி.-யினுடைய அந்தஸ்துக்கு குறையாதவர்கள், டி.ஐ.ஜி.-யாக இருக்கக் கூடியவர்கள், சிறைப் பிரிவு நிர்வாகத்திற்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். அங்கிருந்துதான் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள்தான் தேர்வு நடத்துகிறார்கள். போலீஸ் வேலைக்கும் அந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் தான் வேலைக்கு எடுக்கிறார்கள். சிறையிலே இருக்கிற வார்டன்களுக்கும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. என்றுதான் எடுக்கிறார்கள். ஆனால் போலீஸ்காரர்களுக்கு அந்த சிறை வார்டன்களை விட 75 ரூபாய் அதிகமாக சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. ஒரே தகுதி. ஒரே அதிகாரிதான் தேர்வு செய்கிறார். ஒரேவிதமான வேலைதான் செய்கிறார்கள். ஆகவே போலீஸ்காரர்களுக்கு கொடுப்பது போலவே இவர் களுக்கும் சம்பளம் கொடுப்பதுவே நியாயமாக இருக்கும். ஆகவே, சிறைவார்டர்கள் சங்கம் இதை உள்ளிட்டு, 33 கோரிக்கைகளை வைத்திருக் கிறார்கள். சென்ற டிசம்பர் மாதத்திலேயே அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கெல் லாம் ஒரு முடிவு கான பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தீர்வு காணபெறும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவில்லை. தீர்வு காணப்பெறவில்லை. 41 பேர்கள் இன்றையதினம் அவர்கள் சஸ்பென்ஷனில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பம் அதன் காரணமாக பட்டினியாலே வாடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள், சிறைக்காவலர் களின் பிரச்னைகளை நல்லமுறையிலே சுமூகமான முறையில், தீர்த்து வைப்பதற்கு அந்த சங்கத்தை அழைத்துப் பேசி நியாயம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டி உரிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் குறிப்பிட்டு பேச விரும்புவது நீதித்துறையைப் பொறுத்தது. அந்த நீதித் துறையைப் பொருத்தவரையில், எங்கு பார்த்தாலும் சரி, உயர்நீதி மன்றத்திலிருந்து கீழே இருக்கக் கூடிய சாதாரண நீதிமன்றங்கள் வரை, வட்டங்களிலே இருக்கக் கூடிய, தாலுக்காக்களில் இருக்கக் கூடிய சாதாரண மேஜிஸ்ட்டிரேட் கோர்ட்டுகள் வரையில், வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்ற நிலை இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். உயர்நீதிமன்றத் திலே கேட்டால் 1974 முதல் தீர்க்கப்படாத வழக்குகள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். உயர்நீதிமன்றத்திலே 4 நீதிபதிகளின் ஸ்தானங்கள் சில ஆண்டுகளாக பூர்த்தி செய்யப்படாமல் காலியாகவே இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். உயர்நீதிமன்றத்திலே நீதிபதிகள் நியமனம் சம்பந்தமாக அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய சில விதி முறைகள் அதாவது விகிதா சார முறையில் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி அந்த முறையாக இருந்தால் கூட அது தவறு என்று நான் கூற மாட்டேன். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக இன்றையதினம் அங்கே இருக்கக் கூடியவர்கள் மத அடிப்படையிலே, ஜாதி அடைப்படையிலே நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமை இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. ஆகவே, அதில் மாற்றம் வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன.

வழக்குகளை துரிதமாக தீர்வு காண்பதற்காக துரித நடவடிக்கைகளை துறை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். லேபர் கோர்ட் கேஸ்கள் சம்பந்தபட்ட மட்டிலே, ரிட் பெட்டிஷன் செய்வது சம்பந்தமாக, ராமபிரசாத் ராவ் அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய தலைமை நீதிபதியாக இருந்தபோது, ஒரு ரிட் மனு அதற்கு மேல் ஒரு ரிட் அப்பீல் இரண்டையும் சேர்த்து, இரண்டு முறையாக அந்த வழக்கை நடத்துவதற்கு பதிலாக, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை ஒரே நேரத்தில், அந்த பெட்டி ஷன்களை தாக்கல் செய்து நடத்தலாம் என்ற நடைமுறை இருந்தது. சமீபத்திலே அது கைவிடப்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலே, தொழிலாளர்களின் வழக்குகள் பெரிதும் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவர்கள் இரண்டு முறை அந்த வழக்காட செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது அவர் களுக்கு பெரிய சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதில் மாற்றம் வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இந்த ரிட் மனுக்கள்மீது கொடுக்கக்கூடிய கோர்ட் பீஸ்கள் முத லிலே 50 ரூபாயாக இருந்தது. இப்பொழுது அது 100 ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது.

இதை உயர்த்தியிருப்பது காரணமாக சாதாரண தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் ஒரு ரிட் மனு தாக்கல் செய்ய தன்னுடைய உரிமையை நிலை நாட்ட அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்கள் பல. ஒரே நிறுவனத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் 30 பேர்கள் இருப்பார்களானால் 33 (பி) (2) பெட்டிஷன் சம்பந்தமாக ஒரு ரிட் மனு தாக்கல் செய்யவேண்டும் என்றால் 30 ரிட்கள் தனித்தனியாக தாக்கல் செய்யவேண்டும். ரூ. 100 ஒரு மனுவிற்கு பீஸ் என்றால் 30 மனுக்களுக்கு ரூ. 3,000 ஆகிறது. அதேநேரத்தில் அந்த நிறுவனத்தின் முதலாளி தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக ஒரு மனு தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்றால் ஒரு மனு தாக்கல் செய்தால் போதும். ரூ. 100-ல் அந்தக் காரியம் முடிந்துவிடுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக் கின்றன.

(முற்பகல் 10-20)

இன்றையதினம் மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸ் சம்பந்தமான வழக்கு களை பரிசீலிக்க, ரிட் பெட்டிஷனுக்கு பதிலாக சிவில் ரிவிஷன் பெட்டிஷன என்ற அடிப்படையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிவில் ரிவிஷன் பெட்டிஷன் என்றால் அதற்கு ரூ. 10 கட்டணம் கட்டினால் போதும் என்றிருக்கிறது. ஆகவே அம்மாதிரியான முறையை இந்தத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளிலும் கொண்டுவந்து கட்டணத்தைக் குறைத்து செலுத்துவதற்கான முறையில் நிர்ணயிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, லீகல் எய்ட். நம் நாட்டிலுள்ள சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு சட்ட உதவி இலவசமாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்பது இன்றையதினம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஒரு கொள்கை. டெல்லியில் உள்ள உச்சநீதி மன்ற நீதிபதிகள் உட்பட அனைத்து உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளும் அதைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளும் அதைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசுத் துறையிலும் அதுபற்றி நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய நடை முறையைப் பார்த்தால், ஏழை மக்கள், வாதாட சக்தியற்ற மக்கள் அந்த இலவச வசதியைப் பெற முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள், ஹரிஜனங்கள், தொழிலாளர்கள் இந்த இலவச சட்ட உதவியை பெறமுடியாத நிலையில்தான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அது சம்பந்த மாக ஒரு குழு பரிசீலனை நடத்தி. அதற்காக தனியாக ஒரு குழு நியமித்து, பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து எவ்வாறு இந்த இலவச சட்ட உதவியை அவர்கள் அனை வரும் சுலபமாகப் பெறமுடியும் என்ற முறையில் ஆராய வேண்டும். அப்படிப் பட்டதொரு குழுவை நியமிக்க வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து, லேபர் கோர்ட் ஜட்ஜ்கள். ஏற்கனவே ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகள் ட்ரிப்யூனல் ஜட்ஜ்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு சீனியர் ஜட்ஜ்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இன்று புதிதாக வரக்கூடியவர்களை லேபர் கோர்ட் நீதிபதிகளாக நியமிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இவர்கள் தொழிற் துறை சட்டங்களை புரிந்துகொண்டு தீர்ப்புகள் வழங்க வேண்டும். ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன் என்று. இவர்கள் தொழிற்சட்டங்களை நன்கு புரிந்துகொண்டு அதில் தேர்ச்சி பெற்று வருவதற்குள் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப் படக்கூடிய நிலை உள்ளது. ஆகவே தொழில் கோர்ட் நீதிபதிகளுக்கு, லேபர் லாஸ்-ல் (Labour Laws) தனியாக பயிற்சி பெற அதற்கான பயிற்சி தர ஏற்பாடு செய்து, பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை தொழில் நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகளாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர் நலத்துறை மானியத்தின் மீது பேசும்போது குறிப் பிட்டிருக்கிறேன். திருச்சியிலும், திருநெல்வேலியிலும், லேபர் கோர்ட்ஸ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறேன். அதை நிறை வேற்றித் தரவேண்டும். கடைசியாக நீதி அனைவருக்கும் அருகில், சமீபத்தில் கிடைக்க வேண்டும். 'நியாஸ்ட் பாயின்ட்டில்' கிடைக்க வேண்டும். வழக்கு மன்றங்களுக்கு வரவேண்டுமென்றால், நீண்ட தூரத்திற்கு வரக்கூடிய நிலை கிராமங்களிலே இருக்கிறது. கிராமங்களிலே இருந்து மாவட்ட தலைநகருக்கும், மாநில தலைநகருக்கும் செல்லவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, நீதி என்பது அவர்களுக்கு அருகாமையில் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த முறையில் கோர்ட்டுகளை அருகாமையில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியில் குளித்தலை நகரம், மணப்பாறை, முசிறி, மற்றும் துறையூருக்கு மையமாக இருக்கிறது. ஆகவே, குளித்தலை யில் ஒரு சப் கோர்ட்டை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே கோர்ட் இருந்து கரூருக்கு மாற்றப்பட்டது. ஆகவே தற்சமயம் மையமாக இருக்கக்கூடிய இந்த குளித்தலையில் அதுவும் இப்பொழுது காவேரிப் பால அமைப்பிற்குப் பிறகு மணப்பாறை, முசிறி, துறையூர் ஆகிய வட்டங் களுக்கு குளித்தலை மையமாக இருப்பதால், அங்கே ஒரு சப் கோர்ட் ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்றையதினம் இந்த நீதித் துறையிலும், சிறைத் துறையிலும் தீவிரமான மாற்றங்கள் செய்யக்கூடிய முறையிலே அரசு நடவ டிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி, நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெரிய குளத்திலே சப் கோர்ட்டு அமைக்க வேண்டுமென்ற அப்பகுதி மக்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றியதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனது சார்பிலும், தொகுதி மக்கள் சார்பிலும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன.

ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும், பொதுப் பணித் துறைக்கு, டிரான்ஸ்போர்ட், ஹைவேஸ், இர்ரிகேஷன் ஆகிய ஒவ்வொரு துறைக்கும் தனித்தனியாக இன்ஸ்பெக்ஷன் பங்களாக்கள் இருக்கின்றன. அதேபோல் நீதித் துறைக்கு இருந்தால், வெளி மாவட்டங்களிலே இருந்து, வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து வருகின்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள், மற்றும் நீதித் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் வரக்கூடிய நேரத்தில் அவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். எனவே, அவர்களுக்கென்று தனியாக ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் இன்ஸ்பெக்ஷன் பங்களாக்கள் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட முன்சிப் கோர்ட்டில் ஜூரிஸ்டிக்ஷனை 5,000-லிருந்து 15,000 ஆக ஆக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் மாவட்ட நீதிமன்றங்களின் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. சப்-கோர்ட்டினுடைய பளு குறைந்திருக்கிறது. எனவே, அதை சமப்படுத்த மாவட்ட நீதிமன்ற முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு ஜூரிஸ்டிக்ஷன் 10,000 ஆக உயர்த்தினால், பேலன்ஸ் ஆப் வெயிட் என்ற முறை ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், சில வழக்குகள் தாசில்தார் கோர்ட்டிலே விசாரிக்கப்படுகின்றன. தாசில்தார்கள் சட்ட நுணுக்கம் தெரியாதவர்கள். வழக்கறிஞர்கள் வாதாடுகின்றபோது, சட்ட நுணுக்கங்களை புரியாதவர்கள்; புரிந்துகொள்ளும் சக்தி இல்லாதவர்கள். சட்டப் பயிற்சி அடையாதவர்கள். எனவே, தாசில்தார் கோர்ட்டிலே நீதி பற்றிய நிர்வாகம் நடைபெறக்கூடாது என்றும், நீதி மன்றங்களிலேதான் வழக்குகள் நடைபெற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சில வழக்குகளைப் பொறுத்தவரை வழக்கறிஞர்கள் வாதாடக் கூடாது என்ற தடையிருக்கிறது. அந்தத் தடை விதியை ஏற்படுத்தியிருப்பதால், ஏழை எளிய பாமர மக்கள் நிலை மோசமாகியிருக்கிறது. எனவே, அந்தமாதிரி தடையை வழக்கறிஞர்களுக்கு போடக் கூடாது; அதை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. கா. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

கோர்ட்டுகளில் தீர்ப்புகள் பெறுவதற்கு காபி அப்ளிகேஷன் தயார் செய்கிறோம். ஆக்ட் 18/60-ன்படி, காபி அப்ளிகேஷன் பெறுவதற்கு, ஒரு ரூபாய் கோர்ட் பீ ஸ்டாம்பு ஒட்டுகிறோம். ஆனால், மற்ற வழக்குகளைப் பொறுத்த வரை, நகல் பெறுவதற்கு 25 பைசா கோர்ட் பீ ஸ்டாம்புதான் ஒட்டுகிறோம். ஆகவே, இதை ஒரே சீராக்கும் முறையில் இரண்டு வழக்குகளுக்கும் தீர்ப்பின் நகலைப் பெறுவதற்கு ஒரு ரூபாய் கட்டினால் போதும் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை என்ற முறையில் உத்தரவு போட வேண்டும்.

அடுத்து, கொடைக்கானலில் நீதி மன்றத்திற்கு என தனியாக கட்டிடம் கிடையாது. அது தாசில்தார் அலுவலகத்தில் நடைபெறுகிறது. கொடைக்கானலில் தனியாக நீதிமன்றக் கட்டிடம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கீழ்க் கோர்ட்டில் அமீனா என்னும் ஒரு பிரிவினர் இருக்கிறார்கள். அமீனா நுழைந்த வீடும், ஆமை நுழைந்த வீடும் உருப்படாது என்று சொல் வார்கள். அமீனா நுழையும்போதே, அவர்கள் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களை நையாண்டி செய்யும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களை ஹைக்கோர்ட்டில், பெயிலிப் என்று இருப்பதைப்போல், இவர்களையும் பெயிலிப் என்று அழைக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் அமீனாக்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்றால், அவர்களை யார் என்று அங்குள்ள மக்கள் அடையாளம் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுக்கு அடையாள கார்டுகள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோர்ட்டுகளில் நீதிபதிகளால் வழங்கப்படுகின்ற தீர்ப்பினை, உடனுக்குடன் நிறைவேற்றுவதற்கு போலீஸ் உதவி காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை.

(முற்பகல் 10-30)

போலீசாருக்கு பல வேலைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு போலீஸ் உதவி வேண்டுமென்று கீழ்க் கோர்ட்டிலே மனு போட்டால் போலீசார் பந்தோபஸ்து வேலைக்கு போய்விட்டார்கள்; ஆகவே போலீஸ் உதவி கிடைக்காது என்று கூறிவிடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்ட நீதிபதியின் கண்ட்ரோலிலும் ஒரு போலீஸ் படையை ஏற்படுத்தி, கீழ்க்கோர்ட்டிலே அதற்கான படியைக் கட்டினால் எந்தெந்த கோர்ட்டிலே படியை கேட்கிறார்களோ அந்த கோர்ட்டுக்கு போலீஸ் உதவி கொடுத்தால் அந்த வழக்குகளின் பலன் மற்றவர்களுக்கு விரைவில் கிடைக்கும். தமிழ்நாட்டிலே கோடை வாசஸ்தலமான கோடைக் கானலில் ஒரு விசித்திரமான கோர்ட் நடக்கிறது. அங்கு 'பைலிங்' அனைத்தும் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டிலேதான் நடக்கிறது. வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தால் பெரியகுளத்திலிருந்து டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோடைக்கானலுக்கு வருவார். அதைப்போல கிரிமினல் கோர்ட்டிலே விசாரணை வந்தால்

நிலக்கோட்டை எஸ்.எம். வருவார். இதை மாற்றி கொடைக்கானலுக்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கம் ஜுடிஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டங்களை கையாள்வதற்கு தாசில்தாருக்குப் போதிய பயிற்சி இல்லை. ஆகவே இதை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுரை மாவட்டத்திலே அமையவிருக்கிற இரண்டாவது மாவட்ட நீதிபதி கோர்ட்டைப் பற்றி ஒன்றை சொல்லியாக வேண்டும். பெரியகுளம், உத்தமபாளையம், கொடைக்கானல், நிலக்கோட்டை ஆகிய பல்வேறு வட்டங்களை அடக்கி இந்த கோர்ட் அமைக்கப்படுகிறது. இந்த கோர்ட்டுக்கு மையப் பகுதி பெரியகுளம் ஆகும். இந்த மையப் பகுதியான பெரியகுளம் நகரிலே இந்த மாவட்ட நீதிபதியினுடைய பிரிவு கோர்ட்டை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீதிபதிகள் நீண்ட நாட்களாக வழக்கறிஞர்களிலிருந்து நியமிக்கப்படவில்லை. அந்த குறையைப் போக்க வழக்கறிஞர் சங்கங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பா. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாக, சிறைச்சாலை பற்றிய மானியத்திலே பேசுகிற வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் நன்றி சொல்லி என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை நீதித்துறையிலே தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாக வேண்டும் என்பதற்காக நல்ல நடவடிக்கைகளை நம்முடைய அரசு எடுத்திருக்கிறது. நீதிமன்றங்களில் தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாக இருந்தால் தான் சாதாரண ஏழை, எளிய மக்கள் நீதியிலே பங்கு பெற முடியும் அல்லது நீதிமன்றங்களில் என்ன நடக்கிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். அதற்காக இரண்டு இதழ்களை அரசு வெளியிட்டு வருகிறது. தீர்ப்புத் திரட்டு, குற்ற வழக்கு தீர்ப்புத் திரட்டு என்ற வகையிலே இந்த தொகுப்பு இதழ்களை அரசு தொடர்ந்து வெளியிடுகிறது. இது ஒரு பாராட்டுக்குரிய முயற்சி. இருந்தாலும் கூட நீதிமன்றங்களிலே சகல மட்டங்களிலும் தமிழே நீதிமன்ற மொழியாக வேண்டுமென்று விரைவான நடவடிக்கையை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அவருக்கும், இந்த அரசுக்கும் இந்த கொள்கையிலே அளவுகடந்த நம்பிக்கை இருப்பதை நான் அறிவேன். உயர்நீதி மன்றங்களிலிருந்து கீழ் இருக்கிற நீதிமன்றங்கள் வரை எல்லா மட்டங்களிலும், ஒரு ஐந்தாண்டு திட்டம் வகுத்து அதற்குள்ளாக தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாக ஆவதற்கு சகல நடவடிக்கையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மதுரையிலே உயர் நீதி மன்ற ஆயம் ஒன்றை அமைப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை அரசு வற்புறுத்தி வருவதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே சென்னையிலே தலைமை நீதிமன்ற ஆயம் ஒன்று வரவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது, சென்னையிலே தலைமை நீதிமன்ற ஆயம் வருமானால் அது ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம், தமிழகம் ஆகிய நான்கு தென் மாநிலங்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். இந்த நான்கு தென் மாநிலங்களிலே இருக்கிறவர்கள் டெல்லிக்கு சென்று நீதியை நாடவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை மீறி சென்னையில் தலைமை நீதிமன்ற ஆயம் வருவதின் மூலம் தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, தென்மாநிலங்கள் அனைத்திற்கும் அதன் மூலம் வசதிகள் கிடைக்கும் என்பதாலே எப்படியாவது அதைப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நீதிபதிகள் நியமனத்திலே, மாற்றத்திலே அரசியல் நோக்கம் என்பது இருக்கக் கூடாது. இது இந்த அரசுக்கு மட்டுமல்ல, மத்திய அரசுக்கும் சேர்த்து நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்மையிலே நம்முடைய உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி மாற்றப்பட்டது பற்றி ஒரு சர்ச்சை எழுந்தது. அது இந்திய நாடு பூராவுக்குமான சர்ச்சையாக மாறியிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே தலைமை நீதிபதியாக யார் இருக்க வேண்டும் என்பதை டெல்லியிலே முடிவு செய்து, இந்த மாநில அரசுக்குக் கூடத் தெரியாமல் அந்த மாற்றத்திற்காக ஆணையைப் பிறப்பிப்பது என்றால் மாநில அரசின் உரிமைகள் பறிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே தமிழ் நீதிமொழியாக வேண்டுமென்பதற்கு குந்தகமாக அமைகிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு தமிழாய்ந்த தமிழ்மகன் தமிழகத்தின் தலைமை நீதிபதியாக இருந்தால் அவருக்கு தமிழ்நாட்டுப் பண்பாடுகள், பழக்க வழக்கங்கள், சம்பிரதாயங்களிலே அவர் ஊறித் திளைத்திருந்தால் அவர் சட்ட வரம்புக்குட்பட்ட நீதியை வழங்க முடியும். சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு நீதி வழங்குவது என்பது சரியாக இருக்காது. பொருத்தமாக இருக்காது, ஒவ்வொரு சட்டமும் அந்தந்த மாநிலங்களிலே உள்ள மக்களின் பண்பாடுகளுக்கு ஏற்ப, பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஏற்ப வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது. இந்த நிலையில் தமிழ்நாட்டிலே நீதிபதியாக வேறு மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நியமிக்கப்படலாம் என்ற நிலை எழுமானால் மாநில மக்களின் மொழி அந்த மாநிலத்தின் நீதிமன்றங்களிலே அறவே தடுக்கப்படுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, அதன் மூலம் வேற்று மொழிகள் ஆதிக்கம் வருவது மட்டுமல்ல, மாநில மொழியே தெரியாத உயர்நீதி மன்றத்திலே நீதிபதியாகவோ அல்லது தலைமை நீதிபதியாகவோ இருப்பதன் மூலம் மாநில மக்களுக்கு உண்மையான நீதி

வழங்கப்படுவதாகவும் இருக்க முடியாது. நீதிபதிகள் நியமனம், பதவி உயர்வு, இட நிர்ணயம் ஆகியவற்றை முடிவு செய்கிற பொறுப்பை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளாமல் நீதித் துறையிடம் விட்டுவிட வேண்டும். நீதித் துறை அதற்கு தகுதி வாய்ந்தது என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை, நீதித் துறையில் முழு நம்பிக்கை வைத்து அவர்கள் பொறுப்பிலே அவற்றை விடுவதுதான் நாட்டின் நலனுக்கு உகந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீதித் துறைக்கு மேலாக ஆட்சியின் நிர்வாகத் துறை இருக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேற்கொண்டு வருகிறது. இது மத்திய அரசுக்கும் நல்லதல்ல, மாநில அரசுக்கும் நல்லதல்ல, மொத்தத்திலே மக்களாட்சி முறைக்கு எதிரானது, முரணானது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல் நீதி என்பது இன்றைக்கு சாதாரண மக்களுக்கு அவ்வளவு எளிதிலே கிட்டுவதாக இல்லை, நிறையப் பொருள் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. வீணான சிரமங்களை ஏழை எளிய மக்கள் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்றைக்கு நீதி என்பது ஏழை எளிய மக்களுக்கு சுலபமாக கிட்டுகிற வழி இருக்கிறதோ அன்றைக்குத் தான் உண்மையான நீதி அளிக்கப்படுகிறது என்பது ஆகும். அதைப்பற்றி மரியாதைக்குரிய சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி ஜஸ்டிஸ் கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் சொன்ன வாக்கியத்தை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். Maximisation of justice for the poor is an essential factor in a Welfare State. மக்கள் நல ஆட்சியிலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதிகபட்சம் நீதி கிடைப்பதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்படுவது உண்மையிலேயே நீதித் துறைக்கு உகந்தது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதையே நானும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஏழை எளிய மக்களுக்கு நம்முடைய அரசு சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைத்து இருக்கிறது. நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். ஆனாலும் இன்று முற்றிலுமாக சரியாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்கின்ற தன்மையிலே செயல்படத் தொடங்க வில்லை. அவற்றை முடுக்கி ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவும் வகையில் செயல்பட வைக்க வேண்டியது நம்முடைய அமைச்சரவர்களின் பொறுப்பு என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

நம்முடைய உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்கறிஞர்களுக்கு இருக்கும் சேம்பர்ஸ் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அதை அதிகமாக்குவதற்கு நடவடிக்கைகளை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக உயர்நீதிமன்றத்திலே இளம் வழக்கறிஞர்கள், படித்த இளைஞர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வருவாயும் இல்லை. அந்தப் பிரச்னையை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் அனுதாபத்தோடு கவனித்து அரசு

வங்கிகளிலும், மற்றத் துறைகளிலேயும் கடன் உதவி கிடைக்கவும் மற்ற வகைகளில் உதவி செய்யவும் அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்து, சிறைத் துறையைப்பற்றியும் சில பிரச்னைகளை நான் இந்த அரசுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்குச் சிறைச்சாலைகளில் எப்படிச் சீர்திருத்தம் செய்வது என்பதற்குப் பல குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுக்களின் பரிந்துரைகளெல்லாம் அரசுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பரிந்துரைகளில் பெரும்பாலானவை இன்னும் அமலாக்கப்படவில்லை. அவற்றை ஆய்ந்து அதை அமலாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளைப்பற்றி ஒரு பிரச்னை இருக்கிறது. குற்றம் செய்பவர்கள் எல்லோரும், குற்றம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே குற்றங்களைச் செய்து விடவில்லை. At the spur of the moment. என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்களே, அதைப்போல சில சம்பவங்கள் சில நிகழ்ச்சிகளில் உணர்ச்சிவயப்பட்டு, தாங்கள் செய்வது இன்னது என்று உணராத நிலைமையிலே அவர்கள் பெரிய குற்றங்களைச் செய்து விடுகிறார்கள். கொலைக் குற்றங்களைக்கூடச் செய்து விடுகிறார்கள். தமிழகத்தில் சிறையில் இருக்கும் கைதிகளில் மிகப் பெரும்பாலோர் ஆயுள் தண்டனை பெற்ற கைதிகள்; 60 சதவீதம், 70 சதவீதம் ஆயுள் தண்டனை பெற்ற கைதிகள்தான் நம்முடைய சிறைச்சாலைகளில் நிறைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களிலே கொலை வெறி கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை ரொம்பவும் குறைவு. நிகழ்ச்சிகளின் தன்மையிலே உணர்ச்சிவயப்பட்டு அந்தக் குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு, பிறகு வாழ்க்கை முழுவதும் வருந்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலோர் இருக்கிறார்கள். எனவே. இந்த ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் விஷயத்தை அனுதாபத்தோடு கவனித்து அவர்கள் பிரச்னைகளை நம்முடைய அரசு தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நானே மதுரை, வேலூர் போன்ற சிறைகளில் பல மாதங்கள் இருக்கும்பொழுது அவர்களின் பிரச்சினையை ஆராய்ந்திருக்கிறேன். செய்யக்கூடாத கொலைக் குற்றங்களைச் செய்துவிட்ட உணர்வில் அவர்களில் பெரும்பாலோர் இருக்கிறார்கள். யாரைக் கொலை செய்தார்களோ அவர்களின் குடும்பமும் அழிந்து, தங்களுடைய குடும்பமும் பரிதாபகரமான நிலைமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, தாமும் சிறையிலே இருக்கின்ற நிலைமைகளை எண்ணிப் பார்த்து மனம் வருந்தி,

[திரு. ப. நெடுமாறன்] [1981 ஏப்ரல் 30

வாழ்க்கை பூராவும் வேதனைப்படுகின்ற சூழ்நிலைகளிலே சிறைச்சாலைகளிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களின் பிரச்னைகளை அரசு அனுதாபத்தோடு பார்க்க வேண்டும். அவர்களைத் திருத்தி, நல்ல மனிதர்களாக மாற்றும் பொறுப்பும் அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. எனவே, ஐந்தாண்டுகள் ஆனவுடனே அவர்கள் சிறையிலே எப்படியிருந்தார்கள் என்பதைக் கண்காணித்து, ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு மாதம் அவர்களுக்குப் பரோல் கொடுத்து, அவர்களை வெளியே அனுப்பிப் பார்த்து, கண்காணித்து, குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, நன்னடத்தைப் பிரிவைப்பற்றி கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறை தனியாக அமைக்கப்பட வேண்டும். குற்றவாளி நன்னடத்தைக் கண்காணிப்புத் துறையைத் தனியாக அமைத்து, தனி இயக்குநரின் கீழ் அமைக்கப்பட வேண்டும். சிறைத்துறையில் மேலாதிக்கம் இல்லாமல் தனியாக இயங்குவதற்கான நிலைமையில் துறை அமைக்கப்பட்டு இயங்கினால் கைதிகளின் நன்னடத்தை பற்றிய தங்களது சான்றுகளைக் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும். கர்நாடகம், கேரளா போன்ற மாநிலங்களில் இப்படித் தனியாக அமைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இங்கேயும் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்னையைப்பற்றி நான் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அண்மையில் ஒரு சர்ச்சை ஏற்பட்டிருக்கிறது தமிழகத்திலே. அதாவது, சிறையிலே அத்துமீறி நடந்த ஒரு அதிகாரிக்கு 3½ ஆண்டுகள் கழித்து, மீண்டும் வேலை கொடுத்ததைப்பற்றி எதிர்க்கட்சிகள் பல சர்ச்சைக்குரிய ஒன்றாக அதை ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. நான் இந்தப் பிரச்னையிலே தவறு செய்தவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குவதற்காகப் பேசவில்லை. யார் தவறு செய்தாலும் அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே ஐயமில்லை. ஆனால், அம்பை நொந்து கொள்கிறவர்கள், எய்தியவர்களை நொந்துகொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய வருத்தம். வித்தியாசாகர் போன்ற சிறை அதிகாரிகள் சிறையிலே தவறு செய்தார்கள் என்று சொன்னால், அந்தத் தவறு செய்தவர்களை ஏவி விட்டவர்கள் யாரோ, அவர்களுடன் இன்றைக்கு அரசியல் உறவுகள், மற்ற உறவுகள் எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு. அவர்கள் ஆட்சிக்கு வர எல்லா உதவிகளையும் செய்துவிட்டு, அந்த எய்தவர்களை மறந்து, அம்பை மட்டும் நொந்துகொள்கிற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்க விரும்புகிறேன். அது சரியானது அல்ல. அதிகாரிகள்

யாராக இருந்தாலும், எந்தத் துறையிலே அவர்கள் வேலை பார்த்தாலும், ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயிருப்பவர்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ, அதன்படி அவர்கள் நடக்க வேண்டியவர்கள். அதை அவர்களாலே மீற முடியாது.

வெள்ளையர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்திலே எத்தனையோ கொடுமைகளை அதிகாரிகள் செய்தார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் செய்திருக்கிறார்கள். சுதந்திர அரசாங்கம் வந்தவுடன் அவர்களையெல்லாம் ஒழித்துக் கட்டவேண்டுமென்ற நிலையை எடுக்க வேண்டுமென்று சிலர் வற்புறுத்தினார்கள். அன்றைக்கு உள்துறை அமைச்சராக இருந்த சர்தார் வல்லபாய் படேல் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். அவரே வெள்ளை அதிகாரிகளின் கொடுமைக்கு ஆளானவர். இருந்தாலுங்கூட மேலேயிருப்பவர்கள் போட்ட உத்தரவை அதிகாரிகள் செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக, அவர்களைத் தண்டிப்பது சரியானது அல்ல என ஒரு நிலையை எடுத்தார்கள்.

எங்களுடைய மதுரை மாவட்டத்திலே, உங்களுக்குத் தெரியும், விசுவநாதன் நாயர் என்று எஸ்.ஐ. இருந்தார். 'தீச்சட்டி கோவிந்தன்' என்று அவருக்கு ஒரு பட்டப் பெயர். அவர் வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்திலே, சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களைக் கொடுமைப்படுத்தினார் என்பதற்காக அவர் மீது அன்றைக்கு காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் அசிட்டை ஊற்றினார்கள். அதுபற்றி பிரபலமான சதி வழக்கு அந்தக் காலத்திலே நடந்தது. அதே விசுவநாதன் நாயர் அவர்களுக்கு, பெருந்தலைவர் காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது, எஸ்.பி. பதவி கொடுப்பதா, வேண்டாமா என்ற ஒரு பிரச்னை வந்தபொழுது, சர்வீசிலே அவர்மீது ஏதாவது குற்றம்-குறைகள் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். அது இருந்தால் வேறு விஷயம் என்று சொல்லி, அவருக்கு பிரமோஷன் கொடுங்கள் என்று சொல்லி, கொடுத்தார். அவர் மதுரை மாவட்டத்திற்கே எஸ்.பி.யாக வந்தார், அந்த நிலைதான் அரசியல் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களுக்கு இருக்க வேண்டுமே தவிர, தவறு செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி, அதன் காரணமாக பழி வாங்கும் போக்கிலே, அரசியல் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் நடந்து கொள்வார்களானால், அதிகாரிகள், பின்னாலே, எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் செயல்பட மறுத்துவிடுவார்கள், நமக்கேதற்கு வம்பு என்ற நிலை ஏற்படும். ஆகவே, அவரை ஏற்கனவே 3½ ஆண்டுக்காலம் சஸ்பென்ஷனிலே வைத்திருக்கிறீர்கள், மற்றவர்களை வைத்திருக்கிறீர்கள். அந்தத் தண்டனையே போதுமானது. மீண்டும் அவருக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். அதிலே அரசியலைப் புகுத்தக் கூடாது. அரசியல், ஆதாயத்தை அதிலே தேடக் கூடாது.

வித்தியாசாகரை அந்த மாதிரி செய்யத் தூண்டிய சி.பி.ஐ. அதிகாரிகளுக்கு இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் பெரிய பதவிகளையெல்லாம் வழங்கியிருக்கிறது—அவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய பதவிகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாராட்டப்படுகிறார்கள். ஆனால், அந்த அரசாங்கத்தோடு எல்லா விதமான உறவுகளையும் வைத்துக்கொண்டும் அந்த அரசாங்கத்தை நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் பாராட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள், இன்றைக்குச் சாதாரண அதிகாரிகளைப் பழி வாங்கும் போக்கிலே, அவர்களைப்பற்றி பேசுவதும் எழுதுவதுமான நிலைமையிருப்பது சரியல்ல. இந்த அரசாங்கம் அந்தப் பேச்சுக்குப் பணிந்துவிடக் கூடாது. அந்த அதிகாரிகளுக்குப் ப்ரமோஷன் நியாயப்படி வழங்கப்பட வேண்டுமென்றால், அந்தத் தைரியமாக வழங்க அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும். இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளின் மூலம்தான் நீங்கள் அதிகாரிகளின் மத்தியிலே, அரசு ஊழியர்களின் மத்தியிலே 'மோரேலை' ஏற்படுத்த முடியும். இல்லாவிட்டால், 'மோரேல்' சிதைந்து விடுமானால், எந்த அரசாங்கமும் ஒழுங்காக நடக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல் சிறைத் துறையிலே எனக்கு முன்னாலே பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. கருப்பையா அவர்கள், உணவு மற்ற விஷயங்களில் எல்லாம், பல மாற்றங்களைச் செய்தாக வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நானும் வரவேற்கிறேன். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசை வற்புறுத்துகிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

சிறைக் காவல் துறைக்கு இன்றைக்கு நாம் ஆட்களை எடுக்கும்போது போலீசாருக்கு இருக்கின்ற தகுதிகளை வைத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் ஊதிய விகிதத்திலே வித்தியாசம் இருப்பது சரியல்ல. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை மனதிலே கொண்டு இந்த வேறுபாட்டை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட நேரம் வேலை இருக்கவேண்டும். ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள்கூட 14 வருடத்தில் விடுதலை ஆகிப் போக சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் சிறை அதிகாரிகள், சிறை வார்டர்கள் ஆகியவர்கள் நாள்பூராவும் 24 மணி நேரமும் அங்கேயே உழலவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. அதை மாற்றி அவர்களுக்கு எட்டு மணி நேர வேலை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

அதைப்போலவே பல்வேறு கோரிக்கைகளை அவர்கள் நீண்டநாட்களாக வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் அனுதாபத்தோடு பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

சிறைத் துறை துணைத் தலைவர் பதவி நீண்ட நாட்களாக காலியாக இருக்கின்றது. உடனடியாக அந்தப் பதவியை பூர்த்தி செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரசியல் தலையீடுகள் எது இருந்தாலும் அதை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, யாருக்கு நியாயமாக அந்தப் பதவி சேரவேண்டுமோ, அவர்களுக்கு அந்தப் பதவி உயர்வை அளிக்கவேண்டும். அதை கவனித்து அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக, துணிந்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது அரசியல் சட்டத்தில் கண்டுள்ளபடி எளியோருக்கும். வலியோருக்கும் சமநீதி வழங்கப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான நீதி நிர்வாகம் குறித்த மானியக் கோரிக்கையை இந்த அரசு இங்கே கொண்டு வந்திருப்பதை நான் முதற்கண் வரவேற்பதிலே பெருமை அடைகிறேன். அதோடு இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே இருக்கிற இதர மாநிலங்களை விட தமிழகத்திலே வழக்கு மன்றங்கள் அது சாதாரண இரண்டாம் நிலை குற்றவியல் நீதி மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது உயர் நீதி மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, அரசியல் தலையீடு இல்லாமல், ஆட்சியாளர்கள் தலையீடு இல்லாமல், சுதந்திரமாக, தன்னிச்சையாக செயல்படுகின்ற நிலை தமிழகத்தில்தான் இருக்கிறது என்பதை பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் அண்மையில்கூட, பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்த்தேன் அண்டை மாநிலங்களிலே அரசியல் குறுக்கீடுகள், அமைச்சர்களின் குறுக்கீடுகள் இருந்தது என்றும், அதிலே நியமனங்கள்கூட இருந்தது என்றும் பார்த்தேன். பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் கூட இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே பேசியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஆட்சியிலே இல்லாதபோது ஏற்பட்ட நியமனங்கள் அரசியல் சார்புடையதாக ஏற்படுத்தப்பட்டன என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் இல்லாத அளவுக்கு, மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்ற வகையில், தகுதியின் அடிப்படையில் திறமையின் அடிப்படையில் இங்கே நியமனங்கள் செய்யப்பட்டு நீதி நிர்வாகம் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் மட்டுமல்ல தமிழகத்திலே இருக்கிற நீதித் துறையைச் சேர்ந்த அறிவார்ந்த கற்றோர்கள் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதோடு, இதுவரையில் வழக்கறிஞர்கள் சமுதாயத்திற்கு இருந்த சில சலுகைகள் இடையிலே பறிக்கப்பட்டு, அது மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டிருப்பதற்காக நான் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பப்ளிக் பிராசிக்கூட்டராகவும், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகூட்டராகவும், வழக்கறிஞர்கள் நேரடியாக நியமனம் செய்யப்படும் முறை செயல்பட்டு வந்ததை, இடையிலே நிறுத்தி ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்திலே அந்த நியமனங்கள் எல்லாம் அந்தத் துறையிலே வேலை பார்க்கக்கூடிய அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகூட்டர்கள், அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் பிராசிகூட்டர்கள் ஆகியோர்களே ரெகுலர் பப்ளிக் பிராசிகூட்டர்களாக நியமனம் செய்கின்ற முறையில், அரசு அதற்கான சட்டத்தை திருத்தி, புதிய சட்ட விதிகளைப் புகுத்தி, இப்போது பயிற்சி பெற்ற, தேர்ச்சி பெற்ற, அனுபவம் மிக்க வழக்கறிஞர்கள், பப்ளிக் பிராசிகூட்டர்களாகவும், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகூட்டர்களாகவும் வரக்கூடிய வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு தமிழ்நாடு அரசுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியையும் வழக்கறிஞர்கள் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்வதிலே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

சாதாரணமாக கிராமப்பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் 5,000 ரூபாய்க்கு மேல் ப்ராமிசரி நோட் எழுதிக் கொடுத்து, அதன் பேரில் தாவா ஏற்பட்டுவிட்டது. அல்லது வேறு முறையில் அந்த அளவிற்கு தாவா ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னால், அவர்கள் 30-40 மைல் தூரம் சென்று, சப்-கோர்ட் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று அந்த வழக்கை நடத்தவேண்டும் என்று இருந்த நிலைமையை மாற்றி, கிராமப்புற மக்கள் பயன் அடையக்கூடிய முறையில், அந்த 5,000 ரூபாய் என்கிற வரம்பை 15,000 ரூபாய் என்கிற அளவிற்கு உயர்த்தி, அதேபோன்று சப்-கோர்ட் ஜுரிஸ்டிக்ஷன், டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட் ஜுரிஸ்டிக்ஷன் ஆகியவற்றையும் அதற்கேற்றாற்போல் உயர்த்தி, கிராமப்புற மக்களுக்கு நன்மை செய்ததன் மூலம் லட்சக்கணக்கான கிராம மக்கள்—லிடிகென்ட் பப்ளிக்—கோர்ட்டுக்குச் செல்கிற மக்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஒரிஜினல் சைடில் இப்படி 5,000 ரூபாய் என்பதை 15,000 ரூபாய் என்று ஆக்கினாலும், ஸ்மால் காஸ் கோர்ட் ஜுரிஸ்டிக்ஷன் இன்னும் 500 ரூபாய் என்கிற அளவிலேயே இருக்கிறது. 5,000 ரூபாய் என்பது 15,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறபோது, 500 ரூபாய் என்பதை 2,000 ரூபாய் என்று உயர்த்துவது தான் பொருத்தமுடையதாகும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். காரணம், 500 ரூபாய்க்குள்ளே இருக்கின்ற பிராமிசரி நோட் மீது ஒரு தீர்ப்பு அட்வர்சாகச் சொல்லிவிட்டால், அடுத்த அப்பீல் கோர்ட் சப்-கோர்ட் அல்ல, டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட் அல்ல, ஹைக்கோர்ட்டுதான். எனவே

இப்படிப்பட்ட கேஸ்களில் ஏழைகள் அதிகமாக இருக்கின்றார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவன் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வருவதைத் தடுக்கும்பொருட்டு, இந்த ஸ்மால் காஸ் கோர்ட் ஜூரிஸ்டிக்ஷனை உயர்த்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

....

அதோடு, அண்மையில் ஆக்ட் 33/1980—"Tamil Nadu Reference to Magistrates in laws (special provisions) Act 1980" என்ற ஒரு சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்றி, அது ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலும் பெற்று இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட செப்டம்பர் மாதத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டம் இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. காரணம், அதிலே நியமனங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இரண்டாம் நிலை குற்றவியல் நடுவர்கள், முதல் நிலை குற்றவியல் நடுவர்கள்—அதாவது சிவில் நீதிபதிகள்—டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப்—மாவட்ட நீதிபதிக்கு இணையாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம். சிவில் சைடில் இருப்பவர்கள் கிரிமினல் சைட் தெரிந்து கொள்வதற்கும், கிரிமினல் சைடில் இருப்பவர்கள் சிவில் சைட் தெரிந்து கொள்வதற்கும், வாய்ப்பு ஏற்படுகின்ற முறையில், பின்னால் அவர்கள் டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் ஆகும்போது முறையான சீரான நீதி வழங்கவேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலே தான் இந்தச் சீர்திருத்தம் இந்த அரசால் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் நியமனம் ஆக்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதால் அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இதிலே உள்ள சிக்கல் குறித்து எனக்கு முன்னாலே பேசிய வேடசந்தூர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்து வைத்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நானும் சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இப்போது 55 சதவிகிதம் வழக்கறிஞர்களில் இருந்தும் 45 சதவிகிதம் டிப்பார்ட்மென்டில் இருந்தும், தேர்ந்தெடுக்கும் முறை அமலில் இருக்கிறது. ஆனால் 1966 ஆம் ஆண்டில் இருந்து வந்த குற்றவியல் நீதிபதிகள்—சப்-மாஜிஸ்டிரேட்ஸ்—வழக்கறிஞர்கள் பட்டியலில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் படவில்லை. 1974 ஆம் ஆண்டில் இருந்து எந்த வழக்கறிஞரும் முன்சீப் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், இந்தப் பதவிகளுக்கு எல்லாம் மாநில அரசுத் துறையில் இருப்பவர்கள்—தபால் மூலம் கல்வி பயின்றவர்கள், அனிமல் ஹஸ்பன்டரி துறையில் இருந்து வந்தவர்கள், ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் துறையில் இருந்து வந்தவர்கள், பிஷரீஸ் துறையில் இருந்து வந்தவர்கள், சட்டம் தெரியாதவர்கள், சட்டப் பயிற்சி இல்லாதவர்கள், வழக்கறிஞர்களாக பயிற்சி பெறாதவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் 1966 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 141 பேர் நடுவர்களாக நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம், இந்த இன்டக்ரேஷன் நடைமுறைக்கு வருகிறபோது நிச்சயமாக அவர்களுடைய தாய்த் துறைக்கு அனுப்பி விட்டு, அவர்களுக்கு அதனால் எந்தவித பாதிப்பும் வந்துவிடாது, அவர்களுக்கு பதிலாக வழக்கறிஞர்களை அந்த இடத்தில் நிய

மனம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தபால் மூலம் கல்வி பயின்று வந்தவர்களால் ஸ்டான்டர்ட் ஆப் ஜுடிசியரி மிகவும் தாம் குறைந்து போய் இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்பு கிறேன். ஒரு மாஜிஸ்டிரேட் ஒரு தீர்ப்பு எழுதுகிறார்—அதாவது கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை என்பதற்கு பதிலாக தண்ணீரில் கிணறு இல்லை என்று எழுதுகிறார்—ஆங்கிலத்தில் There is no water in the well என்பதற்குப் பதிலாக There is no well in the water என்று எழுதியிருக்கிறார். அனிமல் ஹஸ்பண்டரியில் இருந்து போன ஆசாமி. அதேபோன்று 'இந்தச் சுவர் சிமென்ட்டால் பூசப்பட்டது' என்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதி யிருக்கிறார்கள்.

"The wall had been plastered with cement" என்பதற்குப் பதிலாக "The wall has been blastered with cement". என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்த வழக்கறிஞர்கள் பயிற்சி இல்லாதவர்கள், ஆங்கில அறிவு இல்லாதவர்கள் பிற துறைகளில் இருந்து வந்தவர்கள், தபால் மூலம் எப்படியோ படித்து தேறிவிட்டு வந்தவர்கள் எல்லாம் இப்படி முன்சிப்பாகவும், மேஜிஸ்டிரேட் டாகவும் நியமனம் செய்யப்பட்டு இருப்பதால், ஒரு காலத்தில் நீதித்துறை மிகச் சிறந்தது தமிழகத்தில் என்பது உலகத்திற்குத் தெரியும்—அது மாறி விடும்போல் இருக்கிறது—ஆகவே, ஸ்டான்டர்ட் ஆப் ஜுடிசியரி காக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த நியமனங்களை தவிர்த்தால் நல்லது. என்கிற வேண்டுகோளை நான் இங்கே முன்வைக்கிறேன். இப்படிப் பட்டவர்களை இப்போது கூட தேர்வு செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த நியமனங்களை நிறுத்திவிட்டு, வழக்கறிஞர்களை அந்த இடத்தில் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது மாஜிஸ்டிரேட்டுகளாக உள்ளவர்கள் முன்சிப்பாக வருவதற்குத் தகுதியிருந்தால், அவர்களை அந்தப் பதவியில் நியமனம் செய்யவேண்டும் என்கிற நிலைமை இருந்தால், அவர்களை நேரடியாக—ப்ரமோஷன் என்று இல்லாமல்—பயிற்சி அளித்து சர்விஸ் கமிஷன் மூலம் முன்சிப்பாகப் பணியாற்ற வாய்ப்பு அளிக்க அரசு முன்வரலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

அதோடு, இந்த ஆக்டிலே ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. (கிளாஸ் 3)

Clause 3 (b): Reference to a Judicial Magistrate of the Second class, shall, by reason of this Act, be construed as a reference to a District Munsiff-*cum*-Judicial Magistrate exercising the powers of a Judicial Magistrate of the Second Class.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. கே. குப்புசாமி]

ஒரு செக்கன்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் இந்தச் சட்டப்படி முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்-கம்-முன்சிப் என்று மாறினாலும் இரண்டாம் வகுப்பு குற்றங்களையே விசாரித்துக் கொண்டிருப்பார் என்று இருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின்படி அந்தந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிற முதல் வகுப்பு நடுவர்கள் தான் முதல் வகுப்பு குற்றங்களை விசாரிக்க வேண்டும். இது ஹைகோர்ட் டிஸ்கிரிஷனாக இருந்தாலும், அவர்கள் விருப்பப்படிச் செய்யலாம் என்று இருந்தாலும். மாஜிஸ்ட்ரேட்-கம்-முன்சிப் என்று நியமிக்கப்பட்ட பின்பு, அவர் முதல் வகுப்பு குற்றங்களையும் இரண்டாம் வகுப்பு குற்றங்களையும் விசாரிக்கலாம் என்ற வகையிலே அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த டவாலி முறை இருக்கிறது. அது பிரிட்டிஷ் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறை. தற்போதைய நடைமுறைக்கு அது ஒத்துக் கொள்ளப்படாத ஒரு முறை. சமுதாயத்தின் நம்பிக்கைக்கு விரோதமான முறை அது என்பதால் இந்த அரசு அடியோடு அதை ஒழித்துவிட்டது. அதனால் இப்போது அவர்கள் டவாலி அணிவதில்லை, அரசின் ஆணைப்படி. ஆனால் உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து மீண்டும் அவர்கள் டவாலி அணியவேண்டு மென்று ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே அரசின் கீழே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் அரசு ஆணையைக் கேட்பதா, ஹைகோர்ட் சர்க்குலரை கேட்பதா என்ற சங்கடத்தில் இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த டவாலி அணியும் முறையை அடியோடு ஒழித்து அவர்களுக்கும் சமூகத்தில் 'ஈக்குவல் ஸ்டேட்டஸ்' இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பை மீண்டும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு, திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலை மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழகத்தில் நல்லமுறையில் வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது. தஞ்சாவூரில் திறந்தவெளிச் சிறை வெற்றிகரமாக இருக்கிறது என்பதை அங்கிருந்து வெளியே வந்த கைதிகள் மனதாரப் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான பல சிறைச்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். சிறை நிர்வாக விசாரணைக் கமிஷன்—டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் முருகேசன் கமிஷன்—கூட இந்த திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலையைப் பாராட்டி, எங்கரேஜ் செய்திருக்கிறது. ஆகவே, ஆண் களுக்கு தனியாக திறந்த வெளிச் சிறைகளையும், பெண்களுக்கு தனியாக திறந்த வெளிச் சிறைகளையும் வட்டஅளவில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

அப்படிப்பட்ட திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளைக் கண்காணிக்கவும், குறைகளைச் சொல்வதற்கும் சர்வ கட்சிக் குழுக்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் சிறைகளைப் பார்வையிடுவதற்கும், போலீஸ் லாக்கப்பில் இருக்கிற

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

கைதிகளை விசாரிப்பதற்கும், கண்காணிப்பதற்குமான அதிகாரத்தைப் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அரசு அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தின் நீண்டநாள் கோரிக்கையாக ஒன்று இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட் பெஞ்ச் ஒன்றை தமிழ்நாட்டில் அமைக்க வேண்டும் என்ற குறிப்பை நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் இன்றைக்கு மத்திய அரசிலே இருக்கிற உள்துறை அமைச்சருக்கும், சட்ட அமைச்சருக்கும், பிரதம அமைச்சருக்கும் அனுப்பி வைத்து, பலமுறை அவர்களைச் சந்தித்து வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் இன்னும் ஏற்படுத்த அவர்கள் முயற்சி எடுக்கவில்லை. இப்போது உத்தரப்பிரதேசமும் இதைப்போன்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறது. எனவே, மீண்டும் அரசு தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்து தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னையில் சுப்ரீம் கோர்ட் பெஞ்சை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதைப்போல எங்களுடைய நீண்டநாள் கோரிக்கையான, உயர்நீதிமன்றத்தின் கிளை ஒன்றை மதுரையில் அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில், பழனியில் ஒரு கட்டிடம் 100 ஆண்டு காலமாக இருக்கிறது. அதுவும் சொந்தக் கட்டிடம் இல்லை; வாடகைக் கட்டிடம். அது தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தது. எந்த நேரத்திலும் இடிந்து விழும் அபாயத்தில் இருக்கிறது. இப்போதே கொஞ்சம், கொஞ்சமாக இடிந்து விழுந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் புதிய கட்டிடம் கட்ட ஏழு இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். தேவஸ்தானம் அந்தக் கட்டிடத்தை காலி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த ஆண்டிலே விரைவிலே புதிய இடத்தில் கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு பணத்தை ஒதுக்கி, ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து செங்கற்பட்டிலே ஒரு நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டு 200 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்குரிய அந்தக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டு 102 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அந்தக் கட்டிடம் தற்போது மிகவும் ஆபத்தான நிலையிலே இருப்பதாகத் தகவல்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. 43 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே அங்கே ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதாக அரசு ஏற்கெனவே முடிவு செய்திருந்தும் அந்தக் கட்டிடம் இன்னும் கட்டப்படவில்லை. அந்தக் கட்டிடத்தை கட்டிக்கொடுக்க விரைவிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து பொதுவாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே நீதித்துறைக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. மற்ற துறைகளுக்கு எல்லாம் ஏராளமான நிதியினை ஒதுக்கிவிட்டு இதற்கு மட்டும் குறைவான நிதியினை ஒதுக்குகிறார்கள். இதை மாற்றவேண்டும். அதிகமான நிதியை நீதித்துறைக்கு ஒதுக்கவேண்டும்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ், டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் போன்றவர்களுக்கு வாகன வசதியினைச் செய்து தரவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு இருப்பது போன்று டெலிபோன் வசதியினை எல்லா சப்-ஜட்ஜுகளுக்கும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து போட்டோஸ்டட் முறையினை பரவலாக ஏற்படுத்தினால் காப்பி விரைவிலே கிடைக்கும். ஆகவே அதற்குரிய வகையிலே அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து மாவட்ட நீதிமன்றங்களிலேயும் தமிழிலேயே தீர்ப்பு சொல்லப்பட வேண்டும். தமிழிலேயே சாட்சியங்களைப் பதிவு செய்யவேண்டும். தமிழிலேயே வாக்குவாதம் நடைபெறவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடைமுறையினை விரைவிலே செயல்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்து தற்போது பெண்கள் குற்றம் செய்வது பல பகுதிகளிலே அதிகரித்து வருகின்றது. டைவர்ஸ், மெய்ன்டனன்ஸ், பிகாமி, அடல்ட்ரி, சப்ரஷன் ஆஃப் இம்மாரல் ட்ராஃபிக் போன்ற குற்றங்களிலே பெண்கள் ஈடுபடுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இவர்களைப் பற்றி விசாரிப்பதற்காக இன்காமிரா என்ற அளவிலே கோர்ட்டுக்குள்ளே வைத்து விசாரிக்கின்ற வகையிலே தனியாக கோர்ட்டுக்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். மற்ற ஆண்களை விசாரிக்கின்ற கோர்ட்டுகளிலேயே இவர்களையும் வைத்து விசாரிப்பதற்குப் பதிலாக இவர்களைத் தனியாக விசாரிப்பதற்குரிய வகையிலே பெண்களுக்கென தனியாக கோர்ட்டுகளை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையினை வரவேற்று அமைகிறேன், நன்றி வணக்கம்.

* திரு. எம். சின்னராஜ் : மாண்புமிகு மாமன்றத்தின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீதி, நிர்வாகம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் அதனதனுடைய அதிகார வரையறைக்கு உட்பட்டு நம்முடைய நாட்டின் சுதந்திரத்தையும், மக்களுடைய சுதந்திரத்தையும், மாநிலங்களின் சுதந்திரத்தையும், நீதிமன்றங்களின் சுதந்திரத்தையும் காப்பாற்றுகின்ற முறையிலே அரசியல் வல்லுனர்களால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அமைக்கப்பட்டது. அந்த அரசியல்

சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்பட்ட உரிமைகளை அதாவது அரசியல் அமைப்பு விதிகளை மீறுகின்ற நேரங்களிலே எல்லாம் நீதிபதிகளும் அறிவார்ந்த வழக்கறிஞர் பெருமக்களும் அவர்களுக்குரிய முறையிலே கண்டனங்களைத் தெரிவித்து அப்படிப்பட்ட அடிப்படைச் சட்டங்களினுடைய நிலைகளை மீறுவதைத் தடுத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இன்று அரசியல் அமைப்பு முறைப்படி அமைக்கப் பட்டிருக்கின்ற சட்டமன்றங்களும் ஓரளவுக்குச் சுதந்திரமாக இயங்குகிறது என்பதை நாம் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். சில நேரங்களிலே எல்லை மீறிய சுதந்திரங்களைக் கூட நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நீதி மன்றங்களினுடைய சுதந்திரம் அடிக்கடி நமது அரசியல்வாதிகளால் அச்சுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பதை நாம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் நீதிபதிகளினுடைய மாறுதலைப் பற்றி பேசும்போது ஒரு நீதிபதி அந்த மாநிலத்தினுடைய மொழியைத் தெரிந்தவராக இருக்கவேண்டும் என்பது நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நிலை. ஆனால் நீதித்துறையிலே சில தார்மீக முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டியது சிறந்த நெறிமுறை யாகும். பொதுவாக எல்லா அரசியல் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் நீதித் துறையிலே அடிமட்டத்திலே இருந்து அதாவது சிவில் நீதிமன்றமாக இருந்தாலும் குற்றவியல் நீதிமன்றமாக இருந்தாலும் அங்கெல்லாம் தமிழ்தான் ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்துகிறோம். அப்படி எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் தமிழிலே மாவட்ட நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையினை வரையறுத்துவிட்டால் அந்தத் தீர்ப்புகளை மறு பரிசீலனை செய்வதற்காக மேல்நிலையிலே உள்ள நீதி மன்றங்களுக்கு வருகின்றபோது அங்கே உள்ள நீதிபதிகளுக்கு அந்த மாநிலத்தின் மொழியே அதாவது தமிழே தெரியாமல் இருந்தால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதை தயவுசெய்து அருள்கூர்ந்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

இன்று நீதித்துறையைப் பொறுத்த அளவிலே அங்கு அரசியல் சுதந்திரத்திற்கும், மக்களுடைய அடிப்படை சுதந்திரத்திற்குமாக ஏற்பட்ட உச்ச நீதிமன்றமும், உயர்நீதிமன்றமும் இருந்தாலும் கூட, மக்களுடைய அடிப்படை சொத்து உரிமைகளையும், பாதுகாப்பான வாழ்க்கைக்கு, உத்தரவாதத்தினை அளிப்பதற்காகவும் அமைந்திருக்கின்ற நீதிமன்றங்கள் தான், மாவட்ட அளவிலே அல்லது தாலுக்கா அளவிலே அல்லது அதற்கும் அடி மட்டத்திலே இருக்கிற சப்-மாஜிஸ்டிரேட் கோர்ட்டுகள் என்கிற நடுவர் நீதிமன்றங்கள் போன்றவைகளாகும். இன்று இந்த நீதிமன்றங்களில் நாம்

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. எம். சின்னராஜ்]

எதிர்பார்க்கிற, மக்கள் எதிர்பார்க்கிற நீதியினை உரிய நேரத்தில் நாம் பெற முடிகிறதா ? அல்லது மக்கள் பெற முடிகிறதா என்றால் நிச்சயமாக ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற முறையிலே சொல்லிக்கொள்கிறேன், உரிய நேரத்தில் பெற முடியவில்லை என்பது உண்மை. அதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல பேர்கள் இந்தக் குறையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் கூட, இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு நாம் ஒரு தீர்க்கமான முடிவினைக் கண்டாக வேண்டும்.

கிரிமினல் கோர்ட்டிலே சாதாரணமாக ஒருவரை சந்தேக வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டாலும் கூட அவர்களை ரிமாண்ட் செய்து 15 அல்லது ஒரு மாதத்திற்குக் கூட சில குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் அவர்களை ரிமாண்டில் வைக்கிறார்கள், சிறையிலே வைக்கிறார்கள். காரணம் அவர்களுக் குரிய பெற்றோர்களோ அல்லது வேறு ஜாமீன் கொடுப்பவர்களோ வரவில்லை என்று சொல்லி, சாதாரணமாக வெளியே சென்ற சிறுவர்களை அல்லது அவர்கள் தங்களைப்பற்றி விவரங்கள் கூற முடியாதவர்களைக் கூட, ரிமாண்டிலே இப்படி வைப்பது மனிதனுடைய அடிப்படை உரிமையை, நடமாடும் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக் கூறி, அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக நடைமுறையில் இருக்கிற ஒரு குற்றவாளியைச் சாட்டப் பெற்ற குற்றம் பெயிலபிளாக இருந்தால், வழக்கு மன்றத்திற்கு வந்தவுடன் சொந்த ஜாமீனில் வெளியேறுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும். முகவரி கொடுத்து வெளியேறக் கூடிய அளவில் சுதந்திரம் வழங்க முடியுமா என்று கேட்கலாம். அப்படி அந்தக் குற்றவாளிகளை எந்த ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கும் கொண்டு வராமல் எந்த ஒரு செக்யூரிட்டியும் இல்லாமல் விட்டு விட முடியுமா என்று கேட்கக் கூடும். என்னைக் கேட்டால் அப்படி அவர்களை விட்டு விடுவதிலே தவறு இல்லை என்று சொல்வேன்.

ஏனென்றால் அவர்கள் செக்யூரிட்டி (Security) கொடுத்துவிட்டு வெளியே சென்று தப்பித்து விட்டால், நம்முடைய காவல் துறையும், கோர்ட்டுக்கும் தான் நடவடிக்கை எடுத்து வழக்கு தொடருகிறார்கள். ஆகவே, செக்யூரிட்டி இல்லாமல், கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு, அவர்களிடம் பைண்ட்-ஓவர் வாங்கிக் கொண்டு. வெளியே அனுப்பி விடுவதினால், பெரிய அளவில் குற்றவாளிகள் தப்பித்து விடுவதற்கான வாய்ப்பு கிடையாது. ஆனால் அதற்கு மாறாக, நிரபராதிகளை, குற்றம் செய்யாதவர்களை, அதாவது குற்றம் செய்யப்பட்டதாக நிரூபிக்கப்படாதவர்களை, என்ன குற்றம் என்று அவர்களுக்கே தெரியாத நிலையில் உள்ளவர்களை, இருக்கிற சட்டங்களின் பேரில் தவறாக நீண்ட நாட்கள் ரிமாண்டில் வைக்கிற முறை இன்று குற்றவியல்

நீதிமன்றங்களில் இருக்கிறதே, அந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அப்படிப் பல சிறுவர்கள் காலம் தோறும் விவரம் புரியாமல் கைதிகளாக வந்து போகிற பரிதாபமான காட்சி இன்று நம்முடைய சிறைக் கூடங்களில் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, நம் அரசு அதற்காகத் திருத்தங் களைக் கொண்டுவந்து, இப்படிப்பட்ட வழக்குகளுக்கெல்லாம், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், ஜாமீன் வந்தாலும், ஜாமீன் வரவிட்டாலும், அவர்களை நீண்ட நாட்கள் ரிமாண்டிலே வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரு சட்டத்தை வகுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில நேரங்களில் அவர்கள் செய்த குற்றங்களுக்கு உரிய தண்டனையை, எந்த குற்றங்களுக்காக அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்களோ, அந்தக் குற்றங்களுக்குரிய தண்டனை காலத்திற்கு மேல் கூட அவர்கள் கைதிகளாக, அண்டர் பிரிசனர்களாக ரிமாண்டில் இருக்க நேரிட்டுவிடுகிறது. ஆகவே அந்த முறையை தவிர்த்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது மாநில அரசுக்கு உட்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டு, ஒரு முறையை வகுத்து அவர்களுக்கு ஒரு அடிப்படை சுதந்திரத்தை நாம் வழங்கியாக வேண்டும் என்று இந்த அரசை வற்புறுத்தி, வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் நடுவர்கள் நியமிப்பது பற்றி வழக்கறிஞர் நண்பர்கள் பலபேர் வலியுறுத்தி கூறிவிட்டார்கள். நான் ஒன்றை மட்டும் அதில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த குற்றவியல் நீதிமன்றங்களையும், சிவில் நீதிமன்றங்களையும் வரைமுறை படுத்துவதற்காக சி.பி.சி ; சி.ஆர்.பி.சி போன்ற சட்டப்பிரிவுகளில் பயிற்சி பெற்ற வழக்கறிஞர் களுக்கு மட்டும் தான் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாங்களெல்லாம் சட்டப்படிப்பைப் படித்தாலும் கூட, அந்தப் பயிற்சியை பெற்றிருந்தாலும் கூட, உடனடியாக நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று, சேர்ந்து வழக்கறிஞராக வழக்கை நடத்த முடியாது. சட்டப் படிப்பைப் படித்ததற்குப் பின்னால் மூன்று ஆண்டுகள் அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு சீனியரின் கீழ் பயிற்சிப் பெற்ற பின்னால்தான் வழக்குகளின் நுணுக்கங்களைத் தெரிந்து, அதில் வாதாட முடிகிறது.

அப்படி இருக்கும்போது சட்டக் கல்லூரிக்கும் செல்லாமல், வழக்கு மன்றங்களுக்கும் செல்லாமல், எந்தப் பயிற்சியும் இல்லாமல் இருப்பவர்களை மாஜிஸ்ட்டிரேட்டுகளாக, தீர்ப்பு வழங்குகிற நீதிபதிகளாக அமர்த்தப்பட்டால், அதனுடைய விளைவு எப்படி இருக்கும் என்பதை இந்த மாநிலத்தில் உள்ள நீதிபதிகளும், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளும், நீதித்துறையில் அக்கறை கொண்டிருக்கிற பல பெரியவர்களும் பலமுறை எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்று அதுபோன்ற நியமனங்களை அரசு துறையில்

பணிபுரிகிற, வழக்குமன்றம் அனுபவம் இல்லாத அவர்களை மாஜிஸ்ட்டிரேட்டு களாக நியமிக்கக் கூடாது என்ற கருத்தை அரசியலில் இருப்பவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டப் பயிற்சி பெற்று வழக்கறிஞராகவும் தொழில் நடத்திக்கொண்டிருந்து, அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அந்தக் கருத்து உடன்பாடாகத்தான் இருக்க முடியும். இருந்தாலும் கூட. நீதிமன்றமும் அதை வலியுறுத்துகிறது. இருந்தாலும் வழக்கறிஞர்களாக பயிற்சி பெற்றவர்கள் மட்டும் தான், நீதிபதிகளாக, நடுவர்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்ற அந்தக் கொள்கையினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குத் தடையாக ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்பதை நான் வெளிப்படையாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரணம். மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் நியமனத்திற்குரிய விதிகளும் அதற்குரிய வரைமுறைகளும் பத்து பதினான்கு ஆண்டுகளாக வகுக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி இப்படி நியமிப்பது என்றால், 14 ஆண்டுகளாக ஒரு அரசாங்கம் அந்த விதிகளை மாற்றவில்லை என்பதைக் காரணம் காட்டி டெம்பரரி மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் ப்ரம் டிப்பார்ட்மென்ட்ஸ் எடுத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. இது ஒரு சாராருக்குச் சலுகை காட்ட அந்தத் துறை இப்படி செய்து கொண்டிருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். இதை அனுமதிக்கக்கூடாது. அரசின் கொள்கைக்கும் சம்பந்தப்பட்ட நீதிமன்றங்கள் கொள்கைக்கும் விரோதமான ஒரு செயல் நடப்பது என்பது அனுமதிக்கப்படக்கூடாது.

அடுத்து நீதிமன்றங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, ஈரோடில் ஒரு நீதிபதி தீர்ப்பு எழுதமுடியாத ஒரு நிலையில் அவர்கள் லீவில் சென்று விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது ஒரு அன்றாடப் பிரச்னை. ஆகவே வழக்கறிஞன் என்ற முறையில் மட்டுமல்லாது நீதிமன்றத்தின்பால் அக்கறை உள்ளவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நியமனங்களை வழக்கறிஞர்கள் மத்தியில் இருந்து மட்டும்தான் செய்யவேண்டும்.

கோவை மாவட்டத்தில் நீதிமன்றங்கள் பல்வேறு இடங்களில் அமைந் துள்ளன. சப்-கோர்ட் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது, தொழில் கோர்ட் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது, சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள் ஒரு இடத்தில் இருக்கின்றன, இதன் காரணமாக ஒரு இடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்ல வழக்கறிஞர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் மிகவும் கஷ்டமாகயிருக்கிறது. ஆகவே, கோவை மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்குள் எல்லா கோர்ட்களையும் அமைக்கவேண்டும். அப்படி எல்லா நீதிமன்றங்களையும் ஒரே காம்பவுண்டிற்குள் கொண்டுவரவேண்டும் அல்லது அமைக்கவேண்டும் என்ற வழக்கறிஞர்களின் கோரிக்கை நீண்ட நாள் கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று எல்லா நீதிமன்றங்களையும்

ஒரே காம்பவுண்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரியார் மாவட்ட நீதிமன்றங்களின் அமைப்பும் இதே பிரச்சனைக்கு உட்பட்டுள்ளது. பல வழக்கு மன்றங்களும் ஈரோட்டு நகரத்தின் பல பகுதிகளில் இருப்பதை ஒரே இடத்தில் அமைத்துத் தர வேண்டும்.

கோவையில் வழக்கறிஞர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. எந்த நாட்டிலும் இல்லாத முறையில், நவீனமுறையில் இன்று அது செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்திற்கு சில சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும். வழக்கறிஞர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்துப் பொருள்களும் அங்கே கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருக்கும் மாண்புமிகு செங்குட்டுவேலன் அவர்கள் முயற்சியால்தான் அந்த கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்ற மாவட்டங் களிலும் அமைக்கப்படும் அளவில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்னொரு விஷயம். கோவையில் உள்ள அந்த வழக்கறிஞர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம், தாங்களே அங்கு ஒரு சேம்பர் கட்டிக்கொள்வதாகவும் அதற்கு வேண்டிய இடத்தை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்றும் அரசைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இசைவினை தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு பெஞ்சை மதுரையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருப்பதாக இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மதுரையில் ஒரு பெஞ்ச் ஏற்படுத்தும்போது கோவையை தயவுசெய்து மறந்துவிடக் கூடாது. கோவையில் இருந்துதான் வழக்குகள் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அதிகமாக வருகின்றன. ஆகவே நீலகிரியோடு சேர்த்து, சேலம், பெரியார் மாவட்டங் களைச் சேர்த்து கோவையில் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு பெஞ்ச் ஏற்படுத்த நம் அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உடுமலைப்பேட்டையில் நீதிபதிகளுக்கு வீட்டுவசதி செய்து தரப்பட வேண்டும். நீலகிரியில் ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் இல்லை. அது மலைப் பகுதியாக இருப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் பல சிரமங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்கள் கோவைக்கு வந்து செல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நீலகிரியில் ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நீதி நிர்வாக மானியக் கோரிக்கை மீது பங்குபெற்று ஒருசில கருத்துக்களை சுருக்கமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் நீதித்துறை மிகவும் உயர்ந்த

உன்னதமான இடத்தினைப் பெற்றிருந்தது. அதிலும் சிறப்பாக உயர்நீதி மன்றம் ஏனைய உயர்நீதிமன்றங்களைப் பார்க்கிறபோது மிக உன்னதமான அந்தஸ்தை பெற்றிருந்தது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் அண்மைக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் நீதி நிர்வாகம் மிகவும் மெதுவாக நகரத் தலைப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இலக்காக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய குற்றச்சாட்டு நாடு தழுவிய முறையில் இன்று இருந்தாலும் தமிழ் நாட்டில் நீதி நிர்வாகத்தில் மிகவும் மந்தமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டும் அதற்கான சில காரணங்களும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் தகுந்த சந்தர்ப்பத்தில் நீதிபதிகள் நியமனம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு உதாரணத்தை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, என்னுடைய மாவட்டத்தில் இரணியல் என்ற இடத்தில் இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. பல மாதமாக நீதிபதி இல்லாத காரணத்தால், வழக்குகள் நீண்டகாலம் தேக்க நிலை அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே வழக்காடிக் கொண்டிருக்கின்ற வழக்கறிஞர்கள், அருமைச் சகோதரர்கள் எழுத்து மூலமாக இதுபற்றி, இந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, இதை நான் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். அங்கே பல மாதங்களாக நீதிபதி இல்லை. எனவே, வழக்குகள் தேக்கம் கொண்டிருக்கின்றன. வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள், குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்கள் பல காலமாக நீதிமன்றப் படிக்கட்டுகளுக்கு வந்துவிட்டு, திரும்பிச் செல்லுகின்ற நிலைமை உள்ளது. எனவே, அங்கே நீதிபதியை நியமனம் செய்வதற்கு இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய உயர்நீதி மன்றத்தில் 25 நீதிபதிகளுக்கான இடம் இருந்தாலும்கூட, 21 நிரந்தர நீதிபதிகள், 4 இடைக்கால நீதிபதிகள் என்கின்ற அளவிற்கு இருந்தும், அந்த இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு வேறு சில கோணங்களிலே இருந்து வருகின்ற முட்டுக்கட்டைகள் இருக்கலாம். அடிஷனல் நீதிபதிகள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், சில கன்டிஷன்களை மத்திய அரசு விதித் திருப்பதாக நாங்கள் செய்திகள் படித்து வருகிறோம். அடிஷனல் நீதிபதிகள் நிரந்தர நீதிபதிகளாக ஆக்கப்படுவதற்கு முன்னால், அவர்கள் சில ஷரத்துக்களை, சில நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய உள்துறையிடமிருந்து தாக்கீது வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள்

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்] [1981 எப்ரல் 30

வேறு மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்படலாம்; அப்படி மாற்றுவதற்கு அவர்கள் மூன்று மாநிலங்களை குறிப்பிட்டுக் கொடுக்கலாம். அந்த மூன்று மாநிலங்களுக்கு அவர்கள் எந்த நேரத்திலே வேண்டுமென்றாலும் மாற்றுகின்ற உரிமை மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது என்று, அதற்கு நீதிபதிகள் தங்கள் ஒப்புதலைத் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்புதலைப் பெற்ற பிறகும்கூட, இந்த மூன்று மாநிலங்கள் தவிர, மற்ற மாநிலங்களுக்கும் மாற்றவேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லக் கூடிய அந்த ஷரத்தை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகும்கூட, மத்திய அரசு எந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டுமானாலும், அவர்கள் விருப்பம் தெரிவிக்காத மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகின்ற உரிமை மத்திய அரசுக்கு வேண்டுமென்ற அளவிலே சொல்வதாகத் தெரிகிறது. எனவே, இந்த நிலைமையைக் கொண்டு வருகின்றபோது, சுதந்திரமாக செயல்பட்டுவந்த நீதித் துறையில் அரசின் தலையீடு ஏற்பட்டுவிடுகிற பயங்கரமான ஒரு சூழ்நிலை வந்து விடுகிறது. இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்த அளவில், நீதி நிர்வாகத்திலே தலையிடாத ஒரு நேர்மையான கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, வேறு முகாந்திரத்திலே இருந்து தலையீடு வருமானால், அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற ஆற்றலை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு நீதி நிர்வாகத் துறை அரசியல் தலையீடு இல்லாமல் சுதந்திரமாக செயல்பட்டுக் கொண்டுவருவதுபோய், வேறுவிதமாக மாறிவிடுமோ என்று அச்சப்படுகிறேன். எனவே, இதற்கான இடையூறுகள் எந்தப் பகுதியிலே இருந்து வந்தாலும், அது மத்திய அரசிலே இருந்து வந்தாலும், அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற ஆற்றலை இந்த அரசு பெற்றிருக்கிறது என்பதில் நாம் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். நம்முடைய மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்கள் தம்முடைய கருத்தை, மத்திய அரசினுடைய நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்று மிகத் தெளிவாக எதிர்ப்பு தெரிவித்த இந்த நிலையில், இந்த அரசு உறுதியோடு நிற்கவேண்டும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

சென்ற ஆண்டு நீதி நிர்வாகத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற சில மாற்றங்கள் பற்றி இதற்கு முன்னால் பேசிய அருமைச் சகோதரர் குப்புசாமி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டுகளை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டுகளாக அல்லது முன்சிப்புகளாக அந்தஸ்து உயர்த்தி, இரண்டு நீதித் துறைக்கும் ஒரேமாதிரியான அதிகாரத்தை வழங்குவது என்ற திட்டத்தை கொள்கை ரீதியாக அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சட்ட வடிவு தந்துள்ளதாகக் கேள்விப் படுகிறோம். ஆனால், இன்றையதினம் வரைக்கும் அந்தச் சட்டம் அமுல

நடத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்தச் சுணக்கத்திற்கு காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிக் கூறுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. நீதியைத் தேடி வருகின்றபோது, நீதியின் சுமை அதிகமாகியிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. நீதியைத் தேடி வருகின்றவர்களுக்கு அதிகமாக செலவு ஏற்படுகிறது, செலவைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லுவதற்கு கூட தயக்கம் காட்டிக் கொண்டு, சிலர் நீதியைப் பெற முடியாது இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொன்னால் நீதி நிர்வாகத்தில் வழக்குத் கொடுக்கிறவர்கள் கோர்ட் பீஸ் வழங்குகிறபோது 100 ரூபாய்க்கு 7½ ரூபாய் என்று ஒரு இலக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். முதல் 100 ரூபாய்க்கு 50 காசுகள் என்றும் அடுத்து வருகின்ற ஒவ்வொரு நூறு ரூபாய்க்கும் 7½ ரூபாய் என்ற விதத்தில் வருகின்றபோது ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள, சொத்துக்கான வழக்கு தொடர்வதற்காக ஏறத்தாழ 7,500 ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நீதித்துறை செய்ய வேண்டிய வேலையை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கின்றபோது சிறியத் தொகைக்கான வழக்குகள் வருகின்றபோதும், அதிகமான மதிப்புள்ள தொகைக்கு வழக்குகள் வருகின்றபோதும் வேலைப் பளு, சமச்சீராகத்தான் இருக்கும், உதாரணமாக ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு சொத்து சம்பந்தமாக தகராறு வருகின்றபோது 75 ரூபாய் கொடுத்து நீதி பெறுகின்ற ஒருவர், ஒரு லட்சம் மதிப்புள்ள சொத்துக்கள் சம்பந்தமாக வழக்குகள் வருகிறபோது 7,500 ரூபாய் கோர்ட் பீஸ் வழங்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நீதித்துறைக்கு வேலைப் பளு சீரானது. ஒரே மாதிரியானது. ஏன் இப்படி அதிகமாக கோர்ட் பீஸ் வாங்கவேண்டுமென்பதை இந்த அரசும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் பரிசிலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில நீதிமன்றங்களில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு நீதித் துறையில் வேலை செய்வதற்கு போதிய ஊழியர்கள் இல்லையென்று குறிப்பாக சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். இன்னும் ஒரு முட்டுக்கட்டை ஏற்படுவதற்கு காரணம் போதுமான 'ஸ்டேஷனரி' எழுதுபொருள் கூட தரப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த குறைபாடுகள் எல்லாம் அரசு மிக எளிதில் தீர்க்கக்கூடிய குறைபாடுகள். அவற்றை தீர்க்க வேண்டுமென்று இந்த அரசையும். அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டு, சில கருத்துக்களை சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 30

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையின் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்மொழிந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை, ஆலோசனைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை அரசு ஆய்ந்து அந்த ஆய்வின் அடிப்படையில் எவை எவைகளை நடைமுறைப்படுத்த முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் விரைவில் நடைமுறைப்படுத்த அரசு ஆவன செய்யும் என்பதை முதற்கண் கூறி, நான் முதலில் நீதி நிர்வாகம் மானியக் கோரிக்கையின் மீது சிலவற்றை சொல்ல விழைகிறேன்.

தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. நெடுமாறன், திரு. இஸ்மாயில் ஆகியவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட ஷரத்துக்கள் அடிப்படையிலே மக்களுக்கு நல்ல நீதி கிட்ட வேண்டுமென்பதில், அதற்காக உறுதுணையாக இருப்பதில் இந்த அரசு அக்கறையோடு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை முதற்கண் சுட்டிக்காட்ட விழைகிறேன். நீதித்துறை, Executive and Administrative machinery of the Government. —லே யிருந்து தனித்த சுயநிலையோடு இயங்குகிற ஒரு துறை என்பதை மாமன்றம் அறியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகின்றபோது நீதி நிர்வாகத்தில் பல்வேறு progressive measures , முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கோடிட்டு காட்டினார்கள். அவற்றையெல்லாம் உயர்நீதி மன்றத்தோடு அரசு அவ்வப்போது விவாதித்து நடைமுறைப்படுத்த தக்க நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. மேலும் இன்றுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் உயர்நீதி மன்றத்தோடு கலந்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்யும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உமாநாத் அவர்களும், நெடுமாறன்

(முற்பகல் 11.30)

(துணைத் தலைவர் தலைமை)

அவர்களும், இஸ்மாயில் அவர்களும் நீதிபதிகளின் மாற்றம் குறித்து மைய அரசு மேற்கொண்டு இருக்கின்ற முடிவைப்பற்றி தங்களது கருத்துக்களை வருத்தத்தோடு தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். மைய அரசினுடைய முடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாநில அரசு மேற்கொண்டிருக்கின்ற கொள்கை முடிவை ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாக மைய அரசுக்கு தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அப்படி நீதிபதி ஒரு மாநிலத்திலிருந்து ஒரு மாநிலத்தின் உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்தின் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பும் பாரதத்திலே எங்கும் வேண்டுமென்றாலும்

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. பொன்னையன்]

மாற்றப்படலாம் என்ற நிலை வருகிறபோது, குறிப்பாக நீதிபதிகளுடைய தகுதி, தன்மைகூட குறைந்துவிடும் என்பதை மைய அரசுக்கு நாம் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறோம். திறமை மிக்கவர்களை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக கொண்டுவரக்கூடிய வாய்ப்பு, நீதிபதிகள் இந்தியாவின் எந்த இடத்திற்கும் மாற்றப்படுவார்கள், எந்த நேரத்திலும் மாற்றப்படுவார்கள், அதுவும் மைய அரசினுடைய விருப்பப்படி மாற்றப்படுவார்கள் என்ற நிலை ஏற்படுமானால் திறமை பெற்றவர்கள், நீதித் துறையிலே வல்லுநர்களாக இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் நீதி பரிபாலனம் செய்ய மனுக்கூட போடமாட்டார்கள் என்ற நிலை வருமானால், பாரதத்திலே நீதிமன்றம் மூலமாக நீதி ஏழைகளுக்கு கிட்டாத ஒரு நிலைகூட ஏற்பட்டுவிடும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தி மாநிலம் விட்டு மாநிலத்திற்கு உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளை மாற்றுவது நல்லதல்ல என்று தெளிவாக மைய அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்லாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராசு அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல் தமிழகத்திலே உயர்நீதி மன்றத்திலே இருக்கிற நீதிபதி தமிழ் தெரிந்த நீதிபதிகளாக கட்டாயம் இருந்தாக வேண்டும். மைய அரசுகூட மாறுபட்ட கொள்கைகளை ஒருவேளை நடைமுறைப்படுத்துகிறதோ என்ற அச்சம்கூட இருக்கிறது. நீதிமன்றத்திலே அந்த அந்த மாநில மொழிகள் உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று ஒரு புறத்திலே மாநில அரசுகளுக்கு உத்திரவிட்டுவிட்டு, இன்னொரு புறம் எந்த மாநிலத்திலேயிருந்தும் எந்த மாநிலத்திற்கும் நீதிபதிகளை மாற்றலாம் என்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிற போக்கு மாநிலங்களிலே மாநில மொழிகள் வருவதற்கு உண்மையிலேயே உளப்பூர்வமாக விரும்புகிறார்கள் என்பதுகூட கேள்விக் குறியாக எழுந்திருக்கிறது. நாம் தமிழகத்திலே உத்தரவிட்டிருக்கிறோம், ஹைகோர்ட்டிற்கு கீழே இருக்கிற சபார்டினேட் கிரிமினல் ஜுடிஷியரியைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஏற்கெனவே தமிழிலே நடைமுறைப்படுத்தப் படுகிறது. தீர்ப்புகளும் வாதங்களும் தமிழில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் படிப்படியாக விரைவிலே தமிழை நீதிமன்றங்களிலே கொண்டு வருவதற்கு அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. உயர்நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு வழக்கு வருகிறபோது அந்த வழக்கு கீழே இருக்கிற கோர்ட்டிலே தமிழிலே வாதமிட்டு, தீர்ப்புகள் எழுதப்பட்ட வழக்குகள் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வருகின்றன. அப்படி உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வருகிறபோது தமிழ் தெரியாத தமிழினுடைய அருமையைக்கூட புரிந்துகொள்ள முடியாது இருக்கிற வடபுலத்து இந்தி பேசுகின்ற நீதிபதி இங்கே வந்து அமருவாரானால் அது எந்த அளவுக்கு தமிழகத்திலே உள்ள ஏழைகளுக்கு நீதி கிட்டும் என்று மைய அரசு எண்ணிப் பார்க்கவில்லை என்ற எண்ணம் எழுகிறது. நாங்கள் மிகத் தெளிவாக மைய

அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். மாநில மொழி தெரியாத எவரும் மாநிலத்தில் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருக்கக்கூடாது என்பதை--சட்டப் பிரச்சினை என்பது வேறு, சட்ட ரீதியாக அப்படி நீதிபதிகளை மாற்ற முடியுமா என்பது வேறு, ஆனால் கொள்கை அடிப்படையிலே இந்த நடைமுறை சரியான நடைமுறையல்ல என்பதை—மைய அரசுக்கு நாங்கள் தெரிவித்து இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் பேசுகின்றபோது போக்குவரத்து சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் 304, 334, 337 சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் பற்றி ஹைகோர்ட் ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பியதாக கூறினார்கள். தற்போது ரிஜிஸ்திராரிடமிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது. அத்தகைய சர்குலர் அனுப்பவில்லை என்று. என்ன என்று அதுகுறித்து நான் விசாரிக்கிறேன். வேடசந்தூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் பேசுகின்றபோது பல்வேறு ஆலோசனைகளை நீதிமன்றங்களில் முன்னேற்றங்களை மேற்கொள்வதற்காக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அரசு அவைகளையெல்லாம் ஏற்கனவே ஆய்ந்து வருகிறது. அவற்றையெல்லாம் நடைமுறைப்படுத்த, கிட்டத்தட்ட அவர் கூறிய ஆலோசனைகளில் பல ஆலோசனைகள் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்குச் சாத்தியக் கூறுகள் உள்ள ஆலோசனைகளாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த அரசு விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

கிராம நீதிமன்றங்களை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு மாற்றாகத்தான் 1977-லே தமிழகத்திலே அமைக்கப்பட்ட, Free Legal Aid Board -ஐப் பொறுத்தவரைக்கும் தற்போது மாவட்டத் தலைநகரங்களிலிருந்து பல வட்டங்களுக்குச் சென்றிருக்கின்ற அந்த Free Legal Aid Board -ஐப் பொறுத்தவரைக்கும் அது அனைத்து வட்டங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் அதைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணத்தை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கி அதன் மூலமாக இலவசமாகவே கிராமப் பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், கிராமத்து நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் இலவசமாகவே Free Legal Aid Board மூலமாகவே ஏழைகளுக்கு நீதி கிட்ட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அதை அடுத்த ஆண்டிலிருந்து தீவிரப்படுத்த அரசு நடவடிக்கையெடுக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. கோபால் அவர்களும், திரு. பானு அவர்களும், திரு. சின்னராசு அவர்களும், திரு. குப்புசாமி அவர்களும் integration of Judiciary திட்டம் ஏன் இன்னும் நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை என்பதையும், அதை நடைமுறைப்படுத்துகின்றபொழுது

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. பொன்னையன்]

மக்களுக்குப் பலன் உள்ளதாக அது இருக்க வேண்டுமென்பதையும், அத்துடன் சேர்த்து தரமான நீதிபதிகள் அங்கு போடப்பட வேண்டுமென்பதையும் வலியுறுத்தினார்கள். அரசு இதைக் கொள்கை அளவில் ஏற்று நடைமுறைப் படுத்த இருக்கிறது. integration of judiciary பொறுத்தவரைக்கும் அரசினுடைய எண்ணமெல்லாம், தற்போது ஒரு தாலுக்காவிற்கு இருக்கின்ற, தாலுக்காவைச் சுற்றியிருக்கும் மக்கள் பன்னெடும் ஆண்டுக் காலமாக—உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் எனது மாவட்டமான சேலம் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட திருச்செங்கோட்டிலே அல்லது சங்ககிரியிலே இருக்கின்ற மக்கள் 30 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள சேலத்திற்குச் சென்றுதான் நீதி பெற வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை; இதுபோன்ற ஒரு நிலை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஆண்டு பலவாக இருக்கிறது. இதனால் மக்களுக்குச் சொல்லொணாத் துயர் ஏற்படுகிறது; வழக்கறிஞர்களுக்கும் துயர் ஏற்படுகிறது; கிரிமினல் வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற அந்த வழக்குகளை நடத்துவது காவல் துறையினருக்குக்கூட பல இடர்பாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. இவற்றையெல்லாம் போக்குவதற்காகத்தான் ஒவ்வொரு வட்ட அளவிலும், ஒவ்வொரு தாலுக்கா அளவிலும் அங்கேயே under one roof ஒரு கூரையின்கீழ் மக்களுக்குச் சிவில் வழக்குகளையும், கிரிமினல் வழக்குகளையும், கிரிமினல் வழக்குகளில்கூட First and Second Class offences அனைத்தையுமே ஒரே கூரையின்கீழ் ஒரு நீதிபதியிடமிருந்தே பெற வேண்டுமென்பதுதான் அரசினுடைய எண்ணம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள்கூட இதைச் சற்று அழுத்தமாகச் சொன்னார்கள். அரசு அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் எண்ணம். மக்களுக்கு, வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியிலே இருந்ததைப்போல் 100 மைல், 50 மைல், 70 மைல் சென்றுதான் நீதி பெற வேண்டுமென்ற நிலை, சுதந்திரம் அடைந்து 32, 33 ஆண்டுகள் ஆனதற்குப் பிறகும்கூட இன்னும் இருக்குமேயானால் மக்களுக்கு அது எந்தவிதத்திலேயும் சரியாக அமையாது, ஜனநாயக ஆட்சியில் சரியாக அமையாது என்ற காரணத்தினால்தான் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் அந்த நீதி சென்றாக வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், அதுவும் Criminal and Civil வழக்குகள் இரண்டையும் ஒரே நீதிபதியே நடத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் District Munsif-cum-Judicial Magistrates என்ற தலைப்பின்கீழ் அந்தத் தகுதிக்கு Sub-Magistrate ஆக இருக்கின்றவர்களெல்லாம், அவர்கள் First-Class Magistrate தகுதிக்கு உயர்த்தப்பட்டு அவர்கள் District Munsif-க்கு equal ஆக அவர்கள் அமர்த்தப்பட்டு அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தில் சிலயிடங்களில் Second-class Magistrates களுக்கு First-Class Magistrates -ஆக அவர்களுடைய தகுதி உயர்த்தப்பட்ட போதிலும்கூட அவர்கள் Second-class offences -ஐயே நடத்திக்கொண்டிருப்பார்களேயானால் இதனுடைய பலன் என்ன என்று சொன்னார்கள். அதை அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் அதைச் சொன்னதன் அடிப்படையில் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். விரைவிலே மீண்டும் நடவடிக்கை எடுத்து அந்தந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் நடைமுறையிலே First and Second-class offences அதேநேரத்தில் Civil and Criminal put together அனைத்தையுமே நடத்தக் கூடிய அளவிற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக்கப்படும். ஆனால் இதுபோன்ற திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்றபொழுது அதிகப்படியான நீதி மன்றங்கள் இன்னும் துவங்கப்பட வேண்டிவரும். அதையும் கருத்திற் கொண்டுதான் அரசு இதை நடைமுறைப்படுத்தவிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது தொழிலாளர் தொடர்பான வழக்குகளை நடத்துகின்ற நீதிமன்றங்களில், தொழிற் சட்டங்களைப் பற்றி நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் அங்கே இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது குறித்து உயர்நீதிமன்றத்தோடு அரசு கலந்து ஆவன செய்யும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது நீதி மன்றங்களில் தமிழ் வர வேண்டுமென்றும், சென்னைக்கும் மதுரைக்கும் முறையே உச்ச நீதிமன்றமும் உயர்நீதிமன்றமும் அதனுடைய பிரிவுகளை இங்கே அமைக்க வேண்டுமென்பது பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது குறித்துகூட அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஜூனியர் வழக்குரைஞர்களுக்கு பாங்க் அசிஸ் டன்ஸ் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சின்ன ராஜ் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது ஒரு நல்ல உதாரணத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். கோவையிலே வழக்குரைஞர் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அந்த வழக்குரைஞர் கூட்டுறவுச் சங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டிய சேம்பரைக் கூட அவர்களே கட்டக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னார். அது உண்மையிலே நல்ல முறையிலே நடந்து வருகிறது. அதைப்போல் ஆங்காங்கு இருக்கிற வழக்குரைஞர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. பொன்னையன்]

கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பார்களானால், கண்டிப்பாக எப்படி கோவை யிலே கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, அவர்களுக்குப் புத்தகம் வாங்குவதற்கும் அவர்களுக்குத் தங்கும் அறைகள்கூடக் கட்டிக்கொள்ள வசதிகள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்களோ அந்த நிலையை தமிழகத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலுமே விரிவுபடுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் குப்புசாமி அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது தற்பொழுது integration of judiciary திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்தும்போது, 1965-லிருந்து இதுகாறும் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாகத் தற்காலிகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அனைவருமே நிர்வாகத் துறை யிலேயிருந்து வந்துவிட்ட காரணத்தால் தேர்ச்சி பெற்ற வழக்குரைஞர்கள் ஒருவருமே வராத காரணத்தால், எந்த அளவுக்கு நீதிமன்றங்கள் தடுமாறு கின்றன என்பதைகூடச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுகள் அரசினுடைய கவனத்திற்கும் வந்திருக்கின்றன. அந்தத் தற்காலிக நீதிபதி களாக இருக்கின்றவர்களிலே தரம் இல்லாதவர்கள், தகுதி இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக ஏற்கனவே விதி முறையிலேகூட அவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு ஒன்றினைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த விதிமுறையைக் கடைபிடிக்கும்போது தகுதியற்றவர்கள் நீக்கப்பட்டு, தகுதியுள்ளவர்கள் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு, தற்போது குறிப்பிடுகின்ற குறைபாடுகள் மீண்டும் இராவண்ணம் ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்படக் கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது.

அதைப்போலவேதான் 1974-க்குப் பின்னால், டிஸ்டிரிக்ட் முனிசீப் செலக் ஷனிலும் இதே பிரச்னை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைக் களைவதற்கும் அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் இஸ்மாயில் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது, நீதி நிர்வாகத்தில் மந்த நிலை சற்று இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டினார். நீதி நிர்வாகத்தில் மந்த நிலை என்பது ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தற்பொழுது எத்தனை வழக்குகள் தேங்கி இருக்கின்றன என்பதனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்த பொழுது, தமிழகம் மற்ற மாநிலங்களைவிடச் சிறந்த நிலையில் தானிருக்கிறது. ஆனால், அதைக் காட்டி இன்னும் தேக்க நிலையிலேயிருக்கிற வழக்குகளைத் துரிதப்படுத்தக் கூடாது என்று அரசு கருதவில்லை; இன்னும் அதிகமாக, சரியான முறையிலே, வழக்குகள் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதாலே, பல உத்தரவுகளை அவ்வப்போது உயர்நீதிமன்றமும் அரசும் இட்டிருக்கின்றன.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1981 ஏப்ரல் 30

சில நீதிமன்றங்களில் இன்னும் நீதிபதிகள் போடப்படாத நிலை என்றுகூடச் சொன்னார்கள். இதற்குக் காரணம், ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் குப்புசாமி சுட்டிக்காட்டியதைப் போல், நிர்வாகத் துறையிலே யிருந்து டெம்பாரியாக பலரை நீதிபதிகளாக—தபாலில் பி.எல். படித்தவர் களைக் கூடப் போடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிற காரணத்தால் அங்கு நல்ல நிலைமையிலே நீதி பரிபாலனம் இல்லையென்று உயர்நீதிமன்றம் அரசுக்குத் தகவல் கூறியது. அந்த அடிப்படையில் தாமதம் இருக்கிறது. சர்விஸ் கமிஷன் மூலமாக, அவர்களையெல்லாம் தேர்வுக்கு அனுப்பி, விரைவிலே அந்தத் தேர்வு முடிந்தவுடன் அந்தப் பிரச்னைகள் எல்லாம் தீரும் என்ற உறுதியினைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. தமிழகத்திலேயிருக்கிற நீதி மன்றங்கள் அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டோமேயானால் மிகப் பழைய காலத்திலே கட்டப்பட்ட நீதிமன்றங்களாகவும் கிட்டத்தட்ட 5 வழக்குரை ஞர்கள், 6 வழக்குரைஞர்கள் போவதற்கு, தங்குவதற்குத் தேவையான இடத்தை மட்டுமே உடைய பல மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் அதிகப்படியான நீதிபதிகளை, ஆங்காங்கு நாம் போட்டும்கூட நீதிமன்றங்களை நடத்து வதற்குக் கூட கோர்ட்டு அறைகள் இல்லாத நீதிமன்றங்களாகவும், நீதிபதி களுக்குத் தங்க இடம் இல்லாத வகையிலும், இன்று அல்ல, நேற்றல்ல. பன்னெடுங்காலமாக சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலேயிருந்து, இந்த அவல நிலை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

1970 ஆம் ஆண்டு போடப்பட்ட நீதிபதி வரதராஜன் குழு கூறிய பரிந்துரைகளைக் கூட, கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி செயல்படுத்தாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டதன் காரணத்தால்தான் தேவையான அளவுக்கு நீதிமன்றக் கட்டடங்கள் கூட இல்லாத நிலை இன்று தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதனைப் போக்குவதற்காக அரசு தீவிர நடவடிக்கைகளை நடப்பாண்டில் இருந்து எடுக்க இருக்கிறது. குறிப்பாக after the 24nd Amendmtnt of the Constitution of India சபார்டினேட் ஜுடிசியல் சர்விசைப் பொறுத்தவரை அது கன்கரன்ட் லிஸ்டுக்குச் சென்று விட்டது. கன்கரன்ட் லிஸ்டிலே சென்று விட்ட பிறகு மத்திய அரசு, வழக்கமாக கன்கரன்ட் லிஸ்டிலே இருக்கின்ற ஏனைய பிரிவுகளுக்கு ஒதுக்கக் கூடிய நிதியை, நீதித் துறைக்கு தமிழகத்திலே மட்டுமல்ல, எந்த மாநிலத்திற்குமே ஒதுக்கவில்லை என்பதனை அண்மையிலே நான் தெரிந்தேன். ஆந்திராவிலே இருந்து வந்த அமைச்சரைக் கேட்டாலும்கூட அவர்களுக்கு 16 லட்சம், 17 லட்சம் என 4 ஆண்டுகளுக்கு, 7-வது பைனான்ஸ் கமிஷனுடைய பரிந்துரை என்று ஒரு காரணத்தைச்

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. பொன்னையன்]

சொல்லி ஒதுக்கி இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். கன்கரன்ட் லிஸ்ட் என்று சொல்லி, மாநிலத்தின் அதிகாரத்தைப் பிடுங்கி நீதிபரிபாலனத்தை மத்திய அரசு கொண்டு சென்று விட்டு, பிறகு மைய அரசு மாநில அரசுக்கு, நீதிபரிபாலனத்துக்கு அதிகப்படியான நிதியை ஒதுக்கி இருக்கவேண்டும். ஆனால் தொடர்ந்து நீதித் துறையை ஏனோ புறக்கணிக்கிறது. நீதித் துறைக்கு ஒதுக்கவேண்டிய நிதியை ஒதுக்காத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக 1979-லிருந்து 1984 வரைக்கும் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நீதி நிர்வாகத்திற்காக மைய அரசு ஒதுக்கி இருக்கின்ற ரூபாய் வெறுமனே 15 லட்சத்து 64 ஆயிரம் ஆகும். இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நீதி மன்றங்களுக்கு உடைந்த நிலையிலே இருக்கின்ற கட்டடங்கள் எந்த நேரத்தில் கீழே விழுந்துவிடுமோ என்ற நிலையில் இருக்கின்ற கட்டடங்கள், கழிப்பறை கூட இல்லாமல் நாகைப்பட்டணத்திலே இருக்கின்ற நீதிபதிகள்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதைப்போல்—இதுபோன்ற நிலை இருக்கின்றது. நீதிபதிகள் செல்வதற்கு வாகன வசதி இல்லாமல், கிளையன்ட்ஸ் களோடு, வழக்கறிஞர்களோடு ஒன்றாக பஸ்ஸிலே போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஏறி, நின்றுகொண்டே செல்லக்கூடிய நிலையில் நீதிபதிகள் இருக்கின்ற நிலை, இன்றல்ல, நேற்றல்ல, பல ஆண்டுகளாகவே இருந்து வருகின்றது. கன்கரன்ட் லிஸ்டுக்கு நீதிபரிபாலனத்தை எடுத்துக்கொண்ட மத்திய அரசு பிரத்தியேகமாக நீதித் துறைக்கு ஒதுக்கவேண்டிய நிதியை ஒதுக்காமல் விட்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. 15.64 லட்சம் ரூபாய் அதுவும் 1979 முதல் 1984 வரை, சராசரியாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 லட்சத்து 13 ஆயிரம் ரூபாய் மட்டுமே ஒரு நாட்டுக்கு, தமிழகத்திற்கே, நீதித் துறைக்கு மத்திய அரசு ஒதுக்குமானால், எந்த அளவுக்கு நீதித் துறையை, இந்த விதத்திலே அலட்சியப் போக்காக மத்திய அரசு கருதுகிறது என்பதை இது தெளிவாக சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த நிலை போக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறோம். இந்த நிலை நீடிக்குமானால் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய நீதிமன்றங்களில் இருக்கக் கூடிய கட்டடங்களைச் சரிபார்த்து, புதிய கட்டடங்களை அமைத்து, நீதிபதிகள் தங்குவதற்கு இடவசதி செய்து தந்து, அவர்களுக்கு வாகன வசதி செய்து தந்து, அவர்களுக்குப் போதிய ஊதிய உயர்வைக்கூட தருவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, வழக்கறிஞர்கள் தங்க அவர்களுக்குச் சேம்பர்கள் ஏற்படுத்தித் தருவதற்காக குறைந்த பட்சம் 40 கோடி ரூபாய் உடனடியாக இந்த ஆண்டு செலவிடுவதற்கு தமிழகத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் மைய அரசு ஆண்டுக்கு 3 லட்சத்து 13 ஆயிரம் ஒதுக்கிவிட்டு, கன்கரன்ட் லிஸ்டிலே மாநிலத்திலே இருந்த அதிகாரத்தைப் பறித்து, மத்திய அரசிடம் வைத்துக்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1981 ஏப்ரல் 30

கொண்டு நீதித் துறைக்கு மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்காத நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை சுட்டிக்காட்டி, இந்த நிதி அடுத்த ஆண்டிலே இருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தமிழக அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்துகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகிறபோது ஏழை மக்களுக்கு நீதி கிட்டவேண்டும் என்பது மிக முக்கியமான ஒன்று என்றும் ஏழைகள் பல காலகட்டங்களில் அவர்களுடைய வறுமை காரணமாக கூட அவர்களுக்கு நீதி கிட்டாது போகின்றது என்பதையும், அதை நிவர்த்திக்கின்ற அளவுக்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டினர். அரசியல் சட்டம் 39 (ஏ) பிரிவின் பிரகாரம் இலவச சட்ட உதவி, மக்களுக்குக் குறிப்பாக ஏழை மக்களுக்கு செய்து தரவேண்டிய கட்டாயம் இருந்திருக்கிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் 1977 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் ஏழைகளுக்கு நீதி கிட்டவேண்டும் என்பதிலே அந்த அக்கறை எடுக்காமல் இருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு Free Legal Aid Board அமைக்க, பல்வேறு பகுதிகளிலே தற்போது இந்த Free Legal Aid Board ஆங்காங்கு அமைப்புகள் அமைத்து ஏழைகளுக்கு நீதி கிடைக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-50)

மாண்புமிகு நெடுமாறன் பேசும்போது சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த ப்ரீ லீகல் எயிட் கூட இன்னும் சீர்திருத்தப்படவேண்டும். முன்னேற்றம் செய்யப்படவேண்டும். ஏழைகளுக்கு நேரடியாக நீதி கிடைக்கக் கூடிய அளவில் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மாவட்ட அளவில்—மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது—தமிழ்நாட்டில் தான் 'ப்ரீ லீகல் எயிட் போர்ட்' மாண்புமிகு முன்னாள் நீதிபதி கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பொறுப்பில் செம்மையாக நடந்து வருகிறது. தற்போது இதுகாறும் 78 தாலுக்காக்களில் இந்த வசதி கடந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மீதமுள்ள 72 தாலுக்காக்களுக்கும் நடப்பு ஆண்டிலேயே இலவச சட்ட உதவி தரவேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட்டு இருக்கிறது. அதற்காக வேண்டிய வசதியைக் கூட மாண்புமிகு முன்னாள் நீதிபதி கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, அந்த வசதியைத் தர அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் சொல்லியதுபோல், நடப்பு ஆண்டிலிருந்து அண்ணா பிறந்த நாளான

1981 எப்ரல் 30] [திரு. சி. பொன்னையன்]

செப்டம்பர் மாதம் 15-ம் தேதியில் இருந்து தமிழகத்தில் உள்ள உயர்நீதி மன்றத்தின் கீழ் உள்ள சிவில் நீதிமன்றங்களில் எல்லாம் தமிழ் நீதிமொழியாக புகுத்தப்படும். வாதத்திற்கும், தீர்ப்புக்கும் இது புகுத்தப்படும். (கரகோஷம்)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது பெண்களுக்கு ஒரு தனி நீதிமன்றம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்று பேசுகின்ற வாய்ப்பைப் பெறாவிட்டாலும் கூட மாண்புமிகு பொன்னம்மாள் அவர்கள் முன்னாலே அவையிலே பெண்களுக்குத் தனியான நீதிமன்றம் அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசும் நீதிமன்றமும் அதை ஆலோசித்தது. குறிப்பாக, பெண்கள் திருமணம் செய்துகொள்வதற்குக் கட்டாயப்படுத்துதல், பெண்களிடம் கள்ளத்தனமாக தொடர்பு கொள்ளுதல், பெண்களை அந்நிய நாட்டில் இருந்து விபச்சாரத்திற்காகக் கொண்டு வருதல், பெண்களிடம் வரம்பு மீறி நடத்தல், பெண்களை இங்கே இருந்து மற்ற பகுதிகளுக்கு கடத்திச் செல்லுதல், கற்பழிப்பு, பலதார மணம், திருமண தாவாக்கள், ஜீவனாம்சம் போன்ற வழக்குகள் அனைத்தையும் விசாரிப்ப தற்காக தற்போது திட்டத்தட்ட இரண்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு நீதிமன்றத்தைத் தமிழகத்தில் அமைத்துத்தர இருக்கிறோம். காரணம், அவைகள் வயபிள் யூனிட்டுகளாக இருக்கவேண்டும்—அந்த வழக்குகள் குறைவாகத்தான் இருக்கும்—பெண்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்கிற அரசின் கொள்கையின் அடிப்படையில் இரண்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு நீதிமன்றம் அமைத்து, அந்த நீதிமன்றங்களில் நான் மேலே குறிப்பிட்ட பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் விசாரிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டத்தின் அடிப்படையில்கூட 'இன்-கேமரா ப்ரோசீடிங்ஸ்' தனியான முறையில், ஒரு அறையிலே அந்த வழக்கை நடத்தவேண்டும் என்று அந்த பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் வழக்கறி ஞர்கள் மூலமாக மனு கொடுத்தால்—அந்த வழக்கை இன்கேமராவில் நடத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் பல இடங்களில், பல குற்றங்களில் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. அதற்கும் உயர்நீதிமன்றத்தை இந்த அரசு கலந்து ஆலோசித்தது. பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட, நான் மேற்சொன்ன வழக்குகள் அனைத்துமே—இன்காமராவில் நடத்தவேண்டும் என்பதற்காக உயர்நீதிமன்றத்தின் மூலமாக அவர்களகீழ் உள்ள நீதிமன்றங்களுக்கு உத்தர விட்டு, அதன் மூலம் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுக்க நடப்பு ஆண்டிலேயே முயற்சிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் சொன்னார்கள். நீதிமன்றங்களில் வேறு முன்னேற்றங்களும் செய்து தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்: அந்த அடிப்படையில் தற்போது மாவட்ட நீதிபதிகளாக இருப்பவர்களுக்கு—

ஆர்.டி.ஓ.விற்கு கார் இருக்கிறது, டி.டி.ஓ.க்கு கார் இருக்கிறது—ஆனால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலே இருக்கிற டிஸ்டிரிக்ட் மேஜிஸ்டிரேட்டுகள், டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் ஆகியவர்களுக்கு கார் இல்லை என்கிற காரணத்தால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு ஸ்டாப் கார் என்று வழங்கப்பட்டு, அவர்கள் பொதுமக்களோடு அதிகப்படியாக தொடர்பு இல்லாத அளவிற்கு இருப்பதற்காக அவர்கள் கோரிய அந்தக் கோரிக்கை ஏற்கப்படுகிறது.

அதேபோல, அடிஷனல் டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் மற்றும் சப்-ஜட்ஜஸ், ஆகியோருக்கு பல ஆண்டுகாலமாக டெலிபோன் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது என்கிற குறைபாடு இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு டெலிபோன் வசதி செய்து தரவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

நீதிபதிகளுக்கு குறிப்பாக சென்னையிலே உள்ள நீதிபதிகளுக்கு தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி இல்லாத காரணத்தால், உடனடியாக அவர்களுக்கு முதற் கட்டமாக சென்னையிலே இருக்கிற நீதிபதிகளுக்கு—சிட்டி சிவில் கோர்ட்டில் நீதிபதியாக இருக்கிறவர்களுக்கு—தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி செய்து தரப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் கூறியதைப்போல சென்னையில் இருக்கிற வழக்கறிஞர்களுக்கு தங்க இடவசதி இல்லை. என்.எஸ்.சி. போஸ் ரோட்டுக்கு அப்பால், கிட்டத்தட்ட ஒரு மைல் தூரத்திலிருந்துகூட வருகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு தங்கும் வசதி ஏற்படுத்த அடிஷனல் சேம்பர்ஸ் உயர்நீதி மன்றத்தின் உட்புறத்திலேயே கட்டிக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலு சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். நீதிமன்றங்களில் டைப்பிஸ்ட் இல்லாத காரணத்தால் நீதிபதிகளே குறிப்புகளை எழுதவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் சில சமயங்களில் வாதப் பிரதிவாதங்கள் என்ன நடைபெறுகின்றன என்பதை அவர்களால் முழுமையாக குறிக்க முடியவில்லை; ஆகவே டைப்பிஸ்ட் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முதல் கட்டமாக கிட்டத்தட்ட 80 சப்-ஜட்ஜுகளுக்கு டைப்பிஸ்டுகள் நியமிக்கப்படுவார்கள். அதற்கு அடுத்து 'ட்ரயல் கோர்ட்டு'களில் டைப்பிஸ்டுகள் நியமிக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சனையை திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் நடைபெறுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். தாமதம் ஏற்படுவதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. கிரிமினல் வழக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் காவல் துறையில் போதுமான ஆள் இல்லாத காரணத்தால் அல்லது காவல் துறையினர் ஓரிடத்திலிருந்து, பல மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து 'ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ், செக்கன்ட் கிளாஸ்' குற்றவாளிகளை எடுத்துச்செல்ல வேண்டியிருப்பதால் வழக்குகள் தள்ளிவைக்கப்படுகின்றன.

அது மட்டுமல்ல, தாமதத்திற்கு இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை, நீதிமன்றத்திலே வழங்கப்படுகின்ற தீர்ப்பு காப்பி வழங்குவதில் சுணக்கம் அதிகமாக ஏற்பட்டால், அதனாலும் வழக்கு முடிவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதைப் போக்க 'லேட்டஸ்ட் மாடல் சிராக்ஸ் மெஷின்' வாங்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட 16 மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. மாவட்டத்திற்கு இரண்டு மெஷின்கள் வீதம் 32 மெஷின்கள் வாங்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். அந்த மெஷின்கள் வழங்கப்பட்டுவிட்டால், காப்பிஸ்டுகள் மூலம் டைப் செய்து ஜட்ஜ்மென்ட் காப்பி வழங்குவதில் ஏற்படுகின்ற தாமதம் தவிர்க்கப்பட்டுவிடும். அந்தவகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. நெடுமாறன், திரு. குப்புசாமி, மற்றும் திரு. சின்னராஜ் ஆகியோர் மதுரையில் உயர்நீதிமன்றத்தின் கிளை ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அங்கே உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய ஒரு பிரிவை அமைக்க உயர்நீதிமன்றமும், லா கமிஷனும் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. ஆனாலும் மக்களுடைய தேவையின் அடிப்படையில், குறிப்பாக தென் மாவட்டங்களிலிருந்து சென்னைக்கு இவ்வளவு தூரம் வந்து நீதி பெறுவது பெரும் சுமையாக இருப்பதால் அங்கே உயர்நீதி மன்றத்தின் கிளை அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று மைய அரசுக்கு மாநில அரசு எழுதியிருக்கிறது. மத்திய அரசு சட்ட அமைச்சர் திரு. சிவசங்கர் அவர்கள் கூட கொள்கை யளவில் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, சில தகவல்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். விரைவில் மத்திய அரசு அனுமதி தரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அதைப்போல சென்னையில் உச்சநீதிமன்றத்தின் பெஞ்ச் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் . . .

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு அமைச்சரின் கவனத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். உத்தரப்பிரதேசத்தில் அலகாபாத்தில்தான் உயர்நீதிமன்றம் இருக்கிறது. அதன் கிளை ஒன்றை லக்னோவில் அமைக்க வேண்டுமென்று

சொல்லி, அமைத்துவிட்டார்கள். அது போதாது என்று மீண்டும் அந்த மாநிலத்தில் இன்னொரு பிரிவையும் அமைக்க வேண்டுமென்று கூறி, மைய அரசு அதை ஒப்புக்கொண்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவரவர்களே, உத்தர பிரதேசம் மட்டுமல்ல. வடபுலத்திலே இருக்கிற பல மாநிலங்களில் அவர்கள் இதுபோன்று கேட்கின்ற கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஒருவேளை அவர்கள் டெல்லிக்கு அருகாமையில் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தாலோ என்னவோ இதைப்போன்ற உயர்நீதிமன்றக் கிளைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் தமிழ்நாடு தொலைதூரத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், நம்முடைய கோரிக்கை அவர்களுடைய காதுகளில் எட்டாமல், பல்லாண்டுக்காலமாக இந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி வந்தும் இதுகாறும் அவர்கள் செவிசாய்க்காமல் இருந்துவிட்டு, இப்போது ஓரளவுக்கு செவிசாய்க்க வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அது முடிந்துவிடும் என்ற உறுதியை மைய சட்ட அமைச்சர் சிவசங்கர் கூறியிருக்கிறார். எனவே விரைவிலே வரும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது.

அதைப்போல தென் மாநிலங்களில் உச்சநீதிமன்ற கிளை அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைக்கு உச்சநீதிமன்றத் தலைவரும் மற்ற நீதிபதிகளும்கூட ஆதரவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதையும் நாம் மைய அரசிடம் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அது பரிசீலிக்கப்பட்டு பரிவோடு அளிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் பேசும்போது பெக்கூனியரி ஜூரிஸ்டிக்ஷனைப் பொறுத்தவரைக்கும் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுகளுக்கு 5,000 என்று இருந்து, Taking into account the erosion of money value and inflationary trends 15,000 ஆக மாற்றப்பட்ட பிறகு, ஸ்மால் காஸஸ் கோர்ட் ஜூரிஸ்டிக்ஷனை 500 ரூபாயாகவே வைத்திருப்பது ஏன் என்ற கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அவர்களுடைய அந்த கருத்து நல்ல கருத்து. ஸ்மால் காஸஸ் கோர்ட் ஜூரிஸ்டிக்ஷனை 500 ரூபாயிலிருந்து 2,000 ரூபாயாகவோ அல்லது அதைவிட சற்று அதிகமாகவோ உயர்த்துவது குறித்து உயர்நீதிமன்றத்தை கலந்து, உடனடியாக அதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராஜ் அவர்கள் சொன்னதைப் போல வழக்குரைஞர் பலர் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ஜூனியர் அட்வகேட்டைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்கள் சீனியர் அட்வோகேட்ஸிடம் நான்கைந்து வருடங்கள் பணியாற்றிவிட்டு தனியாக சுயதொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றால் அவர்களின் கையிலே காசு இல்லாமல் இருக்கின்றது. நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் மூலமாக அவர்கள் ப்ரஃபஷனல் லோன் பணம் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பெற்று வருகிறார்கள்: ஆனால் அது போதிய அளவுக்கு கிடைக்கவில்லை என்றும் பல விதிமுறைகள் அதிலே கடுமையாக இருப்பதன் காரணத்தால் அந்த வசதிகள் கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று வழக்குரைஞர்களிடமிருந்து அரசுக்கு கோரிக்கை வந்திருக்கின்றது. கோவை மாவட்டத்திலே தற்போது தமிழகத்திற்கு முன் உதாரணமாக இயங்கி வருகின்ற ஒரே ஒரு வழக்குரைஞர் கூட்டுறவுச் சங்கம் போல் தமிழகத்தின் ஒவ்வொரு மாவட்டப் பகுதியிலேயேயும் வழக்குரைஞர் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கப்படும். அதன் மூலம் அவர்களுக்கு புத்தகம் வாங்குவதிலிருந்து டைப்ரைட்டர் வாங்குவதிலிருந்து அவர்கள் அறை வசதி எடுத்துக்கொள்வது வரை கடன் உதவியும் பொருள் உதவியும் செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராஜ் அவர்கள் நீலகிரி மாவட்டத்திலே நீதிமன்றம் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கோரிக்கையினை ஏற்கெனவே திரு. உச்சி கவுடர் போன்றவர்களும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மலைப் பகுதியிலே இருந்து மக்கள் கோவைக்கு வருவதிலே பல சிக்கல்கள் இருப்பதன் காரணத்தால் அதைக் கருத்திலே கொண்டு அங்கு அதற்கான வழக்குகள் இருக்கின்றதோ இல்லையோ நீலகிரி மாவட்ட மக்கள் மலைவாழ் மக்களாக இருப்பதால், சாலை வசதிகளும் மலைப்பகுதிகளிலே அதிகப்படியாக அமைக்க முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதால் நீலகிரி மாவட்டத்திலே ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றத்தை அமைப்பது குறித்து உயர்நீதிமன்றத்தோடு அரசு கலந்து அதுகுறித்த நடவடிக்கையும் எடுக்கும்.

அடுத்து சிறைத்துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஏற்கெனவே அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்தகத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அந்தத் துறையினுடைய எண்ணம் எல்லாம் குற்றம் செய்த ஒருவர் சிறைக்கு வந்த பிறகு திருந்தி வாழவேண்டும், செய்த தவறை உணர்ந்து விடுதலையான பின்பு வெளியேறிய பிறகு அவர்கள் திருந்தி வாழவேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய

கொள்கை. அந்தக் கொள்கை ஈடேறக்கூடிய அளவுக்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை கண்டிப்பாக எடுக்கவேண்டி இருக்கின்றது. Prisoners are only wards but not servants of the State. என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு பல்வேறு வசதிகளைச் செய்து சீர்திருத்தங்களை எல்லாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்திருக்கின்றது. சுதந்திர காலத்திலேயும் வெள்ளையர் காலத்திலே இருந்த நிலைதான் சிறைச்சாலைகளில் இருந்து வருகின்றது என்பது பற்றியும் சிறைச்சாலைகளிலே முறைகேடுகளும், கைதிகளைக் கொடுமைப்படுத்துகின்ற நிலையும் ஆண்டுபலவாக தொடர்ந்து வருகின்றது என்பதைப்பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. உமாநாத், திரு. கருப்பையா போன்றவர்கள் மிக அழுத்தமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியதுபோல் இது இன்றைய நேற்றைய நிலை அல்ல. ஆண்டுபலவாக இருந்து வருகின்ற நிலைமை இது. அப்படி அங்கிருக்கின்ற குறைபாடுகளை களைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் 1950 ஆம் ஆண்டில்தான் முதன்முதலாக கே. எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் தலைமையில் சிறை நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி தமிழகத்திலே ஏற்படுகின்ற காலம் வரை சிறை வசதிகளை மேம்படுத்தவேண்டும் என்பதை யாருமே கருத்திலே கொள்ளாமல் இருந்துவிட்ட காரணத்தாலோ அல்லது திரு. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் அவர்களுடைய பரிந்துரையிலே கூட பலவற்றினை நடைமுறைப்படுத்தாத காரணத்தாலோ ஆங்காங்கு பல கொடுமைகள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகள் திருந்தி வாழவேண்டும் திருந்தி வாழக்கூடிய வசதிகளை அவர்களுக்கு சிறைச்சாலைகளிலே செய்து தரவேண்டும், அவர்களை அடிமைகளைப் போல நடத்தக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் தான் சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று விழைந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1978 ஆம் ஆண்டிலே ஆர். எம். நரசிம்மன் அவர்களின் தலைமையில் சிறை நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழுவினை அமைத்தார்கள். அந்தக் குழு பல்வேறு பரிந்துரைகளை அரசுக்கு தந்திருக்கின்றது. 1978-லே அமைக்கப்பட்ட அந்தக் குழு தந்த பரிந்துரைகளை கருத்திலே கொண்டு நாம் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம். குறிப்பாக சிறைச்சாலைகளில் குடிநீர் வசதி, கழிவறை வசதி அதாவது ஃப்ளஷ் அவுட் வசதி போன்றவற்றைச் செய்து தருதல், தரமான உணவு தருதல், சிறைக்கூடத்தை சுகாதாரமான நிலையிலே வைத்திருத்தல், அவர்களுக்குப் போதிய இடவசதி செய்து தருதல், சிறையிலே கற்ற பின்னால் அவர்கள் புனர்வாழ்வு பெறுகின்ற வகையிலே, அவர்களுக்கு இருந்து வெளியே வருவதற்கு முன்னால், சிறையிலே இருந்து வெளியே வந்த

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பயிற்சி தருவது போன்றவற்றை எல்லாம் உடனடியாக நடைமுறைப் படுத்த வேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்து அந்த அடிப்படையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது, சிறையிலே நடக்கிற பல கொடுமைகள், காட்டுமிராண்டித்தனமாக இருப்பதாகவும், முறைகேடுகளாக இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். கடந்த சில ஆண்டுகளாக, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, சிறையிலே பல்வேறு நடவடிக்கைகள், ஒழுங்கினங்கள் போன்றவைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன குறிப்பாக தரமான உணவுகள் வினியோகிக்கப்படுவதில்லை என்பதற்காகவும், அங்குள்ள உணவுப் பொருட்களை திருடுவதற்காகவும் சிறை வாடர்களிலிருந்து பலர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, பலர் சஸ்பெண்ட் கூட செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உணவு தரமானதாக இல்லை, சரியான அளவு கூட அளிப்பது கிடையாது. அப்படி சரியான அளவு கூட கொடுக்காமல் விட்டு, பிறகு அவைகளை திருட்டுத்தனமாக வெளியே எடுத்துச் செல்வது போன்றவைகள் எல்லாம் பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருவதும், அங்கே வருகின்ற ஜெயில் விசிட்டர்கள் கூட செம்மையான கண்காணிப்பை மேற்கொள்ளாத நிலைமை இருந்து வந்ததும், பலவற்றை ஆய்ந்தபோது தெரிய வந்தது. அவற்றை எல்லாம் களைவதற்காக கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து பல அதிகாரிகளையும் அங்கே சஸ்பெண்ட் செய்தவுடன், ஏன் அந்த அதிகாரிகளை சஸ்பெண்ட் செய்தீர்கள் என்று பல இடங்களிலிருந்து கேள்விகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது, சங்க உரிமையை ஊழியர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதிலே அரசுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. இரண்டு சங்கங்கள் இருக்கிறபோது, ஒருங்கிணைந்து அவர்கள் செயல்பட்டார்களேயானால் நல்லது. 2, 3 சங்கங்களை வைத்துக் கொண்டு, போட்டி போட்டுக் கொண்டு செயல்படுவது, அவர்களுக்குள்ளேயே, அந்த ஊழியர்களுக்குள்ளேயே, பிளவு ஏற்படுத்துகின்ற காரணத்தால், ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டால் நல்லது என்பதுதான் அரசின் எண்ணம்.

அவர்கள் கொடுத்த மனுவிலே இணைக்கப்பட்டிருந்த லிஸ்டிலே சிறையிலே எத்தனை பணியாளர்கள், ஊழியர்கள் இருக்கிறார்களோ, அந்த எண்ணிக்கைக்கும் அதிகப்படியான எண்ணிக்கையை அவர்கள் அந்த லிஸ்டிலே கொடுத்துவிட்ட காரணத்தால், அவர்கள் தவறான தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, உங்கள் சங்கத்திலே உள்ள

உறுப்பினர்கள் யார், யார்? அவர்கள் பெயர்கள் என்ன? என்கிற விவரங்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தத் தகவல் வரவில்லை. தகவல் வந்தவுடன் அரசு அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

கைதிகளைப் பொருத்தவரைக்கும் விடுப்பு தாராளமாக இல்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், கருப்பையா, உமாநாத் போன்றவர்கள் 3 தினம் என்பது போக்குவரத்திற்கே அவர்களுக்குச் சரியாகப் போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குறையை அரசும் உணர்ந்திருக்கிறது. அந்த விடுப்பு கொடுப்பதிலே, சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வர, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கையின் அடிப்படையில், விரைவில் நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்.

அடுத்து, பத்திரிகைகளிலே வரும் செய்திகளை சிறையின் உள்ளே இருட்டடிப்பு செய்வதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களுக்காக ஒரு ஜெயில் வேலூரிலே மட்டும் இருக்கிற காரணத்தால் பெண் கைதிகள் பலர் தொல்லைக்கு உள்ளாக்கப்படுவதை பற்றிச் சொன்னார்கள். மதுரையிலே பெண்களுக்காக தனியாக ஒரு சிறைச்சாலையை அமைக்க அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் பேசுகிறபோது, ஜெயில் மேனுவலை பொறுத்தவரைக்கும் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியிலே இருந்த ஜெயில் மேனுவல் தான் இப்போதும் இருக்கிற காரணத்தினால், சிறையிலே பல பிரச்னைகள் வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் கூட அவைகளையெல்லாம் ஆய்ந்து பார்த்தேன். அவர் சொன்னது உண்மையும் கூட. அந்தக் காலத்திலே இருந்த சிறை மேனுவலின் நடைமுறைகளை பயன்படுத்துகிற காரணத்தினாலேதான், நாகரிகம் அடைந்து விட்ட பிறகும் கூட, சுதந்திரம் அடைந்து விட்ட பிறகும் கூட, பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை செய்ய, அந்த விதிகள் ஆங்காங்கே தடைக்கற்களாக இருக்கிற காரணத்தினால், சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வரமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஜெயில் மேனுவலைப் பொறுத்தவரைக்கும் திருத்துவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. விரைவில் திருத்தப்பட்டு, புதிதான ஜெயில் மேனுவல் வெளியிடப்படும். திருச்சி ஜெயிலிலே ஒரு முறைகேடு நடந்ததாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்களும் உமாநாத் அவர்களும் சொன்னார்கள். திருச்சி ஜெயிலிலே அவர்கள் சொன்னதைப் போல வெறும் 96 கிலோ அரிசி

மட்டும் திருடப்படவில்லை. அங்கே 17 மூட்டைகள் கொண்ட பல்வேறு உணவுப் பொருள்களை எல்லாம் திருட்டுச் செய்ததாலே, சில ஊழியர்கள், பணியாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

அது குறித்து புகார் அரசுக்கு வந்தவுடன் நடவடிக்கை எடுக்கச் சொன்னோம். 17 (பி) விதியின்கீழ், அதாவது அவர்கள் குற்றத்தை விசாரித்த பிறகு, நிரந்தரமாக அவர்களை பணியிலிருந்து நீக்கம் செய்யும் அளவிற்கு தண்டனை அளிக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை தற்போது அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது. இது, 1,851 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உணவுப் பொருள்களை அவர்கள் திருடியதாக அரசுக்குத் தகவல் வந்ததன் தொடர்பாக திடீர் சோதனை இட்டு, அதன் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்லாமல், கோவையிலும்கூட அதுபோன்ற தவறுகள் நடந்ததாக தெரிந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-10)

இந்த 'ப்ரிமச்சூர் ரிலீஸ்' பொறுத்தவரை, இந்த 'லைபெர்ஸ்' பொறுத்த வரையில் பதினான்கு ஆண்டுகள் ஆனபிறகுதான் அட்வைஸரி போர்டிடம் இருந்து அவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்ற நிலையில் 18—12—1978 க்குப் பின்னால் மைய அரசு 433 (ஏ) சி.ஆர்.பி.சி.-ல் கொண்டுவந்த திருத்தம் காரணமாக அந்தநிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அது கூடாது என்பதை மைய அரசுக்கு வலியுறுத்தி மாநில அரசுக்கு ஏற்கனவே இருந்த அதிகாரத்தைப் பறிக்கக்கூடாது என்பதையும் வலியுறுத்தி கைதிகளை சிறையில் அடைத்து விட்டு அவர்கள் திருந்துவார்களானால் நன்னடத்தையோடு செயல்படுவார்களானால், அவர்கள் மனம் திருந்தி விடுவதாக வெளிப்படையாக தெரிகிறபோது அவர்கள் நன்னடத்தை அடிப்படையில் சற்று முன்னர் கூட அவர்களை விடுதலை செய்யலாம் என்றும் வயதானவர்கள் 65 வயது அல்லது 55, 60 வயதை தாண்டிவிட்டால் கூட அவர்கள் திருந்தி 60 வயதைத் தாண்டியவர்களாக இருந்தால் அவர்களை விடுதலை செய்யலாம், மகளிர் போன்றவர்களுக்கு இது அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாநில அரசுக்கு ஏற்கனவே இருந்த அதிகாரத்தை தரவேண்டும் என்று இந்த சட்டமன்றத்திலே ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றி நாம் மைய அரசுக்கு அனுப்பினோம். ஆனால் மைய அரசு ஏனோ இதில் பாராமுகம் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. மீண்டும் இதை மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்த மாநில அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட் அளித்த ஒரு தீர்ப்பின் அடிப்படையில் அதில் இருக்கிற ஒரு சலுகை, தீர்ப்பின் (interpretation of the Judgment) அதைப் பயன்படுத்தி

18—12—1978-க்கு முன்னால் சிறை சென்று ஆயுள் கைதிகளாக இருக்கிறவர்களை எல்லாம் பத்தாண்டுகள் ஆனாலே அட்வைஸரி போர்டுக்கு அனுப்பி அந்த அடிப்படையில் அவர்களை விடுதலை செய்யலாம் என்ற ஒரு முடிவிற்கு தற்போது அரசு வந்து அந்த அடிப்படையில் அவர்களை விடுதலை செய்ய அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. பலர் அந்த முறையில் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள். ஆனால் 18—12—1978-க்குப் பின்னால் சிறை சென்ற கைதிகளுக்குத்தான் அந்தப் பிரச்னை வரும் என்ற காரணத்தால் மைய அரசு மாநில அரசின் அதிகாரத்தை பறித்துவிட்டபோதிலும் உச்ச நீதிமன்றம் மாநில அரசுக்கு இந்த அதிகாரத்தை தருவதுபோல் தந்திருக்கிற காரணத்தால் 18—12—1978-க்கு முன்னால் சிறை சென்று பத்தாண்டுகள் சிறையில் இருக்கிற கைதிகள் அட்வைஸரிபோர்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு விரைவில் அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

திறந்தவெளி சிறைபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுபற்றி பாலிஸி நோட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திறந்தவெளிச் சிறைச்சாலைகள் அதிகமாக வரவேண்டும் என்றும் அதன் மூலம் அவர்கள் சிறையில் பயிற்சி பெற்று விடுதலை பெற்றவுடன் ஒரு சுய தொழில் அமைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு தருமுகத்தான் தமிழ் நாட்டில், சிவகெங்கை அருகில் உள்ள, இராமநாதபுரத்திலுள்ள முத்துப்பட்டியிலும், நெல்லை மாவட்டத்தில் சிங்கப்பட்டியிலும், தென் ஆற்காட்டில் மேல்பாக்கம் அருகில் ஸ்டேட் ஸீட் பார்மிலும், செங்கை மாவட்டத்தில் வேங்கடமங்கலத்திலும் ஓப்பன் எயர் பிரிஸன்ஸ் அமைக்க அரசு நடப்பாண்டில் உத்தரவிடும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கட்டங்களில் கூறிய பிரச்னை, சிறைச்சாலைகளில் அரசியல் கைதிகளை அடைக்கிறபோது அரசியல் கைதிகள் மற்ற கைதிகளோடு அடைக்கப்படுகிறார்கள், கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்ற பிரச்னை வந்தது. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு அந்த நிலைமை இல்லை. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெளிவான உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் கைதிகளைப் பொறுத்த, சிறைச்சாலைகளுக்கு அவர்கள் பெரிய குற்றங்கள் செய்துவிட்டு உள்ளே செல்லவில்லை, பொதுப் பிரச்னைகள் காரணமாக சிலநேரங்களில் சட்டத்தை மீறியதாக சிறை செல்கிறபோது அங்கே அவர்கள் வசதிகள் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்ற உத்தரவை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இட்ட தன்பேரில் பன்னெடுங்காலமாக, இந்த ஆட்சி வருவதற்கு முன்னால் சிறைச்சாலைகளில் இருந்து வந்த கொடுமைகளை நீக்குமுகத்தான் சிறைச்சாலைகளில் அரசியல் கைதிகளுக்கு என்று தனியான பிரிவுகள் ஏற்படுத்தி அரசு நடப்பாண்டில் இருந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

அதைப்போலவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது, உமாநாத் போன்றவர்கள் பேசுகின்றபோது, சப் ஜெயிலைப் பொறுத்த வரைக்கும், அது ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், அங்கே கைதிகள் பலவிதத் தொல்லைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக 119 கிளைச் சிறைச்சாலைகள், சப் ஜெயில்கள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டின் பொறுப்பிலே இருக்கின்றன. அனைத்து சப் ஜெயில்களும், அன்டர் தி கன்ட்ரோல் ஆப் தி ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டில் இருப்பதை நடப்பு ஆண்டிலிருந்து, பேஸ்ட் ப்ரோகிராமாக அல்லாமல் கட்டம் கட்டமாக நடப்பு ஆண்டிலேயே, அல்லது அடுத்த ஆண்டிற்குள் சிறைச்சாலை நிர்வாகத்திற்குள் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அது மட்டுமல்லாமல், சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகள், வயதான மகளிர், கர்ப்பினி, இளங்குழந்தைகளோடு உள்ள தாய்மார்கள், விசாரணைக் கைதிகளாக, ரிமாண்ட் பிரிசனர்களாக இருக்கின்றபோது, அவர்கள் ஏழைகளாக மட்டும் இருந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லியதுபோல் வெளியிலே செல்ல முடியாமல், ஜாமீன் எடுக்கும் நிலைமையிலே இல்லாமல், அவர்கள் பல மாதங்களாக தண்டனைக்கு அதிகமான காலமாக சிறையிலே யிருக்கும் காரணத்தினால், அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக இலவச சட்ட உதவிக் கழகத்தின் உதவியுடன் இதுபோன்ற வயதான மகளிர், கர்ப்பிணிகள், பிறந்த இளம் குழந்தைகளுடன் இருக்கும் தாய்மார்கள், விசாரணைக் கைதிகளாக இருப்பார்களானால் அவர்களுக்கு இத்தகைய சட்ட உதவி நடப்பு ஆண்டிலிருந்து தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வேலை வசதியற்ற நிலையிலே விசாரணைக் கைதிகள், மற்றவர்கள், இதைப்போன்று விசேஷப் பிரிவிலே இல்லாத யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் ஏழைகளாக இருப்பார்களானால், 3 மாத காலம் விசாரணைக் கைதிகளாக சிறையிலே இருப்பார்களானால், அவர்களுக்கும் இலவச சட்ட உதவி நடப்பு ஆண்டிலே இருந்து தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பெரும் பிரச்னை ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சிறைச்சாலைகளிலே உணவின் அளவு, தரம் பற்றிய முறைகேடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பல சிறைச்சாலைகளுக்கு நானே நேரில் சென்று பார்த்த போது, அந்தக் குறைபாடுகளை நானே நேரில் கண்டிருக்கிறேன். ஐ.ஜி. அவர்கள் அதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறேன். அவரும் எடுத்து வருகிறார். இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல், சிறைக் கைதிகளுக்குள், அவர்களே தேர்ந் தெடுத்து, அந்தக் கைதிகள் அடங்கிய கண்காணிப்பு கமிட்டி அமைக்கப்

படுமேயானால், அந்த கண்காணிப்புக் கமிட்டி கண்டுபிடிக்கின்ற முறைகேடுகள், குறைபாடுகள் ஏதாகிலும் இருந்தால், அவைகளை சூபரின்டெண்ட் அளவுக்குச் செல்லாமல், நேரடியாக ஐ.ஜி.-க்கு தகவல் சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலையை, ஏற்பாட்டைச் செய்தால், தற்போது இருந்து வருகிற இந்த உணவின் தரம், அளவு இன்மை போன்ற குறைபாடுகளை எல்லாம் கண்டிப்பாக நீக்க முடியும் என்று அரசு ஒத்துக்கொள்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சொன்ன ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையிலே நடப்பு ஆண்டிலே சிறைக் கைதி களுக்குள், அவர்களுக்குள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கண்காணிப்பு கமிட்டி அமைக்கப்படும்.

இன்னும் ஒன்று. சென்னையிலே இருக்கின்ற மத்திய சிறையைப் பொறுத் தவரைக்கும், இட நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர் களுக்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அங்கு இருக்கிற கைதிகளுக்கு நவீன வசதிகளைச் செய்துத் தரவேண்டுமென்பது ஒருபக்கம். அதுமட்டுமல்ல. ஒரு மாநிலத்தினுடைய தலைமைச் சிறைச்சாலையாக இருக் கின்ற இந்த சென்ட்ரல் பிரிசன் ஆப் மெட்ராஸ் வேறு ஒரு நல்ல இடத்திற்குச் சென்று, அதிகமான வசதிகளைப் பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், 139.5 ஏக்கர் நிலத்தில், சென்னைக்கு அருகாமையில் இருக்கின்ற புழல் என்ற இடத் தில் நடப்பு ஆண்டில் 11 கோடி ரூபாய் செலவிலே நவீன வசதிகள் கொண்ட கட்டடம் கட்டப்பட இருக்கிறது. கட்டடம் கட்டத் துவக்கப்பட்டு இருக் கிறது. அந்த இடத்திற்கு சென்னை மத்திய சிறைச்சாலை மாற்றப்படும். அப்படி சென்னை மத்திய சிறைச்சாலை மாற்றப்பட்ட பின், அந்த இடத் திற்கு தற்போது போஸ்ட் கிராஜுவேட் இன்ஸ்டிடியூட் வைப்பதற்கு, மாண்பு மிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அந்தரம் உயர்த்தப்பட்ட மருத்துவப் பிரிவு, அதாவது சென்னை பொது மருத்துவ மனை அங்கே மாற்றப்பட இருக்கிறது. அதன் விரிவாக்கமாக முதன் முறை யாக அங்கே போஸ்ட் கிராஜுவேட் இன்ஸ்டிடியூட் என்ற அளவில் சென்னை பொது மருத்துவ மனை அங்கே வருவதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர் களால் உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

மற்றும் ஒரு கோரிக்கை—சிறை அலுவலர்கள், குறிப்பாக செயல் அலுவலர் கள்—குறிப்பாக ரைட் பிரம் தி கேடர் ஆப் வார்டர் அப் டு சூபரின்டென் டென்ட், வித் எக்சிகியூடிவ் ஸ்டாப்—அவர்களுக்கு தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி யின்றி பணி இருந்து வருகிறார்கள். நடப்பு ஆண்டில், அந்தமான

நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு, அனைத்து சிறைச்சாலைகளிலும் இருக்கின்ற அனைத்து எக்சிகியூடிவ் ஸ்டாபுக்கும், செயல் அலுவலர்களுக்கும் தங்குவதற்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து தரப்படும். சிறை வார்டர்களைப் பொறுத்தவரைக்

(பிற்பகல் 12-20)

கும் குற்றத்தின் அடிப்படையில் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிற வார்டர்கள் நீங்கலாக, உதாரணமாக ஏற்கனவே நான் சொன்னதைப் போல சிறையிலே இருக்கிற கைதிகளுக்கு வேண்டிய உணவைத் திருடுதல்; அளவைக் குறைத்தல்; தரத்தைக் குறைத்தல்; போன்ற தவறுகள்; சில சிறைக்கு செல்லக்கூடாத பொருள்களை எல்லாம், கஞ்சா போன்ற பொருள்களை எல்லாம் கடத்திச் செல்கிற பணியில் ஈடுபட்டு அதன் காரணமாக, கடந்த ஓராண்டு காலமாக எடுத்த நடவடிக்கையின் காரணமாக பலர் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நீங்கலாக, தற்போது ஒரு வேலை நிறுத்தத்தின் காரணமாக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட மற்றவர்கள் எல்லாம் பணியிலே சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதை அறிவித்து . . (குறுக்கீடு)

திரு. ஏ. உமாநாத்: துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஜெயில் விசிட்டர்ஸ் சிஸ்டம், இப்போது இருக்கிற சிஸ்டம் (effective) ஆக இல்லை. எவ்வளவு circulars சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனுப்பினாலும் அது effective ஆக இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எம்.எல்.ஏ.க்கள் உள்ளிட்ட அந்த அட்வைசரி கமிட்டி இருக்க வேண்டுமென்று பல காலமாக வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல முடிவு கூறினால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, ஜெயில் விசிட்டர்ஸ் பொறுத்தவரைக்கும் அந்த குழுக்களிலே உண்மையிலே சிறையில் இருக்கிற கைதிகளுக்கு புனர் வாழ்வு கிட்டவேண்டுமென்று, அங்குள்ள குறைபாடுகள் களையபடவேண்டும் என்று அக்கறை உள்ளவர்கள் அந்த ஜெயில் விசிட்டர் கமிட்டியிலே, எந்தெந்த பிரிவுகளிலே இருந்து யார் யாரை போடுவது என்ற அந்த அடிப்படையில் போட்டு தற்போது இருந்து வருகிற குறைகளை அகற்றவும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய பல கருத்துக்களுக்கும் நான் என்னுடைய பதிலை கூறியிருக்கிறேன். இன்னும் சிலருடைய கோரிக்கை குறித்து. . (குறுக்கீடு)

திரு. இரா. கருப்பையா : தலைவரவர்களே, இந்த நன்னடத்தை பிரிவை தனியாக் பிரிப்பது சம்பந்தமாகவும், அது நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிற கோரிக்கை ; பல குழுக்கள் பரிந்துரை செய்திருப்பது. அது சம்பந்தமாக திட்டவட்டமாக அறிவிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல இந்த 'ஹோம் லீவ்' ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு அது கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

(மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, நன்னடத்தை பிரிவை பொறுத்தவரைக்கும் நான் ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் ஒரு வினாவை கேட்டு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். நன்னடத்தை பிரிவுக்கு 20 பணிகள் இருக்கின்றன. சிறையிலே கைதிகள் இருக்கிறபோது அவர்களை சென்று பார்த்து அவர்களுடைய மனப்பக்குவத்தை அறிந்து, சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்றவுடன் எத்தகைய தொழிலில் அவர்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்பதும், அதை அவர்களிடம் தெரிந்து, விடுதலை பெற்றவுடன் அவர்களுக்கு வசதிகளை செய்து தரவேண்டியதும் இருக்கிறது. தற்போது இருக்கிற நன்னடத்தை அலுவலர்கள், பி.ஓ.-சைப் பொறுத்தவரைக்கும் சிறைச்சாலையின் கட்டுபாட்டிலே இருக்கிற காரணத்தால் சில தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதையும் அவர்கள் எதிர்பார்த்த முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதை மாற்றுவதற்காக அந்த பிரிவு தனியாக பிரிக்கப்படும். But who is the administrative Controller ? என்பதை தான் முடிவு செய்யவில்லை. விரைவில் முடிவு செய்து நடைமுறைப்படுத்தப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நான் அவைக்கு கூறிய விளக்கத்தை ஏற்று வெட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப்பெற்று மானியக்கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், என். எஸ். வி. சித்தன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

" மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 7,68,69,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ".

மானியக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

திருவாளர்கள் கெ. சொக்கலிங்கம், என். எஸ். வி. சித்தன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திரு. இரா. கருப்பையா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

" மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 6,12,78,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

" மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 25,19,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும் ".

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாநிலத்தில் அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பெருக்கும் வகையில் கள்ளுக் கடைகள், சாராயக் கடைகளையும் மற்றும் மது பானங்களையும் முன்னாள் ஆட்சியினர் அவிழ் விட்டதுபோல்

விடப்பட்டு சாதாரண ஏழைகளுக்கு நயமான சரக்குகள் சகாய விலையில் கிடைப்பதுபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 25,19,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்".

(ஈ) கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 7,24,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்".

Thiru M. APPADURAI : Sir, to discuss policy, I move—

"That the allotment of Rs. 7,24,00,000 under Demand No. 4—Tamil Nadu General Sales Tax and other taxes and duties" be reduced by Rs. 100".

(உ) கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 81,40,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூரில் முத்திரைத் தாள்கள் விற்பனை செய்ய அரசு நிர்ணயித்துள்ள நபர்கள் யாரு மில்லாததால் மக்களுக்கு ஏற்பட்டு வருகிற கஷ்டங்களைப்பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 81,40,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்".

1981 ஏப்ரல் 30]

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட கருவூலத்திலிருந்து கிளைக்கருவூலங்களில் அரசு பதிவுபெற்ற முத்திரைத்தாள் விநியோகஸ்தர்களுக்கு கட்டுகிற ரூபாய் அளவிற்கு முத்திரைத்தாள் கிடைப்பதுபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

"மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 81,40,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்கவேண்டும்".

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அமைச்சர் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிய கொள்கை குறிப்புகள் * முன்னாலேயே இந்த அவைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை நான் இங்கே படித்ததாக ஏற்றுக்கொண்டு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை கூறியதற்குப் பிறகு நான் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க இருக்கிறேன்.

* திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரி சம்பந்தமாக கொள்கை அறிவிப்பிலே 8-வது பக்கத்திலே ஏற்கெனவே இருந்த சேல்ஸ் டாக்ஸினுடைய அளவு டீசலைப் பொறுத்தவரையில் 5 சத வீதம் என்பது 11 சதவீதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அதைப்போன்று மெட்ராஸை சுற்றியிருக்கிற 32 கிலோமீட்டர் அளவுக்கு இருக்கின்ற இடங்களிலே 5 சதவீதமாக இருந்தது 10 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கருத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று நாட்டிலே உள்ள சாதாரண மக்கள் ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்க்கையைப் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியை உயர்த்துவது சரியாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு கைத்தொழில் பொருட்களான ஊறுகாய், பிளாஸ்டிக் குட்ஸ், நிப்ஸ் போன்றவற்றிற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் போட்டிருப்பது சரியல்ல. அதை எடுக்க வேண்டும். டீசலுக்கு விற்பனை வரியை அதிகப்படுத்துவதன் காரணமாக நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வாங்கும் சக்திக்கு பர்சேசிங்

* 1007-1054-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் III, IV, V ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

பவருக்கு அதிகமாகி, போக்குவரத்துறையிலே கட்டணம் ஏற்றியிருப்பதற்கு டீசல் வரிதான் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விற்பனை வரியை எடுத்துவிட வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-30)

அதேபோன்று, கார்ப்பரேஷனுக்கு நிதியைத் திரட்டிக் கொடுப்பதற்கு, ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய முறையிலே சேல்ஸ் டாக்ஸை உயர்த்துவது என்பது சரியல்ல. இந்த நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய மாடிக் கட்டிடங்களுக்கு இன்றைக்குப் போட்டிருக்கக்கூடிய பலமுறையிலே உள்ள வரிகள், மிகக் கம்மியாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே, அவர்களுக்கு வந்திருக்கக் கூடிய வருவாயினுடைய அடிப்படையிலே வரிகள் போடப்படவில்லையென்ற காரணத்தாலே, மாளிகைகளுக்கும் மிகப் பெரிய கட்டிடங்களுக்கும் அதிக வரிகள் போட்டு, கார்ப்பரேஷன் வருவாயை உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக, இன்று சாதாரண ஏழைகள், சாதாரண மக்களை பாதிக்கக்கூடிய முறையில் விற்பனை வரியை அதிகப்படுத்துவது சரியல்ல என்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று, சேல்ஸ் டாக்ஸ் பொறுத்த அளவிலே டாக்ஸ் எவேஷன் மிகப் பெரிய அளவிலே இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேல்ஸ் டாக்சிலே டாக்ஸ் எவேஷன் பொறுத்த அளவிலே, சென்ற ஒருசில நாட்களுக்கு முன்னால், இதே அவையிலே, சேல்ஸ் டாக்ஸ் சம்பந்தமான சட்டத்தின்மீது பேசுகின்ற நேரத்திலே, என்னுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் வியாபாரிகள், ரப்பர் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்கள் எப்படி சேல்ஸ் டாக்சிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னேன். இன்று கேரள மாநிலத்திலே 'லாஸ்ட் பர்சேஸ்'ஸுக்கு சேல்ஸ டாக்ஸ் விதித்திருக்கிற நேரத்திலே, தமிழகத்திலே ஃபர்ஸ்ட் பர்சேசுக்கு டாக்ஸ் போடுகிற காரணத்தாலே, சாதாரண உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து ரப்பர் வாங்கக்கூடிய வியாபாரிகள் ஃபர்ஸ்ட் பர்சேஸ் என்ற முறையில் சரியான கணக்குகளை வைப்பதில்லை, கொடுப்பதில்லை. இதனால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகளுக்கும் அவர்களுக்கும் அடிக்கடி தகாறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தக் காரணத்திற்காக, பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் விற்பனை வரி என்ற முறையிலே ரப்பரிலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய வரி கிடைக்காமல் போயிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே ஒரே முறையிலுள்ள சேல்ஸ் டாக்ஸ் இந்த மாநிலங்களுக்குள் இருந்தால், அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு வரவேண்டிய வருவாய் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே, அதுவும்

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அதிகமான ரப்பர் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மாநிலம் என்ற முறையிலே கேரளாவிலே இருப்பதைப் போல், ஃபர்ஸ்ட் பர்சேஸ் என்று தமிழகத்திலே வைத்திருப்பதற்குப் பதிலாக, லாஸ்ட் பர்சேசிலே சேல்ஸ் டாக்ஸ விதிக்கக் கூடிய முறையில், சட்டத்திலே திருத்தங்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், ஜெனரல் சேல்ஸ டாக்ஸ் பொறுத்தவரை இன்று மத்திய அரசு, ரப்பர், டீ போன்ற கமர்ஷியல் ப்ராடக்ஸினுடைய உற்பத்தியாளர்களை இணைத்து சேல்ஸ் டாக்சுக்குத் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறோம். அந்த முறையிலே, லாஸ்ட் பர்சேஸ் என்று வரக்கூடிய நேரத்திலே, டாக்ஸ் எவேஷன் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், இன்று ரப்பர், டீ போன்ற கமர்ஷியல் ப்ராடக்ட்ஸ், இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் சட்ட திட்டங்களுக்குள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

அதேபோன்று, மோட்டார் கார், ஸ்கூட்டர் ஆகியவற்றை, தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய பாண்டிச்சேரியிலே வாங்குகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். மேற்கு வங்காளத்திலிருந்தும் வாங்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இங்கிருந்து மேற்கு வங்காளத்திற்குச் சென்று, அங்கிருந்து கார்களை வாங்கினால்கூட, வாங்குபவர்களுக்கு ரூ. 5,000 இலாபம் ஏற்படுகிறது என்று அந்தக் கார்களை வாங்கியவர்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்குக் காரணம் இந்த மாநிலத்தில் விதிக்கப்படுகிற டாக்ஸ்தான் என்று கேள்விப்படுகிறோம். ஆகவே, அந்த முறையில் தமிழகத்திற்கு வரவேண்டிய வருவாய் நமக்குக் கிடைக்காத நிலையைத் தவிர்க்கக்கூடிய சட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக, சாதாரண ஏழை, எளிய மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய சேல்ஸ் டாக்ஸ்கள் கொண்டு வருவது சரியல்ல. அந்தக் கொள்கையைக் கைவிட வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்று ஸடாம்ப் டேட்டி சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்டாம்ப் டேட்டியிலே கூட இன்று (mortgage, lease and release) போன்ற இவைகளுக்கு முதல் 100 ரூபாய்களுகசு 2.50 விருந்து 3.00 ரூபாயாகவும், ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் ஒவ்வொரு 500 ரூபாய் அல்லது அதன் பகுதிக்கு 13 ரூபாயில் இருந்து 15 ரூபாயாகவும் ஸ்டாம்ப டேட்டியை உயர்த்துகின்ற அளவுக்கு இங்கே புரபோசல் கொடுக்கப்பட்டி ருக்கிறது. அதைப் பொருத்த அளவிலே இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள் இந்த டீட்களை கொண்டு செல்லும்போது குறிப்பாக 10,000

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1981 ஏப்ரல் 30

ரூபாய் வரையில் இருக்கக்கூடிய அந்த டாக்குமென்டுகளுக்கு அந்த சட்டத்தை இம்ப்ளிமெண்ட் பண்ணுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் அந்த டிரான்சாக்ஷனில் இந்த சட்டத்தில் இருந்து அதை இம்பளிமென்ட் பண்ணுவதில் இருந்து விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எக்சைஸ் டூட்டியை பொறுத்தவரையில் இன்று வரிகளை ஏமாற்றுவதை நாம் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே இருக்கக்கூடிய டாக்குமென்டுகளை எல்லாம் அந்த மாவட்டத்திலே ரிஜிஸ்டர் செய்வது இல்லை. பக்கத்து மாநிலமான கேரளாவில் ரிஜிஸ்டர் செய்யும் நிலை இருக்கின்றது. அதற்கு என்ன காரணம்? என்பதைப் பற்றி இந்த அரசு ஆராய வேண்டும். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி பார்த்தால் இந்த மாநிலத்தில் ஸ்டாம்ப் டூட்டி அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே தான், அவைகளை அண்டை மாநிலத்திற்கு எடுத்துச் சென்று ரிஜிஸ்டர் செய்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். அதனால் இந்த மாநில அரசுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வருவாய் கிடைக்காமல் போகக்கூடிய நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனாலே இந்த அரசு இந்த நட்டத்தை தவிர்க்கக் கூடிய முறையிலே, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று பல இடங்களிலே ஸ்டாம்ப் போதிய அளவுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. ஸ்டாம்ப் போதுமான அளவுக்கு மக்களுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைக்கின்ற வகையில் தக்க நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த பாலிசி நோட்டிலே அதற்கான நடவடிக்கைகளை, போதுமான அவகாசத்தோடு, சம்பந்தப்பட்ட நாசிக் அலுவலகத்துக்கு அனுப்பி இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையிலே உள்ள நிலைமை என்னவென்றால் காலகாலத்தில் இந்த ஸ்டாம்பு கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு எக்சைஸ் சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்று சிறிய சிறிய வாலிபர்களுக்கு எல்லாம்கூட குடிப்பழக்கம் ஏற்படுகிற அளவில் நிலைமைகள் இந்த நாட்டில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. 15 வயதானவர்கள்கூட இன்று குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆளாகும் நிலை இருக்கின்றது. அவைகளை எல்லாம் அரசு தவிர்க்க வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அதேபோன்று இந்த லிக்கர் ஷாப்புகளை எல்லாம் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பக்கத்தில் வைக்கக் கூடாது என்று உத்தரவிட வேண்டும். அப்படி ஏலம் எடுப்பவர்கள், இன்று அதிகமான வருவாய் வரும் என்று எதிர்பார்த்து அந்தத் தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்குப் பக்கத்தில் வைப்பது நல்லது என்று வைக்கிறார்கள். பல தொழில் ஸ்தாபனங்களில் தொழிலாளர்கள் ஊதியம் வாங்கிக் கொண்டு வருகின்றவர்கள், அந்தப் பணத்தை எல்லாம் அங்கேயே செலவழித்து விட்டு வருகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது. தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்குப் பக்கத்திலே ஷாப்புகள் வைக்க அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இன்று புரொகிபிஷன் சம்பந்தமாக முக்கியமான கருத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இல்லிசிட் சாராயம் போன்ற பொருள்கள் நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கின்றன. இவைகளை எந்த அளவுக்குத் தடை செய்ய முடியுமோ அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 12.40)

இன்று ப்ரொஹிபிஷன் சம்பந்தமாக உள்ள வழக்குகளில் பெண்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கைது செய்கிற நேரத்திலும், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிற நேரத்திலும், பல பிரச்னைகள் எழுவதால், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க பெண்களை ஆபீசர்களாக நியமனம் செய்ய வேண்டும். அல்லாமல், இன்று ஆண்கள் பெண்களைக் கைது செய்யும் நேரத்தில் பல்முறை தகராறு ஏற்படுவதாக இன்றைக்குப் புகார்கள் வந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் இப்படிப்பட்ட ப்ரொஹிபிஷன் அபன்சில் அவர்களை டீல் செய்வதற்குத் தேவையான அளவிற்கு பெண்கள் நியமனம் செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ப்ரொஹிபிஷன் பொறுத்தவரையில், முக்கியமாக, இல்லிசிட் டிரிங்கஸ் தயாரிப்பதை அரசு தீவிரமாகக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்துள்ள தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சார்ந்திருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களை இம்மாமன்றத்தின் முன் வைக்கிறேன்.

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1981 ஏப்ரல் 30

1937 ஆம் ஆண்டு மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களால் இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக தமிழகத்தில் விற்பனை வரிச்சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அன்றைக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு ½ காசு என்று இருந்த வரி இன்றைக்குக் காலத்தின் கட்டாயத்திற்கு ஏற்ப மாற்றங்கள், திருத்தங்கள் ஏற்பட்டு, அரசின் முக்கிய வருவாயாக இது திகழ்கிறது. பெரும்பாலான மக்களின் பேரபிமானத்தைப் பெற்று இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பின்னர் வணிகப் பெருமக்களின் வாட்டம் நீங்கி இருப்பதனை யாரும் மறுக்க முடியாது. வணிக வரி வசூலில் இருந்த தேக்க நிலை மாறி அதில் ஒரு புதுவேகம் ஏற்படவும், ஊழல்கள் ஒழியவும், பிறரால் நேரும் பெருந்துன்பங்களிலிருந்து வணிகர்கள் விடுபடவும் பல்வேறு ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்து இருக்கிறது. லாப மதிப்பீடு, வரிவிதிப்பு மற்றும் அப்பீல் செய்வது தொடர்பானவற்றை ஆராய்ந்து ஆலோசனை கூறுவதற்காக நிபுணர் குழு அமைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், புதிய வருவாய்க் கோட்டங்களை அமைப்பது குறித்து அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வரிவிதிப்பு வட்ட அலுவலகங்கள் அமைப்பதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். தற்போது ஒவ்வொரு வரி விதிப்பு வட்டத்திற்கு—ஜோனல் கலெக்ஷன் பிரிவில்—போதுமான அலுவலர்கள் இல்லை. அவர்களே வரி விதிப்பும், வரி வசூலும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இவர்களுக்கு வேலை பளு அதிகமாக இருப்பதால், இரண்டு பணிகளையும் அவர்களால் சரியாக கவனிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, வரி விதிப்பு, வரி வசூல் என இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து, தேவையான அலுவலர்களை நியமித்தால் நல்லது என அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதனால் பதுக்கல் வரி ஏய்ப்பு போன்றவற்றைக் கண்டுபிடித்து அரசின் வருமானம் பெருக வாய்ப்பு இருக்கிறது. மேலும் மற்ற மாகாணங்களில் உள்ளவர்கள் நமது பகுதியில் வியாபாரம் செய்ததினால் ஏற்பட்டுள்ள வரி பாக்கியை வசூலிக்கத் தனியாக ஒரு பிரிவினை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியமான அதிகாரங்களை வழங்கினால் நல்லது. இதனால் நமது மாகாணத்தில் வியாபாரத்தை நடத்தி வரி கட்டாமல் சென்றுவிட்டதினால் நமது அரசுக்கு இவர்களிடமிருந்து வசூலாக வேண்டிய வரி பாக்கிகள் வசூலிக்க முடியாமல் தேங்கியிருப்பதாக அறிகிறேன். விற்பனை வரித் துறை இதிலே தனிக்கவனம் செலுத்தி, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரசாங்கம் இதற்காக அலுவலர்களை நியமித்து, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் நல்லது எனக் கருதுகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. ப. வேங்கடசுப்பிரமணியம்]

விற்பனை வரி பற்றிய கைவார் அறிக்கை பரிந்துரைகள் அரசு ஏற்று இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

வியாபாரிகள் பதிவு செய்யும்போது, விண்ணப்ப மனுவில் முறையான கட்டணம் வசூலித்துக்கொள்ளப்பட்டு, தற்போது பதிவு செய்யப்படுகிறது. இந்தப் படிவத்தில் இந்த வியாபாரியின் போட்டோவையோ அல்லது பங்கு தாரர்களின் போட்டோக்களையோ வைத்து பதிவு செய்தால் இவ்வியாபாரிகள் திடீரென வரி பாக்கி காரணமாக தன் வியாபாரத்தை மூடிவிட்டு தன்மகன் அல்லது சொந்தக்காரர் மீது வியாபாரத்தைத் தொடர முடியாது. இப்படி செய்தால் அவர்கள் வியாபாரிகளிடத்தில் வரி ஏய்ப்பைத் தவிர்க்கலாம்.

காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள ' அப்பலேட் அசிஸ்டன்ட் கமிஷனர்-5 (சி.டி.) அலுவலகம் மூடப்படவிருப்பதாக கூறப்படுகிறது. பொது மக்களின் நன்மையைக் கருதியும், வியாபாரிகளின் தன்மையைக் கருதியும் இவ்வலுவலகம் காஞ்சிபுரத்தில் தொடர்ந்து பணியாற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொடுத்து உதவும்படி இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

வணிக வரித்துறை வருவாய் அதிகமாக கிடைக்க எடுத்துள்ள நடவடிக்கை களை வரவேற்கிறேன். வணிக வரித்துறை அலுவலக கட்டிடத் திட்டங்களையும் அலுவலர் குடியிருப்புத் திட்டங்களையும் வரவேற்கிறேன்.

தமிழ்நாடு விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழு, மாவட்ட விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழு போன்ற அமைப்புகளை அமைக்க அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை வரவேற்கிறேன். வணிகர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள இவ்வரசு வணிகர் நல ஆலோசனைக் குழு அமைக்க விருப்பதையும் வரவேற்கிறேன்.

தமிழ்நாடு விற்பனை வரிக் குழுவின் (கைவார் குழு) அறிக்கையினை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டுகிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சி நிதி வசதியைப் பெருக்க விற்பனை வரி மீதான மேல்வரி 5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்த உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்வரி 1-4-1981 முதல் அமுலுக்கு வருவதாகக் கருதிக்கொண்டு 10 சதவிகிதம் வரி வசூல் செய்துள்ளதாக அறிகிறேன். மானியக் கோரிக்கை இன்றுதான் வருகிறது. இந்த இடைக்காலத்தில் வியாபாரிகள் வசூலித்து

வைத்துள்ள தொகையின் நிலை என்ன? இந்த சட்டத்திற்குப் புறம்பான வரி வசூல் செய்துள்ளவர்களின்மீது அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி விலக்குகள், வரிக் குறைப்பு, புதிய சலுகைகள் பகுதிகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ள நல்ல செய்திகளை பாராட்டுகிறேன்.

மீதி வண்டிகள், ரிக்ஷா வண்டிகள், மூன்று சக்கர வண்டிகள் போன்றவற்றிற்கு வரிகள் குறைக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். முடிந்தால் இந்த ஏழைகளின் வாகனங்களுக்கு வரிகளை ரத்து செய்து கொடுத்து, உதவ வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மண்ணெண்ணெயின் விற்பனை வரி 8½ சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். நியூஸ் பிரின்ட் வரிவீதமான 8 சதவீதத்தை 4 சதவீதமாகக் குறைத்துள்ளதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 1974 ஆம் ஆண்டு யார் மேலோ உள்ள கோபத்தின் காரணமாக 'ஷோ டாக்ஸ்' ரூ. 10-லிருந்து 150 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இதனால் இத்தொழில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறையைச் சார்ந்த பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பு இழந்தார்கள். இச் சங்கடமான கால்கட்டத்தில்தான் நம்முடைய புரட்சித் தலைவரவர்கள், 26-10-1977 அன்று 'கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் ஆஃப் என்டர்டேயின்மென்ட் டாக்ஸ்' வரிமுறையை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த வரி முறை காரணமாக 1,400 என்று இருந்த திரை அரங்குகளின் எண்ணிக்கை இன்று 1,870 என்ற அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. இதன் மூலம் அரசுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருமானம் முறையாகக் கிடைத்துள்ளது. இந்த கேளிக்கை வரி வசூல் 1975-76-ல் 17.48 கோடி ரூபாய். 1976-77-ல் கேளிக்கை வரி வசூல் 21.27 கோடி ரூபாய். 1977-78-ல் கேளிக்கை வரி வசூல் 20.81 கோடி ரூபாய். 1978-79ல் கேளிக்கை வரி வசூல் 23.79 கோடி ரூபாய். 1979-80ல் கேளிக்கை வரி வசூல் 26.21 கோடி ரூபாய். 1980-81ல் கேளிக்கை வரி வசூல் 28.63 கோடி ரூபாய். 1981-82ல் கேளிக்கை வரி தோராயமாக 31.90 கோடி ரூபாய், வசூலாக இருக்கிறது. இதன் மூலம் அரசுக்கு வரவேண்டிய வருவாய் நியாயமான அளவில் பெருகிவருகிறது என்பது தெரியும்.

இந்த நிலையில் தமிழக முதல்வர் எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களும் சினிமா சட்டத்தை அமுல்படுத்தும். மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர்

அவர்களும் 'கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் ஆஃப் என்டர்டேயின்மென்ட் டாக்ஸை' முதல் கிரேடு நகரங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள டவுன்சிப் நகரங்களுக்கும் விரிவு படுத்தும்படி விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த 'கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் ஆஃப் என்டர்டேயின்மென்ட் டாக்ஸ்' இல்லாத காஞ்சி போன்ற நகரங்கள் அதன் அருகில் உள்ள கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் வரி முறையில் உள்ள நத்தம்பேட்டை, ஓரிகை, சிறு காவேரிபாக்கம், வெள்ளமேட்டு போன்ற பகுதிகளில் உள்ள திரையரங்குகளோடு போட்டி போட முடியவில்லை. இதனால் காஞ்சிபுரம் நகராட்சிக்கு வருமானம் குறைந்து வருகிறது. மேலும் கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் உள்ள செங்கற்பட்டு நகரில் புதிய படங்கள் திரையிடப்படுகின்றன. காஞ்சிபுரத்தில் இப்போது இவ்வரி விதிப்பின் காரணமாக புதிய படங்கள் திரையிட முடியவில்லை.

சுருங்கச் சொன்னால் இந்த 'கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் ஆஃப் என்டர்டேயின் மென்ட் டாக்ஸ்' மூலம் விளைகின்ற நன்மைகள் பலபல. அதிலும் குறிப்பாக, அரசின் வருமானம் குறையவில்லை. திரையரங்க உரிமையாளர்கள் வரவேற்கின்றார்கள. கிராமங்களில் சினிமா பார்க்கும் நுழைவு கட்டணம் குறைந்திருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12.50)

நிறைய தமிழ்ப் படங்கள் வெளி வருகின்றன. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் நிம்மதியாக வாழ்கின்றனர். வரி ஏய்ப்பினால் வெளியே போய்க்கொண்டிருந்த கோடிக்கணக்கான பணம் இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த தொழிலுக்கே பயன்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. எனவே தற்போதுள்ள காம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தை கிராமங்களில் வைத்திருப்பது போன்று டவுன்ஷிப்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிலேயும் குறிப்பாக ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் முனிசிப்பாலிட்டிக்கு 24 சதவீதமும், செலக்ஷன் கிரேட் முனிசிப்பாலிட்டிக்கு 25 சதவீதமும், ஸ்பெஷல் கிரேட் முனிசிப்பாலிட்டிகளுக்கு 26 சதவீதமும் வரி விதிக்கின்ற வகையிலே காம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தைத் தமிழகத்திலே நடைமுறைப்படுத்தினால் அரசுக்கும் வருவாய் கிடைக்கும். அதிகாரிகளின் துஷ்பிரயோகமும் நடக்காமல் இருக்கும். அதனால் அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் வரி ஏய்ப்பு செய்கின்ற சூழ்நிலையும் குறையும். இதுபோன்ற நிலைமையை கேரள அரசு பின்பற்றி வருகின்றது. எனவே நம்முடைய தமிழக அரசும் அதிகமான வருவாய் இழப்பு இல்லாமல் இருக்கின்ற இந்த திட்டத்தை

ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தினை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் என்ற தலைப்புக்களின் கீழ் கோரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தலைவரவர்களே, கொடைக்கானலிலும், பெரியகுளத்திலும் வணிக வரி அலுவலகங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இயங்கி வருகின்றன. பெரிய குளத்தில் உள்ள கட்டிடம் மிகப் பழமையான கட்டிடம். எனவே அங்கே புதியதாக ஒரு கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியிலே கொடைக்கானல் மலைப்பகுதியிலே சிறு வியாபாரிகளால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வெள்ளை வெங்காயம் என்று சொல்லக்கூடிய வெள்ளைப்பூண்டு அழுகும் காய்கறி வகையைச் சேர்ந்தது. அதை 3 மாதங்களுக்கு மேல் காப்பாற்றுவது கடினம். ட்ரைட் கார்லிக்ஸ்-க்கு வரி உண்டு என்றும் க்ரீன் கார்லிக்ஸ்-க்கு வரி இல்லை என்றும் 1960-லே போடப்பட்டது அந்த உத்தரவு. மொத்தத்திலே வெள்ளைப்பூண்டு அழுகும் காய்கறி வகையினைச் சேர்ந்ததாக இருப்பதால் ட்ரைட் கார்லிக்ஸ-க்கும் வரி கிடையாது என்று அறிவிக்க வேண்டும். நமது அண்டை மாநிலங்களிலே இந்த கார்லிக்ஸ்-க்கு வரியே கிடையாது. அதனால் நம்முடைய மாநிலத்திலே இது சம்பந்தமாக வியாபாரம் பாதிக்கப்படுகின்றது. எனவே இதை மனதில் கொண்டு அந்த வெள்ளைப்பூண்டு காய்கறி வகையைச் சேர்ந்ததால், அது அழுகும் பொருள் வகையைச் சேர்ந்ததால் அதற்குரிய வரியினை நீக்க வேண்டும்.

அடுத்து ஸ்கூட்டர் போன்ற நகரும் ஊர்திகளுக்கு அடுத்துள்ள மாநிலங்களில் வரிகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் பெரும்பாலானவர்கள் அங்கே போய் ஸ்கூட்டர் மற்றும் நகரும் ஊர்திகளை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். எனவே நமக்கு வரவேண்டிய வருவாய் குறைகிறது. ஆகவே ஒன்று அடுத்த மாநிலங்களிலே சென்று ஸ்கூட்டர் மற்றும் நகரும் ஊர்திகளை வாங்குவதைத் தடை செய்ய வேண்டும் அல்லது அங்கே போடக்கூடிய அதே அளவுக்கு நாமும் வரியைப் போடவேண்டும். நாம் போடுகின்ற வரியினை குறைக்க வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்]

அடுத்து செயற்கை வைரங்களைப் பொறுத்தவரையில் திருச்சியிலே மிகப் பிரபலமாக செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இந்தத் தொழிலிலே 25,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இந்த செயற்கை வைரத்திற்கு கர்நாடக மாநிலத்திலே 3 சதவீதம் வரிதான் விதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே 12 சதவீதம் வரி விதிக்கப்படுகின்றது. எனவே வியாபாரிகள் கர்நாடக மாநிலத்திற்குச் சென்று செயற்கை வைரங்களை வாங்குவதால் இங்குள்ள 25,000 தொழிலாளர்களின் தொழில் பாதிக்கப் படுகின்றது. எனவே கர்நாடக மாநிலத்திலே விதிக்கப்படுவது போன்று 3 சதவீத வரியினையே தமிழகத்திலும் செயற்கை வைரங்களுக்கு விதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியிலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரியை ஏய்ப்பவர்களை கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும். அதற்கான தனியாக ஒரு பிரிவினை ஏற்படுத்தி நல்ல முறையிலே வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து வசூலித் தாலே நமக்கு நல்ல முறையிலே வருமானம் வரும் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுக்கு வருவாய் தேடி, அதன்மூலம் மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிப்பதற்கு, திட்டங்களை வழங்குவதற்கான நல்ல ஒரு அமைச்சகத்தின் மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு, காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே, முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதனுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிற, மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமைக் குரிய திருமிகு எஸ். டி. சோமசுந்தரம் அவர்கள் பல்வேறு சங்கங்களும், அமைப்புகளும் கொடுத்த மனுக்களை எல்லாம் ஆழமாக பரிசீலித்து, சிலவற்றிற்கு சாதகமான முடிவுகளை அறிவித்திருப்பதை கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்த வகையிலே, அப்பளம், சேமியா, பேக்கரி போன்ற பொருள்களுக்கெல்லாம் வரி விலக்கு அளித்துள்ளார்கள். இவைகளை பார்க்கிறபோது, மனித உழைப்பால் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் ஊக்கம் கொடுக்க முனைந்திருப்பது தெளிவாக தெரிகிறது. அப்படிப் பார்க்கிறபோது, ஒரு 50,000 தொழிலாளர்கள் ஈடு பட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு கைத்தொழில், சோப்பு தயாரிக்கும் தொழில் ஆகும். அந்த வாஷிங் சோப்பு, டிடர்ஜெண்ட் சோப்பு என்று சொல்லப்படுகிற சோப்புகளுக்கும், அத்தோடு சேர்த்து, உடலுக்கு போடுகின்ற நறுமண

சோப்புகளும் கையாலேயே தயாரிக்கின்ற சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் 400-க்கு மேலே இருக்கின்றன. இவைகளை நம்பி, ஏறத்தாழ 50,000 குடும்பங்கள் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த 50,000 குடும்பங்களும் நம்பியிருக்கிற அந்த தொழிலுக்கு போட்டியாக இருப்பது யார் என்று பார்த்தால், பெரிய பெரிய கோடீஸ்வர முதலாளிகள தங்களுடைய தயாரிப்புகளை சந்தையிலே வைத்து, அவர்களுடைய பொருள்களுக்கு போட்டியாக வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கோடீஸ்வரர்கள், இயந்திரங்களை வைத்து தயார் செய்கிற, மின்சாரத்தை உபயோகித்து தயார் செய்கிற, அந்த சோப்புகளுக்கு என்ன விலை போடுகிறார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் 2¼ ரூபாய்க்கு கொடுக்கிற அந்த சோப்பை, கையாலே தயார் செய்கிறவர்கள் 1¼ ரூபாய்க்கு கொடுக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு கடைசி சோப்பினுடைய விலையே 2¼ ரூபாயாக இருக்கிற போது, நம்முடைய கையாலே சோப் செய்கிற தொழிலாளர்கள், சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், ஏழை எளிய மக்கள், பாமர மக்கள் பயன்படுத்துகிற பார் சோப்புகளை 10 பைசா, 20 பைசா ஒரு துண்டு என்ற விலையில் கொடுக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்கள் வாங்கக் கூடிய சோப் எதுவென்றால், கையினாலே செய்து தருகிறவர்களுடையதுதான். ஆனால் அவர்கள் கூட 25 பைசாவிற்கு ஒரு அச்சு உரையை இட்டு கொடுக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, சிறு மூலதனத்துடன் இந்த சோப் தொழிற்சாலைகளை தொடங்குகிறவர்கள், இன்று அதற்குரிய கெமிக்கல்ஸ் போன்றவைகள் வாங்குவதிலே 8 சதவீதம் வரிகளை கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த வரிகள் 4 ஆண்டுக்கு முன்பு 4 சதவீதமாக இருந்தது, இப்பொழுது 8 சதவீதமாக ஆகியிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 50,000 தொழிலாளர்களுக்கு இதில் வேலை இருக்கிற காரணத்தாலே இவைகளைக் குறிப்பிடுகிறேன். சிலிகாட் 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 50 பைசாவாக இருந்தது, இப்போது 1.50 பைசாவாக ஆகியிருக்கிறது. வரி 4 சதவிதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாக ஆகியிருக்கிறது. 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காஸ்டிக் சோடாவின் விலை 2.60 பைசாவாக இருந்தது, இன்று 6 ரூபாயாக ஆகி, வரி 6 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாஷிங்சோடா 1.20 பைசாவாக இருந்தது, இன்று 3 ரூபாயாக ஆகியிருக்கிறது. வரி 4 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாக ஆகியிருக்கிறது. இவைகளைப் பார்க்கின்றபோது, வரிகளும் அதிகப்பட்டு,

விலைகளும் அதிகப்பட்டு, போட்டியும் பெரிய முதலாளிகளிடம் இருந்து அதிகமாக வருகின்ற நேரத்திலே இந்த வாஷிங் சோப்பையும், டிடர்ஜெண்ட் சோப்பையும் தயார் செய்கிறவர்களுக்கு, அந்த வரிகளில் இருந்து விலக்கு அளித்து, அந்த 50,000 குடும்பங்களை பாதுகாக்கவேண்டும். அந்த சிறு தொழில்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்றுதான், இங்கே பார்க்கிறபோது, மாட்டுத் தீவனத்திற்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. வறட்சியான நிலையில் போதுமான மின்சக்தி இல்லாத போது, மாடுகளைப் போன்ற மிருகங்களைத்தான் சக்திக்காக பயன்படுத்த வேண்டிய நிலையிலே மனிதன் இருக்கிறான். மனிதன் வேலைக்கும், பாலுக்கும் நம்பி இருப்பது மாடு. அந்த மாடுகளுக்கு வேண்டிய தீவனமாகிய சின்ன சின்ன பொருள்களுக்கும் பருத்திப் பொட்டு, பிச்சிக்கிழங்கு, டோப்பி யாகா போன்ற பொருள்களுக்குகூட வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, ஒட்டு மொத்தமாக வறட்சி நிலவுகிற இந்த நேரத்தில், இந்த வறட்சி காலத்தில், கால்நடை இனங்களை வளர்ப்பதற்கும், அதனை நம்பியிருக்கிற பால்காரர்கள், உழவர்கள் போன்றவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவும் உதவியவர்கள் ஆவீர்கள் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோலத்தான் சிறு சிறு கான்வென்டுகளிலே கூட, அனாதை ஆஸ்ரமங் களிலே கூட மெழுகு வர்த்தியை செய்து விற்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் அது வாழ்வைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு 8 சதவிதமாக இருந்த வரியை நீங்கள் குறைத்திருப்பதும்—பல்முனையாக இருந்த வரியை ஒரு முனையாக கொண்டு வந்திருப்பதும், பூட்டு, சீப்பு, பால்பாயிண்ட் பேனா போன்றவைகளுக்கு, நோட்டு புத்தகங்கள் போன்றவைகளுக்கு நீங்கள் ஒரு முனை வரியைக் கொண்டு வந்திருப்பதும், உண்மையிலேயே, பாராட்டத் தக்கதாகும்.

ஏனென்றால், பல வணிக சங்கங்களிலே நீங்கள் பேசியதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் மனு கொடுப்பதையும் நான் கண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் அவைகளையெல்லாம் வெறும் தாள்—மையான மனுவாகக் கருதாமல், உண்மையிலேயே தாழ்மையான மனுக்கள் என்று நினைத்து, அவர்களுக் கெல்லாம் சலுகை அளித்தது குறித்து நான் பாராட்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

இந்த மெழுகுவர்த்தியையும் அதில் சேர்த்துக்கொள்வார்களேயானால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, அனைத்துத் துறையிலும் பலமுனை விற்பனை வரி என்று சொல்வதை ஒருமுனை விற்பனை வரி என்றாக்க வேண்டும் என்று நீண்டநாள் கோரிக்கையை வணிகர்கள் விடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால் வெல்லத்திற்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி இருந்தது, அதை பலமுனை விற்பனை வரியின்கீழ் நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மீண்டும் அதை ஒருமுனை விற்பனைவரியின்கீழ் கொண்டுவருவது நல்லது. ஏனென்றால் வரி என்பது சிலரிடமிருந்து எடுத்து பலருக்குக் கொடுப்பதாகும், பலரின் நன்மைக்கு பயன்படுத்துகிற ஒன்றாகும். அப்படி சிலரிடமிருந்து எடுப்பதில் எவ்வளவு செலவாகிறது என்று பார்த்தால் வசூல் செய்வதில் 60 சதவிகிதம் போய்விடுகிறது. அதை பராமரிப்பதற்காகவும், நிர்வகிப்பதற்காகவும் வசூலில் 60 சதவிகிதம் போய்விடுகிறது. மீதமுள்ள 40 சதவிகிதம்தான் பொது மக்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அந்த 40 சதவிகிதம் பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் நலன் பயக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் செய்கிறோம். ஆனால் எல்லா மக்களும் பயன்படுத்துகிற ஒரு பொருள் இருக்குமானால், 100 சதவிகிதம் மக்களும் பயன்படுத்துகிற பொருள்கள் பருப்பு, எண்ணெய், புளி போன்றவையாகும். அதற்கு வரி போட்டு அந்த வரியை வாங்கி பிறகு மக்களுக்கு மீண்டும் அந்தத் தொகையைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக எல்லா மக்களும், 100 சதவிகிதம் மக்களும் பயன்படுத்துகிற பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்துவிடலாமே என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் வரி விலக்கு அளிக்கமுடியவில்லை என்றாலும் சில பொருள்களுக்காவது வரி விலக்கு கொடுத்துவிட்டு மற்றவைகளை பலமுனை விற்பனை வரியிலிருந்து ஒருமுனை விற்பனை வரிக்கு கொண்டுவரலாமா என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த பலமுனை வரியில் எவ்வளவு சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதை பல அமைப்புகள் மனுக்கள் மூலம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் எங்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். ஒரு சிறிய சான்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று ஒரு மூட்டை எள் வாங்கவேண்டும் என்றால் ரூ. 500 கொடுக்கிறார். அதற்கு பர்சேஸ் டாக்ஸ் 3 சதவிகிதம், ரூ. 15 ஆகிறது. அதை எண்ணெய்யாக எடுத்தால் ரூ. 435 ஆகிறது, வரி 4 சதவிகிதம், ரூ. 17.40 ஆகிறது. அதிலிருந்து வரும் பிண்ணாக்கு மதிப்பு ரூ. 105, வரி 3½ சதவிகிதம் போட்டால் ரூ. 3.67 ஆகிறது. அடிஷனல் சேல்ஸ்டாக்ஸ் 0.7 சதவிகிதம் போடும்போது ரூ. 7.28 ஆகிறது. ஆக மொத்தம், சர்சார்ஜ் 5 சதவிகிதம் சேர்த்து ரூ. 45.15 ஆகிறது. ஆகவே ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 45.15 வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது, பலமுனை வரி காரணமாக. ஒரு லாரியில் 120 மூட்டைகள் வரும்போது ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 45.15 என்று கணக்குப்படி பார்த்தால் ரூ. 5,418 அரசுக்கு கொடுக்க

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. குமரி அனந்தன்]

வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசுக்குக் கொடுப்பதை வரவேற்கிறேன். அரசுக்குத் கொடுத்தால் அது மக்களுக்குத்தான் கிடைக்கும், இந்த அமைச்சரவையும் அரசும் எதை எடுத்தாலும் நிச்சயமாக அதை ஏழை மக்களுக்குத்தான் கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிச்சயமாக உண்டு. ஆனால் ஆந்திராவிலிருந்து வரும் லாரிகள், கர்நாடகா குல்பார்காவிலிருந்து வரும் லாரிகள் வழியிலுள்ள சோதனைச் சாவடிகளில் நல்ல அதிகாரியில்லாமல் தீய நோக்கம் கொண்ட ஒரு அதிகாரி இருந்தால் இந்த ரூ. 5,418 நமக்குக் கிடைக்கும் வருவாய் கிடைப்பதற்குப் பதிலாக ஏதோ ரூ. 500, ரூ. 1,000 வாங்கிக்கொண்டு விட்டுவிடுவதாக இருந்தால் அந்த வியாபாரிகளுக்கு ரூ. 5,418 லாபம் கிடைத்துவிடும். இதனால் நல்ல வணிகர்கள்கூட ஏமாற்றுகிற வணிகர்களாக ஆக இது ஒரு காரணமாகும். ஆகவேதான் நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறோம். அரசுக்கு வரி கட்டுவது எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதிகாரிகளைச் சரிப்படுத்துவதைவிட அரசுக்கு வரி கட்டுவது குறைவு அல்லது எளிது என்ற நிலை ஏற்படுமானால் நிச்சயமாக வணிகர்கள்—வரி கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இல்லை என்றால் வணிகர் இந்தத் துறையிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்படும் நிலை வந்துவிடும். அவர்கள் கணக்கில் காட்டாமல் இருப்பார்கள். இன்கம் டாக்ஸ் இல்லை என்ற நிலை வரும். அந்தப் பணம் கறுப்புப்பணமாக ஆகிவிடுகிறது. எனவே வணிகர்கள் அரசை ஏமாற்றாமல் இருக்க பலமுனையை தவிர்த்து ஒருமுனை வரியாக்கி வரியையும் குறைந்த அளவில் நிர்ணயிக்க வேண்டும். வரியை ஏமாற்றினால் அதிக லாபம் கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும், வரியை ஏமாற்றினாலும் நமக்கு இலாபம் இருக்காது என்ற அளவில் வரியைக் குறைக்க வேண்டும். ஒருமுனை விற்பனை வரி என்று போட்டால்—எல்லா வணிகர்களும் மகிழ்ச்சியோடு நாம் நம் அரசுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்ற மன நிறைவை எய்துகிற சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசை கனிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் பீஸ். வியாபாரிகளாக பதிவு செய்து கொள்ள கட்டணம் வைத்திருக்கிறோம், கட்டணம் ரூ. 10. ஆனால் பத்து ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு பதிவு செய்துகொண்டுவிட முடியுமா என்று பார்த்தால் முடியாது. இதில் ஒரு மாமூல் வைத்திருப்பதாக தகவல் வந்துகொண்டிருக்கிறது. நம் அமைச்சர் அவர்கள் எதை எடுத்தாலும் கூர்ந்து கவனிக்கக் கூடிய பழக்கமுள்ளவர்கள். அவர்கள் இதுபற்றிய தகவல்களைப் பெற்று தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல வியாபாரிகள் தமிழ் மட்டுமே தெரிந்தவர்கள். அங்கே இருக்கின்ற படிவங்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்திலே இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருப்பதாக அறிகிறேன்—அவைகளையெல்லாம் தமிழிலே மாற்றி தமிழ் பாரங்கள் என்று சொல்கிற அந்த படிவங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்

அதுமட்டுமல்ல. அடிஷனல் டாக்ஸ் என்று டாக்ஸ் போட்டிருக்கிறோமே அதாவது வரிக்கு மேல், மேல் வரியாக போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை அவர்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து வாங்கக் கூடாது, அவர்கள் கையிலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், வியாபாரிகள் அதை எப்படியோ மறைமுகமாக மக்களிடமிருந்து வசூலித்துவிடுகிறார்கள். அப்படி பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கின்ற காரணத்தினால், விலைவாசிதான் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்னைபற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். கேளிக்கை வரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த வரியினுடைய வருமானத்தை இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பின்னால் மிக புத்திசாலித்தனமாக, ஒரு மொத்தத் தொகையாக மற்றவர்கள் ஏமாற்று வதற்கு இடமில்லாமல், அதிக வரிகள் புகுந்து சங்கடங்களையும், சிரமங் களையும் ஏற்படுத்தாத வண்ணம், லஞ்ச லாவண்யங்களை ஒழித்து, இப்போது நல்ல முறையிலே, அதிக வருவாய் வருகின்ற வகையிலே, முன்பு 20 கோடிக்கு மேல் வந்தது, இப்போது 30 கோடிக்கு மேல் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், 1,700 தியேட்டர்கள் இருக்கின்ற நேரத்திலே 1,400 தியேட்டர்களிலே இவ்வளவு வருமானம் வருகின்றது என்று சொன்னால், மொத்தம் இருக்கின்ற, நகரத்திலே இருக்கின்ற தியேட்டர்களையும் இந்த வடிவவளைவுக்குள் கொண்டு வந்தால், இந்த வசதிக்குள் கொண்டு வந்தால், இந்த முறைக்குள் கொண்டு வந்தால், இன்னும் அதிகமாகக் கிடைக்குமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது நம் நண்பர்கள் பலர் படம் எடுக்கிறார்கள். அப்படி படம் எடுக்கின்ற நேரத்திலே அவர்கள் படுகின்ற துன்பம் எல்லாம் நமக்குத் தெரி கிறது. ஏறத்தாழ கறுப்பு-வெள்ளையிலே படம் எடுத்தவர்கள் 100 படங்கள் வரைக்கும் தொடங்கிவிட்டு, இடையிலே நின்று கொண்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரிந்தவரைக்கும் சொல்வேன். அதிலே 30, 40 படங்கள் தணிக்கைக்குச் சென்றுவிட்டுவந்து, வெளியே அதை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாத காரணத் தினால், அப்படியே கிடந்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர்

அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வேன். இந்தப் படங்கள் எல்லாம் முடங்கிக் கிடக்கின்ற காரணத்தினால், ஏறத்தாழ 3 கோடி அல்லது 4 கோடி ரூபாய் முடங்கிக் கிடக்கின்றது ; 60, 70 முதலாளிகள் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ; அதிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் சம்பளம் வாங்க முடியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு வழிவகை செய்ய முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அண்மையிலே, 4 ஆம் தேதி கர்நாடக மாநிலத்திலே ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே தயாரிக்கின்ற படங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், பிளாக் அண்டு ஒயிட்டாக இருந்தாலும், அதற்கு 50 சதவிகிதம் கேளிக்கை வரியிலிருந்து குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே அதிகமான கூட்டம் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள் ; அதிக வருமானம் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நான் இங்கே கேட்பதெல்லாம், முடங்கி வெளியே வாராமல் முடமாகிக் கிடக்கின்ற படங்கள் எல்லாம் நடமாட விடுவதற்கு வசதியாக ஒரு நான்கு அல்லது ஆறு வாரங்களுக்கு, அவைகளுக்கு இந்த கேளிக்கை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்தால், இந்த முடங்கிக் கிடக்கின்ற படங்கள் எல்லாம் வெளியே வருவதற்குரிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால், அது வளர்ந்து முடிந்துவிட்ட ஒரு தொழில் இந்தத் தமிழகத்திலே என்று நினைக்க வேண்டாம். ஏனென்றால், 1979-லே உச்ச கட்டத்திலே இருந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்போது சரிவு ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால், ஒரு தமிழ்ப் படத்திற்கு, 100 படங்கள் என்றால் அதற்கு 2,400 பிரிண்டுகள் எடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு வசதி இல்லாத காரணத்தினால், வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாத காரணத்தினால், 1,200 பிரிண்டுகள் தான் எடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்றும், சில படங்களுக்கு பத்தே பத்து பிரிண்டுகள்கூட எடுக்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் மனதிலே வைத்துப் பார்க்கின்றபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்வேன்—இப்படி முடமாகிக் கிடக்கின்ற படங்களை வெளியே கொண்டு வருவதற்குரிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தாருங்கள்.

ஏழை எளிய மக்கள், வசதியற்றவர்கள், சிறு தொழில்காரர்கள் கையாலே செய்யப்படுகின்ற சோப்பு, மற்றும் டிடர்ஜெண்ட், மற்றும் மாட்டுத் தீவனங்கள் மற்றும் மெழுகுவர்த்தி போன்றவைகளுக்கு வரி விலக்குத் தர வேண்டும். பல முறை வரியிலே இருந்து ஒருமுனை வரியாக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் இருப்பவர்கள், அந்த வரியைக் கேட்கின்ற நேரத்திலே, மல்லிகைக் கசக்கி அத்தர் எடுப்பதைப்போல் எடுக்காமல், அப்படி எடுக்க விரும்ப மாட்டார்கள் என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும்—மலரிலே சென்று, மெதுவாக அமர்ந்து, இன்பப் பாட்டுப் பாடி,

தேனை எடுக்கின்ற வண்டுபோல் எடுக்கின்றவர்கள். ஆதலினாலே, அந்த நல்ல எண்ணத்தோடு, இந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் தர வேண்டுமென்று கனிவோடு கேட்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. தி. கா. நல்லப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில ஆயத் தீர்வை, முத்திரைத்தாள், வணிக வரி ஆகிய இந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரிலே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வணிக வரியைப் பொறுத்தவரை 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மொத்த வருமானம் ரூபாய் 388.28 இலட்சம் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த வணிக வரியில் ஒருசில பொருள் களுக்கு பலமுனை வரியும், ஒருசில பொருள்களுக்கு ஒருமுனை வரியும் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒருமுனை வரியைப் பொறுத்தவரையில், குறிப்பாக வெள்ளி நகையை எடுத்துக்கொண்டால், மைசூர், கோவா போன்ற மாநிலங் களிலே வெள்ளியை வாங்குகின்ற இடத்தில் இரண்டு பர்செண்ட் வசூலிக்கப் பட்டு, பிறகு அதை நகையாகச் செய்து விற்கின்றபோது எந்தவிதமான வரியும்

(பிற்பகல் 1-10)

வசூலிக்கப்படுவதில்லை. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த வெள்ளி நகையாகச் செய்து சிறு குழுசைத் தொழில் போல அந்த தொழிலில் ஈடு பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தமிழகத்தில் சேலம் மாநிலங்களில் அதிகமாக அந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற ஏனைய மாவட்டங்களில் அந்த வெள்ளி நகைக்கு ஒருமுனை வரி வசூலிப்பதைப் போன்று தமிழகத்தில் இந்த வெள்ளியை வாங்கி நகையாக விற்கிறபோது முதலில் வசூலித்த அந்த வரியை நிறுத்தி குறைந்தபட்சம் இரண்டு சதவீதமாக இருப்பதை ஒரு சத விதமாக குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அச்சடிக்கும் தொழிலுக்கு வாங்கக்கூடிய காகிதம் விலை கொடுத்து வாங்கும்போது வரி உள்பட வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். நோட்டீ சாக, வால்போஸ்டராக அடிக்கிறபோது அந்த காகிதம், மை, இதோடு அச்சுக் கூலி ஆகிய மூன்றாக சேர்ப்பதோடு இரண்டாவது முறையாக அந்த பொரு ளுக்கு வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. அந்த வரியை பரிசீலித்து நோட்டீசாக, வால்போஸ்டராக அடித்துக் கொடுக்கிறபோது அந்த நோட்டீசுக்கு வரி யிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு முனை வரியாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெருநகர் பகுதியைப் பொறுத்தவரை ஏற்கனவே நாம் வாங்குகிற பொரு ளுக்கு ஐந்து சதவீதமாக இருப்பதை 10 சதவீதமாக அதிகரித்திருக்கிறார் கள். அந்த பத்து சதவீதம் என்பது சில இடங்களில் வாங்கக்கூடியவை

களுக்கும், இங்கே வாங்குபவர்களுக்கும் பல வித்தியாசமான நிலைமை வரும். அதை பரிசீலனை செய்து ஐந்து சதவீதமாக குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து டீசலைப் பொறுத்தவரை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் ஏற்கனவே வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. டீசலை வைத்து மோட்டார் ஓட்டக் கூடிய விவசாயிகள் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும் போது மீண்டும் 15 சதவிதம் அந்த டீசலுக்கு வரி விதிப்போமானால் ஏற்கனவே கட்டுப்படியாகாத அந்த நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கும்போது, மீண்டும் அவர்களை சோதனைக்குள்ளாக்குகிற நிலை ஏற்படும். அதை பரிசிலனை செய்து அதிகமாக வரி விதிப்பதை அரசு குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குதிரைப் பந்தயத்தை பொறுத்தவரை அங்கே மைதானத்தில் பந்தயம் கட்டினால வரியாக கட்ட வேண்டுமென்ற நிலையில், ரோடுகளிலிருந்து அல்லது வேறு மாதிரியாக இருந்து கொண்டு இந்த வரியை ஏய்ப்பதற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அரசு ஆங்காங்கே கண்காணித்து அவர்களிடம் அதிகமாக வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல் ஓட்டல்களில் ஒரு நாளைக்கு ரூபாய் 25 அல்லது 30 என்று வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் அந்த வரியை குறைப்பதற்கு, அல்லது ஏமாற்றுவதற்கு தண்ணீருக்கு இவ்வளவு வரி, மின்சாரத்திற்கு இவ்வளவு வரி என்று குறித்து அந்த வரியை ஏய்க்கிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதை அரசு கண்காணித்து அதை பில்லாகப் போட்டு அதை வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்திரங்களைப் பிரித்தெழுதுகிறபோது ஏற்கெனவே சொத்துக்களைப் பிரித்து எழுதினால் முத்திரைத்தாள் 2.50-க்கு வாங்கி எழுத வேண்டுமென்ற முறை இருந்தது. இன்றைய தினம் அது 25 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது, ஏற்கெனவே நகரப்புறத்திலே 8 சதவீதமும், கிராமப்புறத்திலே 6 சதவீதமும் என்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஆயிரம் ரூபாய் அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கக்கூடிய நிலையாக இருந்தால் அதற்கு 25 ரூபாய் என்று விதித்து இருப்பதை மறுபரிசிலனை செய்து குறைந்த பட்சம் சொத்துக்களைப் பிரித்து எழுதுவதற்கு செட்டில் மென்ட்டிற்கு இவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

முத்திரைத்தாள்கள் விற்பனையாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு மாநிலங்களில் அதிகமான கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. கேரளத்திலே 100-க்கு 4½ ரூபாய் என்றும், ஆந்திராவில் 100-க்கு 3½ ரூபாய் என்றும், கர்நாடக

மாநிலத்திலே 100-க்கு 3 ரூபாய் என்றும் கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில ஸ்டாம்புகளுக்கு ஒரு ரூபாயிலிருந்து 1½ ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது. முத்திரைத்தாள்களுக்கு ரூ. 1.25 காசுகள் என்ற நிலையில் கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை மாற்றி அவர்களுக்கு 3 ரூபாய் என்ற நிலைமையிலே கொடுக்க முன்வர வேண்டும்.

முத்திரைத்தாள்களைப் பொறுத்தவரையில் சில இடங்களிலே கிரயத்திற்குத் தேவையான அளவுக்கு கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒருவர் 5 ஆயிரம் அல்லது 4 ஆயிரம் அல்லது 3 ஆயிரம் என்கின்ற அளவிலே ஒரே நாளில் முத்திரைத்தாள் வாங்க வேண்டுமென்றால் வாங்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே குறைந்தபட்சம் முத்திரைத்தாள்கள் விற்பனையாளர்களிடத்திலே 5 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்காவது கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே நாம் ஏலத்தில் விட்டதில் அதிகமாக ஏலத் தொகை எடுத்ததன் காரணமாக ரூபாய் 3,74,83,000 நிலுவையாக நிற்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருப்பதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பொறுத்தவரையில் கறாராக கண்டிப்பாக வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த விதமான சலுகையும் காட்டக் கூடாது. அடுத்து ஏலத்தில் விடுகிறபோது நிபந்தனையோடு அந்தக் கள்ளுக் கடைகள், சாராயக் கடைகள், பிராந்திக் கடைகள் பள்ளிக்கூடங்கள், கோயில் மற்ற பொது இடங்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாத அளவுக்கு வேறு இடங்களிலே விற்பதற்குண்டான நிபந்தனையை ஏற்படுத்த வேண்டும். சாராயம், ஏனைய மது வகைகளை பாட்டில்களில் அடைத்து விற்க முடியும், ஆனால் கள்ளைப் பொறுத்தவரையில் பாட்டிலிலே அடைத்து விற்க முடியாது. அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்கிற முறையிலே நிபந்தனையோடு ஏலம் விடவேண்டும்.

கடைசியாக மரம் ஏறுகிற தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் இறந்துவிட்டால் 3 ஆயிரம் நட்ட ஈடு கொடுக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நாளைய தினம் கள்ளுக் கடைகள் ஏலத்திலே விடப்படுகிறபோது என்னதான் மரம் ஏறுகிற தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும்கூட குடித்துவிட்டு மரம் ஏறக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கும். அரசு ஊழியர்களைப் போல் இல்லாவிட்டாலும்கூட பொது இன்ஷூரன்ஸ் என்ற நிலையில் லைசென்ஸ் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற போது இம்மாதிரியான நிலையினை ஏற்படுத்தி அவர்கள் மரம் ஏறுகிற காலத்திலே அந்தத் திட்டத்தை அமல்நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றியைக் கூறி முடிக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

(பிற்பகல் 1-20)

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையிலே மாநிலத்தின் மொத்த வருவாயிலே 60 சதவீதத்தை அளிக்கின்ற இந்த வரி மாநில அரசுக்கு ரொம்பவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. இது வொரு உச்சக்கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது. (Saturation point) வந்திருக்கிறது. விற்பனை வரியைப்பற்றி அகில இந்திய அளவிலே இருக்கும் நிலைமைகளையும் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு வைப்பதற்கு நான் விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த அவையிலே இதைப் பற்றிப் பேசும்பொழுதும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாநில அரசுக்கு முக்கிய வருவாயை அளிக்கின்ற வரியாக இருக்கும் இந்த விற்பனை வரியைத் தாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் மத்திய அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. (Excise Duty) என்று அதற்குப் பதிலாகப் போட்டு விற்பனை வரியை மத்திய அரசே எடுத்துக்கொள்ளும் ஒரு அபாயம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசு கூட்டிய மாநாட்டிலே இதற்குக் கடுமையாக எதிர்ப்பு தெரிவித்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் மத்திய நிதியமைச்சரின் பேச்சும், சிந்தனையும் இதிலேயே குறியாக இருப்பதை நாம் எச்சரிக்கையாகக் கொண்டு, நடந்துகொள்ள வேண்டும். விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரை யிலே இதை நாம் விட்டுக் கொடுத்து விடுவோமேயானால் மாநில அரசு தன் மிகப்பெரிய வருவாயை இழந்துவிடும். எதற்கு நிதி வேண்டுமென்றாலும் மத்திய அரசிடம் கையேந்தி நிற்கும் பரிதாபகரமான சூழ்நிலை வரும் என் பதை மனத்திற்கொண்டு நம்முடைய அரசு இதிலே உறுதியாக இருக்க வேண்டு மென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரி முறையிலே பல்வேறு சிக்கல்கள் நடைமுறையிலே உள்ளன. விற்பனை வரித் தொகுப்பு என்பது மூன்று தொகுப்புகளாக இருக்கின்றன. ஒருமுனை விற்பனை வரி ஒருசில பொருள்களுக்கு இருக்கின்றது ; பலமுனை விற்பனை வரி இன்னும் சில பொருள்களுக்கு இருக்கிறது ; இன்னும் சில பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையிலே அல்லது எந்த நிபந்தனையின் அடிப்படையிலே இவை கள் விதிக்கப்படுகின்றன என்பது தெளிவாக இல்லை. ஒருமுனை விற்பனை வரியாக இருந்தாலும் சரி, பலமுனை விற்பனை வரியாக இருந்தாலும் சரி, விற்பனை வரி விலக்கு கொடுத்தாலும் சரி இவைகளுக்கு அடிப்படையான

நிபந்தனைகள் என்னவென்பதும், அதற்கான இலக்கணம் என்னவென்பதும் இன்னமும் தெளிவாக இல்லை. இந்த விதிமுறைகளைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு இடையே நடக்கக்கூடிய விற்பனை பற்றிய விதிமுறைகளும் தெளிவாக இல்லை. அதுவும் தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு அடிப்படையில் விற்பனை வரிச் சட்டத்தை எளிதாக்குகின்ற ஒரு செயலை நம்முடைய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

குஜராத் மாநிலத்திலே ஒரு முறை இருப்பதை நான் நம்முடைய அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அங்கே ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேலே விற்பனை வரித் தொகை இருக்குமேயானால் அதற்குச் சுயமாக மதிப்பீடு செய்து வரி செலுத்துவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "செல்ஃப் அசெஸ்மெண்ட்" முறை குஜராத் மாநிலத்திலே இருக்கிறது. அந்த முறையை நம்முடைய தமிழகத்திலேயும் கொண்டு வர இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி விதிப்புக்குள்ளான கணக்குகளை ஐந்தாண்டுகள் வரையில் வைத்திருக்க வேண்டும்; இடையிலே அரசாங்கத்திற்குச் சந்தேகம் வந்தால் மீண்டும் அந்தக் கணக்குகளைப் பரிசீலிக்கும் முறை இருக்கிறது. அதை நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அந்த அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் ஐந்தாண்டுகளுக்குக் கணக்குகளை வைத்திருப்பது என்பது சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு ரொம்பவும் சிரமமான ஒன்று. ஆகவே, இந்தக் கால அவகாசத்தை மூன்றாண்டுகளாகக் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அவையிலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சென்னை, மதுரை, கோவை, திருச்சி, சேலம், நெல்லை போன்ற பெரிய நகரங்களிலே விற்பனை வரிக்கு மேலே சர்சார்ஜ் போடப்படுகிறது. அங்கே 5 சதவீதமாக இருந்தது இன்றைக்கு 10 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது பட்சபாதமானது. இது இருக்கக்கூடாது. இதனால் நகர மக்கள் வாங்கும் பொருள்களுக்கு இயற்கையாகவே விலை உயர்ந்துவிடுகிறது. கிராம மக்களுக்கும், நகர மக்களுக்கும் இடையே வேற்றுமை காட்டுவது கூடாது. எனவே, இந்த சர்சார்ஜை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மதிப்பிற்குரிய பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது வெல்லம் காய்ச்சுவதைக் குடிசைத் தொழிலாக அவர் கருதி விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். வெல்லம் காய்ச்சுவதை விவசாயிகள் குடிசைத் தொழிலாகத்தான் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான் விவசாயிகள் கரும்புப் பயிரிடுகிற விவசாயிகள், ஆலைகளுக்குக் கரும்பு அளிப்பதனாலே இலாபம் இல்லையென்று சொல்லி, அவர்களே வெல்லம் காய்ச்சி விற்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையில் அவர்களுக்கு அதிக ஆதாயம் இருந்துகொண்டிருக்கிற இந்த வேளையில், அதைக் குடிசைத் தொழிலாகக் கருதி, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் விவசாய . . .

3. அறிவிப்பு.

அவையில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் குறித்த பிரச்சினை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பப் பெறுதல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்று 29-4-1981 அன்று பேரவையில் நடந்த சம்பவங்களைக் குறித்து ஆளும் கட்சி தரப்பில் இருந்தும் எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்தும் புகார்க் கடிதங்கள் வந்துள்ளன. அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள பொருட்களைப்பற்றி ஆய்வு செய்து முடிவெடுக்க வேண்டியுள்ளதால், இதைப் பற்றி இரு தரப்பினராலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கடிதங்கள் அதில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள சம்பவங்கள் பற்றியும் பேரவை விதி 255-ன்கீழ் எனக்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள தனி அதிகாரத்தின்கீழ் இப்பிரச்னையை விசாரித்து பேரவைக்குத் தனது பரிந்துரைகளைக் கொடுக்க உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். இப்பிரச்சினை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்படுவதால் அவைக் குறிப்பில் குழப்பம் ஆரம்பித்த பிறகு பதிவான குறிப்புகள் அப்படியே இருக்கும் என உத்தரவிடுகிறேன்.

2. வரவு-செலவுத் திட்டம்—1981-82 வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி).

திரு. ப. நெடுமாறன் : (தொடர்ச்சி) ஆகவே, வெல்லம் காய்ச்சுவதைக் குடிசைத் தொழிலாகக் கருதி, வெல்லத்திற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் நம்முடைய அமைச்சரை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம்.

திருவாளர்கள் கு. ரமணி, தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 81,40,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, திங்கட்கிழமை, 4-5-1981 காலை 9.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.23 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

4. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

268. தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு நகராட்சிப் பணியாளர் நடத்தை விதிகள் செய்வது குறித்து ஊர்வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித் துறையின் 20-6-1980 ஆம் தேதியிட்டப்பெற்ற 970 ஆம் எண், அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920 304 (@) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது).

269. தமிழ்நாடு 1962 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடி விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 23-3-1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 627 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளை பொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1954) 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது).

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

@ 180. கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1981-82 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

181. கோரிக்கை எண் 14—தமிழ் நாடு சிறைகளின் நிர்வாகம் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1981-82 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

@@ 182. 1980-81 ஆம் ஆண்டின் மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வைத் துறையின் நடவடிக்கைகள் குறித்த ஆய்வு அறிக்கை (தமிழ், ஆங்கிலம்).

** 183. கோரிக்கை எண் 4—தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகள்-நிருவாகம் குறித்த விளக்கக் குறிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்).

*** 184. கோரிக்கை எண் 5.—முத்திரைத்தாள் நிருவாகம் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்).

185. எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழகம் என்ற தலைப்பில் ஒரு சிறு புத்தகம் (தமிழ்).

இணைப்பு I

(911 பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க)

மானியக் கோரிக்கை எண் 13.

நீதி நிர்வாகம், 1981-82.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் கண்டுள்ள கோட்பாடுகளுக்கிணங்க குடிமக்கள் அனைவருக்கும், நீதிநெறி கிட்டுமாறு செய்வதே இவ்வரசின் கொள்கையாகும். நீதியை நிர்வகிப்பது நீதிமன்றங்களின் பொறுப்பாகும். அரசின் நிர்வாகப் பிரிவு, செயற் பிரிவு ஆகியவற்றைச் சார்ந்து செயல்படாமல் இது தனித்துச் செயற்படுகின்றது. புதிதாக நீதி மன்றங்கள் அமைப்பது பற்றி உயர்நீதிமன்றம் பரிந்துரைப்பதன் மேல் காலத்தாழ்வின்றி அரசு ஒப்புதல் அளித்தும், நீதிமன்றங்களுக்குத் தேவையான இட வசதி உட்பட நீதிமன்றங்களுக்கான அனைத்து வசதிகளுக்கும் வகை செய்வதன் வாயிலாகவும் அரசு பயனுள்ள பணியாற்றுகிறது.

இணைப்பு I

(3 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

நீதி நிர்வாகம் பற்றிய சிறப்புக் கூறுகள்.

13 ஆம் எண் கோரிக்கையும் 'நீதி நிர்வாகம்' தொடர்பான மானியங்களும். இதன் கீழ் குறிப்பிடப்பட்ட நீதிமன்றங்கள், அதிகாரிகள், பணியாளரமைப்பு ஆகியவை குறித்த செலவைக் குறிப்பதாகும்.

1. உயர்நீதிமன்றம், சென்னை.

2. நொடித்தவர் சொத்தாட்சியர் (Official Assignee உயர்நீதிமன்றம். சென்னை.

3. (சென்னை மாநகர சிவில் நீதிமன்றம் உட்பட) சிவில்-செஷன்ஸ் நீதிமன்றங்கள்.

4. சிறு வழக்கு நீதிமன்றங்கள், சென்னை.

5. மாநகர மாஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றங்கள்.

6. சார்நிலை குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் (தலைமை நீதித் துறை மாஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றங்கள், முதல் வகுப்பு. இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றங்கள்).

7. அரசுப் பொறுப்புச் சொத்தின் ஆட்சியர்-பொறுப்பு சொத்தாட்சியர், சென்னை.

8. அரசுச் சட்ட ஆலோசகர்கள், வழக்குரைஞர்கள்.

9. சென்னை, மதுரை. கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள், சென்னை, தொழில் நடுவர் மன்றம்.

விற்பனை வரி மேல்முறையீடு நடுவர் மன்றம், அரசுப் போக்குவரத்து மேல்முறையீட்டு நடுவர் மன்றங்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வழக்குகளுக்கான நடுவர் மன்றங்கள், தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின்படி செய்து கொள்ளப்படும் மேல் முறையீடுகளைக் கவனிக்கும் மேல் முறையீட்டு அதிகார மன்றம், போன்ற நடுவர் மன்றங்கள் அந்தந்தத் துறையின் நிதிக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ளன. அத்தகைய நடுவர் மன்றங்களின் செலவு, தொடர்புடைய துறைக் கணக்குகளில் பற்று எழுதத்தக்கதாகும்.

[1981 எப்ரல் 30

நீதிமன்றங்கள் அலுவலகங்களிடையே பின்வருவனவற்றைப் பற்றிய செலவு "சாட்டிய செலவினம்" என்றும் "அனுமதிக்கப்பட்ட செலவினம்" என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது :—

சாட்டியவை.	அனுமதிக்கப்பட்டவை.
(1)	(2)
1. உயர்நீதிமன்றம் (நீதிபதிகள், பதிவாளர், அசல் தரப்பு, அப்பீல் தரப்புக் கொண்ட பணியாளர் அமைப்பு, மொழி பெயர்ப்பு அச்சுத் துறை, சட்ட அறிக்கையாளர்கள் பணியாளரமைப்பு, புதுச்சேரிக்கு அதிகார வரம்பை நீட்டித்தல் குறித்த தனி அலுவலர், ஷெரீப், உயர் நீதிமன்றம், சென்னை பணியாளர்கள்).	1. மாநகர சிவில் நீதிமன்றம் உட்பட சிவில், செஷன்ஸ் நீதிமன்றங்கள்.
	2. சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றம், சென்னை.
	3. மாநகர மாஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றங்கள், சென்னை.
	4. சார்நிலை குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள்.
	5. அரசுப் பொறுப்புச் சொத்தாட்சியர் சென்னை.
2. நொடித்தவர் சொத்தாட்சியர்-அவருடைய பணியாளரமைப்பு.	6. அரசுச் சட்ட ஆலோசகர்கள், வழக்குரைஞர்கள்.
	7. சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள், சென்னையில் தொழில் நடுவர் மன்றங்கள்.
	8. முதன்மை ஆசிரியர், பணியாளர்கள் தமிழ் சட்ட இதழ் வெளியிடுதல், சென்னை.

1. சென்னை உயர்நீதிமன்றம்.—இம்மாநிலத்தில் நீதி வழங்கும் தலைமையான நீதிமன்றம் உயர்நீதிமன்றமாகும். உயர்நீதிமன்றத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை 25 ஆகும். (21 நிரந்தர நீதிபதிகள், 4 கூடுதல் நீதிபதிகள்).

உரிமை வழக்குகளில் அசல் தரப்பு வழக்குகளையும், ரிட் வழக்குகளையும் உயர்நீதிமன்றம் விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் பெற்றதாகும். உரிமை வழக்குகளிலும், குற்றவியல் வழக்குகளிலும் இதற்கு மேல்முறையீடு மனுக்களை விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் உண்டு. தலைமை நீதிபதி. நீதிபதி

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

களுக்கு பணி முறையைப் பிரித்து வழங்குகிறார். தலைமை நீதிபதி உட்பட 21 நீதிபதிகள் தற்போது உள்ளனர். திங்கள் ஒன்றுக்குத் தலைமை நீதிபதியின் ஊதியம் ரூ. 4,000 ஆகும். நீதிபதிகளின் ஊதியம் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 3,500 ஆகும். நீதிபதிகளின் சம்பளம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அவர்களின் பணி நிபந்தனைகள், உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் (பணி நிபந்தனைகள்) சட்டத்தால் முறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பதிவாளர், உயர்நீதிமன்ற அலுவலகத்தின் நிர்வாகத் தலைவர் ஆவார். அவருக்குக் கூடுதல் பதிவாளர், மேளர், துணைப் பதிவாளர், நீதிமன்றம் நியமித்த கணக்கு ஆய்வாளர், வழக்குகளை வகைப்படுத்தும் தனி அதிகாரி, உதவிப் பதிவாளர்கள், துணை உதவிப் பதிவாளர்கள், முதுநிலை கணக்கு அதிகாரிகள் முதலிய அதிகாரிகள் உதவி புரிகின்றனர். உயர்நீதிமன்ற அலுவலகம் பல பிரிவுகளைக் கொண்டது. நிர்வாகத் துறை, நூலகம், அசல் தாப்பு வழக்குப் பிரிவு, மேல் முறையீட்டு தாப்பு வழக்குப் பிரிவு, நொடிப்பு நிலை வழக்குப் பிரிவு, தலைமை நீதிமன்றப் பிரிவு, குற்றவியல் வழக்குப் பிரிவு, புதுச்சேரி பிரிவு, நீதிமன்ற அதிகாரிகள் துறை, மேல்முறையீடுகள் பரிசீலனையாளர்கள் பிரிவு, சுருக்கெழுத்தர் பிரிவு, மொழி பெயர்ப்பு-அச்சுத் துறை, நகல் எடுப்போர் துறை, ஆவணப் பிரிவு ஆகியன ஆகும். புதுச்சேரி தொடர்பான வழக்கு விசாரணை செய்யவும் உயர்நீதிமன்றம் அதிகாரம் பெற்றதாகும். புதுச்சேரி தொடர்பான வழக்குகளை உயர்நீதிமன்றத்தில் கவனிக்கும் அதிகாரி, பணியாளர்கள் ஆகியோர் குறித்த செலவை முதற்கண் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, பின்னர் புதுச்சேரி அரசிடமிருந்து அத் தொகை வசூலிக்கப்படுகின்றது.

நீதி வழங்குவதோடு உயர் நீதிமன்றத்தின் பொறுப்புகள் முடிவதில்லை. மாநில நீதித் துறையின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாடு முழுவதும் உயர்நீதிமன்றத்தின் பொறுப்பாகும்.

2. சட்ட அதிகாரிகள்.—மாநகரத்திலும் வெளியூரிலும் உள்ள சட்ட அதிகாரிகள், அரசு சார்பில் உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்காட நியமிக்கப் பெற்றுள்ள வழக்குரைஞர் ஆகியோர் குறித்த செலவுகளை ஏற்க இத்தலைப்பின் கீழ் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. அரசு வாதுரைஞர் ஒருவரும், கூடுதல் அரசு வாதுரைஞர் இருவரும், சிவில் வழக்குகளுக்கு அரசு வாதுரைஞர்கள் (உரிமை வழக்குகள்) ஐவரும், அரசு வழக்கு நடத்துநர் ஒருவரும், அரசு வழக்குரைஞர்கள் (குற்றவியல் வழக்குகள்) மூவரும் உயர்நீதிமன்றத்தில் உள்ளனர். மாநிலத் தலைமை வாதுரைஞர் தவிர, மாநகர அரசு வாதுரைஞர், மாநகரக் கூடுதல் அரசு வழக்கு நடத்துநர் இருவர், மாநகர அரசு வழக்கு நடத்துநர்,

மாநகரக் கூடுதல் அரசு வழக்கு நடத்துநர் ஆகியோர் மாநிலத்திலுள்ள சட்ட அலுவலர்களாவர். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அரசு வாதுரைஞர் ஒருவரும் அரசு வழக்கு நடத்துநர் ஒருவரும் உள்ளனர். மாநகரத்திலும் பிற இடங்களில் உள்ள உதவி வழக்கு நடத்துநர்கள் (நிலை III) முறையான சம்பள நிலையில் உள்ள முழு நேர அரசுப் பணியாளர்களாவர். 1973 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறை சட்டக் கோவையின் 24 (3) பிரிவு (மத்தியச் சட்டம் 2/1974), ஒரு மாவட்டத்திற்கான அரசு வழக்கு நடத்துநர்களை நியமிப்பது பற்றி விவரிக்கிறது. ஒரு மாநிலத்தில் வழக்கு நடத்தும் அதிகாரிகள் பதவிகள் இருந்தால் அவர்களிடையேயிருந்து அரசு வழக்கு நடத்துநர்/ கூடுதல் அரசு வழக்கு நடத்துநர் ஆகியோரை நியமிக்க மேற்சொன்ன சட்டக் கோவையின் 24 (6) பிரிவு வகை செய்கிறது. நிலை I அரசு உதவி வழக்கு நடத்துநர்களிடையேயிருந்து முழுவதும் தற்காலிக அடிப்படையில் அரசு வழக்கு நடத்துநர்கள்/கூடுதல் அரசு வழக்கு நடத்துநர்கள், மாநகர கூடுதல் அரசு வழக்கு நடத்துநர்களை தமிழ்நாடு அரசு தற்காலிகமாக நியமித்தது. அரசின் சார்பாக வழக்குகளை திறமையான முறையில் நடத்துவதற்காக, மாவட்டத்திற்கான அரசு வழக்கு நடத்துநர்கள்/கூடுதல் அரசு வழக்கு நடத்துநர்கள் முதலியவர்களை அனுபவம் மிக்க குற்றவியல் வழக்குரைஞர்களிடையேயிருந்து நேரடியாக நியமிக்க வேண்டியது அவசியம் என அரசு கருதியது. மாவட்ட மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் தயாரித்த வழக்குரைஞர்கள் பட்டியலிலிருந்து அரசு வழக்கு நடத்துநர்களை கூடுதல் அரசு வழக்கு நடத்துநர்களை நியமிக்க இயலும் வகையில் மேற்சொன்ன சட்டக் கோவையின் 24 (6) பிரிவை திருத்தியதுடன் 24 ஆம் பிரிவில் (6-A) என்னும் உட்பிரிவையும் சேர்த்துள்ளது. மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றங்களிலும், துணை நீதிமன்றங்களிலும் அரசுப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக வழக்குரைஞர்கள் அவ்வப்போது நியமனம் செய்யப்படுகின்றனர். அனுமதிக்கப்பட்ட கட்டணம் மட்டுமே அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. வழக்குரைஞர் அமர்த்துகைக் கட்டணம் எதனையும் அவர்கள் பெற இயலாது. சட்ட அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்படும் அனுமதிக்கப்பட்ட கட்டணங்கள், தொடர்பான துறையின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பற்று எழுதப்படுகின்றன.

சட்ட அதிகாரிகள் செய்த பணியின் அடிப்படையில் அனுமதிக்கப்பட்ட கட்டணம் வழங்கப்படுகிறது. இக்கட்டணம் அரசால் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட துறை தலைவர்களால் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

பல்வேறு அரசுத் துறைகள் சார்பில் உரிமையியல் வழக்குகளை தாக்கல் செய்வதற்காக நீதிமன்ற முத்திரைத்தாள் வாங்கும் வகையில் கணிசமான தொகை செலவாகிறது. மேற்சொன்ன செலவினம் தற்போதைக்கு “214 நீதி நிர்வாகம்— AH சட்ட ஆலோசகர்கள் வழக்கறிஞர்கள்— CA

1981 ஏப்ரல் 30]

வாதுரைஞர்—04. அலுவலகச் செலவுகள்" என்பதன்கீழ் பற்று வைக்கப் பட்டு வருகிறது. இச்செலவினத்தை அரசின் சார்பில் உரிமையியல் வழக்கு களை தாக்கல் செய்யுமாறு அரசு வாதுரைஞர்களுக்கு உத்தரவிடுகின்ற சம்பந்தப்பட்ட துறைகளின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் பற்று எழுத முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1981-82 ஆம் ஆண்டில் "சட்ட அதிகாரிகள்" என்ற தலைப்பின் கீழ் மொத்தச் செலவுத் தொகை ரூ. 50,70,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன செலவில், I, I ஆம் நிலை பதவித் தரத்திலுள்ள அரசு உதவி வழக்கு நடத்துநர்களின் சம்பளமும் படியும், வெளியூரிலுள்ள பணியாளர் களின் சம்பளமும் படியும் அடங்கும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள சட்ட அதிகாரிகள் குறித்த செலவு. அதாவது, 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரையில் I, II ஆம் நிலை பதவித் தரத்திலுள்ள அரசு உதவி வழக்கு நடத்துநர்களின் செலவு 'AE குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள்" என்ற தலைப்பின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரையில் சென்னை மாநகரில் I, II ஆம் நிலைப் பதவித் தரத்தில் உள்ள அரசு உதவி வழக்கு நடத்துநர்கள் குறித்த செலவு 'AD மாநகர மாஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றங்கள்" என்ற தலைப்பின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது. 1981-82 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மேற்சொன்ன சட்ட அதிகாரிகளுக்குரிய செலவு "AH சட்ட ஆலோசகர்கள், வழக்குரைஞர்கள்" என்ற தலைப்பின் கீழ் காட்டப்பட் டுள்ளன. எனவே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு செலவுடன் ஒப்பிடும்போது 1981-82 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டுச் செலவு உயர்ந்தது.

3. அரசு பொறுப்புச் சொத்தாட்சியர்—பொறுப்புச் சொத்தாட்சியர், சென்னை.

சென்னை, அரசுப் பொறுப்புச் சொத்தாட்சியர்-பொறுப்பு சொத்தாட்சியர் மாவட்ட நீதிபதி தரத்தில் உள்ள ஓர் அதிகாரியாவார். அவருக்கு உதவியாக துணை அரசுப் பொறுப்பு சொத்தாட்சியர்-பொறுப்புச் சொத்தாட்சியர், ஒருவர் உள்ளார். அவருடைய சம்பள விதம் ரூ. 750—50—1,350 ஆகும். தற்போது அப்பதவி வகிப்பவர் மாவட்ட முன்சீப் ஒருவர் ஆவார். இவ்விரு அதிகாரிகளும், மரணமடைந்தவர்களின் உரிய வயதடையாப் பிள்ளைகளின் சொத்துக்கள், எஸ்டேட்டுகள் ஆகியவற்றுக்குப் பொறுப்பாக உள்ளனர். அவர்கள் அரசு பொறுப்பு சொத்தாட்சியர் சட்டத்திலும், பொறுப்பு சொத் தட்சியர் சட்டத்திலும் உள்ள விதித்துறைகளுக்கு இணங்க தங்களது கடமை களை நிறைவேற்றி வருகின்றனர். இவ்வதிகாரிகளுக்குத் தொழில் நுட்ப முறையில் உதவி செய்வதற்காக ரூ. 600—30—750—35—890—40—1,050 என்ற சம்பள விதத்தில் உதவிப் பொறியாளர் பதவி ஒன்று உள்ளது.

1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கு இத்தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,32,000 செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

4. மாநகர மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதி மன்றங்கள்.—இம்மாநகரில் பெருநகர் தலைமை மாஜிஸ்டிரேட நீதிமன்றம், கூடுதல் மாநகரத் தலைமை மாஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றம் உட்பட 21 மாநகர மாஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. மாநகரத் தலைமை மாஜிஸ்டிரேட் இரண்டாம் நிலை மாவட்ட நீதிபதி பதவித் தரத்தில் இருப்பவராவார். கூடுதல் மாநகரத் தலைமை மாஜிஸ்டிரேட் துணை நீதிபதி பதவி தரத்தில் இருப்பவராவார். இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது, பத்தாவது, பதினோராவது மாநகர மாஜிஸ்டிரேட்டுகள், துணை நீதிபதிகள் பதவித் தரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். ஏனைய மாநகர மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் அனைவரும் மாவட்ட முனிசிப் பதவித் தரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். மாநகர மாஜிஸ்டிரேட்கள், சென்னை மாநகரில் உள்ள சம்பந்தப்பட்ட காவல் நிலையங்களில் ஆட்சி வரம்பில் அதிகாரம் செலுத்தி வருகின்றனர்.

சென்னை மாநகரில் உள்ள மேற்சொன்ன குற்றவியல் நீதிமன்றங்களுக்கு 1981-82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 29,28,000 செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பயணச்சீட்டு இல்லாமல் பயணம் செய்பவர்களை விசாரித்துத் தண்டனை அளிப்பதற்கு எழும்பூர், சென்ட்ரல் இரயில் நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், இரயில்வே மாஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றம் உள்ளது. இது குறித்த செலவை முதற்கண் அரசு ஏற்று, பின்னர், இரயில்வேத் துறையிடமிருந்து பெறுகிறது.

5. சென்னை மாநகர சிவில் நீதிமன்றம்.—சென்னை மாநகர சிவில் நீதி மன்றத்தில் 23 நீதிமன்ற அதிகாரிகள் (11 மாவட்ட நீதிபதிகள், 12 துணை நீதிபதிகள்) செயல்பட்டு வருகின்றனர். நிர்வாகப் பொறுப்பினை கவனிக்கும் பொருட்டு மாவட்ட முனிசிப் பதவித்தரத்தில் தனியே பதிவாளர் பதவி ஒன்று உள்ளது. மாநகர சிவில் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு, சென்னை மாநகர் முழுவதற்கும் பரந்து நிற்கும். மாநகர சிவில் நீதிமன்றம் ரூ. 50,000 வரையிலான சொத்து மதிப்பு முறை விவகாரங்களைக் கொண்ட வழக்குகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. 7—3—1981 ஆம் நாள்முதல் செயலுக்கு வந்துள்ள 1980 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சிவில் நீதி மன்றங்கள், சென்னை நகர சிவில் நீதிமன்றம் (திருத்த) சட்டத்தின்படி, (தமிழ்நாடு சட்டம் 34/1980) சென்னை மாநகர சிவில் நீதிமன்றத்தின் வழக்கு மதிப்பு முறை அதிகார வரம்பு ரூ. 1,00,000 ஆகவும், மேல் முறையீட்டு அதிகார வரம்பு ரூ. 30,000 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. சென்னை கோட்டத்தைப பொறுத்தவரையில் மாநகர சிவில் நீதிமன்றம், செஷன்ஸ் நீதிமன்றமாகவும

1981 ஏப்ரல் 30]

செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னை மாநகர சிவில் நீதிமன்றத்தில் மாவட்ட நீதிபதியின் பதவித் தரத்திலுள்ள நீதிபதிகளில், சிலருக்கு, குற்றவியல் சட்டத் திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ் பட்டிகை வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாநகர சிவில் நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தமட்டில் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் மொத்த செலவு ரூ. 21,51,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

6. வெளியூரிலுள்ள சிவில் நீதிமன்றங்கள்.—இம்மாநிலத்தில் 15 மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. கோயம்புத்தூர், கடலூர், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றும், மதுரை, திருநெல்வேலியில் இரண்டுமாக இம்மாநிலத்தில் கூடுதல் மாவட்ட நீதிமன்றங்களும், செஷன்ஸ் நீதிமன்றங்களும் உள்ளன. மாவட்ட நீதிபதி, அந்தந்தக் கோட்டத்தின் செஷன்ஸ் நீதிபதியாகவும் இருப்பார். தொழிலாளர் அரசுக் காப்புறுதி நீதிமன்றம், எஸ்டேட் ஒழிப்பு நடுவர் மன்றம், மோட்டார் வண்டிகள் விபத்து உரிமைக் கோரிக்கை நடுவர் மன்றங்கள் போன்று குறிப்பிட்டவகைத் தனிச் சட்டங்களின்கீழ் சிறப்பு நடுவர் மன்றங்களாகவும் செயல்படுகின்றன. மாவட்ட நீதிபதிகள் அவரவரது கோட்டங்களிலுள்ள சார்நிலை சிவில் நீதிமன்றங்களையும் நீதித்துறை தலைமை மாஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றத்தையும் ஆய்வு செய்கின்றனர். மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்ட நீதிபதிகள், மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாவட்டங்களில் விசாரணை அதிகாரத்துடன் குற்றவியல் சட்ட திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குகளை விசாரணை செய்கின்ற சிறப்பு நீதிபதிகள் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளனர்.

7. சார்நிலை நீதிபதிகள்.—இம்மாநிலத்தில் 65 துணை நீதிமன்றங்கள் (நிலையானவை 44, தற்காலிகமானவை 21) உள்ளன. சார்நிலை நீதிபதிகளுக்கு, அசல் தரப்பில் (original side) வழக்குகளை விசாரணை செய்ய வரையிலா அதிகார வரம்பு உண்டு. அவர்களுடைய அதிகார வரம்பு சிவில் நீதிமன்றங்கள் சட்டத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. துணை நீதிபதிகள் ரூ. 15,000 மதிப்பு வரை அந்தந்த நிலைவரை அதிகார வரம்பிற்குள் செயல்படும் மாவட்ட முனிசிப்களின் தீர்ப்புகளுக்கு எதிராகச் செய்து கொள்ளப்படும் மேல் முறையீடுகள் விசாரணை செயயவும் அதிகாரமுண்டு. துணை நீதிபதிகள், உதவி செஷன்ஸ் நீதிபதிகளுமாவர். மோட்டார் வண்டி விபத்துக்கள் உரிமை கோரிக்கை தொடர்பான வழக்குகளை விசாரணை செய்ய தலைமையிடங்களிலுமுள்ள முதன்மைத் துணை நீதிபதிகளுக்கும் ஏனைய நீதிபதியிடங்களிலுள்ள முதன்மைத் துணை நீதிபதிகளுக்கும் ஏனைய துணை நீதிபதிகளுக்கும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

8. மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றங்கள்.—மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றங்கள் 102 (நிலையானவை 86, தற்காலிகமானவை 16) உள்ளன. மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றங்கள் ரூ. 5,000 வரை வழக்கு மதிப்பு முறை அதிகார வரம்பைச் செலுத்துகின்றன. மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம் ஒவ்வொன்றும் வரையறுக்கப் பட்ட விசாரணை அதிகாரப் பகுதியைக் கொண்டுள்ளது. 7—3—1981 ஆம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்துள்ள 1980 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர சிவில் நீதிமன்றங்கள் (திருத்த) சட்டத்தின்படி (தமிழ் நாடு சட்டம் 34/1980) மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றங்களின் வழக்கு மதிப்பு அதிகார வரம்பு ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக வரையறுக்கப்பட்ட விசாரணை அதிகார பகுதியைக் கொண்டுள்ளது. அவை ரூ. 500 வரை மதிப்புள்ள சிறு வழக்கு களையும் விசாரணை செய்கின்றன. அந்தந்த நீதிமன்றங்களுக்குரிய பகுதிகளில் வாடகைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகார மன்றங்களாகவும் அவை செயல் படுகின்றன.

படி எடுப்போர், நீதிமன்றக் கட்டளைகளைச் சேர்ப்பிப்போர் ஆகியோர் உட்பட அனைத்து மாவட்ட நீதிமன்றங்கள், துணை நீதிமன்றங்கள், வெளியூரி லுள்ள மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றங்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில் 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்குரிய செலவு ரூ. 3,99,75,000 ஆகும். இச்செலவில் அதிகாரிகளின் சம்பளம், படிகள் ஆகியவையும் தபால் செலவுகள், கட்டணங் கள், வரிகள், வாடகைகள், அலுவலகச் செலவுகள், புத்தகங்கள் (குறித்த கால வெளியீடுகள்), மின்சாரக் கட்டணங்கள், தொலைபேசிக் கட்டணங்கள், மேசை நாற்காலிகள், செஷன்ஸ் நீதிமன்றங்களுக்கு விசாரணைக்காக வரும் சாட்சிகளுக்கு வழங்கக்கூடிய உணவு, போக்குவரத்துச் செலவுகள் போன்ற சில்லறைச் செலவுகளும் அடங்கும்.

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழி லாளர் நல நீதிமன்றங்கள்.—சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங் களில் தொழிலாளர் நல நீதிமன்றங்கள் ஐந்து (நிலையானவை 4, தற்காலிக மானவை 1) இயங்கி வருகின்றன. மாநிலம் முழுவதிற்குமான அதிகார வரம்பு செலுத்தக்கூடிய தொழில் தகராறுகள் நடுவர் மன்றம் ஒன்றும் சென்னையில் உள்ளது. தொழிலாளர் நல நீதிமன்றங்கள், தொழில் தகராறுகள் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றின் நீதிபதிகள் மாவட்ட நீதிபதிகள் பதவித் தரத்தில் உள்ளவர்களாவர். தொழிலாளர் நல நீதி மன்றங்கள், அரசால் குறிப்பிடப்படும் தொழில் தகராறுகளையும், தரப்பினரால் தாக்கல் செய்யப் படும் உரிமைக் கோரிக்கை மனுக்களையும் விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்கு கின்றன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY சட்டமன்றம் வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 எப்ரல் 30]

தொழிலாளர் நல நீதிமன்றங்கள், தொழில் தகராறுகள் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றின் நீதிபதிகள் அனைவரும் தங்களது அதிகார வரம்புப் பகுதிகளில், தொழில் தகராறுகள் ஏற்படும் இடங்களுக்குச் சென்று, தொழில் தகராறுகளையும், உரிமைக் கோரிக்கை மனுக்களையும் விசாரணை செய்து, தீர்ப்பு வழங்க முகாம் நீதிமன்றங்களை நடத்துவோராவர்.

தொழிலாளர் நல நீதிமன்றங்கள் குறித்த செலவு "மானியக் கோரிக்கை எண் 13 ,287-ஏ. தொழிலாளர் நலன்—வேலை வாய்ப்பு" என்ற தலைப்பில் பற்றெழுதப்பட்டு வருகிறது.

தொழிலாளர் நல நீதிமன்றங்கள், சென்னை தொழில் தகராறுகள் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்த மட்டில் 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்குரிய மொத்தச் செலவு ரூ. 7,20,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

10. சென்னை சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றம்.—மாவட்ட நீதிபதி பதவித் தரத்திலுள்ள தலைமை நீதிபதி ஒருவர் இந் நீதி மன்றத்தின் நீதிபதியாக உள்ளார். துணை நீதிபதிகள் பதவித் தரத்தில் 6 நீதிபதிகளும், மாவட்ட முனிசிப் பதவித் தரத்தில் 7 நீதிபதிகளும் (நிலையானவர்கள் 3 பேர், தற்காலிகமானவர்கள் 4 பேர்) உள்ளனர். மாவட்ட முனிசிப் பதவித் தரத்தில் பதிவாளர் ஒருவர் உள்ளார். அவர் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பு வகிக்கிறார். அவர் குறிப்பிட்ட சில நிறைவேற்றும் மனுக்களை விசாரணை செய்தல் போன்ற நீதிமன்ற அலுவல்களையும் கவனிக்கிறார். மாநகர் சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றங்கள் சட்டத்தின்கீழ் தலைமை நீதிபதியும் II முதல் IV வரையுள்ள நீதிபதிகளும் சிறு வழக்குகளை விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரங்களைச் செலுத்தி வருகின்றனர். V ஆம் நீதிபதி மோட்டார் ஊர்திகள் சட்டத்தின்கீழ் வழக்குகளை விசாரணை செய்வதற்கென்றேவுள்ள நடுவர் மன்றமாகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். V, V ஆம் நீதிபதிகள் வாடகைக் கட்டுப்பாட்டு வழக்குகளுக்குரிய மேல் முறையீட்டு நீதி மன்றங்களாகச் செயல்பட்டு வருகின்றனர். III முதல் XIV வரையுள்ள நீதிபதிகள் சென்னை மாநகரத்திற்குரிய வாடகைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளாகச் செயல்பட்டு வருகின்றனர். தலைமை நீதிபதிக்கும், II, III, IV, VI, VII ஆம் நீதிபதிகளுக்கும், வாடகைக் கட்டுப்பாடு மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றங்கள் குறித்து 1981-82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 15,21,000 செலவு ஏற்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருச்சி முன்னாள் ஜமீன் எஸ்டேட்டுகள் இனாம் ஒழிப்பு நடுவர் மன்றம் தொடர்பாக இழப்பீடுத் தொகையைப்பங்கிட்டு அளிப்பதற்குரிய நடுவர் மன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் சிறு துணைத் தலைப்பின் கீழ் ஏற்பட்ட ரூ. 14,000 செலவும் மேற்சொன்ன தொகையில் அடங்கும்.

[1981 எப்ரல் 30

11. வெளியூர்களிலுள்ள குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள்.—இம்மாநிலத்தில் நீதித்துறை தலைமை மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் 14 பேர் செயல்பட்டு வருகின்றனர். தென் ஆர்க்காடு, தருமபுரி, கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, கும்பகோணம் ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு நீதிமன்றம் என்ற வீதத்தில் நீதித் துறை கூடுதல் தலைமை மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. இவற்றில் துணை நீதிபதிகள் பதவித் தரத்திலுள்ளவர்கள், நீதிபதிகளாக உள்ளனர். நீதித்துறைத் தலைமை மாஜிஸ்டிரேட்டுகள், தங்களது மாவட்டங்களிலுள்ள குற்றவியல் துணை நீதிமன்றங்களை ஆய்வு செய்கின்றனர். அவர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 தனிச் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. நீதித்துறை தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் தங்களது நிர்வாகப் பணிகளை கவனிப்பதோடு, 1973 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டக் கோவையின் விதித் துறைகளின்படி மாவட்ட செஷன்ஸ் நீதிபதிகளிடம் செய்து கொள்ளப்படும் மேல் முறையீடுகள், இவர்களால், நீதித்துறைத் தலைமை மாஜிஸ்டிரேட்டு களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுவதன்பேரில் அவற்றை விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்கும் பணியையும் நீதித்துறை தலைமை மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் கவனிக்க மேற்சொன்ன சட்டக் கோவையின்கீழ் அதிகாரம் அளிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

துணைக் கோட்ட நீதித்துறை மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் 18 பேரும், மாவட்ட முனிசிப்-துணைக் கோட்ட நீதித்துறை மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் 7 பேரும், மாவட்ட முனிசிப் நீதித்துறை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டு ஒருவரும் உள்ளனர். அவர்கள் மாவட்ட முனிசிப் பதவித் தரத்தில் உள்ளனர். அவர்கள் முதல் வகுப்பு அதிகாரங்களைச் செலுத்துகின்றனர். ஆனால் நீதித்துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் வழங்கும் தீர்ப்புகளுக்கெதிராகச் செய்து கொள்ளப்படும் மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் அவர்களுக்கு இல்லை. நீதித்துறை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் 29 பேர் உள்ளனர். அவர்கள் முதல் வகுப்பு வழக்குகளை முடிவு செய்வதில் நீதித் துறைத் தலைமை மாஜிஸ்டிரேட்டுகளுக்கு உதவி செய்வர்.

நீதித்துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் 141 பேர் உள்ளனர். இந்த மாஜிஸ்டிரேட்டுகள், 1973 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டக் கோவையின் முதலாம் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு அவர்களுக்குரிய அதிகார எல்லைக்குள் தாக்கல் செய்யப்படும் புகார்கள், வழக்குகள் ஆகியவற்றை விசாரணை செய்து முடிவு செய்கின்றனர்.

வெளியூர்களிலுள்ள குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் அனைத்திற்கும் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 2,04,57,000 செலவு ஏற்படும் என்று மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இது தவிர, பயணச்சீட்டு இன்றி பயணம் செய்வது முதலிய குற்றங்களை இந்திய இரயில்வே சட்டத்தின்கீழ் விசாரணை செய்ய எழும்பூர்

இரயில்வே நிலையத்திலும், சென்டிரல் இரயில்வே நிலையத்திலும் இரயில்வே மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றங்கள் இருப்பதுடன், வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, கோயம்புத்தூர், மதுரை, சேலம், தஞ்சாவூர், திருச்சி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களிலும் இரயில்வே மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. இரயில்வே மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றங்களுக்குரிய செலவு தொடக்கத்தில் மாநில அரசால் செய்யப்படுகிறது. பின்னர் சென்னை, மாநிலக் கணக்குத் துறைத் தலைவர் மூலமாக இரயில்வேத் துறையிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது.

வணிகக்குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவைச் சேர்ந்த வழக்குகளை விசாரணை செய்வதற்காக மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு நீதிமன்றம் என்ற விதத்தில் நீதித்துறை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட் தனி நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்த அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இதற்குரிய செலவு "AE குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள்", என்ற தலைப்பின்கீழ் பற்று எழுதப்படுகிறது.

12. தமிழில் சட்ட இதழ்கள்.—"தீர்ப்புத் திரட்டு", "குற்ற வழக்குத் தீர்ப்பு திரட்டு" என்னும் தமிழ் சட்டத் திங்கள் இதழ்கள் இரண்டை உயர்நீதி மன்றம் வெளியிட்டு வருகிறது. மாவட்ட நீதிபதி நிலை II பதவித் தரத்தில் தலைமைப் பதிப்பாசிரியர் ஒருவரும் துணை நீதிபதி பதவித் தரத்தில் கூட்டுப் பதிப்பாசிரியர் ஒருவரும், உதவியாளர், பதிப்பாசிரியர்கள், சுருக்கெழுத்துத் தட்டச்சர், படிதிருத்துபவர், ஏவலர்கள் ஆகிய பணியாளர்களையும் நியமிக்க அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. தமிழ்நாடு சட்ட இதழ் முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர் முதலாக அலுவலகப் பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளம் படிகள் குறித்த செலவு "214- A நீதிநிர்வாகம்—AJ ஏனைய செலவு—AG சட்ட இதழ் வெளியிடுதல்" என்னும் தலைப்பில் பற்றெழுதப் படுகிறது. 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு ரூ. 3,39,000 என மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு மாதாந்திரச் சட்ட இதழ் வழக்குரைஞர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் ஓர் இதழ் ரூ. 3 என்ற விலைக்கு விற்பனைக்குக் கிடைக்கிறது.

13. நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள்.—உயர்நீதிமன்றக் கட்டிடங்களையும், உயர் நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள் தவிர ஏனைய கட்டிடங்களையும் பராமரிப்பதற்குரிய செலவு, 13 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையில் "259. பொதுப் பணிகள்" என்ற கணக்குத் தலைப்பின்கீழ் காட்டப்படுகிறது. 1981-82 ஆம் ஆண்டில் செய்யக் கருதியுள்ள செலவு ரூ. 6,80,000 ஆகும்.

1980-81 ஆம் ஆண்டில், ரூ. 14.00 இலட்சம் செலவில் காஞ்சிபுரம் துணை நீதிமன்றத்திற்குக் கூடுதலாகக் கட்டிடங்களைக் கட்டவும், காஞ்சிபுரம் மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்ற வளைவுக்குள் ரூ. 2.94 இலட்சம் செலவில் இரு துணை நீதிபதிகளுக்கும் இரு மாவட்ட முனிசீப்புகளுக்கும் குடியிருப்புகள்

கட்டவும் அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 13.50 இலட்சம் செலவில் தூத்துக்குடியிலுள்ள உரிமையியல் நீதிமன்ற வளைவுக்குள் குற்றவியல் நீதிமன்றத்தையும் அமைக்கும் பொருட்டு, இரண்டுக்கும் சேர்த்துக் கட்டிடங்களைக் கட்ட அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 6.48 இலட்சம் செலவில் பெரியார் மாவட்டம், கோபிசெட்டிபாளையத்தில் துணைக் கோட்ட நீதித்துறை மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றத்திற்கும், திருநெல்வேலி மாவட்டம், வள்ளியூரில் உள்ள துணைக் கோட்ட நீதித்துறை மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றத்திற்கும் கட்டிடங்கள் கட்டவும் இந்த நீதிபதிகளுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டவும் அரசு மனுமதியளித்துள்ளது. ஏழாம் நிதிக்குழு பரிந்துரையின் பேரில் இதற்கு, மத்திய அரசு ரூ. 2.80 இலட்சம் நிதி உதவி அளித்தது. எஞ்சிய தொகை ரூ. 3.68 இலட்சம் மாநில நிதியிலிருந்து ஒதுக்கப்படும்.

14. மதுரையில் உயர்நீதி மன்ற ஆயத்தை அமைத்தல்.—இந்திய அரசியலமைப்பின் 246 ஆம் பிரிவின்படி உயர்நீதி மன்றங்களை ஏற்படுத்தும் மற்றும் அமைப்பதற்கான அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்திடம் உள்ளது. எனவே தமிழ்நாட்டில் தென்மாவட்டங்களிலுள்ள வழக்காடும் பொது மக்களின் நலன் கருதி சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் ஆயம் ஒன்றை மதுரையில் ஏற்படுத்துவது பற்றி மத்திய அரசோடு கலந்தாலோசிக்கப்பட்டு வரும் இப்பொருள் இந்த அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

15. சென்னையில் தலைமை நீதிமன்ற ஆயத்தை அமைத்தல்.—தென் மாநிலங்களிலுள்ள வழக்காடும் பொதுமக்களின் நலன் கருதி சென்னையை இருப்பிடமாகக் கொண்ட தலைமை நீதிமன்றத்தின் ஆயமொன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று வேண்டி இவ்வரசு மைய அரசை கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

இந்திய குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுடன் டெல்லி தவிர ஏனைய இடத்தில் தலைமை நீதிமன்றத்தின் அமர்வுகள் இருக்கலாம் என்று குறிப்பிடும் அதிகாரத்தை இந்திய தலைமை நீதிபதிக்கு அரசியலமைப்பின் 130-வது பிரிவு வழங்குகிறது.

சென்னையில் தலைமை நீதிமன்ற ஆயத்தை அமைக்க வேண்டிய இன்றியமையாமையை இவ்வரசு அண்மையில் மத்திய சட்ட அமைச்சரிடம் வலியுறுத்தியுள்ளது. மத்திய அரசின் முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

16. பொது.—குறிப்பிட்ட இடத்தில் பல நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப் படுவதைத் தவிர்க்கவும், வழக்குகளுக்காகத் தலைமையிடங்களுக்குச் செல்வதில் தற்போதுள்ள இடர்பாட்டிலிருந்து பொதுமக்களுக்குப் போதிய நலம் செய்யவும் தலைமையிடங்களிலுள்ள நீதிமன்றங்களைப் பரவலாகப் பல்வேறு

இடங்களில் அமைக்க வேண்டுமென்று அரசும் உயர்நீதிமன்றமும் கருது கின்றன. உரிமையியல் குற்றவியல் நீதிமன்றங்களின் அதிகார எல்லைகள் குறித்து மாநில அளவிலான ஆய்வை மேற்கொள்ள 1970-ல் அரசால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் குழு 1973-ல் அறிக்கையை அளித்தது. புதிதாக 28 உரிமையியல் நீதிமன்றங்களையும் 27 குற்றவியல் நீதிமன்றங்களையும் அமைக்க இக்குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. இக்குழுவின் பரிவுரைகளை அரசு 1975-ல் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டு, ஐந்தாண்டு கால அளவில் இப்பரிவுரைகளைப் படிப்படியாக நிறைவேற்றுவதென முடிவு செய்துள்ளது. அதிகார வரம்பு குறித்த குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்துவதற்காக உரிமையியல், குற்றவியல் நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு உயர்நீதிமன்றம் முன்னுரிமைப்பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரித்துள்ளது.

பின்வரும் 20 உரிமையியல் நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்த ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை முன்னுரிமைப் பட்டியலின் கட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றம், அறந்தாங்கி, புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

துணை நீதிமன்றம், குழித்துறை, கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

துணை நீதிமன்றம், நாமக்கல், சேலம் மாவட்டம்.

மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றம், இராசிபுரம், சேலம் மாவட்டம்.

துணை நீதிமன்றம், திண்டிவனம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றம், செஞ்சி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

துணை நீதிமன்றம், திருவள்ளூர், செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

துணை நீதிமன்றம், பட்டுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

துணை நீதிமன்றம், தென்காசி, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

துணை நீதிமன்றம், விருத்தாசலம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

துணை நீதிமன்றம், பெரியகுளம், மதுரை மாவட்டம்.

மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றம், பொன்னேரி, செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றம், உத்தமபாளையம், மதுரை மாவட்டம்.

மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றம், மேட்டூர், சேலம் மாவட்டம்.

மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றம், திருச்செங்கோடு, சேலம் மாவட்டம்.

மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றம், ஆத்தூர், சேலம் மாவட்டம்.

மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றம், சங்கரன்கோவில், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

துணை நீதிமன்றம், அரியலூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றம், பெரம்பலூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

மாவட்டட் முனிசீப் நீதிமன்றம், ஜெயங்கொண்டான், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

முன்னுரிமைப் பட்டியலின் முதல் கட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட 11 குற்றவியல் நீதிமன்றங்களுக்கு 1979-80-ல் அனுமதியளிக்கப்பட்டது. முன்னுரிமைப் பட்டியலின் இரண்டாம் கட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட எட்டு உரிமையியல் நீதி மன்றங்களில் நான்கு உரிமையியல் நீதிமன்றங்களுக்கு 1981-82 ஆம் ஆண்டில் அனுமதியளிக்கக் கருதப்படுகிறது. இது தவிர, 1980-81 ஆம் ஆண்டில் பெரியார் மாவட்டம், கோபிசெட்டிபாளையத்தில் துணை நீதிமன்றம் அமைப்பதற்கும் அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது.

ஏழாம் நிதிக்குழு பரிந்துரைகளின்படி மத்திய அரசிடமிருந்து நிதி உதவி பெற்று 1980-81 ஆம் ஆண்டில் பின்வரும் நான்கு குற்றவியல் நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்த அரசு அனுமதித்துள்ளது.

நீதித்துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றம், நெய்வேலி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

நீதித் துறை துணைக் கோட்ட மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றம், திருவண்ணாமலை, வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

துணைக் கோட்ட நீதித்துறை மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றம், கோபிச்செட்டிபாளையம், பெரியார் மாவட்டம்.

துணைக் கோட்ட நீதித் துறை மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றம், வள்ளியூர் திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

கோபிசெட்டிப்பாளையத்திலும், வள்ளியூரிலும் துணைக் கோட்ட நீதித் துறை மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றங்கள் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. திருவண்ணாமலையில் துணைக் கோட்ட மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதி மன்றத்தையும், நெய்வேலியில் நீதித் துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதி மன்றத்தையும் அமைப்பதற்குக் கட்டிடங்களை வாடகைக்கு எடுத்த பின் செயல்படத் தொடங்கும்.

இவை தவிர, 1980-81 ஆம் ஆண்டில் பின்வரும் மூன்று குற்றவியல் நீதி மன்றங்களை ஏற்படுத்த அரசு அனுமதியளித்துள்ளது :—

நீதித் துறை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டு தனி நீதிமன்றம், கும்பகோணம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

நீதித் துறை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டு தனி நீதிமன்றம், நாகர்கோவில், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

1981 எப்ரல் 30]

நீதித் துறை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டு நீதிமன்றம், நாமக்கல், சேலம் மாவட்டம்.

நீதித் துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டு பதவிகள், முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டு பதவிகளாக நிலை உயர்த்தப்பட்டு மாவட்ட முனிசீப் பதவித் தரத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்படலாமென அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. குற்றவியல் மாஜிஸ்டிரேட்டுகள், சிவில் நீதிபதிகள் ஆகிய இரு வகையினரும் மாவட்ட செஷன்ஸ் நீதிபதிகளாகப் பதவி உயர்வு பெறுகின்ற காலத்தில் அவர்கள் நீதித்துறையின் பல்வேறு பிரிவுகளையும் சேர்ந்த பணிகளை நன்றாக அறிந்திருக்க வேண்டியும், மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் சிவில் வழக்குகள் குறித்து அனுபவம் பெறவும், சிவில் நீதிபதிகள் குற்ற வழக்கு விசாரணைகள் பற்றி அனுபவம் பெறவும், இத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைச் செயல் படுத்த சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. விரைவில் இத்திட்டத்தைச் செயல் படுத்தக் கருதுகிறோம். நீதித் துறை உயர்நீதிமன்றமும் சார்நிலை குற்றவியல் நீதிமன்றங்களும் அசல் மேல்முறையிட்டு வழக்குகளின் மூலம் நீதி நிர்வாகம் என்னும் தலைப்பின்கீழ் வருகின்ற வருவாயைக் கருத்திற்கொண்டு பார்த்தால் இதற்கு ஏற்படக் கூடிய செலவினம் நீதித் துறை வரவினங்களிலிருந்தே சரிக்கட்டப்படும்.

"65-A. நீதி நிர்வாகம்" 030B முத்திரைத்தாள்கள் நீதித் துறை (நீதி மன்றக் கட்டணங்கள் முத்திரைத்தாள்கள் வடிவில் கொடுத்தல்) என்னும் தலைப்பின்கீழ் 1977-78, 1978-79, 1979-80, 1980-81 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கான வருவாயின் வரவும் "214- A நீதி நிர்வாகம்" என்னும் தலைப்பின்கீழ் மேற்சொன்ன ஆண்டுகளுக்கான செலவும் குறித்த விவர அட்டவணை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	ஆண்டுக் கணக்குகள். 1977-78	ஆண்டுக் கணக்குகள். 1978-79	1979-80 ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.	1980-81 ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
வரவு—				
065A நீதி நிர்வாகம்	314·14	304·68	383.71	319 07
030B முத்திரைத் தாள்கள் நீதித்துறை	371.07	505.36	530 46	626.27
மொத்தம் ..	685.21	810.04	914.17	945.34

செலவு—

214A	நீதிநிர்வாகம்	541·52	607·41	662·02	730·8

1977-78, 1978-79 ஆம் ஆண்டுகளுக்குரிய செலவும் 1979-80, 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளும் வரவுக்குள் அடங்கியிருப்பது மேற்சொன்ன அட்டவணையிலிருந்து தெளிவாகிறது.

ஏழை எளியவர்களுக்குச் சட்ட ஆலோசனை உதவியளிக்கும் நோக்குடன், தமிழ்நாடு சட்ட உதவி ஆலோசனைக்குழுவை அரசு அமைத்ததோடு, சென்னை மாநகரிலும் மாவட்டங்களிலும் சட்ட உதவி ஆலோசனை நிலையங்களுக்காக மாவட்டக் குழுக்களையும் அமைத்துள்ளது.

ஏழை எளியவர்களுக்குச் சட்ட உதவி அளிப்பது கட்டுப்பாடு உடையதென இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 39-A பிரிவு கூறுகிறது. தமிழ்நாடு மாநில சட்ட உதவி-ஆலோசனைக் குழு 1977 ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. இக்குழுவுக்கு ஆகக் கூடிய செலவிற்காக அரசு மானியம் வழங்குகிறது. சென்னை-எழும்பூர், சைதாப்பேட்டை, ஜார்ஜ் டவுன் ஆகிய இடங்களில் மூன்று ஆலோசனை நிலையங்கள் இருப்பதுடன் 17 மாவட்டக் குழுக்களும், 57 வட்டக் குழுக்களும் உள்ளன. மோட்டார் விபத்துக்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இழப்பீடு வாங்கித்தர குழு சட்ட உதவி செய்கிறது. மாவட்ட நீதிமன்றங்கள், நடுவர் மன்றங்களிலுள்ள அதிகாரிகள் மூலமாக நிவாரணம் வாங்கித்தர உதவி செய்வதும், மகளிருக்கும், குழந்தைகளுக்கும் வாழ்க்கைச் செலவு படியை அளிக்க உதவி செய்வதும் இக்குழுவின் திட்டமாகும். 1981-82 ஆம் ஆண்டில் இக்குழுவிற்கு மானியமாக ரூ. 13,75,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் குறித்து தவணைக்கால நீட்டிப்பை நீக்கியதின் விளைவாக உரிமையியல் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. நீண்ட காலமாக முடிவுறாமல் உள்ள வழக்குகளை விரைந்து முடிப்பதற்காக 1980-81-ல் கூடுதலாக 18 நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்த அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

2. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், சாத்தூர்.

3. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், ஆரணி.

4. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், கோபிச்செட்டிப்பாளையம்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 ஏப்ரல் 30]

5. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், திருவண்ணாமலை.

6. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், அம்பாசமுத்திரம்.

7. இரண்டாம் கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், ஈரோடு.

8. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், விழுப்புரம்.

9. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், புதுக்கோட்டை.

10. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், தூத்துக்குடி.

11. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், திண்டிவனம்.

12. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், கடலூர்.

13. கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றம், குளித்தலை.

14. இரு கூடுதல் மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றங்கள், கோயம்புத்தூர்.

15. முதல் கூடுதல் துணை நீதிமன்றம், இராமநாதபுரம், மதுரை.

16. முதல் கூடுதல் துணை நீதிமன்றம், குழித்துறை, கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

17. இரண்டாம் கூடுதல் துணை நீதிமன்றம், சேலம்.

18. முதல் கூடுதல் துணை நீதிமன்றம், நாகர்கோவில்.

1978, 1979, 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலும், சார்நிலை நீதி மன்றங்களிலும் (உரிமையியல் குற்றவியல்) தொடரப்பட்ட, முடிக்கப்பட்ட விசாரணையிலுள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கை குறித்த விவர அட்டவணை இணைக்கப்பட்டுள்ளது. 1979 ஆம் ஆண்டில் மாநகர உரிமையியல் நீதிமன்றம், துணை நீதிமன்றங்கள், மாவட்ட முனிசிப் நீதிமன்றங்கள், மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் முடிவுறாமல் உள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிடுகையில் முடிவுறாமலுள்ள எல்லாவகை உரிமையியல் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 1980 ஆம் ஆண்டில் கணிசமான அளவுக்குக் குறைந்துள்ளது. எனினும், 1980 ஆம் ஆண்டில் உயர்நீதிமன்றத்திலும், சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றத்திலும் முடிவு செய்யப்படாத உரிமையியல் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 1979 ஆம் ஆண்டில் இருந்ததைக் காட்டிலும் சிறிது அதிகரித்துள்ளது. உயர்நீதிமன்றத்திலும், செஷன்ஸ் நீதிமன்றத்திலும் முடிவுறாமலுள்ள குற்றவியல் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 1980 ஆம் ஆண்டில் குறைந்துள்ளது. ஆனாலும், ஏனைய சார்நிலை நீதிமன்றங்களில் முடிவு செய்யப்படாமலிருந்த குற்றவியல் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 1979-இல் இருந்ததை விட 1980-இல் சிறிது அதிகரித்துள்ளது.

1978, 1979, 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திலும் விசாரணையிலுள்ள வழக்குகள்

நீதிமன்றங்கள்.	1978			1979	
	இவ் வாண்டில் தொடரப் பட்ட வழக்குகள்.	இவ் வாண்டில் முடிக்கப் பட்ட வழக்குகள்.	இவ் வாண்டின் இறுதியில் முடிவுறா மலுள்ள வழக்குகள்.	இவ் வாண்டில் தொடரப் பட்ட வழக்குகள்.	முடிக்கப் பட வேண்டிய வழக்கு கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
உயர் நீதிமன்றம்—					
1. அசல் வழக்கு மேல் முறை யீடு ..	1,146	1,036	3,500	1,246	4,746
2. அசல் வழக்கு பிரிவு மேல் முறையீடுகள்	141	140	155	129	284
3. இரண்டாம் மேல் முறையீடு கள் ..	2,404	3,349	5,192	2,184	7,376
4. சிவில் பல்வகை மேல் முறை யீடுகள் ..	603	983	1,332	598	1,925
5. சிவில் பல்வகை இரண்டாம் மேல் முறை யீடுகள் ..	38	273	85	37	122
6. லெட்டர் பேட் டன்ட் குறித்த மேல் முறை யீடுகள் ..	123	106	192	153	345
7. ரிட் மனுக்கள்	5,099	5,357	7,863	6,731	14,594
8. ரிட் மேல் முறையீடுகள்.	599	445	888	711	1,599
9. தனி நடுவர் மன்ற மேல் முறையீடுகள்.	340	691	831	130	96
மாநகர் சிவில் நீதிமன்றம்—					
சிவில் வழக்கு கள் ..	11,360	9,331	18,804	10,599	29,403

1981 ஏப்ரல் 30]

சார்நிலை நீதிமன்றங்களிலும் (உரிமையியல்) தொடரப்பட்ட, முடிக்கப்பட்ட
குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.

1979		1980			
இவ்வாண்டு முடிக்கப் பட்ட வழக்கு கள்.	இவ்வாண்டு இறுதியில் முடிவுறா மலுள்ள வழக்குகள்.	இவ்வாண் டில் தொடரப் பட்ட வழக்குகள்.	முடிக்கப் பட வேண்டிய வழக்குகள்.	இவ்வாண் டில் முடிக்கப்பட்ட வழக்குகள்.	இவ்வாண் டின் இறுதியில் முடிவுறா மலுள்ள வழக்குகள்.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
892	3,854	1,296	5,150	1,562	3,588
76	208	150	358	120	238
2,851	4,525	2,245	6,770	2,053	4,717
839	1,086	693	1,779	834	895
98	24	35	59	29	30
162	183	142	325	148	177
5,699	8,875	7,127	16,022	7,125	8,897
659	940	786	1,726	574	1,132
10	951	67	1,018	532	486
10,802	18,601	8,991	27,592	10,899	16,693

[1981 ஏப்ரல் 30

1978, 1979, 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலும் விசாரணையிலுள்ள வழக்குகள்

நீதிமன்றங்கள்.	1978 இவ் வாண்டில் தொடரப் பட்ட வழக்குகள்.	1978 இவ் வாண்டில் முடிக்க பட்ட வழக்குகள்.	1978 இவ் வாண்டின் இறுதியில் முடிவுறா மலுள்ள வழக்குகள்.	1979 இவ் வாண்டில் தொடரப் பட்ட வழக்குகள்.	1979 முடிக்கப் பட வேண்டிய வழக்கு கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
பல்வகை வழக்குகள் ..	26,749	27,089	20,255	27,118	47,373
முறையாகச் செய்யப்படும் மேல் முறையீடுகள்	370	399	516	642	1,158
பல்வகை மேல் முறையீடுகள்	258	239	235	361	596
நிறைவேற்றல் நடவடிக்கைகள் ..	3,551	2,980	1,911	3,132	5,043
சிறு வழக்கு நீதிமன்றம்.					
உரிமையியல் வழக்குகள் ..	4,566	4,703	3,351	5,232	8,583
பல்வகை வழக்குகள் ..	12,354	13,452	2,893	11,276	14,169
நிறைவேற்றல் மனுக்கள் ..	1,368	1,274	483	1,465	1,948
மாவட்ட நீதிமன்றங்கள்.					
உரிமையியல் வழக்குகள் ..	1,090	1,058	190	1,377	1,567
மேல் முறையீடுகள் ..	4,827	5,167	2,554	4,246	6,800
பல்வகை மேல் முறையீடுகள் ..	1,698	2,258	962	1,317	2,279
பல்வகை வழக்குகள் ..	26,990	27,925	4,042	26,104	30,146

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 ஏப்ரல் 30]

சார்நிலை நீதிமன்றங்களிலும் (உரிமையியல்) தொடரப்பட்ட, முடிக்கப்பட்ட குறித்த புள்ளி விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

1979		1980			
இவ்வாண்டில் முடிக்கப் பட்ட வழக்குகள்.	இவ்வாண்டில் இறுதியில் முடிவுறாமலுள்ள வழக்குகள்.	இவ்வாண்டில் தொடரப் பட்ட வழக்குகள்.	முடிக்கப்பட வேண்டிய வழக்குகள்.	இவ்வாண்டில் முடிக்கப் பட்ட வழக்குகள்.	இவ் வாண்டின் இறுதியில் முடிவுறாமலுள்ள வழக்குகள்
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
24,246	23,127	24,268	47,395	25,079	22,316
891	267	339	606	431	175
376	220	170	390	238	152
2,706	2,337	2,990	5,327	3,257	2,70
5,441	3,142	5,023	8,165	4,979	3,186
11,368	2,801	13,360	16,161	13,469	2,692
1,493	455	1,525	1,980	849	1,131
1,393	174	767	941	832	100
4,354	2,446	3,917	6,363	4,095	2,268
1,429	850	960	1,810	1,255	556
25,872	4,974	17,981	22,255	17,390	4,86

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1981 ஏப்ரல் 30

1978, 1979, 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திலும் விசாரணையிலுள்ள வழக்குகள்

நீதிமன்றங்கள்.	1978 இவ்வாண்டில் தொடரப்பட்ட வழக்குகள்.	1978 இவ்வாண்டில் முடிக்கப்பட்ட வழக்குகள்.	1978 இவ்வாண்டின் இறுதியில் முடிவுறாமலுள்ள வழக்குகள்.	1979 இவ்வாண்டில் தொடரப்பட்ட வழக்குகள்.	1979 இவ்வாண்டில் முடிக்கப்படவேண்டிய வழக்குகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
நிறைவேற்றல் மனுக்கள் ..	149	128	73	183	256
நொடிப்பு நிலை குறித்த மனுக்கள்	3	2	1	3	4
துணை நீதிமன்றங்கள்.					
உரிமையியல் வழக்குகள் ..	17,403	12,507	22,776	28,433	51,207
பல்வகை வழக்குகள் ..	1,10,321	1,06,835	24,437	1,28,033	1,52,470
மேல் முறையீடுகள்	2,888	3,408	6,212	5,607	11,821
பல்வகை மேல் முறையீடுகள் ..	2,856	2,815	2,648	3,321	5,767
நிறைவேற்றல் மனுக்கள்	6,823	5,726	4,777	7,751	14,927
நொடிப்பு நிலை குறித்த மனுக்கள்	441	467	532	601	1,133
மாவட்ட முன்சிப் நீதிமன்றங்கள்.					
உரிமையியல் வழக்குகள் ..	1,00,652	77,113	87,219	1,51,631	2,38,850
பல்வகை வழக்குகள் ..	2,33,568	2,18,739	50,820	2,85,473	3,36,293
நிறைவேற்றல் மனுக்கள்	26,860	24,184	14,042	51,754	65,796
நொடிப்பு நிலை மனுக்கள் ..	38	40	18	75	94

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 ஏப்ரல் 30]

சார்நிலை நீதிமன்றங்களிலும் (உரிமையியல்) தொடரப்பட்ட, முடிக்கப்பட் குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.

1979		1980			
இவ்வாண்டில் முடிக்கப்பட்ட வழக்குகள்.	இவ்வாண்டில் இறுதியில் முடிவுறாமலுள்ள வழக்குகள்.	இவ்வாண்டில் தொடரப்பட்ட வழக்குகள்.	இவ்வாண்டில் முடிக்கப்பட வேண்டிய வழக்குகள்	இவ்வாண்டில் முடிக்கபட்ட வழக்குகள்.	இவ்வாண்டின் இறுதியில் மூவுறாமலுள்ள வழகுகள்.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
175	61	206	267	177	90
4	..	..	1	..	1
22,915	28,294	18,810	47,104	19,554	27,550
1,23,298	29,172	88,276	1,17,448	92,070	25,378
6,508	5,313	3,681	8,994	4,462	4,532
2,858	3,111	2,351	5,462	2,502	2,960
8,059	6,869	8,530	15,399	8,875	6,524
527	606	449	1,055	642	419
1,24,935	1,13,915	75,111	1,89,026	1,00,269	88,757
2,75,832	60,461	1,98,575	2,59,036	2,16,498	42.538
37,028	28,768	42,616	71,384	49,063	22.321
41	53	49	100	59	41

1978, 1979, 1980 ஆம் ஆண்டுநளில் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலும் விசாரணையிலுள்ள வழக்குகள்.

நீதிமன்றங்கள்.	1978 முடிக்கப் பட வேண்டிய வழக்குகள்.	1978 இவ் வாண்டில் முடிக்கப் பட்ட வழக்குகள்.	1978 இவ் வாண்டின் இறுதியில் முடிவு நாமலுள்ள வழக்குகள்.	1979 இவ் வாண்டில் தொடரப் பட்ட வழக்குகள்.	1979 இவ் வாண்டில் முடிக்கப் பட வேண்டிய வழக்குகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
உயர் நீதிமன்றம்.					
குற்றவியல் மேல் முறையீடுகள் ..	943	348	2,271	876	3,147
மறு விசாரணை ..	887	846	1,737	1,263	3,000
ஆய்வு ..	15	8	19	18	28
பெருநகர் மாஜிடிரேட்டு நீதிமன்றங்கள்—					
முறையான வழக்கு விசாரணைகள்	2,53,642	2,47,059	20,347	1,99,352	2,19,699
செஷன்ஸ் நீதிமன்றங்கள்—					
செஷன்ஸ் வழக்குகள்	1,590	1,430	679	1,385	2,064
மேல் முறையீடுகள்	8,371	8,131	1,734	7,824	9,558
மறு விசாரணை ..	1,424	1,387	526	1,250	1,776
நீதித்துறை தலைமை மாஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றங்கள்.					
மேல் முறையீடுகள்	3,647	3,691	604	3,520	4,124
ஏனைய சட்டங்கள்	8,60,121	8,34,789	78,829	15,10,202	15,81,031
இந்திய தண்டனைச் சட்டக் கோவை	91,491	85,142	24,116	1,26,837	1,50,953
குற்றமியல் நடைமுறைச் சட்டக் கோவை ..	6,607	6,735	608	21,700	22,308

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 ஏப்ரல் 30]

சார்நிலை நீதிமன்றங்களிலும் (குற்றவியல்) தொடரப்பட்ட, முடிக்கப்பட்ட குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.

		1980			
இவ்வாண்டில் முடிக்கப்பட்ட வழக்குகள்.	இவ்வாண்டு இறுதியில் முடிவுறாமலுள்ள வழக்குகள்.	இவ்வாண்டில் தொடரப்பட்ட வழக்குகள்.	இவ்வாண்டில் முடிக்கப்பட வேண்டிய வழக்குகள்.	முடிக்கப்பட்ட வழக்குகள்.	இவ்வாண்டு இறுதியில் முடிவுறாமலுள்ள வழக்குகள்.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
612	2,535	906	3,441	964	2,477
859	2,141	826	2,967	1,409	1,558
16	12	..	12	..	12
1,99,546	20,153	2,25,535	2,45,688	2,29,399	16,289
1,324	740	1,960	2,700	1,877	823
7,669	1,889	3,850	5,739	4,074	1,665
1,268	508	834	1.342	967	375
3,541	583	1,419	2,002	1,538	464
15,00,264	88,767	3,13,907	4,02,674	3,64,154	38,520
1,19,913	31,040	1,34,378	1,65,418	1,06,677	58,741
20,951	1,357	51,159	52,516	50,154	2,362

[1981 ஏப்ரல் 30

இணைப்பு II

(811 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

தமிழ்நாடு சிறைகளின் நிர்வாகம்.

14 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கை குறித்த கொள்கைக் குறிப்பு, 1981-82.

சிறைகள்.

எட்டு மத்திய சிறைகள், ஒரு பார்ஸ்டல் பள்ளி (புதுக்கோட்டை), ஆடவர் பிறகாப்பு இல்லம் (பல்லாவரம்), மாநில மகளிர் சிறை (வேலூர்), சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, கொக்கிரகுளம் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் உள்ள தனிக் கிளைச் சிறைகள், தஞ்சாவூர், சிங்காநல்லூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள இரு திறந்த வெளிச் சிறைகள். சேலம் மத்திய சிறையோடு இணைக்கப் பட்டுள்ள பண்ணைச் சிறை, தஞ்சாவூர், நாகர்கோவில் ஆகிய இடங்களில் உள்ள கிளைச் சிறைகள், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்துக் கிளைச் சிறைகள் ஆகியவற்றின் அமைப்பு, கட்டுப்பாடு, நிர்வாகம் முதலியவற்றை சிறைத்துறை கவனிக்கிறது. நன்னடத்தைப் பிரிவும் இத்துறையின் பொறுப்பில் இயங்குகிறது. குற்றவாளிகள் மீண்டும் குற்றம் செய்யும் நிலைமைக்குத் திரும்புவதைத் தடுத்து நிறுத்தவும், அவர்கள் விடுதலையான பின்னர் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட நன்மக்களாக வாழவும், மீண்டும் சமூகத்துடன் இணைந்து செயற்படவும், உரிய பயிற்சி நல்கி சீர்திருத்துவதே முக்கிய நோக்கமாகும்.

சிறைகளின் வகைப்பாடு :

இம்மாநிலத்திலுள்ள சிறைகள் கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன :—

(1) மத்திய சிறைகள்.

(2) தனிச் சிறை (மாநில மகளிர் சிறைச்சாலை, வேலூர்).

(3) கிளைச் சிறைகள்.

பொதுவாக ஒரு திங்களுக்கு மேலாகத் தண்டனை அடைந்தவர்களும், வழக்கமாக குற்றம் செய்வோரும், ஆயுள் தண்டனை அடைந்தவர்களும், மத்திய சிறைகளில் வைக்கப்படுகின்றனர். கிளைச் சிறைகளில் விசாரணைக் கைதிகளும் ஒரு திங்களுக்குக் குறைவாகத் தண்டனை பெற்றவர்களும் வைக்கப்படுகின்றனர். வயது வந்த கைதிகள், இளங்குற்றவாளிகளிடமிருந்து பிரித்து வைக்கப்படுகின்றனர். அதுபோல் ஆண் கைதிகளும், பெண் கைதி களும் பிரித்து வைக்கப்படுகின்றனர். வழக்கமாகக் குற்றம் செய்யும் கைதிகள் (Habitual Prisoners) சேலத்திலும், கடலூரிலும் உள்ள மத்திய சிறைகளில் வைக்கப்படுகின்றனர். வேலூரில் உள்ள மாநில மகளிர் சிறையில் பெண்

கைதிகள் வைக்கப்படுகின்றனர். இளங் கைதிகளை அடைப்பதற்காக் புதுக்கோட்டையிலுள்ள பார்ஸ்டல் பள்ளி இயங்குகிறது. தற்காலிக நடவடிக்கையாக மனநோய் வாய்ப்பட்ட கைதிகளைச் சென்னை அரசாங்க மனநலக் காப்பகத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. வேலூர், திருச்சி மத்திய சிறைகளில் தொழுநோய், தொற்று நோய் கைதிகளுக்கென்று தனிச் சிறைக்கூடங்கள் உள்ளன.

சிறைத்துறையின் பொறுப்பிலுள்ள பல்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த நிறுவனங்கள் பின்வருமாறு :—

1. மத்திய சிறைகள்			8
2. மாநில மகளிர் சிறை (வேலூர்)			1
3. பார்ஸ்டல் பள்ளி (புதுக்கோட்டை)			1
4. தனிக் கிளைச் சிறைகள்			3
5. கிளைச் சிறைகள்—			
	(அ) சிறைத் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவை	10	
			119
	(ஆ) வருவாய்த் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவை	109	
6. திறந்த வெளிச் சிறைகள்			2
7. பண்ணைச் சிறை			1
8. ஆடவர் பிற்காப்பு இல்லம் (பல்லாவரம்)			1

கிளைச் சிறைகள் நீங்கலாக மத்திய சிறைகளில் மொத்தம் 12,121 கைதிகளுக்கும், கிளைச் சிறைகளில் மொத்தம் 3,446 கைதிகளுக்கும் இடவசதி உண்டு. சிறைத்துறை, வருவாய்த்துறை ஆகியவற்றின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள சிறைகள் குறித்த பட்டியலொன்று இணைப்பு IV-ல் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

II **நிர்வாகம் :**

சிறைத் துறையின் நிர்வாக அமைப்பைக் காட்டும் விளக்கப்படம் ஒன்று இணைப்பு I -ல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சிறைத் துறையிலுள்ள பதவிகளின் எண்ணிக்கையைக் காட்டும் விவர அறிக்கை ஒன்று இணைப்பு II -ல் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

1981 ஏப்ரல் 30]

1972-73 முதல் 1979-80 வரை சிறைத் துறையின் செலவினங்களும், 1980-81-க்குரிய திருத்த மதிப்பீடு, 1981-82 ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு 1972-73 முதல் 1979-80 ஆம் ஆண்டு வரை சிறைத் துறையின் வரவினங்கள், 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீடு 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு குறித்த விவரங்கள் இணைப்பு III-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(அ) வருவாய்த் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள சிறைகளை படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டத்தின் கீழ் சிறைத்துறை நிர்வாகத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளுதல் :

தற்போது, வருவாய்த் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் நீலகிரி, கோவை, பெரியார் ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள கிளைச் சிறைகள் அனைத்தையும் முதல் கட்டமாக சிறைத்துறையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் எடுத்துக்கொள்வது என்னும் பிரச்சினை குறித்துப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. 7 ஆம் நிதியாணைக் குழுவின் பரிந்துரையின்கீழ் மத்திய அரசு நிதி வழங்கிய உடனே மேற்சொன்ன இம்முடிவுக்கு செயல் வடிவம் கொடுப்பதற்குரிய ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

(இ) சிறைக் காவலர்கள் பயிற்சிப் பள்ளி :

சிறைக் காவலர்கள் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று வேலூரில் உள்ளது. இதில் 48 இரண்டாம் நிலைக் காவலர்களுக்கு சீர்திருத்த முறைகள், சிறை நிர்வாகம், ஒழுங்கு, உடற்பயிற்சி போன்ற பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சி அளிக்க வசதியுள்ளது. பயிற்சியின் கால அளவு ஆறு மாதங்களாகும். மேலும், மத்திய சிறைகள், புதுக்கோட்டை பார்ஸ்டல் பள்ளியைச் சேர்ந்த ஆறு முதல் நிலைக் காவலர்களுக்கும், ஆறு முதன்மை தலைமைக் காவலர்களுக்கும் முறையே 30, 15 நாட்களுக்கு நினைவூட்டப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மேலும் பயிற்சிக் காலத்தில் தற்காலச் சீர்திருத்த முறைப்படி சிறைக்கைதிகளை அணுகும் முறை குறித்து அதிக முக்கியத்துவம் அளித்து பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

(உ) சீர்திருத்த அலுவலர்களுக்கு பயிற்சிப் பள்ளி :

தென் மாநிலங்களான ஆந்திரம், கர்நாடகம், கேரளம், மற்றும் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த சீர்திருத்த அலுவலர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க சுமார் 18.55 இலட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் வேலூரில் வட்டாரப் பயிற்சிப் பள்ளி 1—10—1979 ஆம் நாளிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இப்பள்ளி ஒரு நேரத்தில் இம் மாநிலத்தைச் சார்ந்த ஒன்பது அலுவலர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறது. இதுவரையில், 23 அலுவலர்கள் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். இப்பள்ளியின் தொடர் இனச் செலவுகளும், தொடரா இனச் செலவுகளும், நான்கு தென் மாநிலங்களாலும் நிகரளவில் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன.

III திறந்த வெளிச் சிறைகள் :

தற்போது இம்மாநிலத்தில் திறந்த வெளிச் சிறைகள் இரண்டு உள்ளன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள நீலகிரி கிராமத்திலும் மற்றொன்று கோவை மாவட்டத்திலுள்ள சிங்காநல்லூரிலும் உள்ளது. பண்ணைச் சிறை ஒன்று சேலம் மத்திய சிறையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

2. திறந்த வெளிச் சிறைகளின் நோக்கங்களாவன :

(அ) பொதுவான சிறையில் ஏற்படும் நெருக்கடியைத் தவிர்த்தல்.

(ஆ) சிறைவாசிகளின் எதிர்காலப் புது வாழ்வுக்காக அவர்களுக்கு சரியான முறையில் வேளாண்மையில் பயிற்சி அளித்தல்.

(இ) வேளாண்மை பொருள் உற்பத்தியில் சிறைகள் தன்னிறைவு பெறுதல்.

(ஈ) நன்முறையில் நடந்து கொள்ளும் கைதிகளை மதித்து அவர்களுக்கும் சிறிதளவு உரிமைப்போக்களித்தல்.

(உ) குறைந்த அளவு கட்டுப்பாடுள்ள சிறைகளில் கைதிகளை நடத்துதல், அவர்கள் மீது கட்டுப்பாடுகள் விதித்தல் தொடர்பான கோட்பாடுகளை மேம்படுத்துதல்.

3. தற்போதுள்ள திறந்த வெளிச் சிறைகளின் அடிப்படையில், கீழ்க்காணும் இடங்களில் திறந்த வெளிச் சிறைகள் அமைப்பது குறித்த செயற் குறிப்புகள் ஆய்வில் உள்ளன.

(1) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள சிவகங்கை அருகில் முத்துப்பட்டி.

(2) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சிங்கம்பட்டி.

(3) தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வேலப்பாக்கம் அரசு விதைப் பண்ணை.

(4) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள வேங்கடமங்கலம்.

1976 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட திறந்த வெளிச் சிறை குறித்த ஆய்வுக்குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் இச் செயற்குறிப்புகள் உள்ளன. ஏழாம் நிதிக்குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் இந்திய அரசால் அளிக்கப்படும் நிதி உதவியைக் கொண்டு, மேற்கண்ட நான்கு திறந்த வெளிச் சிறைகளையும் 1982-84-ல் துவக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1981 எப்ரல் 30

V கைதிகளின் வகைப்பாடும் அவர்களுக்குரிய சிறப்புரிமைகளும் :

சிறையில் கைதிகளுக்காக 'ஏ'. 'பி' என்ற இரண்டு பிரிவுகள் மட்டும் உள்ளன. சமூக அந்தஸ்து, கல்வி, வாழ்க்கைத்தரம், சொந்தமாக வைத்துள்ள சொத்து விவரம், நடத்தை, முன்வரலாறு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தண்டனை வழங்கும் நீதி மன்றங்கள் கைதிகளுக்கு மேற்கண்ட வகுப்புகளை அளிக்கின்றன. சமூக அந்தஸ்து, கல்வி, பழக்க வழக்கம், ஆகியவற்றால் உயர் வாழ்க்கை முறையில் பழக்கப்பட்டிருக்கும் கைதிகள் 'ஏ' வகுப்பு பெறத் தகுதியுடையவராவர். முற்றிலும் நாகரிகமற்ற முறையில் அல்லது நன்னடத்தையற்ற முறையில் நடந்துக் கொண்ட குற்றத்தைச் செய்வதற்காகத் தண்டிக்கப்பட்ட எவருக்கும் 'ஏ' வகுப்பு அளிக்கப்பட மாட்டாது. சமுதாயத்திற்கு எதிராகக் குற்றங்கள் புரிந்த கைதிகளும் சிறையில் 'ஏ' வகுப்புப் பெறத் தகுதியுடையவரல்லர். 'பி' வகுப்பு சாதாரணமாக எல்லா வகைக் கைதிகளுக்கும் அளிக்கப்படும்.

V (அ) உணவு :

(1) சாதாரண உணவு.

'ஏ' வகுப்பு கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் உணவு கீழ்க்கண்ட நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை வருமாறு :—

(1) சைவ உணவருந்தும் வேலை செய்யும் கைதிகள் ;

(2) சைவ உணவருந்தும் வேலை செய்யா கைதிகள் ;

(3) அசைவ உணவருந்தும் வேலை செய்யும் கைதிகள் ;

(4) அசைவ உணவருந்தும் வேலை செய்யா கைதிகள்.

இக்கைதிகள் தங்களது சொந்தச் செலவில் பழங்களையும், பிஸ்கட்டு. கோகோ, ஓவல்டின் போன்ற உணவுப் பொருள்களையும் வாங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். 'பி' வகுப்புக் கைதிகளுக்கு வரையறுத்த அளவிற்குச் சைவ உணவு வழங்கப்படுகிறது. இந்த உணவின் அளவு, வேலை செய்யும் கைதிகளுக்கும், வேலை செய்யாக் கைதிகளுக்குமிடையே மாறுபடும். மருத்துவ அலுவலர் கைதிகளுக்கு மருத்துவ ரீதியில் பால். இறைச்சி, ரொட்டி, வெண்ணெய், பழங்கள் மற்றும் முட்டை ஆகியவைகளை வழங்கப் பரிந்துரை செய்யலாம்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 ஏப்ரல் 30]

(2) சத்துணவு.

கைதிகளுக்கு உணவில், கலோரி அளவை அதிகம் அளிப்பதற்கு வகை செய்யும் சத்துணவுத் திட்டம் சென்னை மத்திய சிறையில் 1971 ஆம் ஆண்டு அமுல் படுத்தப்பட்டது. இத் திட்டம் பின்னர், மதுரை. கோவை மத்திய சிறைகளிலும் 1973 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்திலிருந்து அமுலாக்கப்பட்டது. சத்துணவுத் திட்டத்தின்படி, காலையில் கொடுக்கப்பட்டு வந்த கஞ்சிக்குப் பதிலாக, வாரத்தில் மூன்று நாட்களுக்கு இட்டிலியும், மீதி நான்கு நாட்களுக்கு பிட்டும் கொடுக்கப்படுகின்றன. மாலையில் கொடுக்கப்படும் கடலைச் சுண்டலுக்குப் பதிலாக வேர்க்கடலைப் பருப்பும் வழங்கப்படுகின்றது. புளிச்சோறு, தயிர்சோறு, தேங்காய்ச் சோறு ஆகியவை போன்ற பல்வேறு வகை உணவை அவற்றுக்குப் பொருத்தமான உணவைத் தொடு கறிகளுடன் மதிய உணவாக சுழல் முறையில் அளிப்பதற்கும், கிளைச் சிறைகளில் உள்ளோர் தவிர ஏனைய சிறைகள் அனைத்திலுமுள்ள அசைவ உணவருந்தும் கைதிகளுக்கு 15 நாட்களுக்கு ஒருமுறை 100 கிராம் இறைச்சி வழங்கவும், சைவ உணவருந்தும் கைதிகளுக்கு இந்த இறைச்சிக்குப் பதிலாக தகுந்த மாற்றுணவு வழங்கவும் மத்திய அரசின் உதவியோடு ஐந்து இலட்சம் ரூபாய்க்கு 1980 பிப்ரவரியில் ஒப்புதலளிக்கப்பட்டது. சோளம், கேழ்வரகு, ஆகியவற்றை வழங்குவதற்குப் பதிலாகச் சத்துணவுத் திட்டத்தின்கீழ் தீட்டிய அரிசி உணவை வழங்குவது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது மத்திய அரசின் உதவியோடு மத்திய சிறைகள் அனைத்திலும் மாநில மகளிர் சிறை (வேலூர்) யிலும் கொண்டு வரப்படும்.

(3) ஓரளவுச் சத்துணவுத் திட்டம். Partly Nutritions Dict Scheme

இத்திட்டத்தின் கீழ், 'பி' வகுப்பு சிறைக் கைதிகளுக்குக் காலை நேரங்களில் அளிக்கப்பட்டு வந்த கஞ்சிக்குப் பதிலாக, வாரத்தில் மூன்று நாட்களுக்கு இட்டிலியும், நான்கு நாட்களுக்குப் பிட்டும் வழங்கப்படுகிறது. மாலை வேளைகளில், கடலைச் சுண்டல் வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் மற்ற மத்திய சிறைகளிலும், வேலூரிலுள்ள மாநில மகளிர் சிறையிலும் செயல் படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

(வேலூரிலுள்ள) மாநில மகளிர் சிறை உட்பட எல்லா மத்திய சிறை களிலும் உள்ள அனைத்து 'பி' வகுப்பு கைதிகளுக்கும் ஒரே சீரான உணவு முறையைக் கொண்டு வருவதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. அரசு ஆணை எண் 108, உள்துறை, நாள் 14—1—1980-ன் மூலம் வேலூரிலுள்ள மாநில மகளிர் சிறை கைதிகளுக்கு வாரத்தின் நான்கு நாட்கள் வழங்கப்பட்டு வந்த சோளப் பிட்டுக்குப் பதிலாக தற்போது வழங்கப்

படும் உணவுப் பொருள்களின் அளவில் கூடுதல் எதும் இன்றி, கடலைச் சுண்டல், காப்பி மற்றும் கஞ்சி அல்லது உப்புமா வழங்க ஆணையிடப் பட்டுள்ளது.

(4) உணவுக்காகும் செலவு.

பல்வேறு வகைக் கைதிகளுக்கு அனுமதிக்கத்தக்க பல்வேறு அளவு உணவுக்கு. கைதி ஒருவருக்கு நாளொன்றுக்கு ஆகும் தோராயமான செலவு குறித்த விவரங்கள் வருமாறு :—

(1) 'ஏ' வகுப்பு கைதிகள்—

	ரூ. பை.
சைவ உணவருந்தும் வேலை செய்யும் கைதிகள்.	7.86
சைவ உணவருந்தும் வேலை செய்யாக் கைதிகள்.	7.08
அசைவ உணவருந்தும் வேலை செய்யும் கைதிகள்.	8.27
அசைவ உணவருந்தும் வேலை செய்யா கைதிகள்	7.92
(2) 'பி' வகுப்பு கைதி—சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ்	4.50
(3) 'பி' வகுப்பு கைதி ஓரளவுச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ்—	
வேலை செய்வோர்	3.55
வேலை செய்யாதோர்	3.25

(5) சிறப்பு உணவு.

பொங்கல், விடுதலை நாள் விழக்களின் போது கைதிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 1 கூடுதல் செலவில், சிறப்பு உணவு வழங்கப்படுகிறது.

(ஆ) உடையும் படுக்கையும்.—

'ஏ' வகுப்பு கைதிகள் சொந்தப் படுக்கை வைத்துக் கொள்ளவும் வேலை செய்யும் நேரத்தைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் சொந்த உடையைப் பயன் படுத்தவும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். வேலை செய்யும் நேரங்களில் சிறை ஆடையை அவர்கள் அணிதல் வேண்டும். உறவினர்களைக் காணும்போது 'ஏ' வகுப்பு கைதிகள் தங்களுடைய சொந்த உடைகளை அணியலாம். 'பி' வகுப்பு கைதிகள் எல்லா நேரங்களிலும் சிறை ஆடைகளையே அணிய வேண்டும். அனைத்து மத்திய சிறைச் சாலைகள், மகளிருக்கான மாநில சிறைச்சாலை, வேலூர், சிறப்பு கிளைச் சிறைச்சாலைகள், திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலை ஆகியவற்றில் சிறை வைக்கப்பட்ட 'பி' வகுப்பு சிறைக்

[1981 எப்ரல் 30

கைதிகளுக்கும், புதுக்கோட்டை, சீர்திருத்தப் பள்ளியில் உள்ளவர்களுக்கும் உறையுடன் கூடிய ஒரு தலையணை வழங்க 1980 ஆம் ஆண்டு பிப்பரவரித் திங்களில் அரசு ஒப்பளித்துள்ளது. சிறைகளுக்குத் தேவையான தலையணைகள் எவ்வளவு என்பதை அறிந்துகொண்டு அவற்றை கோவை மத்திய சிறையில் தயார் செய்து வரப்படுகிறது.

(இ) சோப்பு, முதலிய பொருள்கள்.—

எல்லா கைதிகளும் சோப்பு, தலைக்குத் தேய்க்கும் எண்ணெய் ஆகிய வைகளை தங்களுடைய சொந்தச் செலவில் வாங்கிப்பயன்படுத்த அனுமதிக் கப்படுகிறார்கள். மாதத்திற்கு ஒருமுறை எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பதற் காக ஒவ்வொரு கைதிக்கும் 28 கிராம் எண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது. மேலும் மாதம் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு கைதிக்கும் சியக்காய்தூளும், சலவைச் சோப்பும் வழங்கப்படுகிறது. கோவை மத்திய சிறையிலுள்ள நூற்பாலையில் வேலை செய்யும் கைதிகள் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பதற்காக அவர் களுக்கு மாதத்திற்கு ஒருமுறை கூடுதலாக எண்ணெய் அளிக்கப்படுகிறது. நன்னடத்தையான அனைத்து வகுப்புக் கைதிகளும் தங்களுடைய நண்பர்கள் அல்லது உறவினர்களிடமிருந்து இரண்டு வாரங்களுக்குத் தேவையான அளவை மட்டும் பெறுவது என்ற வரம்பு நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு, சோப்பு, எண்ணெய், பற்பொடி ஆகியவற்றை பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கப் படுகிறார்கள்.

(ஈ) நேர் காணலும் கடிதங்களும்.—

'ஏ' வகுப்புக் கைதிகள் வாரத்திற்கு ஒருமுறை கடிதம் எழுதுவதற்கும், பெறுவதற்கும், இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை மூன்று பேர்களுடன் ஒரு சமயத்தில் அரை மணி நேரம் கலந்துரையாடவும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். 'பி' வகுப்பு கைதிகள் மாதத்திற்கு இரண்டு கடிதங்கள் எழுதுவதற்கும், பெறுவதற்கும் மேலும் இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை மூன்று பேர்களுடன் ஒரே சமயத்தில் அரை மணி நேரம் கலந்துரையாடவும் அனுமதிக்கப் படுகிறார்கள்.

(உ) செய்தித் தாள்களும் இதழ்களும்.—

அரசுச் செலவில் 'பி' வகுப்பு கைதிகளுக்குக் கீழ்க்கண்ட நாளிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன.—

1. தினமணி.
2. சுதேசமித்திரன்.
3. அண்ணா.
4. விடுதலை.
5. இந்து.

1981 ஏப்ரல் 30]

'ஏ' வகுப்புக் கைதிகள் மாச்சாமான்கள், கொசுவலை மற்றும் புகை செய்தித் தாள்களை வாங்கிக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இதுதவிர, சிறைச்சாலை நூலகத்தில் பயனுள்ள புத்தகங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட உள்ளூர் நூலக ஆணைக்குழுவிடமிருந்தும் புத்தகங்கள் பெறப்பட்டு கைதிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரைக் கலந்தாலோசித்து தயாரிக்கப்பட்ட பயனுள்ள புத்தகங்களின் பட்டியல் ஒன்று அவசியமேற்பட்டால் அவற்றை வாங்கிக் கொள்வதற்காகச் சிறைச்சாலை கண்காணிப்பாளருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

(ஊ) இதர சலுகைகள்—

'ஏ' வகுப்புக் கைதிகள் தங்களது சொந்தச் செலவில் அரசு ஏற்பளித்த விலை, சமையலுக்கும், உண்டி அருந்துவதற்கும் தேவைப்படும் பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றை பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். மருத்துவ ஆலோசனையின் பேரில் இதற்கு முன் சிறைத்தண்டனை அடையாத, வழக்கமாகக் குற்றம் செய்யாத சிறை மருத்துவ மனையில் இருக்கும் கைதிகள், சிறை மருத்துவ மனையின் வெளிப்புறத்தில் தகுந்த காவலோடு உறங்க சிறைக் கண்காணிப்பாளரின் விருப்பத்தின் பேரில் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். தண்டனைக் கைதிகள் அவர்களுடைய நன்னடைத்தையைப் பொறுத்தும், அவர்கள் அனுபவித்துள்ள தண்டனைக் காலத்தைக் கணக்கில் கொண்டும், தண்டனை இரவுக் காவற்காரர்கள் Convict Night Watchman தண்டனை மேற்பார்வையாளர் Convict overscers மற்றும் தண்டனைக் காவலர்கள் Convict Warders என நியமிக்கப்படுவதற்குத் தகுதியுடையவர் ஆவர்.

(எ) மனமகிழ்வு வசதிகள்.—

எல்லா மத்திய சிறை கைதிகளும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும், மற்றைய சிறை விடுமுறை நாட்களிலும், கைப்பந்து, கபடி, பூப்பந்து ஆகிய விளையாட்டுகளை விளையாடவும், வேலூர் மகளிருக்கான மாநில சிறைச்சாலைக் கைதிகள் வளை பந்து Tennicoit விளையாடவும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்தியக் குற்ற இயல் கழகம் (Indian Society or Criminology, இந்திய இயற்கை விதி மற்றும் ஒழுங்குமுறைக் கழகம் Indian Institute of Normal Law and Orders) மற்றும் தமிழ் நாடு நன்னடத்தை மற்றும் சீர்திருத்த நிறுவனம் (Tamil nadu Probation and correctional Association ஆகிய நிறுவனங்களினால் நிறுவப்பட்ட மதுரையிலுள்ள சமூக சேவை நிறுவனம் (Madurai Institute of Social Work, Madurai) மற்றும் ஆராய்ச்சிக் குழுவினர் Research Advisory Committee.

1981 ஏப்ரல் 30]

மூலம் வேலூர் மற்றும் மதுரை மத்திய சிறைகளிலுள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கைதிகளுக்கு ஆழ்நிலைத் தியானப் பயிற்சி (Transcendental Meditation Technique) அளிக்கப்படுகிறது. ஆழ்நிலைத் தியானப் பயிற்சி மற்ற சிறைகளிலுள்ள கைதிகளுக்கும் அளிக்கப்பட உள்ளது.

VI கைதிகளுக்கான செய்தொழிலும் சிறைகளின் தொழிற்சாலைகளும்:

கடுங்காவல் தண்டனை பெற்ற கைதிகளுக்குச் சிறையில் வேலை அளிக்கப்படுகிறது. சிறைகளில் உள்ள கைதிகளுக்கு தொழில் அளிக்கப்படுவதன் முக்கிய நோக்கங்களுள் ஒன்று, கைதிகள் விடுதலையடைந்த பின்பு அவர்களுக்குப் புதுவாழ்வு கிடைக்க உதவுவதாகும். எனவே, பயனில்லாத உற்பத்தி நோக்கமில்லாத வேலைகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. எல்லாச் சிறை வேலைகளும் கடினம், நடுத்தரம், எளிமை என்ற மூன்று தரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மருத்துவ அலுவலரின் ஆலோசனையின்படி கைதிக்கு உரியவேலை கொடுக்கப்படுகிறது. கைதிகளின் விடுதலைக்குப் பின் அவர்களுக்கு உதவிடும் வகையில் தச்சு வேலை, தையல் வேலை, நெசவு, சாயம் தோய்த்தல், கருமார் வேலை, தோலில் பொருட்களைச் செய்யும் பணி, புத்தகம் கட்டுதல், காகிதம் செய்தல், சோப்பு செய்தல் ஆகிய தொழில்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. கைதிகள் தங்களது விடுதலைக்குபின் தங்களைச் சொந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்திக்கொள்கின்ற வகையில் நவீன வேளாண்மை முறைகள் மற்றும் பால் பண்ணை வளர்ச்சி ஆகிய தொழில்களிலும் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறார்கள். கோவை மத்திய சிறையில் நெசவுப் பிரிவு மற்றும் சாயத் தொழிற்சாலையும் இயங்கி வருகிறது. இத்தொழிற்சாலைகள் நவீனப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

எட்டு மத்திய சிறைகளிலும், புதுக்கோட்டை பார்ஸ்டல் பள்ளியிலுள்ள கைதிகளுக்கும் கீழ்க் குறிப்பிடப்பட்ட சில தொழில்களின் பயிற்சி அளிக்கும் கருத்துரு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளது):—

1. செங்கல் உற்பத்தித் தொழில்.
2. குழாய்களைப் பழுது பார்த்து இணைத்தல்.
3. சிறு மின் இணைப்புப் பயிற்சி.
4. மோட்டாருக்கான மின் கம்பியை மீண்டும் சுற்றுதல்.
5. உலோகத் துண்டு இணைப்புப் பயிற்சி.
6. தகடு வேலை செய்தல்.
7. வண்ணம் பூசுதல் (பெயர்ப்பலகை எழுதுதல் உட்பட).
8. சைக்கிள் பழுது பார்த்தல்.

ஏழாவது நிதிக்குழுவின் பரிந்துரையின்படி, இந்திய அரசின் நிதி உதவியுடன் இத்திட்டத்தை செயற்படுத்த கருதப்படுகிறது. இம்மாநிலத்திலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் பணியாற்றும் பயிற்றுநர்களால் மேற்கண்ட பயிற்சி அளிக்கப்படும். இத்தொழில்களில் பயிற்சி பெற்று ஆதரவற்ற கைதிகள் குறைந்த முதலீட்டில் சொந்தமாகத் தொழில் செய்யலாம்.

இரண்டாண்டுகளுக்கு மேல் தண்டனை வழங்கப்பட்ட கைதிகள் கீழ்க் காணும் வீதங்களில் பணிக்கொடை பெறத் தகுதி பெறுகிறார்கள்.—

	பணிக்கொடையின் வீதம் (ஒரு திங்களுக்கு). ரூ. காசு.
1. கைதிகள்	0.25
2. கைதிகள் (இரவுக் காவலர்)	0.50
3. கைதிகள் (வேலை மேற்பார்வையாளர்)	1.00
4. கைதிகள் (காவலர்)	2.00

ஊதியம் ஈட்டும் திட்டமானது சேலம் மத்திய சிறைச்சாலையில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் நாள் ஒன்றுக்கு வழங்கப்படும் ஊதிய வீதங்களாவன

	ரூ. காசு.
1. தேர்ச்சி பெற்ற வேலையாள்	0.40
2. ஓரளவு தேர்ச்சிபெற்ற வேலையாள்	0.20
3. தேர்ச்சி பெறாத வேலையாள்	0.10

ஏனைய மத்திய சிறைகளுக்கும் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கான செயற் குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. ஊதியம் பெறும் திட்டத்தின்கீழ் மேற்சொன்ன வகை கைதிகளுக்குத் தற்போது இருந்து வரும் 40 காசு, 20 காசு, 10 காசு என்றிருக்கும் ஊதியத்தை ஒரு ரூபாய், 50 காசு, 25 காசு என்று உயர்த்துவது பற்றிய செயற் குறிப்புக்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. இந்திய அரசிடமிருந்து 7 ஆவது நிதி ஆணைக் குழுவின் மானியத்தின்கீழ் நிதியைப் பெற்றதும், இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படும்.

சட்டமன்ற பேரவை TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 ஏப்ரல் 30]

VII மருத்துவ துப்புரவு நல ஏற்பாடுகள்.

சிறைகளில் போதுமான மருத்துவ, துப்புரவு நல ஏற்பாடுகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு மத்திய சிறையிலும், சீர்திருத்தப் பள்ளியிலும், மாநில மகளிர் சிறையிலும் ஒரு மருத்துவ அலுவலரும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உதவி மருத்துவ அலுவலரும் ஒரு மருந்தாளுநரும் அடங்கிய மருத்துவ மனை ஒன்று உள்ளது. பல்லாவரம், ஆடவர் பிற்காப்பு இல்லத்தில் பகுதி நேர மருத்துவர் ஒருவரையும், முழு நேர மருந்தாளுநர் ஒருவரையும் கொண்ட மருத்துவமனை ஒன்று உள்ளது. தேவைப்படுகின்ற கைதிகளுக்கு அரசு செலவில் மூக்குக் கண்ணாடியும் வழங்கப்படுகிறது. மேலும், சிறையைப் பார்வையிடும் பல் மருத்துவரால் பல் மருத்துவமும் செய்யப்படுகிறது. வேலூர் திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறைகளில் தொழு நோயால் நலிந்த கைதிகள், தனியாக பிரித்து தனிக் கூடங்களில் வைக்கப்படுகின்றனர். மன நிலை சரியில்லாத கைதிகள் மனநோய் வாய்ப்பட்ட கைதிகள் சென்னை மனநலக்காப்பகத்திற்கு அனுப்பப்படுகின்றனர்.

அனைத்து மத்திய சிறைகளிலும், வேலூரிலுள்ள மாநில மகளிர் சிறையிலும் புதுக்கோட்டை சீர்திருத்த பள்ளியிலும், தனிக் கிளைச் சிறைகளிலும் மற்றும் 89 கிளைச் சிறைகளில் தண்ணீர் வசதியுடன் கூடிய நீரடிக் கழிப்பிடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய 30 கிளைச் சிறைகளில் நீரடிக் கழிப்பிடங்கள் 1981-82-ல் அமைக்கப்படும்.

VIII கைதிகளுக்குக் கல்வி வசதி அளித்தல்.

கல்வியின் மூலம் பயனடையக் கூடிய நிலையில் இருக்கும் கைதிகளுக்குக் கல்வி வசதி அளிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு மத்திய சிறையிலும் சிறந்த பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைக் கொண்ட தொடக்கப் பள்ளி உள்ளது. முதியோர் கல்வியில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைக் கொண்டு சிறைகளில் தற்கால முறையில் முதியோருக்கு கல்வி புகட்டப்படுகின்றது. சிறைக் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, சிறைக் கண்காணிப்பாளர்கள் சிறந்த நிறுவனங்களிலிருந்து ஆசிரியர்களையும், விரிவுரையாளர்களையும் வரவழைத்து சிறை விடுமுறை நாட்களிலும், ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் விரிவுரையாற்ற எற்பாடு செய்கிறார்கள். கைதிகள் பல்கலைக் கழகங்கள் நடத்தும் முதுகலைப்பட்டப் படிப்பு வரையிலான தேர்வுகள் எழுத, அனுமதிக்கப் படுகிறார்கள். இது தொடர்பான புத்தகங்கள், தேர்வுக் கட்டணம், இதர செலவுகள் அரசால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. கைதிகள் ஒருமுறை தேர்வில் தேர்ச்சி பெறாவிட்டால் மறுமுறையும் தேர்வுக்கு அரசுச் செலவில் செல்லலாம். இதுபோல் மொத்தம் மூன்று தடவை அவர்கள் தேர்வுக்குச் செல்ல

அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். மேலும் கைதிகள் தேர்வு எழுதச் செல்லும் போது அவர்களது சொந்த உடையிலேயே தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அதேபோல் அவர்களைக் காவல் காத்து, அழைத்துச் செல்லும் காவலர்களும் வீட்டுடை அணிந்து செல்கின்றனர்.

சிறையில் மதம், நீதி வகையான வகுப்புகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், நீதி அல்லது மத சம்பந்தமான உரைகள் என்ற பெயரால் மத மாற்றம் செய்தல் கூடாது என்பதோடு விரிவுரையாற்றுவோர் எம்மதத்தைச் சேர்ந்தவராக உள்ளனரோ அம்மதத்தைச் சார்ந்த சிறைவாசிகளிடம் மட்டுமே உரையாற்ற வேண்டுமென்ற நிபந்தனையுடன் அத்தகைய உரைகளும் போதனைகளும் அனுமதிக்கப்படுகின்றன.

IX சீர்திருத்தப் பள்ளி, புதுக்கோட்டை—

இப்பள்ளியில் 18 வயதிலிருந்து 23 வயது வரை உள்ள இளங் குற்றவாளிகள் சேர்க்கப்படுகின்றனர். இப்பள்ளி மாணவர்களுக்குக் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது :—

(அ) தச்சு வேலை.

(ஆ) கருமார் வேலை.

(இ) புத்தகம் கட்டுதல்.

(ஈ) தையல் வேலை.

(உ) வேளாண்மை.

(ஊ) கொத்து வேலை.

(எ) சலவைத் தொழில்.

(ஏ) 'பாண்டு' இசை கருவிகள் பயிற்சி.

(ஐ) சமையல் வேலை போன்ற வீட்டு வேலைகள்.

இப்பள்ளியில் உள்ளவர்கள், அங்கிருந்து அனுப்பப்பட்ட பின்னர், தங்களைத் தாமே வேலையில் அமர்த்திக் கொள்ள இயலும் பொருட்டு அவர்களுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இப்பள்ளியில் 405 மாணவர்களுக்கான இடவசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போது சுமார் 150 மாணவர்கள் இங்கு உள்ளனர். இங்குள்ள துயிற்கூடம் ஒன்று இளங்குற்றவாளிகளுக்கான இடமாக மாற்றப்பட்டு அங்கு 24—25 வயது பிரிவைச் சேர்ந்த இளங்குற்றவாளிகள் வைக்கப்படுகின்றனர். இத்தகைய சிறைவாசிகள் இங்கு 25 வயது வரை

1981 ஏப்ரல் 30]

வைக்கப்படுகின்றனர். புதுக்கோட்டை சீர்திருத்தப் பள்ளியிலுள்ள துயிற் கூடம், 1894 ஆம் ஆண்டு சிறைகள் சட்டத்தின் (The Prisons Act) கீழ் 'சிறை' என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. விடுதலை செய்யப்பட்ட பார்ஸ்டல் பள்ளி மாணவர்களின் புது வாழ்வுக்காக எந்திரங்கள் அல்லது பசுமாடு அல்லது எருமை மாடுகள் வாங்குவதற்காக நிதி உதவி வழங்கப் படுகிறது. இவ்வகையாக அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் நிதி உதவி அவர்களிட மிருந்து எளிய தவணைகளில் வசூலிக்கப்படும்.

X ஆடவர் பிற்காப்பு இல்லம், பல்லாவரம்—

பல்லாவரம், ஆடவர் பிற்காப்பு இல்லம், சீர்திருத்த நிறுவனங்களில் இருந்தும் அல்லது சீர்திருத்தப் பணி சாராத நிறுவனங்களிலிருந்தும் வெளி வருபவர்களுக்கு இலாபகரமான சொந்த தொழில் புரிந்து நல்ல முறையில் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள இயலும் வண்ணம், இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் தச்சு வேலை, உலோக வேலை, அல்லது தையல் வேலை ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பயிற்சிக் காலத்தில் இவர்களுக்கு இலவசமாக உணவு, உடை, இருப்பிடம், அளிக்கப்படுவதோடு முதலாண்டில் நாள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1-50 வீதமும், இரண்டாம் ஆண்டில் நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.00 வீதமும் பயிற்சி உதவித் தொகையாக வழங்கப்படு கிறது. அவர்களுக்குத் தொழில் பயிற்சிக் கூடங்களில் நடைமுறையில் உள்ள பாடத் திட்டத்தின் கீழ், ஆனால் பிற்காப்பு இல்லத்தின் நிலைமைக்கும் தேவைக்கும், ஏற்றாற்போன்ற மாற்றங்களுடன் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. உரிய வயது வந்த ஆடவர் மட்டுமே இவ்வில்லத்தில் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இவ்வில்லத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொத்த இருப்பிடங்கள் 100 என்றாலும், சராசரியாக 40 பேர்களே இந்த இல்லத்தில் தங்கிப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். இப்பிற்காப்பு இல்லவாசிகளுக்கும் சத்துணவுத் திட்டம் அமுல்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

தற்போது இவ்வில்லம் பல்லாவரத்தில் தனியாருக்குச் சொந்தமான வாடகைக் கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகிறது. சிறைத் துறைக்குச் சொந்தமான புழலில் உள்ள கட்டிடங்கள் இவ்வில்லத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் மாற்றம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அக்கட்டிடங்களில் மின்சார வசதி செய்யப்பட்டதும் இவ்வில்லம் அங்கு மாற்றப்படும்.

XI. சிறைப் பார்வையாளர்கள்—

குற்றவியல் நீதித்துறை, நிதித்துறை, மருத்துவம், துப்புரவு நலம், தொழில், நியமனைப்புப் பணிகள் ஆகிய துறைகளிலுள்ள நியமிக்கப்படும் அரசுச் சார்புள்ள பார்வையாளர்களைத் தவிர, இத்துறையில் நாட்டமுள்ள பொதுமக்கள் முக்கியமாக சமூகப் பணியாளர்கள், உளநோய் வல்லுநர்கள் மனோதத்துவ நிபுணர்கள், சமூகவியல் வல்லுநர்கள் ஆகியோரும் ஒவ்வொரு

சிறையிலும் அரசுச் சார்பற்ற சிறைப் பார்வையாளர்களாக நியமிக்கப்படு கின்றனர். அரசுச் சார்பற்ற சிறைப் பார்வையாளர் வழக்கமாக விடுதலை செய்யப்பட்ட சிறைவாசிகள் உதவிச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களாகவும், சிறை வாசிகளின் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ளவர்களாகவும் உள்ளனர். ஒவ்வொரு சிறைக்கும் அரசுச் சார்பற்ற சிறைப்பார்வையாளர்கள் நியமிக்கப்படுவதுடன், மாவட்ட அரசு சார்பற்ற சிறைப் பார்வையாளர்களையும் அரசு நியமித் துள்ளது. இவர்கள் மாவட்டத்திலுள்ள எந்தச் சிறையையும் பார்வையிடலாம். சிறைவாசிகள், சிறைகள் சம்மந்தப்பட்ட நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்தும் சட்டங்கள், விதிகள் ஆகியவை சிறைகளில் உரியவாறு செயற்படுத்தப் படுகின்றனவா என்று தாம் தெரிந்துக் கொள்வதும், சிறைகளின் பகுதிகளைச் சென்று பார்வையிடுவதும், அவரிடம் கைதிகள் எவரேனும் புகார் செய்தால் அதனைக் கேட்டு விசாரணை செய்வதும் பார்வையாளரின் கடமையாகும். சிறைப் பார்வையாளரின் பதவிக்காலம் இரண்டு ஆண்டுகளாகும். சிறைச்சாலை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலின் செயற் குறிப்பையொட்டி ஆலோ சனைக் குழுவினரைப்போல இவர்களது பதவிக் காலத்தை 3 ஆண்டுகளாக உயர்த்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

XII. கைதிகள் இல்லங்களுக்குச் செல்ல விடுப்பில் அனுமதித்தல்—

கைதிகள் தமது இல்லத்திருக்குச் சென்று, குடும்பத்தின் தேவைகளை கவனிக்க இயலும் வண்ணம், சம்பந்தப்பட்ட நன்னடத்தை அலுவலரின் அறிக்கையின்படி அரசினரால் விடுப்பு அளிக்கப்படுகிறது. கைதிகளை நீண்டகால விடுப்பில் அனுப்புவதற்கு அல்லது தண்டனைக் காலம், முடிவடை வதற்கு முன்னர் விடுதலை செய்வதற்கு, காவல் துறை அதிகாரிகளிடமிருந்து (மாநகரம் அல்லது சென்னையின் நேர்வில் காவல் துறை கமிஷனரிடமிருந்து, ஏனைய இடங்களாயிருந்தால், காவல் துறை சூப்பிரண்டிடமிருந்து) அறிக்கை அனுப்புமாறு கேட்கும் நடைமுறையைக் கைவிட, 1980, மார்ச் திங்களில் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. முதன் முதலாக விடுப்பு அளிப்பதைப் பொறுத்த மட்டில் சம்மந்தப்பட்ட நன்னடத்தை அலுவலர், சம்மந்தப்பட்ட உள்ளூர் காவல் துறை உதவி ஆய்வாளரைக் கலந்து விசாரித்து தனது அறிக்கையை அரசுக்கு நேரடியாக அனுப்பிவைக்கிறார். முதல் தடவைக்குப் பிறகு வரும் விடுப்புகளுக்குக் காவல் துறை உதவி ஆய்வாளரைக் கலந்து ஆலோசிக்காம லேயே நன்னடத்தை அலுவலர் தமது அறிக்கையை அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். கைதிகளின் விடுப்பு சம்மந்தமாக அரசு மிகவும் அனுதாபமாக பரிசீலனை செய்கிறது. ஆயுள் தண்டனை பெற்று கைதி ஒருமுறைகூட விடுப்பில் செல்லாமல் இருந்தால் ஐந்து வருட தண்டனைக்காலம்

1981 ஏப்ரல் 30]

கழித்திருந்தால் அவருக்கு ஒரு மாத கால விடுப்பு அளிக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் விடுப்பில் சென்றதிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகள் சென்ற பிறகுதான் மேற்கொண்டு விடுப்பு அளிக்கப்படும். இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளே சிறையில் இருக்க வேண்டிய கைதியானால் தங்களது விடுதலைக்குப் பிறகு குடும்பத்தை அமைத்துக் கொள்ள, ஏற்பாடு செய்யும் வண்ணம், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு மாத கால விடுப்பு அவர்களுக்கு அளிக்கப் படுகிறது.

இது தவிர்த்துக் குறுகிய கால விடுப்பு (அவசரகால விடுப்பு) கைதிகளின் நெருங்கிய சொந்தக்காரர்களாகிய தகப்பனார்/தாய்/கணவர்/மனைவி/மகன்/மகள் மற்றும் உடன் பிறந்த சகோதரர்/சகோதரி போன்ற உறவினரின், உடல் நலக்குறைவு, மரணம் ஆகியவற்றிற்கும், மேலும் சொந்த மகன்/மகள், உடன் பிறந்த சகோதரர்/சகோதரி ஆகியோரின் திருமணத்திற்கும் 15 நாள்களுக்கு மேற்படாமல் கீழ்க்காணும் முறைப்படி குறுகிய காலவிடுப்பு (அவசர கால விடுப்பு) அளிக்கப்படுகிறது.

1. ஓர் ஆண்டில் முதல் தடவை	6 நாட்கள்.
2. ஓர் ஆண்டில் இரண்டாம் தடவை	3 நாட்கள்.
3. ஓர் ஆண்டில் மூன்றாம் தடவை	3 நாட்கள்.
4. ஓர் ஆண்டில் நான்காவது தடவை	3 நாட்கள்.
மொத்தம்	15 நாட்கள்.

ஓர் ஆண்டில் ஐந்தாம் தடவையாக அவசர கால விடுப்பு தேவைப்படின் அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் அரசினரால் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

XIII. தண்டனைக் குறைப்பு—

கைதிகளின் நன்னடத்தையை வளர்த்தவும், வேலை செய்யும் ஆர்வத்தை வளர்க்கவும், ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டுப் பல விதமான தண்டனை குறைப்பு கள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. சிறைவாசிகளின் நன்னடத்தைக்காக, ஒரு மாதத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் தண்டனைக் குறைப்பும், அவர்கள் செய்யும் நல்ல வேலைக்காக ஒரு மாதத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் தண்டனைக் குறைப்பும் சாதாரண வகைத் தண்டனைக் குறைப்பாக அளிக்கப்படுகிறது. சிறை களில் ஞாயிறன்றும், ஏனைய விடுமுறை நாட்களிலும். சமையற்கூடங்கள் மற்றும் துப்புரவுக் குழுக்களில் வேலை செய்யும் கைதிகளுக்கும் இந்த விதி களின்கீழ் அவர்கள் ஈட்டிய ஏனைய தண்டனைக் குறைப்போடு, மூன்று மாதத்திற்கு மூன்று நாட்கள் கூடுதலாகத் தண்டனைக் குறைப்பு வழங்கப் படுகிறது. கைதிக் காவலர்களுக்கு மாதத்தில் எட்டு நாட்கள் தண்டனைக் குறைப்பு வழங்கப்படுகிறது. சிறைகளின் ஒழுங்கு அல்லது கட்டுப்பாட்டை

பேணி வரும் கைதிகளுக்குச் சிறைக் கண்காணிப்பாளரால் சிறப்பு தண்டனைக் குறைப்பாக ஓர் ஆண்டிற்கு 30 நாட்களும், நற்பணிக்காகச் சிறப்புத் தண்டனைக் குறைப்பாக சிறைத்துறைத் தலைவரால் ஒரு ஆண்டிற்கு 60 நாள்களும் சிறப்புத் தண்டனைக் குறைப்பு அளிக்கப்படுகிறது. கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொள்ளும் சிறைவாசிகளுக்கு அதிக பட்சமான ஓராண்டுக் கால சிறப்புத் தண்டனைக் குறைப்பும், இரத்த தானம் செய்யும் கைதிகளுக்கு ஒரு நேரத்தில் 10 முதல் 15 நாட்களுக்கு தண்டனைக் குறைப்பும் அளிக்கப்படுகிறது. மேற்கண்ட தண்டனைக் குறைப்பு தவிர மூன்றாண்டுகளுக்கு மேல் தண்டனை பெற்ற கைதிகளை, அக்கால அளவிற்கு முன்னரே விடுதலை செய்வது குறித்து கைதிகளின் முந்தைய கால நடவடிக்கை சம்பந்தப்பட்ட குறிப்புகள், கைதியின் நன்னடத்தைக் கண்காணிப்பு அலுவலரின் அறிக்கை ஆகியவற்றைக் கருதிப் பார்த்து ஆலோசனைக் குழு அரசின் பரிசீலனைக்கு தனது முடிவைத் தெரிவித்து வருகிறது.

இந்திய அரசு 1973-ம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறை சட்டக் கோவையில் 433-ஏ என்னும் புதிய பிரிவைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னர், ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் உரிய தண்டனைக் காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னரே விடுதலை செய்வது குறித்து கருதிப் பார்ப்பதற்காக ஆலோசனைக்குழுவின் முன் வைக்கப்பட்டது. ஆனால், அவர்கள் சிறைகளில் நன்முறையில் நடந்துகொண்டிருந்து அவர்கள் தண்டனைக் காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னரே அவர்களை விடுதலை செய்யலாம் என்று சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் அதிகாரிகள் பரிந்துரைப்பதின் பேரிலும் அவர்கள் பத்தாண்டுக்கால சிறைத் தண்டனை அனுபவித்து முடித்ததின் பேரில் அவர்கள் அரசால் சாதாரணமாக விடுதலை செய்யப்பட்டனர். மேலும், கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொண்ட ஆயுள் தண்டனை கைதிகள் 9 ஆண்டுகள் சிறை தண்டனை அனுபவித்து முடித்தாலே ஆலோசனைக் குழுவின் திட்டத்தின் கீழ் தண்டனைக் காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னரே விடுதலை செய்யப்படுவதற்குத் தகுதியுடையவராவார்கள்.

ஆனால், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டக்கோவை 433-ஏ புதிய பிரிவின் படி, ஆயுள் தண்டனை அடைந்த கைதிகள் தாம் ஈட்டிய தண்டனைக் குறைப்புகளை அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் 14 ஆண்டுகள் சிறைவாசத்தைக் கழித்த பிறகே அவர்களை உரிய தண்டனைக்கால முடிவடைவதற்கு முன்னரே விடுதலை செய்வது குறித்து ஆலோசனைக் குழுவின் முன் பரிந்துரைக்கு வைக்கப்படவேண்டும். ஆனால், இப்பிரிவின் செயல்திறனை நிறுத்திவைக்கையில், இப் பிரிவு புதிய விசாரணை நீதி மன்றத்தில் செயலுக்கு வருவதற்கு முன் அதாவது, 18—12—78-க்கு முன் குற்றவாளியெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட கைதியை எவ்விதத்திலும் பாதிக்காது என்றும், 18—12—1978

1981 ஏப்ரல் 30]

பின்னர் குற்றவாளியெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட கைதிக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்றும் இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் கருத்து தெரிவித்துள்ளது. இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேற்சொன்ன கருத்தினையொட்டி விசாரணை நீதி மன்றத்தில் 18—12—1978-க்கு முன்னர் குற்றவாளியெனத் தீர்ப்பளிக்கப் பட்ட ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் குறித்துக் கருதிப்பார்ப்பதற்கு, குற்ற வியல் நடைமுறைச் சட்டக்கோவையின் 433 A புதிய பிரிவு செயலுக்கு வருவதற்கு முன்னர், ஆலோசனைக் குழு திட்டத்தின்கீழ் செயலிலிருந்த நடைமுறை பின்பற்றப்படும் என்று உள்துறையின் 6—1—1981 ஆம் நாளிட்ட 34 ஆம் எண் அரசாணையில் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

65 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண் கைதிகளும், 55 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண் கைதிகளும் முதன் முறையாக தண்டனை அளிக்கப்பட்டிருந்து இவர் கள் ஈட்டிய தண்டனைக் குறைப்பு உட்பட 2½ ஆண்டுகள் அவர்கள் சிறைத் தண்டனை அனுபவித்திருந்தால் "வயது முதிர்வுத் திட்டத்தின்" கீழ் அவர் களை விடுதலை செய்ய ஆலோசனைக் குழுவினால் பரிசிலனை செய்யத் தகுதி உடையவர்களாவார்கள். மாநிலச் சிறைச்சாலைகள் நடைமுறை நூல் சிறை விதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டவாறு சிறை மருத்துவ அதிகாரி சான்றி தழ் வழங்குவதன் பேரில் நோயுற்ற ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் அவர்களது தண்டனைக் காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னரே விடுதலை செய்யக் கருதிப் பார்க்கப்படுகிறது.

புதுக்கோட்டையிலுள்ள பார்ஸ்டல் பள்ளியிலுள்ளோரைப் பொறுத்த வரையில், காலக்கேடு முடியுமுன் விடுதலை செய்யும் முறை பிறிதொரு நடை முறைப்படி செயலில் உள்ளது. இம்முறை "நல்லிணக்கத்தின் பேரில் விடுதலை செய்தல் அல்லது விடுவித்தல்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. 1925-ம் ஆண்டு பார்ஸ்டல் பள்ளிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1926) 15-ம் பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவின்படி, கண்காணிப்பாளர் விடுதலை செய் வதற்குப் பரிவுரை செய்கிற நல்லொழுக்கமுள்ளோரைப் பொறுத்த வரையில் அவர் ஒவ்வொரு குழுக்கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு முன்னர் ஆறு வாரங் களுக்குக் குறையாமல் வெளியூர்களிலுள்ள அந்தந்த மாவட்ட நன்னடத்தை அலுவலர்களுக்கும் சென்னை மாநகரில் தலைமை நன்னடத்தைக் கண்காணிப் பாளருக்கும், மாணவர்களின் பெயர்கள், அவர்கள் பெற்ற வாழ்க்கைத் தொழிற் பயிற்சி விவரங்கள், அவர்களுக்குத் தகுதியான வேலை வகை ஆகியவை பற்றிய விவரங்களை அனுப்பிவைப்பதோடு பள்ளியைப் பார்வை யிட வரும் குழுவின் நன்னடத்தை அலுவலர்களிடமிருந்து அல்லது தலைமை நன்னடத்தைக் கண்காணிப்பாளரிடமிருந்து வரப்பெற்ற தகவலை அனுப்ப வேண்டும். பள்ளியைப் பார்வையிடும் குழு பரிவுரை செய்துள்ள மாணவர் களின் நிகர விடுதலைக்காக சிறைத்துறைத் தலைவரால் பரிசிலிக்கப்படுகிறது.

[1981 ஏப்ரல் 30

1925 ஆம் ஆண்டு பார்ஸ்டல் பள்ளிச்சட்டம் 10-வ விதியின்கீழ் மற்றைய மத்திய சிறைகளிலிருந்து பார்ஸ்டல் பள்ளிக்கு மாற்றப்படும் (ஆயுள் தண்டனை அடைந்தவர்கள்) மாணவர்கள் 23 வயது அடைந்ததும் அவர்களை விடுதலை செய்வது குறித்து, அவர்கள் 23 வயதை அடைவதற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னதாக அரசால் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. அவர்களது தண்டனையை தள்ளுபடி செய்ய அரசு மறுத்தால் இம்மாணவர்கள் 25 வயதை அடையும்வரை பார்ஸ்டல் பள்ளியிலுள்ள துயிற் கூடத்தில் வைக்கப்பட்டு, பின்னர் அவர்கள் எந்த மத்திய சிறையிலிருந்து பார்ஸ்டல் பள்ளிக்கு மாற்றப்பட்டார்களோ அந்த சிறைக்கே மீதமுள்ள தண்டனையைக் கழிக்க மாற்றப்படுகின்றனர்.

XIV. கைதிகளின் நலம்—

தற்போது கைதிகள் நல அலுவலர்களின் பதவிகள் மொத்தம் பத்து உள்ளன. எட்டு மத்திய சிறை ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு பதவியும், வேலூரில் உள்ள மாநில மகளிர் சிறைக்கு ஒரு பதவியும் புதுக்கோட்டை பார்ஸ்டல் பள்ளிக்கு ஒரு பதவியும் உள்ளன. இந்த நல அலுவலர் கைதிகளுக்கு சிறையின் விதிமுறைகளுக்கேற்ப அவ்வப்போது வேண்டிய உதவிகளை அளித்தும், அவர்கள் உறவினர்களுடன் கடிதத் தொடர்பு கொள்ள உதவி செய்து வருகிறார்கள்.

பெண் கைதிகளின் குழந்தைகளைத் தனியாக வைத்திருக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியாவிட்டால் அக்குழந்தைகளும் சிறையிலேயே வைக்கப் படுகிறார்கள். அவர்களின் மூன்று வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு குழந்தைக் காப்பிடமும், மூன்று வயதிற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்கு குழந்தை வளர்ப்பிடமும் வேலூர் மாநில மகளிர் சிறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

கைதிகளின் நலத்திற்கும், பண்பாட்டுக்கும் ஒழுக்கச் சீரமைப்பிற்கும் ஒவ்வொரு மத்திய சிறையிலும், பண்பாட்டுக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பண்பாட்டுக்குழு கைதிகளின் நன்மைக்காக காலமுறையாகப் பல கலை நிகழ்ச்சிகளை வெளியில் உள்ளவர்களைக்கொண்டு சிறைக்குள் நடத்துகிறது.

கைதிகளுக்கென சிற்றுண்டி விடுதி (Canteen) கோவை, மதுரை. சேலம், வேலூர், சென்னை, பாளையங்கோட்டை மத்தியச் சிறையில் தொடங்கப்பட்டது. தங்களின் சொந்தக் கணக்கில் பணம் வைத்துள்ள கைதிகளும் ஊதியம் ஈட்டும் கைதிகளும் சிற்றுண்டி விடுதியில் உணவுப் பண்டங்களை வாங்கிக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இதுபோன்ற மற்ற மத்திய சிறைகளிலும் சிற்றுண்டி விடுதிகளைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

சட்டமன்றப் பேரவை LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

கைதிகள் விடுதலையான பிறகு அவர்களுக்குப் புது வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் 50 பேருக்கு காலணி ஷூ தயாரிப்பதிலும், இயந்திரங்கள் இயக்குவதிலும், பெரம்பூரிலுள்ள டான்சி தோல் நிறுவனத்தில் பயிற்சி அளிக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதனால், வேலூர் மத்திய சிறையில் தயாரிக்கப்படும் காலணி ஷூக்களின் தரம் உயரும்.

XV. கைதிகளுக்குச் சட்ட உதவி—

விசாரணை கைதிகளுக்கும் தண்டனை பெற்றுள்ள கைதிகளுக்கும் தமிழ் நாடு மாநில சட்ட உதவி ஆலோசனைக் குழு சட்ட உதவி அளித்து வருகிறது. மேலும், சிறைகளுக்குச் சென்று கைதிகளின் பிரச்சனை ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய மத்தியச் சிறைகளில் வழக்குரைஞர் களை அமர்த்தும் திட்டத்தை இக்குழு அண்மையில் கொண்டுவந்துள்ளது.

XVI. நன்னடத்தைப் பணி—

நன்னடத்தைப் பணியானது இளங்குற்றவாளிகள், வளர்ந்த சூழ்நிலை அவர்கள் நடந்துகொள்ளும் விதம் பற்றி விசாரிப்பது, பிணையப்பத்திரத்தின் பேரில் முன் விடுதலையாகும் இளங் குற்றவாளிகளையும், நன்னடத்தை ஜாமீனில் பார்ஸ்டல் பள்ளியிலிருந்தும், சீர்திருத்தப் பள்ளியிலிருந்தும் ஒழுக்கக் கண்காணிப்பு இல்லத்திலிருந்தும் விடுதலை செய்யப்பட்டவர்களைக் கணகாணிப்பதும், நீதிமன்றங்களுக்கு ஆலோசனை நல்குவதும் முதலியன ஆகும். சிறைத் துறைத் தலைவரின் முழுக் கட்டுப்பாட்டிற்கும், கண்காணிப் பிற்கும் உட்பட்ட நன்னடத்தைப் பணிப்பிரிவு, தலைமை நன்னடத்தைக் கண்காணிப்பாளரின் நேரடிப் பொறுப்பில் உள்ளது. வட்டார நன்னடத்தை அலுவலர், ஒரு பதிவுரை எழுத்தரைக் கொண்டு ஓர் ஆராய்ச்சிப் பிரிவும் இப்பிரிவில் உள்ளது.

தமிழ்நாடு இளங்குற்றவாளிகள் நன்னடத்தைச் சட்டம், 1958 ஆம் ஆண்டு குற்றவாளிகள் நன்னடத்தைச் சட்டம் எனப்படும் மத்திய சட்டம் ஒன்றினால், (மத்திய சட்டம் 20/1958) மாற்றப்பட்டது. இம் மத்திய சட்டம் சென்னை மாநகரத்திலும் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலும் 1—12—1962-லிருந்தும், தமிழ்நாடு முழுவதும் 1—5—1964-லிருந்தும் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இளங்குற்றவாளிகள் செய்த குற்றம் முதல் தடவையாக இருந்தாலும், அக்குற்றத்திற்கான தண்டனை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேற்படாமல் சிறைத்தண்டனையோ அபராதமோ அல்லது இவ்விரண்டுக்குமோ விதிக்கக்கூடிய வகையில் இருந்தால், தக்க முன்நடவடிக்கையின் பேரில் நன்னடத்தை கண்காணிப்பில் விடுதலை செய்ய இச்சட்டம் நீதி மன்றங் களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. மத்திய சட்டத்தின் விதித் துறைகள் சீர்திருத்த நிர்வாகத்தின் தற்காலபோக்கிற்கேற்ப எளிமையாக உள்ளன.

XVII. தமிழ்நாடு விடுதலை பெற்ற கைதிகள் உதவிச்சங்கம்—

தமிழ்நாடு விடுதலை பெற்ற கைதிகள் உதவிச் சங்கம் 1921 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. குற்றம் புரிந்து தண்டிக்கப்பட்டவர்களுக்கு புதுவாழ்வு அமைத்துக் கொடுத்தல், தேவைப்படும் பலவித உதவிகள் செய்து கொடுத்தல், தற்செயலாக குற்றம் புரிந்தவர்களும் இளங்குற்றவாளிகளும் வழக்கமாகக் குற்றம் புரிகிறவர்களாக மாறுவதை தடுத்தல், அவர்களின் நலனுக்காக புதிய சட்டங்களை இயற்றுதல், ஏற்கனவே இருக்கும் சட்டங்களை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தவும் செய்தல் ஆகியவை இச்சங்கத்தின் நோக்கங்களாகும். இச்சங்கம், சிறு தொழில்கள் நடத்துவதற்கும், கருவிகள், தேநீர் கெண்டி, தையல் இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்காகவும் உதவித் தொகையைக் கொடுக்கிறது. மேலும் புகைவண்டி, பேருந்து செலவிற்காக உதவித் தொகையும், தொழில் செய்வதற்கும் துணைக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும் மானியங்களையும் வழங்குகிறது. தொழில் பயிற்சிபெறுவதற்கும், வேலை வாய்ப்பைத் தேடிக்கொள்ளவும், வழக்காட சட்ட உதவி செய்வதற்கும், வயது முதிர்வு பெறுவதற்கும் உதவி செய்கிறது. ஆடைகள், மூக்குக் கண்ணாடி ஆகியவற்றையும் வழங்குகிறது.

இச்சங்கத்திற்கு அரசினால் அளிக்கப்பட்டு வந்த ஆண்டு மானிய உதவி ரூ. 12,000, 1980-81-லிருந்து ரூ. 18,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

XVIII. சென்னை மாநகரம், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் தண்டனை பெறும் குற்றவாளிகளை வைப்பதற்கென்று புழல் (செங்குன்றம்) கிராமத்தில் ஒரு புதிய சிறை கட்டுதல்—

செங்குன்றத்திற்கு அருகாமையில் புழல் கிராமத்தில் இத்துறைக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் நவீன வசதிகளைக் கொண்டு புதிய சிறை கட்டும் திட்டம் அரசின் தீவிரப் பரிசீலனையிலுள்ளது. தற்போது சென்னை நகரிலுள்ள மத்திய சிறையில் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள, வழக்கை எதிர் நோக்கியுள்ள கைதிகளை வைப்பதற்குப் போதிய இடவசதி இன்மையால், புதிய சிறை கட்டுவது மிக இன்றியமையாததாகிறது. இத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய நிதியை ஒதுக்குமாறு ஏழாவது நிதிக் குழுவிடம் வற்புறுத்தப்பட்டு, 1979-84 ஆண்டுத் திட்டக்காலத்தில் புதிய சிறைகள் கட்டுவதற்கென மூலதன செலவு வகையின்கீழ் ரூ. 862 இலட்சம் ஒதுக்க ஏழாவது நிதிக்குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. புழலில் புதிய சிறையை அமைக்கத் தோராயமாக ரூ. 11 கோடி செலவாகலாம். புதிதாகக் கட்டப்படவிருக்கும் சிறைக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரும் பிரச்சனையே இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் தடையாக இருந்து வந்தது. சென்னை பெருநகர குடிநீர் வழங்கல் வடிகால் வாரியம் புதியதாகக் கட்ட கருதியுள்ள சிறைக்கென புழல் ஏரியிலிருந்து 2.5 லட்சம் லிட்டர் குடிநீர் வழங்கிட தற்போது இசைந்துள்ளது. கட்டப்பட

உள்ள சிறைக்கான வரைபடங்கள், பொதுப் பணித்துறை கட்டிட நிபுணர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன. சிறைகட்டுமான பணி 1981-82-ல் தொடங்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

XIX. சிறை சீர்திருத்தக் குழு—

தண்டனை பெற்றவர்கள் சிறையிலிருந்து விடுதலையான பிறகு சமுதாயத்திற்குத் திரும்பி கண்ணியமாகவும் நேர்மையுடனும் வாழ்க்கை நடத்தும் வகையில் அவர்களுக்குப் புதுவாழ்வு அளிப்பதும் சமூகத்தில் மதிப்பை ஏற்படுத்துவதும், இம்மாநிலத்தின் சிறை சீர்திருத்தத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இம்மாநிலத்திலுள்ள சிறைகள் நிர்வாகத்தில் செய்ய வேண்டிய மேம்பாடுகள் குறித்துப் பரிசீலித்து தக்க சீர்திருத்தங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டி, பாட்னா உயர் நீதிமன்ற ஓய்வு பெற்ற தலைமை நீதிபதி ஆர். எல். நரசிம்மன், ஐ.சி.எஸ். (ஓய்வு பெற்றவர்) அவர்கள் தலைமையில் சிறை சீர்திருத்தக் குழுவை அரசு 1978 பிப்ரவரியில் நியமித்தது.

சிறைகள், கைதிகள் தொடர்பாக பல பரிந்துரைகளை இக்குழு தம் அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளது. குழுவின் சில பரிந்துரைகள் குறித்து ஏற்கனவே முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டதோடு அவை குறித்து ஆணைகளும் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குழுவின் ஏனைய முக்கிய பரிந்துரைகள் கொள்கை சம்பந்தப்பட்டவை; அதிக நிதி ஒதுக்கம் தேவைப்படுபவை; சிறைச் சட்டங்களைத் திருத்துதல் போன்ற பரிந்துரைகள் இம்மாநிலத்தின் நிதி ஆதாரம் மத்திய அரசு உறுதி அளித்துள்ள நிதி உதவி ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது. சிறைகளின் நிலையிலும் கைதிகள் நிலைமைகளிலும் நல்ல முன்னேற்றம் காணும் வகையில் அரசு இயன்றவரையில் முடிந்த அளவிற்குப் பல பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த ஆர்வம் கொண்டுள்ளது.

XX. மாநிலச் சிறை நடைமுறை நூலை திருத்துதல்—

மத்திய அரசின் மாதிரிச் சிறை நடைமுறை நூலில் அடங்கியுள்ள விதித் துறைகளையும், 1978-79 ஆம் ஆண்டு சிறை சீர்திருத்தக் குழுவின் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகளையும் கருத்தில் கொண்டு, முன்னுரிமை அடிப்படையில் தமிழ்நாடு சிறைகள் சீர்திருத்த நடைமுறை நூலின் தொகுதி—II பாகம் 1-ல் உள்ள சட்டப்படியான விதிகளைத் திருத்தும் பணி 1980 ஆம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 67 அத்தியாயங்களில் 56 அத்தியாயங்களுக்கான திருத்தவரைவு விதிகள் சிறைத்துறைத் தலைவரிடமிருந்து வரப்பெற்றுள்ளன. அவை பரிசீலனையில் உள்ளன.

XXI நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள திட்டங்கள்—

1981-82 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள திட்டங்கள் :

தொடர் எண்ணும், திட்டமும்.	செலவு ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு.
1 மதுரை மத்திய சிறைக்குக் கூடுதல் கண் காணிப்பாளர் பதவிக்கு அனுமதி வழங்குதல்	18,000
	தொடர் இனச் செலவு 16,000
	தொடரா இனச் செலவு 2,000

2 கூடுதலாக 2 முதல் நிலை பெண் வார்டர்களையும், 15 இரண்டாம் நிலை பெண் வார்டர்களையும் கீழ் குறிப்பிட்ட சிறைகளிலும் கிளைச் சிறைகளிலும் நியமித்தல்

சிறைகளின் பெயர்.	பெண் முதல்நிலை வார்டர்.	பெண் இரண்டாம் நிலை வார்டர்.	ரூ.
(1)	(2)	(3)	(4)
மத்திய சிறை, சென்னை	1	3	
மத்திய சிறை, மதுரை	..	3	
மத்திய சிறை, கோவை	..	3	94,000
தனிக் கிளைச் சிறை கொக்கிரகுளம்.	..	1	
கிளைச் சிறை, திருச்சி.	1	3	
கிளைச்சிறை, நாகர்கோவில்	..	2	
மொத்தம் ..	2	15	

	ரூ.
3 கோவை மத்திய சிறையில் வார்டர்களுக்கு 12 குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.	3,42,000
4 வேலூர் மத்திய சிறையில் வார்டர்களுக்கு 12 குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.	3,42,000
5 வேலூர், மாநில மகளிர் சிறையில் உள்ள சிறை அறைகளில் நீரடிக் கழிப்பிடங்கள் அமைத்தல்	80,000

1981 ஏப்ரல் 30]

XXII ஏழாவது நிதிக்குழுவின் பரிந்துரை—

அனைத்து மாநிலங்களிலுள்ள சிறைகளின் நிர்வாகத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று ஏழாவது நிதிக்குழு வலியுறுத்தியுள்ளது. நாளொன்றுக்கு கைதி ஒருவருக்கு ஆறு ரூபாய் செலவிடப்பட வேண்டுமென்றும், தற்போதுள்ள சிறைகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமும், புதிய சிறைகள் கட்டுவதன் மூலமும் சிறைகளின் அதிக எண்ணிக்கையில் கைதிகளை வைக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்றும் இக்குழு வலியுறுத்தி உள்ளது. அதன்படி இக்குழு, 1979-80 முதல் 1983-84 வரையிலுள்ள காலத்திற்கு வருவாயினச் செலவு வகையில் ரூ. 631 இலட்சமும், மூலதனச் செலவு வகையில் ரூ. 862 இலட்சமும் ஆக மொத்தம் 1,493 இலட்சமும் ஒதுக்கீடு செய்யும்படி பரிந்துரைத்துள்ளது. 1979-84 ஆம் ஆண்டுகளில் நிறைவேற்ற மூலதனச் செலவாக ரூ. 862 இலட்சமும், வருவாயினச் செலவாக ரூ. 631 இலட்சமும் ஆகக் கூடிய கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் இப்போது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கு மூலதனச் செலவின் கீழ் ரூ. 200 இலட்சத்திற்கும், வருவாயினச் செலவின்கீழ் ரூ. 40 இலட்சத்திற்கும் மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கு மூலதனச் செலவின்கீழ் ரூ. 1 கோடிக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

மூலதனச் செலவு.

ஆண்டு.		கட்டிடங்கள் கட்ட.	வசதிகள் ஏற்படுத்த.	மொத்தம்.
(1)		(2)	(3)	(4)
			(ரூபாய் இலட்சத்தில்)	
1979–80	..	269.78	30.60	300.38
1980–81	..	180.87	71.61	252.48
1981–82	..	99.82	19.00	118 82
1982–83	..	91.72	20.00	111.72
1983–84	..	69.84	8.50	78.34
		712.03	149.71	86_.74
		(அல்லது)	(அல்லது)	(அல்லது)
மொத்தம்	..	712.00	150.00	862.00

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1980-81 ஆம் ஆண்டின் மூலதனச் செலவின் கீழ் நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்கள் (அரசாணை எண் 487, உள்துறை, நாள் 22—2—1980).

பணிகள்.	செலவு.
	ரூ.
1. பாளையங்கோட்டை மத்திய சிறையில் கூடுதல் இட வசதி ஏற்படுத்துவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்தல்.	47,00,000
மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருட்கள் தட்டச்சு எந்திரம், தொலை பேசி இணைப்பு, தறிகள் மற்றும் தையல் எந்திரங்கள் வாங்குதல்.	78,350
2 கடலூர் கிளைச் சிறையை தனிக் கிளைச் சிறையாக மாற்றுதல்—கட்டிடம் கட்டுதல்.	5,25,000
மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருட்கள் வாங்குதல் இதர செலவுகள் வசதிகள் செய்தல்.	9.580
3. செங்கல்பட்டு கிளைச் சிறையை தனிக் கிளைச் சிறையாக மாற்றுதல்—கட்டிடங்கள்.	4,82,000
மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருட்கள் வாங்குதல் முதலியன.	8,840
4. சென்னை மத்திய சிறை கிளை அச்சகத்தை மாற்றுதல், கூடுதல் கட்டிடங்கள் கட்டுதல், வசதிகள் ஏற்படுத்தல்.	28,50,000
குடியிருப்புகள் கட்டுதல்	14,21,800
மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருட்கள், தட்டச்சு எந்திரம் வாங்குதல் முதலியன.	21,850
5. மதுரை மத்திய சிறை கூடுதல் கட்டிடத் தொகுதி—சமையல் அறை, சாப்பாட்டுக்கூடம் போன்றவை கட்டுதல், குடிநீர் வழங்கல் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.	60,50,000
குடியிருப்புகள் கட்டுதல்	11,50,000
மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருட்கள், தட்டச்சுப் பொறி வாங்குதல், தொலைபேசி நிறுவுதல், கைதிகளுக்கு பணி செய்யுமிட வசதிகள் செய்தல்.	75,750
6. திருச்சி முகாம் அறை—1,000 கைதிகளுக்கு இடவசதியுடன், சமையல் அறை. சாப்பாட்டுக்கூடம், நவீன வசதியுடன் கூடிய நீரடிக் கழிப்பிடங்கள், நேர்காணல் அறை போன்றவற்றுடன் கூடுதல் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.	60,00,000

பணிகள்.	செலவு.
	ரூ.
மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருட்கள், தட்டச்சு எந்திரம் வாங்குதல், கைதிகள் பணி செய்யுமிட வசதிகள் அளித்தல்.	71,250
7. வேலூர் மத்திய சிறையில் கூடுதல் கட்டிடத் தொகுதிகள்-சமையல் அறை-சாப்பாட்டுக்கூடம் போன்றவற்றைக் கட்டுதல், குடிநீர் வழங்கல்.	31,00,000
குடியிருப்புகள் கட்டுதல்	8,08,900
வேலூர் தனிக் கிளைச் சிறைக்குக் கட்டிடம் கட்டுதல் வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.	5,70,000
மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருட்கள் வாங்குதல், தட்டச்சு எந்திரம், தொலைபேசி இணைப்பு—கைதிகளுக்கு பணி செய்யுமிட வசதிகள் செய்து கொடுத்தல் முதலியன.	79,400
8. சேலம் மத்திய சிறையில் கூடுதல் கட்டிடத் தொகுதி நேர்காணல் அறை போன்றவை கட்டுதல்—குடிநீர் வழங்கல் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.	16,00,000
மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருட்கள், தட்டச்சு எந்திரம் வாங்குதல். கைதிகளுக்கு பணியிட வசதிகள்.	70,485
செலவு மொத்தம்	2,96,73,215

II. வருவாயினச் செலவு.

	1979-80.	1980-81.	1981-82.	1982-83.	1983-84.	மொத்தம்.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)					
1 சத்துணவுத் திட்டம் விரிவுபடுத்தல் கைதிகளுக்கு வழங்கும் உணவின் தரத்தை உயர்த்துவது சிறையில் பணியில் இருக்கும் வார்டர்களுக்கு ஒரு வேளை உணவு வழங்குவது.	5	28	31	34	37	135

[1981 எப்ரல் 30

	1979–80.	1980–81.	1981–82.	1982–83.	1983–84.	மொத்தம்.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)					
2 (அ) சிறைகளில் கைதிகளைக் கூடுதலாக வைப்பதால் கண்காணிப்பு—கணக்கு பிரிவுகளில் கூடுதல் பாதுகாப்புப் பணியாளர்கள் குறித்த செலவுகள்.	..	52	55	58	61	226
(ஆ) கிளைச் சிறைகளை வருவாய்த்துறை நிர்வாகத்திலிருந்து சிறைத்துறை நிர்வாகத்திற்கு கொண்டு வருதல்.	..	18	46	78	117	259
3 கைதிகளுக்குக் கூடுதல் படுக்கைகள், பாத்திரங்கள் வழங்குவது.	3	4	5	6	7	25
4 கைதிகள் ஊதியம் ஈட்டும் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தல் குறைந்த தண்டனை பெற்ற கைதிகளுக்கு சிறு தொழில்களில் பயிற்சி அளித்தல். கைதிகளுக்கு சிறைக்கு உள்ளேயே சிற்றுண்டி வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்.	2	20	26	27	28	103
மொத்தம் ..	10	122	163	203	250	748

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

ஐந்து ஆண்டுகளுக்கான செலவு		748
மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவி	..	631
1979–84 ஆம் ஆண்டுகளில் மாநில அரசு நிதியிலிருந்து செலவிடவேண்டிய தொகை	..	117

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு

சிறைத் துறைத் தலைவர்
(ரூ. 1,600-75-1,750-100-2,250.)

ஆடவர் பிற்காப்பு இல்லம், பல்லாவரம்.

- கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 750—50—1,350).
- உற்பத்தி உதவியாளர். (ரூ. 525-25-675-30-855-35-925).
- செய்முறை விளக்குநர் (ரூ. 400-15-490-20-650-25-700).
- தச்சர் (ரூ. 325-10-445-15-550).
- இணைப்பர் (ரூ. 325-10-445-15-550).
- எந்திரம் இயக்குபவர் நிலை I (ரூ. 325-10-445-15-550).
- எந்திரம் இயக்குபவர் நிலை II (ரூ. 295-5-315-10-475)

நன்னடத்தைப் பிரிவு.

- முதன்மை நன்னடத்தைக் கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 1,000-60-1,300-70-1,650).
- வட்டார நன்னடத்தை அலுவலகர் (ரூ. 750-50-1,350).
- நன்னடத்தை அலுவலர். (ரூ. 600-30-750-35-890-40-1,050).

சிறைத் துறைத் துணைத் தலைவர்

(ரூ. 1,300—75—1,900—100—2,000)
(தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.)

நிர்வாக அலுவலர்
(ரூ. 1,300—75—1,700—100—2,000).

மத்திய சிறைச்சாலைகள் தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 1,000-60-1,300-70-1,650).

கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 850-50-1,200-60-1,500).

அலுவலகம்.

சிறைச்சாலைகள்

- கூடுதல் கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 750-50-1,350).
- சிறை அலுவலர். (ரூ. 600-30-750-35-890-40-1,050)
- சிறைத்துணை அலுவலர் (ரூ. 450-20-590-25-740-30-800).
- சிறை உதவி அலுவலர் (ரூ. 400-15-490-20-650—25-700).
- முதன்மை தலைமைச் சிறைக் காவலர்/வாயிற்காவலன் (ரூ. 350-10-420-15-600).
- சிறைக்காவலர் நிலை I (ரூ. 295-5-315-10-475).
- சிறைக்காவலர் நிலை II (ரூ. 280-5-320-10-450).

உற்பத்தி நிறுவனம்

- தொழிற்சாலை மேலாளர், (ரூ. 600-30-750-35-890-40-1,050).
- காலணி தயாரிப்புபணி மேற்பார்வையாளர். (ரூ. 525-25-675-30-855-35-925).
- தச்சு ஆசிரியர், நிலை I தச்சு கம்மியர் (ரூ. 400-15-490-20-650-25-700).
- நூற்பு ஆசிரியர், நெசவு ஆசிரியர், சாய. வேலை ஆசிரியர், சனல், கம்பளி சிக்கு. எடுப்பு ஆசிரியர், (ரூ. 525-25-675-30 855-35-925).
- தையல் ஆசிரியர் நிலை I. (ரூ.325-10-445-15-550).
- தையல் ஆசிரியர் நிலை II முதலியவர்கள் (ரூ. 280-5-320-10-450).
- சிப்ப எழுத்தர், நெசவுப் பணியாள், புத்தகம் கட்டும் மேஸ்திரி, (ரூ. 265-5-325-10-425).

பயிற்சி.

- இடைநிலை ஆசிரியர் (ரூ. 350-10-420-15-600).
- தொடக்க நிலை ஆசிரியர் (ரூ. 280-5-320-10-450).

பெண்கள் மாநிலச் சிறைச்சாலை, வேலூர். கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 850-50-1,200-60-1,500).

பாலர் பள்ளி

- இடைநிலை. ஆசிரியர் (ரூ. 350-10-490-15-600)
- தொடக்க நிலை ஆசிரியர் (ரூ. 280-5-320-10-450)
- ஆயா (ரூ. 280-5-320-10-450).

சிறைச்சாலைகள்.

- துணைக் கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 600-30-750-35-890-40-1,050)
- மூதாய் (ரூ. 450-20-590-25-740-30-800).
- உதவி மூதாய் (ரூ. 450-20 590-25-740-30-800).
- தலைமை வாயிற் காவலாள் (பெண்) முதன்மைத் தலைமைச் சிறைக்காவலாள் பெண் (ரூ.350-10-420-15-600)
- சிறைக்காவலர் (பெண்) நிலை I (ரூ. 295-5-315 10-475).
- சிறைக்காவலர் (பெண்) நிலை II (ரூ. 280-5-320-10-450).

பார்ஸ்டன் பள்ளி, புதுக்கோட்டை கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 850-50-1,200-60-1,500)

அலுவலகம்.

பள்ளிக்கூடம்.

- துணைக் கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 600-30-750-35-890-40-1,050)
- உதவிக்கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 450-20-590-25-740-30-800).
- துணை. உதவிக் கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 400-15-490-20-650-25-700)
- முதன்மை அலுவலர் (ரூ. 350-10-420-15-600)
- சிற்றலுவலர், நிலை I (ரூ. 295-5-375-10-475).
- சிற்றலுவலர், நிலை II (ரூ. 280-5-320-10-450)

அலுவலகம் .

கணக்குகளும் தணிக்கையும்

- கணக்கு அலுவலர் (ரூ. 750-50-1,350)
- உதவி கணக்கு அலுவலர் (ரூ. 675-35-885-45-1,200).
- கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 525-25-675-30-855-35-925).
- உதவியாளர் (ரூ. 400-15-490-20-650-25-700).
- இளநிலை உதவியாளர் (ரூ. 350-10-420-15-600).

நிர்வாகம்

- சிறைத் துறைத் தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர் (ரூ. 750-50-1,350)
- தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 675-35-885-45 1,200).
- அலுவலக மேலாளர் நிலை I கண்காணிப்பாளர் (ரூ. 525-25-675-30-855-35-925).
- அலுவலக மேலாளர் நிலை II தேர்வு நிலை உதவியாளர் (ரூ450-20-590-25-740-30-800)
- உதவியாளர் (ரூ 400-15-490-20-650 25-700).
- இளநிலை உதவியாளர் (ரூ. 350-10-420-15-600).

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பணியாளர் அமைப்பு.

சிறைத் துறையில் உள்ள பதவிகளின் எண்ணிக்கை.

அதிகாரிகள்.

தொடர் எண்ணும், பதவிகளின் பெயரும்.	தற்போதுள்ள பதவிகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)
1. சிறைத் துறைத் தலைவர்	1
2. சிறைத் துறைத் துணைத் தலைவர்	1 (தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப் பட்டுள்ளது)
3. நிர்வாக அலுவலர்	1
4. கணக்கு அலுவலர்	1
5. உதவி கணக்கு அலுவலர்	1
6. சிறைத் துறைத் தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர்	1
7. கண்காணிப்பாளர் (தேர்வு நிலை)	1
8. சிறைக் கணிகாணிப்பாளர் (தேர்வு நிலை)	6
9. சிறைக் கண்காணிப்பாளர்கள்	3
10. கண்காணிப்பாளர், மகளிர் மாநிலச் சிறை, வேலூர்	1
11. கூடுதல் சிறைக் கண்காணிப்பாளர்கள்.	5
12. துணைக் கண்காணிப்பாளர்கள், மகளிர் மாநிலச் சிறை, வேலூர், பார்ஸ்டல் பள்ளி, புதுக்கோட்டை.	2
13. சிறை அலுவலர்கள்.	8
14. சிவில் உதவி மருத்துவர்கள்	17
15. தலைமை நன்னடத்தைக் கண்காணிப்பாளர்	1
16. வட்டார நன்னடத்தை அலுவலர்கள்	12
17. கண்காணிப்பாளர், ஆண்கள் பிற்காப்பு இல்லம், பல்லாவரம்.	1

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1981 எப்ரல் 30

தொடர் எண்ணும், பதவிகளின் பெயரும்.	தற்போதுள்ள பதவிகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)
நிர்வாகப் பிரிவு.	
I. பொதுவான வகையினர்—	
18. அலுவலகக் கண்காணிப்பாளர்கள்	6
19. உதவியாளர்கள்	59
20. இளநிலை உதவியாளர்கள்	78
21. சுருக்கெழுத்து தட்டச்சர்கள்	3
22. தட்டச்சர்கள்	19
23. மேல் நிலைத் தட்டச்சர்கள்	5
24. பதிவேட்டு எழுத்தாளர்கள்	35
25. டபேதார்	1
26. அரசு அடிப்படை ஊழியர்கள்	92
27. அரசு அடிப்படை ஊழியர்கள் (தேர்வு நிலை)	3
II. தனி வகையினர்—	
28. காப்பாளர்	1
29. துணைச் சிறை அலுவலர்கள்	8
30. உதவி கண்காணிப்பாளர்	1
31. சார்நிலை உதவிக் கண்காணிப்பாளர்	1
32. கண்காணிப்பாளர்கள், தனிக் கிளைச் சிறைகள்	3
33. சேம உதவிக் காப்பாளர்	1
34. உளவியல் வல்லுநர்கள்	3
35. சமூகப் பணியாளர்கள்	3
36. உதவிச் சிறை அலுவலர்கள்	24
37. தொழிற்சாலை மேலாளர்	1
38. செவிலியர்	10
39. மருந்தாளுநர்	18
40. செவிலியர் உதவியாளர்கள் (ஆண்)	29

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

நிர்வாகப் பிரிவு—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், பதவிகளின் பெயரும்.	தற்போதுள்ள பதவிகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)
II. தனி வகையினர்—தொடர்ச்சி.	
41. முதன்மைத் தலைமைச் சிறைக் காவலர்/வாயில் காவலாள்.	34
42. வாயிற் காவலாள்—தனிக் கிளைச் சிறைகள்	3
43. சிறைக் காவலர்—சிற்றலுவலர் (நிலை I)	129
44. சிறைக் காவலர்—சிற்றலுவலர் (நிலை II)	1,126
45. அலுவலக மேலாளர்கள் (நிலை I)	3
46. அலுவலக மேலாளர்கள் (நிலை II) தேர்வு நிலை உதவியாளர்கள்.	16
47. சிப்ப எழுத்தர்கள்	10
48. இடைநிலை ஆசிரியர்கள் (தேர்வு நிலை)	33
49. தொடக்க நிலை ஆசிரியர்கள்	4
50. உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்	1
51. தச்சுத் தொழில் பயிற்றுநர்கள் (நிலை I மற்றும்	17
52. நெசவுத் தொழில் பயிற்றுநர்கள்	5
53. புத்தகம் கட்டும் மேஸ்திரிகள்	2
54. தையல் தொழில் முதலாள்	12
55. கருமார் தொழில் பயிற்றுநர்கள்	3
56. தச்சுத் தொழில் முதலாள்	3
57. மின் கம்பியாட்கள்	12
58. கிளைச் சிறைச்சாலை சிறை அலுவலர்கள் (நிலை I)	5
59. கிளைச் சிறைச்சாலை சிறை அலுவலர்கள் (நிலை II)	5
60. நன்னடத்தை அலுவலர்கள்	96
61. நலவசதி அலுவலர்கள்	10
62. லாரி ஓட்டுநர்கள்	8
63. பிரம்புத் தொழில் பயிற்றுநர்	1

நிர்வாகப் பிரிவு—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், பதவிகளின் பெயரும்.	தற்போதுள்ள பதவிகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)
II. தனி வகையினர்—தொடர்ச்சி.	
64. தச்சுக் கம்மியர்	1
65. லாரி ஆள்	1
66. காலணி தயாரிப்புப் பணி மேற்பார்வையாளர்	1
67. காலணி தயாரிப்புப் பணி கம்மியர்	1
68. காலணி தயாரிப்புப் பணி மேஸ்திரி	4
69. அலுமினியப் பட்டரை முதலாள்	1
70. வண்டிக்காரர்கள்	6
71. நூற்பு ஆசிரியர்	1
72. நெசவு ஆசிரியர்	1
73. சாய வேலை ஆசிரியர்	1
74. கூடுதல் சாய வேலை ஆசிரியர்	1
75. பாவு ஆசிரியர்	1
76. சணல், கம்பளி முதலியவற்றின் சிக்கு எடுக்கும் ஆசிரியர்.	1
77. இசைக் குழு ஆசிரியர்	1
78. உயரிய பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்	1
79. பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர் (நிலை II மற்றும் III)	4
80. கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள்	3
81. முதலாள் ஆசிரியர்	1
82. கூடார உதவி மேஸ்திரி	1
83. பாவு அமைத்துக் கஞ்சி போடும் பணியாள்	1
84. கொதிகலன் சிற்றாள்	1
85. பொருத்துத் தச்சர்	1
86. பருத்தி கலந்து சுத்தம் செய்யும் அறைப் பணியாளர்	1
87. நெசவுப் பணியாளர்கள் (நிலை I)	2
88. நூற்பாலை எழுத்தர்	1

1981 ஏப்ரல் 30]

நிர்வாகப் பிரிவு—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், பதவிகளின் பெயரும்.	தற்போதுள்ள பதவிகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)
தனி வகையினர்—தொடர்ச்சி.	
89. நெசவுப் பணியாளர் (நிலை II)	1
90. நெசவுப் பணியாளர் (நிலை III)	3
91. கட்டுக் கட்டும் பணியாள்	1
92. நீர் இறைப்பு நிலையப் பொருத்துநர்	1
93. கொதிகலன் முதலாள்	1
94. குழாய் பொருத்துநர்	1
95. உருளை மூடுபவர்	1
96. மோட்டார் பணியாட்கள்	3
97. நூற்புத் தலைமைப் பணியாளர்	1
98. உதவி நூற்புப் பணியாட்கள்	2
99. நூற்பு ஆசிரியர்	1
100. செய்முறை விளக்குநர்	3
101. எந்திரம் இயக்குபவர்கள் (நிலை I)	2
102. எந்திரம் இயக்குபவர்கள் (நிலை II)	2
103. உற்பத்தி உதவியாளர்	1
104. தச்சர்கள்	4
105. பால்காரர்	1
106. கால்நடை உதவியாளர்கள்	6
107. பாலர் பள்ளி பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்	1
108. செவிலியர் உதவியாளர்கள் (பெண்)	1
109. பற்றவைப்பவர்கள்	2
110. தலைமை ஆயா	1
111. ஆயாக்கள்	8
112. மின்சார மோட்டார் பணியாட்கள்	2
113. மேற்பார்வையாளர்கள், ஆசிரியர்கள் எச்.எம்.பி. தொழில்.	6
114. மின்துறை மேற்பார்வையாளர்	1
115. சவக்கார வேதியல் பணியாளர்	1
116. எந்திரம் ஓட்டுநர்	[illegible]
117. மெருகிடும் உதவியாளர்	1

[1981 எப்ரல் 30

நிர்வாகப் பிரிவு—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், பதவிகளின் பெயரும். (1)	தற்போதுள்ள பதவிகளின் எண்ணிக்கை. (2)
தனி வகையினர்—தொடர்ச்சி.	
118. காகிதக் கூழ் செய்யும் உதவியாளர்கள்	5
119. காவற்காரர்கள்	10
120. சிறைக்காவல் ஏவலாட்கள் (கிளைச் சிறைகள்)	92
121. உடற்பயிற்சி மருத்துவ தொழில் நுட்ப பணியாளர்	1
122. கால்நடை மேய்ப்பவர்	1
123. எந்திரக் கலப்பை (உழுவை) ஓட்டுநர்கள்	2
124. துப்புரவாளர்கள்	6
125. சமையற்காரர்கள்	19
126. தோட்டக்காரர்	1
127. உழுவை (எந்திரக் கலப்பை) சுத்தம் செய்பவர்	1

இணைப்பு III.

(IIஆம் எண் இனத்தைக் காண்க.)

1972-73 முதல் 1979-80 வரை சிறைத் துறை ஈட்டிய வருவாய், செய்த செலவு ஆகியவை தொடர்பானதும், 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீடு, 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் அடங்கிய விபர அறிக்கை.

ஆண்டு.	தொகை. (ரூபாய் ஆயிரத்தில்).
1. செலவு—	
1972-73	2,58,50
1973-74	2,91,61
1974-75	3,76,34
1975-76	4,78,26
1976-77	4,56,44
1977-78	4,27,02
1978-79	4,53,23
1979-80	5,32,94
1980-81 ஆம் ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீடு	5,92,86
1981-82 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு	6,03,25

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 ஏப்ரல் 30]

ஆண்டு.	தொகை. (ரூபாய் ஆயிரத்தில்).
2. வரவு—	
1972-73	96,12
1973-74	1,33,13
1974-75	1,00.61
1975-76	99,82
1976-77	1,18,61
1977-78	1,24.99
1978-79	1,14,02
1979-80	80,43
1980-81 ஆம் ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீடு	1,03,23
1981-82 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.	1,03,23

இணைப்பு IV

(I ஆம் எண் இனத்தைக் காண்க.)

சிறைத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ளவை :

1. மத்திய சிறை	சென்னை.
2. மத்திய சிறை	வேலூர்.
3. மத்திய சிறை	கடலூர்
4. மத்திய சிறை	திருச்சிராப்பள்ளி.
5. மத்திய சிறை	சேலம்.
6. மத்திய சிறை	கோயம்புத்தூர்.
7. மத்திய சிறை	மதுரை.
8. மத்திய சிறை	பாளையங்கோட்டை.
9. மாநிலச் சிறை (மகளிர்)	வேலூர்.
10. பார்ஸ்டல் பள்ளி	புதுக்கோட்டை.
11. தனிக் கிளைச் சிறை (ஆண்கள்)	சேலம்.
12. தனிக் கிளைச் சிறை	கொக்கிரகுளம்.

13. தனிக் கிளைச் சிறை	திருச்சிராப்பள்ளி
14. திறந்தவெளிச் சிறை	தஞ்சாவூர்.
15. திறந்தவெளிச் சிறை	சிங்காநல்லூர்.
16. கிளைச் சிறை (தரம் 1)	சைதாப்பேட்டை.
17. கிளைச் சிறை (தரம் 1)	நாகர்கோவில்.
18. கிளைச் சிறை (தரம் 2)	செங்கற்பட்டு.
19. கிளைச் சிறை	மதுராந்தகம்.
20 கிளைச் சிறை	பூவிருந்தவல்லி.
21. கிளைச் சிறை	பொன்னேரி.
22. கிளைச் சிறை	திருவள்ளூர்.
23. கிளைச் சிறை	திருத்தணி.
24. கிளைச் சிறை	காஞ்சிபுரம்.
25. கிளைச் சிறை	தஞ்சாவூர்.

2. வருவாய்த் துறையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ள கிளைச் சிறைகள் பற்றிய பட்டியல்:

(i) வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

கிளைச் சிறை—

1. அரக்கோணம்
2. ஆம்பூர்
3. செய்யார்
4. ஆரணி
5. செங்கம்
6. குடியாத்தம்
7. போளூர்
8. திருப்பத்தூர்
9. திருவண்ணாமலை
10. வாணியம்பாடி
11. வாலாஜாப்பேட்டை

11. 12. வந்தவாசி

சட்டமன்ற TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 ஏப்ரல் 30]

(ii) தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

கிளைச் சிறை—

13. கள்ளக்குறிச்சி
14. சிதம்பரம்
15. கடலூர்
16. செஞ்சி
17. காட்டுமன்னார்கோவில்
18. பரங்கிப்பேட்டை
19. திண்டிவனம்
20. திருக்கோவிலூர்
21. உளுந்தூர்ப்பேட்டை
22. விழுப்புரம்
23. விருத்தாசலம்
24. பண்ணுருட்டி

(iii) கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

கிளைச் சிறை—

25. அவனாசி
26. மேட்டுப்பாளையம்
27. திருப்பூர்
28. உடுமலைப்பேட்டை
29. பொள்ளாச்சி
30. பல்லடம்

(x) பெரியார் மாவட்டம்.

கிளைச் சிறை—

31. பவானி
32. தாராபுரம்
33. ஈரோடு
34. கோபிச்செட்டிப்பாளையம்
35. காங்கேயம்
36. சத்தியமங்கலம்
37. பெருந்துறை

(v) நீலகிரி மாவட்டம்

கிளைச் சிறை—

38. உதகமண்டலம்

39. குன்னூர்

40. கூடலூர்

(vi) சேலம் மாவட்டம்.

கிளைச் சிறை—

41. ஆத்தூர்

42. நாமக்கல்

43. ஓமலூர்

44. பரமத்தி

45. இராசிபுரம்

46. சங்ககிரி

47. திருச்செங்கோடு

48. சேலம் (மகளிர்)

(vii) மதுரை மாவட்டம்

கிளைச் சிறை—

49. திண்டுக்கல்

50. கொடைக்கானல்

51. நிலக்கோட்டை

52. பழனி

53. பெரியகுளம்

54. திருமங்கலம்

55. உசிலம்பட்டி

56. உத்தமபாளையம்

57. வேடசந்தூர்

58. மேலூர்

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 ஏப்ரல் 30]

(viii) கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

இளைச் சிறை—

59. தக்கலை

60. குழித்துறை

(ix) இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

இளைச் சிறை—

61. அருப்புக்கோட்டை

62. முதுகுளத்தூர்

63. பரமக்குடி

64. இராமநாதபுரம்

65. சாத்தூர்

66. சிவகங்கை

67. திருவில்லிப்புத்தூர்

68. திருப்பத்தூர்

69. திருவாடானை

70. விருதுநகர்

(x) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

இளைச் சிறை—

71. அரியலூர்

72. செயங்கொண்டான்

73. குளித்தலை

74. லால்குடி

75. மணப்பாறை

76. முசிறி

77. பெரம்பலூர்

78. துறையூர்

79. கரூர்

(xi) புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

கிளைச் சிறை—

80 புதுக்கோட்டை
81. அறந்தாங்கி
82. கீரனூர்
83. திருமயம்

(xii) திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

கிளைச் சிறை—

84. அம்பாசமுத்திரம்
85. கோவில்பட்டி
86. நாங்குனேரி
87. சங்கரன்கோவில்
88. தூத்துக்குடி
89. ஸ்ரீவைகுண்டம்
90. தென்காசி
91. திருச்செந்தூர்

(xii) தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

கிளைச் சிறை—

92. கும்பகோணம்
93. மாயூரம்
94. மன்னார்குடி
95. நாகப்பட்டினம்
96. நன்னிலம்
97. பட்டுக்கோட்டை
98. பாபநாசம்
99. சீர்காழி
100. திருத்துறைப்பூண்டி
101. திருவையாறு
102. திருவாரூர்
103. தாரங்கம்பாடி
104. திருவிடைமருதூர்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(XV) தருமபுரி மாவட்டம்.

கிளைச் சிறை—

105. ஓசூர்

106. அரூர்

107. தருமபுரி

108. கிருஷ்ணகிரி

109. ஊத்தங்கரை.

இணைப்பு III

(87 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

1980-81 ஆம் ஆண்டின் மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வைத் துறையின் நடவடிக்கைகள் குறித்த ஆய்வு அறிக்கை.

பொது.

மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வைத் துறை 15—10—1977 வரை ஒரு தனித் துறையாக இயங்கி பின்னர் உள் துறையுடன் இணைக்கப்பட்டது. 15—4—1981 முதல் மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வை, உள் துறையிலிருந்து பிரிந்து தனித் துறையாக இயங்கி வருகிறது. பின்வரும் சட்டங்கள், விதிகள் ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்தும் பணியை இத்துறை கவனிக்கிறது.

சட்டங்கள்.

1. தமிழ் நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டம்.

2. 1955 ஆம் ஆண்டு மருந்துப் பொருள்கள் மற்றும் ஒப்பனைப் பொருள்கள் தயாரிப்பு (ஆயத்தீர்வை) சட்டம்.

3. 1930 ஆம் ஆண்டு அபாயம் விளைவிக்கக்கூடிய மருந்துப் பொருள்கள் சட்டம்.

4. 1956 ஆம் ஆண்டு சாராவியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்படும் தயாரிப்புப் பொருட்கள் (மாநிலங்களுக்கிடையே வர்த்தகம்—வாணிபம்) கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம்.

5. 1878 ஆம் ஆண்டு அபின் சட்டம்.

விதிகள்.

1. தமிழ்நாடு 1960 ஆம் ஆண்டு மது (உரிமமும் மற்றும் அனுமதிச் சீட்டும்) பற்றிய விதிகள்.

2. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு விஷ சாராவி, மீதைல் ஆல்கஹால் மற்றும் வார்னிஷ் (பிரெஞ்சு பாலிஷ்) விதிகள்.

3. தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு மூலிகைச் செடிகளிலிருந்து தயாரிக்கப் படும் மருந்துகள் பற்றிய விதிகள்.

4. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு சாராவி விதிகள்.

5. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு சாராவி கலந்த சாரப் பொருட்கள் பற்றிய விதிகள்.

6. தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு நீரா அல்லது பதநீர் பற்றிய விதிகள்.

7. தமிழ்நாடு 1956 ஆம் ஆண்டு மருந்துப் பொருட்கள் மற்றும் ஒப்பனைப் பொருள்கள் தயாரிப்பு (ஆயத்தீர்வை) விதிகள்.

8. தமிழ்நாடு 1932 ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்ட மருந்துப் பொருட்கள் பற்றிய விதிகள்.

9. தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு குளோரால் ஹைட்ரேட் பற்றிய விதிகள்.

10. தமிழ்நாடு 1960 ஆம் ஆண்டு வடிசாலை பற்றிய விதிகள்.

11. தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு அபின் பற்றிய விதிகள்.

12. தமிழ்நாடு 1956 ஆம் ஆண்டு சாராவி கலந்த தயாரிப்புகள் (மாநிலங் களுக்கிடையே வர்த்தகம்-வாணிபம்) கட்டுப்பாட்டு விதிகள்.

13. தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு கருப்பஞ்சாற்றுக் கசண்டு (கட்டுப் பாடும் மற்றும் முறைப்படுத்தலும்) பற்றிய விதிகள்.

அமைப்பும் அதன் பணிகளும்.

2. வருவாய் வாரியம் கலைக்கப்பட்ட நாள்வரை, அதாவது 30—11—1980 ஆம் நாள் வரை, மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வை ஆணையாளர் இத்துறையின் தலைவராக இருந்தார். மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வை ஆணை யாளர் அலுவலகப் பணியைக் கவனிப்பதற்குத் தலைமை அலுவலகத்தில் மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வைத் துணை ஆணையர் மற்றும் அலுவல் முறைச்

செயலாளர் ஒருவரும், உதவிச் செயலாளர் இருவரும் இருந்தனர். நிர்வாகப் பணியைக் கவனிப்பதில் மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வை துணை ஆணையர் ஒருவரும் மற்றும் கணக்கு அலுவலர் ஒருவரும் இருந்தனர். வருவாய் வாரியம் 1—12—1980 இல் கலைக்கப்பட்ட பின்னர் மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வைத் துறை தனித் துறையாக செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த ஏற்பாட்டின்படி முன்னர் மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வை துணை ஆணையர் மற்றும் ஆணையாளரின் அலுவல் முறைச் செயலர் வகித்து வந்த பதவி, தற்போது இயக்குநர், மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வை என மாற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த இயக்குநருக்குத் தலைமை அலுவலகத்தில் உதவி இயக்குநர் இருவரும் நிர்வாகப் பணியைக் கவனிக்க கூட்டு இயக்குநர் ஒருவரும், கணக்கு அலுவலர் ஒருவரும் உதவி புரிகிறார்கள். வருவாய் வாரியம் கலைக்கப்பட்டு, மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வைக்கென தனி இயக்குநர் அலுவலகம் அமைக்கப்பட்டதன் விளைவாக இதுவரை வருவாய் வாரியத்தின் மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வை ஆணையர், மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வை சட்டவிதிகளின் கீழ் செயலாக்கி வந்த அதிகாரங்களைத் தமிழக அரசு 1—12—1980 ஆம் நாளிட்ட வருவாய்த்துறை ஆணை எண் 2675-ன் படி அரசு மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வை இயக்குநர்/மாவட்ட ஆட்சியர்/கூட்டு மருந்து கட்டுப்பாட்டு அலுவலர்/சர்க்கரை இயக்குநர் மற்றும் மாநிலக் கரும்புச் சாற்று கசண்டு கட்டுப்பாட்டு அலுவலர் ஆகியோருக்கு வழங்கியுள்ளது, 9—4—1981 முதல் மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வை ஆணையாளர் இத் துறையின் தலைவராக இருக்கிறார்.

3. மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வை இணை இயக்குநர், வடிசாலைகளையும், ஆயத்தீர்வைக்கு உட்பட்ட தொழிற்சாலைகளையும் சாராவியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடைபெறும் பெருந் தொழிற்சாலைகளையும் மேற்பார்வையிடுகிறார். இவருக்கு வடிசாலை அதிகாரிகள், ஆயத்தீர்வைக்கு உட்பட்ட தொழிற்சாலை அதிகாரிகள், ஆயத்தீர்வை மேற்பார்வை அதிகாரிகள் ஆகியோர் உதவி புரிகின்றனர். இவர்கள் மாவட்டங்களிலுள்ள வருவாய்துறை பணியாளர் தொகுதியிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல்.

4. மதுவிலக்குச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பணி, காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் (சட்டங்களைச் செயல்படுத்துதல்) அவர்களின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின்கீழ் காவல் துறையால் கவனிக்கப்படுகிறது. சென்னை மதுவிலக்குப் பலனாய்வுப் பிரிவு, காவல்துறை டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஒருவரை, தலைவராகக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது.

கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவோரின் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணித்து கள், சாராயம் ஆகியவற்றைக் கள்ளத் தனமாக வடித்தெடுத்து விற்பது குறித்த தகவல்களைச் சேகரித்து மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறுபவர்கள்மீது வழக்கு தொடர்வதே மதுவிலக்குப் புலனாய்வுப் பிரிவின், முக்கியப் பணியாம். இந்நிறுவனம் மிக முக்கியமான வழக்குகளை மட்டுமே கவனித்து வருகிறது. திங்கள் தோறும் நடைபெறும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில், மாவட்ட அளவில் மதுவிலக்கைச் செயல் படுத்தும் பணி குறித்து மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் ஆராய்கின்றனர். இதற்காக அவர்களிடம் தனியாகப் பணியாளர் எவரும் இல்லை. அவர்கள் தங்களிடம் பணிபுரியும் வருவாய்த்துறைப் பணியாளர்களையும் மாவட்டங்களிலுள்ள காவல்துறைப் பணியாளர்களையும் கொண்டு இப் பணியை மேற்கொள்கின்றனர். கள்ளச் சாராயம் தயாரிப்போரையும், விற்பனை செய்வோரையும் கண்டுபிடித்து வழக்குத் தொடரும் பணி உட்பட மதுவிலக்கைச் செயல்படுத்தும் பணிமாவட்டங்களில் காவல்துறை சூப்பிர டெண்டெண்ட்களாலும், சென்னை மாநகரில் காவல்துறை ஆணையாள ராலும் 31—8—1980 ஆம் நாள் வரை கவனிக்கப்பட்டு வந்தது. 1—9—1980-லிருந்து இப்பணியினை அரசு புதிதாக ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைமை யிடத்திலும் நியமிக்கப்பட்டுள்ள 40 பேர்கள் கொண்ட மதுவிலக்குத் தனிக் காவல் துறையிடம் (Prohibition Cell) ஒப்படைத்துள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள இத்தகைய தனிக் காவல் துறைக்கு, மாவட்டக் காவல்துறை சூப்பிரடெண்டெண்ட் ஒருவரும், கூடுதல் சூப்பிரடெண்டெண்ட் ஒருவரும் ஏனைய காவல்துறைப் பணியாளர் களும் பணியாற்றுவர். எல்லாப் பணிகளையும் கவனிப்பது இவர்களுடைய பொறுப்பாகும். இதன் விளைவாக மதுவிலக்குச் சட்டங்களைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு லோக்கல் காவல் படையினரிடமிருந்து நீக்கப் பட்டது.

மதுவிலக்கு.

மதுவிலக்கை மீண்டும் கொண்டு வருதல் :

5. இந்தியாவிலேயே மதுவிலக்கைச் செயல்படுத்துவதில் தமிழகம் முன்னணியில் நிற்கிறது. தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டம் மக்களரசு இல்லாத உலகப்போர் நடைபெற்ற 1943-1946 ஆம் ஆண்டுகளிலும், அதன்பிறகு 1971-74-ம் ஆண்டுகளிலும், தமிழ்நாட்டில் தற் காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த குறுகிய காலம் நீங்கலாக, சுமார் 40 ஆண்டுக் காலமாகச் செயலில் இருந்து வருகிறது. இம்மாநிலத்தில் 1—9—1974 ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் மதுவிலக்கு செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இதற்கு முன்னரே கள்ளுக்கடைகள் மூடப்

பட்டன. 1—9—1974 ஆம் நாளிலிருந்து சாராயக் கடைகளும், இந்தியாவில் தயாராகும் மதுவகைகளையும் வெளிநாட்டில் தயாராகும் மதுவகைகளையும் விற்பனை செய்யும் கடைகளும் மூடப்பட்டன. அரசு தற்போது மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தளர்த்த தீர்மானித்துள்ளது. இதற்கான திருத்தங்கள் மதுவிலக்கு சட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

6. அயல்நாட்டு மதுவகைகளையும், இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் அயல்நாட்டு மதுவகைகளையும் விற்பனை செய்வதற்குத் தற்போது நடைமுறையில் இருந்து வரும் உரிமங்களின் வகைகள் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

	உரிமங்களின் வகை. (1)	உரிமங்களின் எண்ணிக்கை. (2)
எப்.எல். 1	புட்டிகளில் அடைக்கப்பட்ட மது வைத்திருப்பதற்கும், விற்பனை செய்வதற்கும் அல்லது கொடுப்பதற்கும் ஆன உரிமம்	309
எப்.எல்.2ஏ	தனி உரிமை பெற்றிராத சங்கம் ஒன்று அதன் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்க மது வைத்திருப்பதற்கான உரிமம்	25
எப்.எல்.3ஏ	அயல்நாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகள், சொந்தமாக மது அனுமதிச் சீட்டு வைத்துக் கொண்டு இந்தியாவில் தங்கியுள்ள அயல் நாட்டினர், சொந்தமாக மது அனுமதிச் சீட்டு வைத்திருக்கும் இந்தியக் குடிமக்கள் ஆகியோருக்கு வழங்குவதற்காக நட்சத்திர ஓட்டல்கள் மது வைத்திருப்பதற்கான உரிமம் ..	30
எப்.எல்.4	சென்னை பண்டக வழங்கு முறையாளர் மது வைத்திருப்பதற்கான உரிமம் ..	..
எப்.எல்.4ஏ	இராணுவப் பிரிவுகளுக்கும், இராணுவப் பணியாளர்களுக்கும் மது வைத்திருந்து விற்பதற்கான உரிமம்	34
எப்.எல்.5	வர்த்தகக் கப்பற்படையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கு / மாலுமிகளுக்கு, சென்னை மாலுமிகள் நிறுவனம்/ சென்னை மாலுமிகள் விடுதி—மது வைத்திருந்து கொடுப்பதற்கான உரிமம்	2
எப்.எல்.6	அறிவியல் சார்ந்த தொழில் பணிகளுக்கு அல்லது அதுபோன்ற பிறவகை காரியங்களுக்காக மது வைத்திருந்து பயன்படுத்துவதற்கான உரிமம்	28

அனுமதிச் சீட்டு வைத்திருப்போருக்கு நம் நாட்டில் தயாராகும் வெளி நாட்டு மதுவகைகள், வெளிநாட்டில் தயாராகும் மதுவகைகள் ஆகியவற்றை விற்பனை செய்ய 299 கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் 10 தனியார் வியாபாரிகளும் எப்.எல். 1 உரிமம் பெற்றுள்ளனர். தனியுரிமை பெற்றிராத பொழுதுபோக்குச் சங்கங்களிலும் (Non-proprietory Clubs), நட்சத்திர ஓட்டல்களிலும் மது விற்க அனுமதிக்கப்படுகிறது. அனுமதிச் சீட்டு வைத்திருப்போருக்குத் தேவைப்படும் வெளிநாட்டு மதுவகைகள் இறக்குமதி செய்யப்படுவதோடு நம் நாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு மதுவகைகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

7. மதுவிலக்கு கண்டிப்பாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கும், கள்ளத்தனமாக மது கிடைப்பதை முடிந்த அளவிற்குத் தடுப்பதற்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளும்போது, இம்மாநிலத்திற்கு வெளியிலிருந்து வருகிற சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கோ அல்லது வருகையாளருக்கோ மது தேவைப்படுமானால் அவர்களுக்கு அதனைக் கிடைக்கச் செய்யும் வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தின் விமான தளம், இரயில் நிலையம் போன்ற முக்கிய இடங்களில் சுற்றுலாத் துறையின் மூலம் இவர்களுக்கு மது அனுமதிச் சீட்டுகளை வழங்குவதற்கு மாநில அரசு ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளது. இதைப் போலவே இம்மாநிலத்தில் நடக்கின்ற கூட்டங்கள், மாநாடுகள் முதலியவற்றிற்கு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வந்து கலந்து கொள்பவர்களுக்குந் தாமதமேதுமில்லாமல் மது அருந்துவதற்கான சிறப்பு அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இம்மாநிலத்திற்கு வந்து சில நாட்கள் தங்கி இருப்பவர்களுக்கு மது தேவைப்படும்போது மது அருந்த அனுமதிச் சீட்டு வழங்கப்படுகிறது.

8. மருத்துவக் காரணங்களுக்காக மருத்துவக் குழு பரிந்துரை செய்வதன் பேரில் அரசு மது அனுமதிகளை வழங்கி வந்தது. தமிழ்நாட்டில் வாழ்பவர்களில் 45 வயதுக்கு மேற்பட்டு இருப்பவர்கள் மட்டுமே, மது அனுமதிச் சீட்டு பெற முடியும் என விதிகளில் அப்போது வகை செய்யப் பட்டிருந்தது. மேற்படி விதிகள் தற்போது தளர்த்தப்பட்டு மது அருந்தும் வயதை 45 வயதிலிருந்து 30 வயதாகக் குறைத்து அனுமதிச் சீட்டு வழங்க வட்டாட்சியருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 31—12—1980 வரை 1,90,183 மது அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

செயல்படுத்துதல் :

9. மதுவிலக்குத் திட்டம் என்பது ஒரு சமுதாயத் திட்டமாகும் கடுமையான உழைப்பின் மூலம் ஈட்டிய வருமானத்தை மதுவிற்காகச் செலவிட்டுச் சீரழிவதினின்றும், ஏழை எளிய மக்களைக் காத்து அவர்கள்

1981 ஏப்ரல் 30]

வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். பாமர மக்களின் நல்வாழ்வைக்கருதி மதுவிலக்கைச் செவ்வனே செயல்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. மதுவிலக்கைத் திறம்படவும், கண்டிப்பாகவும் அமுல்படுத்துவதில் மாநில அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கள்ளத்தனமாக மது வகைகள் தயாரிப்பதற்கு முக்கிய ஆதாரமாக விளங்குகின்ற வழிவகைகளை ஒழிப்பதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் விளைவாகக் கள்ளத்தனமாக மதுவிற்போர், கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவோர், மதுவகைகளைக் கடத்துவோர் ஆகியோரின் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் செய்பவர்களின் எண்ணிக்கைத் தற்பொழுது குறைந்துள்ளன. கடந்த ஆறு ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற மதுவிலக்குக் குற்றங்களை கண்டுபிடித்த விவரங்களைக் கொண்ட அறிக்கை இணைப்பு 1-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகருக்கு மது வகைகளைக் கள்ளத்தனமாகக் கடத்தி கொண்டுவருவதைத் தடுப்பதற்கும், மதுவிலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்துத் தடுப்பதற்கும் சென்னை மாநகரில் காவல் துறையினரின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டு உள்ளது.

கருப்பஞ்சாற்றுக் கசண்டு மற்றும் சாராவி மீதான கட்டுப்பாடு :

10. கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதற்குத் தேவைப்படும் மிக முக்கியமான மூலப் பொருள்களில் ஒன்று கருப்பஞ்சாற்றுக் கசண்டு, கள்ள வாணிபத்திற்கு இது கிடைக்காதவாறு இதன் மீதான கட்டுப்பாடு கண்டிப்பாக்கப்பட்டுள்ளது. கருப்பஞ்சாற்றுக் கசண்டு விற்பதற்கு இடையாட்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்கப்படுவதில்லை. வடிசாலைகள், கால்நடை, கோழித் தீவனங்களைத் தயாரிப்போர் முதலியவர்களுக்கு மட்டுமே உரிமங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இதில் முறைகேடுகள் நிகழ்வதைத் தடுப்பதற்காக, சர்க்கரை ஆலைகள், வடிசாலைகள், மற்றும் இதர உரிமம் பெற்றவர்களின் இடங்களைத் திடீரென்று அவ்வப்போது சென்று பார்வையிடுமாறு மாவட்ட அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். கால்நடைத் தீவனம் தயாரிப்பதற்காகவென்று ஒப்புக்குக்கூறிவிட்டு வேறு வகையில் பயன்படுத்திய எப்.எல். 4 உரிமங்கள் பல ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளன. காவல் துறையினரும், வனத்துறைப் பணியாளர்களும் இணைந்து செயல்படுவதால் காடுகளில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவது கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. இம் மாதிரி கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவோர் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவர்கள் மீது நீதிமன்றங்களில் வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ளது. அதுபோலவே சாராவி கள்ளச் சந்தைகளுக்கு அனுப்பப்படுவதற்கான வாய்ப்புகளை நீக்க வடிசாலைகள் மீதான கட்டுப்பாடும்

தீவிரமாக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலத்திற்கு வெளியே அனுப்பப்படும் சாராவி இடை வழியிலேயே இறக்குமதி செய்யப்படாத வகையில் எஸ்கார்ட் பாதுகாப்புடன் வெளியே அனுப்பப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சாராவியை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருட்களைப் பொதுத் துறையில் தயாரித்தல் :

11. தொழில் காரியங்களுக்காக, ஒதுக்கப்படும் சாராவியை குடிப்பதற்காகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் நோக்கத்தோடு பிரெஞ்சு பாலிஷ், வார்னிஷ் முதலியவற்றைப் பொதுத்துறையிலேயே தயாரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அம்பத்தூரிலுள்ள டான்சி நிறுவனமும், மதுரையில் உள்ள அரசு அரக்குத் தொழிற்சாலையும் தின்னர் (Thinner) பட வார்னிஷ் காஸ்கட் ஷெல்லாக்கு (Gosket Sheliac) முதலியவற்றைத் தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன. இதனால் உரிமம் பெற்று இப்பொருள்களை பயன்படுத்துவோருக்கு இப்பொருள் நியாயமான விலையில் கிடைக்கிறது. இந்த உற்பத்திப் பிரிவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் பெருமளவில் பயன்படுத்துபவர்களுக்கு நேரடியாகவும் விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

விஷ சாராவி தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதை தடுத்தல் :

12. வார்னிஷ், பிரஞ்சு பாலிஷ் போன்ற விஷ சாராவியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகின்ற பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்காக வழங்கப்படும் ஏராளமான உரிமங்களின் பேரில் ஒதுக்கப்பட்ட விஷ சாராவி, கள்ளச்சாராயமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. உரிமதாரர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சாராவியை அவர்கள் உண்மையிலேயே பயன்படுத்தியுள்ளார்களா என்பதைக் கண்டறிவதற்கான அவர்களது வளாகங்கள், கணக்குகள் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்வதற்காக தனிச் சோதனை ஒன்று நடத்தப்பட்டது. தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டம், 1—10—1978-லிருந்து திருத்தியமைக்கப்பட்டு, இதன்படி சாராவி, வார்னிஷ் ஆகியவற்றின் மொத்தம், மற்றும் சில்லறை விற்பனை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பொதுத்துறைத் தொழில் பிரிவுகள் ஆகியவற்றிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் புது டில்லி தொழில் நுட்பவியல் வளர்ச்சித் துறை தலைமை இயக்குநர் அல்லது சென்னை தொழில்-வாணிகத் துறை இயக்குநரிடம் சிறுதொழில் என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள தொழில்களுக்கு மட்டுமே, சாராவியை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருட்களை தயாரிப்பதற்கான உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

மருந்து மற்றும் ஒப்பனைப் பொருள்கள் :

13. மருந்து மற்றும் ஒப்பனைப் பொருள்கள் தயாரித்தல் சட்டத்தின் படி சாராவி ஒதுக்கீடுகள் பெற்றுள்ள உரிமதாரர்களின் நடவடிக்கைகளும் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. முறைகேடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல நிலைகளில் உரிமங்கள் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளன. இன்னும் பல இடங்களில் பிணைய வைப்புத் தொகைகள் முழுவதுமாகவோ, ஒரு பகுதியோ பறிமுதல் செய்யப்பட்டுள்ளன. சாராய பானமாக டிஞ்சரைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு எந்த ஒரு தனி டிஞ்சர் தயாரிப்பிலும் 10 சதவீதம் பங்களவிற்கு மேல் சாராவியைப் பயன்படுத்தல் கூடாது என்று உரிமங்களில் நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. டிஞ்சர் ஜிஞ்சர் [illegible]மாரிஸ் கள்ளத்தனமாக இறக்குமதி செய்வதைத் தடுப்பதற்கு மாநிலத்தின் எல்லைப் பகுதிகள் விழிப்போடு கண்காணிக்கப்படுகின்றன.

ஆசவங்களும் மற்றும் அரிஷ்டங்களும்—

14. மதுவைக் கள்ளத்தனமாக வழங்குவதற்கான முக்கிய வாயிலாக ஆசவங்களும், அரிஷ்டங்களும், கஷாயங்களும் அமைந்து உள்ளன. ஆசவங்கள், அரிஷ்டங்கள், கஷாயம் ஆகியவற்றை விற்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, சாராயம் விற்கப்பட்டு வந்துள்ளது. சில இடங்களில் வண்ணங்கலந்த கலவை நீரில் குளோரல் ஹைட்ரேட் மட்டும் சேர்க்கப்பட்டு விற்கப்பட்டு வந்தது. இவற்றைக் கண்டு பிடிக்கும் பொருட்டு, தனிச் சோதனை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இதனால் போலியான தயாரிப்புகளின் மாதிரிகள் பெருமளவில் கைப்பற்றப்பட்டன. இந்த வழக்குகள் அனைத்திலும், தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் அல்லது மருந்து மற்றும் ஒப்பனைப் பொருள்கள் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் அல்லது முடிந்தால் இவ்விரு சட்டங்களின் படியும் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

எல் 2 உரிமங்கள் வழங்குவதை முறைப்படுத்துதல்—

15. ஆசவங்கள், அரிஷ்டங்கள், கஷாயம் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்க அனுமதி பெற்றுள்ள எல் 2 உரிமதாரர்களின் செயல்களைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நாட்டு மருந்துகளைத் தயாரித்து விற்பனை செய்வதை முறைப்படுத்துவதற்கு வகை செய்யும் மருந்து மற்றும் ஒப்பனை பொருள்கள் சட்டத்தின் அத்தியாயம் IV-A —.—1977 லிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குப் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாக, எந்த நிபந்தனைகளின்படி நாட்டு மருந்துகள் தயாரிக்கப்படவேண்டுமென்பது, நாட்டு மருந்து தயாரிப்பாளர்கள் அவர்களின் பணியாளர்கள் ஆகியோருக்கு அமைய வேண்டிய தகுதிகள், தரக்கட்டுப்பாட்டினைக் கருதி, அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களைச் சோதனை செய்தல், விற்பனையை முறைப்படுத்துதல் ஆகியவற்றைத் தற்போது வரையறுத்து சொல்ல முடிகிறது. மருந்து மற்றும் ஒப்பனைப் பொருட்கள் சட்டத்தின் வது அத்தியாயத்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தின் விதிமுறைகள் செயற்படுத்தப்படுவதால், ஆசவங்கள், அரிஷ்டங்கள் முதலியவற்றைத் தயாரிப்பவர்கள் மீதான கட்டுப்பாட்டினை மேலும் கண்டிப்புடன் செயற்படுத்த முடிகிறது. மேலும் உண்மையான அப்படிப்பட்ட மருந்துகளைத் தயாரிப்பவர்கள் மட்டுமே இந்த உரிமங்களைப் பெற முடிகிறது.

குளோரல் ஹைட்ரேட்—

16. குளோரல் ஹைட்ரேட் அபாயம் விளைவிக்கக்கூடிய ஓர் இரசாயனப் பொருளாகும். தமிழ்நாட்டில் குளோரல் ஹைட்ரேட் தயாரிப்பதற்கு முற்றிலும் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைப் பயன்படுத்துவது, தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட சிறப்பு விதிகளால் முறைப்படுத்தப்படுகிறது. உண்மையில் பயன்படுத்துபவர்கள் சிலருக்கு மட்டுமே உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் குளோரல் ஹைட்ரேட் நாட்டில் பிற பகுதிகளிலிருந்து கள்ளத்தனமாகக் கொண்டு வரப்படுகிறது, இவ்வாறு கள்ளத்தனமாகக் கொண்டு வருவதைக் கண்டுபிடிப்பதில் மதுவிலக்குக் காவலர்கள் பாராட்டத்தக்க முயற்சியையும் நடவடிக்கையையும் எடுத்து உள்ளனர். இவற்றை விற்பனை செய்வதற்கும், எடுத்துச் செல்வதற்கும், இம்மாநிலத்தில் ஒப்படைக்கப்படுவதற்காக அனுப்பப்பட்ட குளோரல் ஹைட்ரேட் சிப்பங்கள் பல கைப்பற்றப்பட்டுள்ளன. இவற்றை விற்பனை செய்வதற்கும், எடுத்துச் செல்வதற்கும் பொறுப்பாக இருந்தவர்கள் அனைவர் மீதும் சட்டப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்திய அரசும், குளோரல் ஹைட்ரேட் தயாரிக்கும் சிலமாநில அரசுகளும், விற்பனையையும் கொண்டு செல்வதையும் கட்டுப்படுத்த உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

மக்கள் ஒத்துழைப்பு :

17. மதுவிலக்கு, மக்களுக்கு நலம் பயக்கும் ஒரு நடவடிக்கையாகும். மக்களின் முழு ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் மதுவிலக்கு வெற்றியடைய இயலாது. எனவே, மதுவிலக்குக்கு ஆதரவாக மக்களின் கருத்தை வலுவாக உருவாக்க வேண்டியது அவசியமாகும். மதுவிலக்கினால் ஏற்படும் நன்மைகள், மது அருந்துவதனால் ஏற்படும் தீமைகள் ஆகியவை பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறும் பெருந்திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகுமென்று திரு. சதாசிவம் குழுவும் குறிப்பிட்டுள்ளது. கிராம வளர்ச்சி, வட்டார மாவட்ட, மாநில அளவில் குழுக்களை அமைத்து மக்கள் ஒத்துழைப்பை நாட அக் குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. கிராம மதுவிலக்குக் குழுக்களை அமைத்து அவைகளின் மூலம் கள்ளச் சாராயம் தயாரிப்பதையும், அருந்துவதை தடுக்கவும் காவல்துறையினருக்கு மதுவிலக்கைச் சரிவர அமுல்படுத்த உதவவும்

ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் தங்கள் கூட்டங்களில் மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துவதை ஆராய்ந்து தகுந்த ஆலோசனைகளை வழங்குகின்றன.

ஆயத்தீர்வை

ஆயத்தீர்வை வருவாய் :

18. மாநிலத்திற்கு அதிக வருவாய் தரக்கூடியதாக இருந்து வந்த ஆயத்தீர்வை, மாநிலத்தில் மதுவிலக்கு செயலுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட பின்னர் அதன் முக்கியத்துவத்தை இழந்து விட்டது. 1—9—1971-க்கும் 31—8—1974-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மதுவிலக்கு தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டபோது ஆயத்தீர்வை மீண்டும் முக்கியத்துவம் பெறத்தொடங்கியது. சாராயக் கடைகள், கள்ளுக் கடைகளை குத்தகைக்கு விடுதல், ஆயத்தீர்வை, உரிமக் கட்டணங்கள், இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் வெளிநாட்டு வகை மதுவிற்கு காலனேஜ் கட்டணம் முதலியவற்றின் மூலம் அரசின் கருவூலத்திற்கு பலகோடி ரூபாய் வருவாய் கிடைத்தது. 1—9—1974-லிருந்து மீண்டும் மதுவிலக்குச் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட பின்னர், ஆயத்தீர்வை வருவாய் பெரிதும் சரிந்து விட்டது. மது அருந்த அனுமதிச் சீட்டுக்கள் வழங்கும் விதிகள் சிறிதளவு தளர்த்தப்பட்ட பின்னர் ஆயத்தீர்வையின் வருவாய் சற்றுக் கூடியுள்ளது. தொழிற்சாலையில் தயாராகும் பொருள்களின் விலை அங்காடியில் போட்டியைச் சமாளிக்க வேண்டியிருப்பதால் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய சாராவித் தீர்வை மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே விதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

19. பல்வேறு தீர்வை வீதங்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை ஒன்று இணைப்பு 2-ல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறு ஆண்டுக் கால அளவில் ஆயத்தீர்வை வருவாய் ஒப்பீட்டு விவர அறிக்கை இணைப்பு 3-ல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

முறைப்படுத்தப்பட்ட அலுவல்கள் :

20. மது வகைகளைத் தயாரிப்பதற்கும், அவற்றை வைத்து வருவதற்குமான உரிமங்கள் அனுமதிச் சீட்டுக்கள் முதலியவற்றை வழங்குதலும் மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வையைச் சார்ந்த பல்வேறு விதிகளின்கீழ் ஆயத்தீர்வை விதிக்கத்தக்க பொருள்கள் இறக்குமதி ஏற்றுமதித் தீர்வைகள், கட்டணங்கள் முதலியவற்றை வசூலித்தலும் போன்ற, முறைப்படுத்தும் அலுவல்களை வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் தொடர்ந்து கவனித்து வருகின்றனர். குறிப்பிட்டக் காரியங்களுக்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், பிற தொழிற்சாலைகளுக்கு சாராவி. வார்னிஷ் ஆகியவற்றின் சில்லறை விற்பனைக்குத் தேவைப்படும் விஷசாராவி உரிமங்கள் வழங்கவும் பகுப்பிக்கவும் தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் 20-கி பிரிவின் படி அரசு அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

21. மாநிலத்தில் தற்போது எட்டு வடிசாலைகள் உள்ளன. சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்து கிடைக்கும் கருப்பஞ்சாற்றுக் கசண்டு வடிசாலைகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அவற்றின் ஆண்டு உற்பத்தித் திறன் 67.5 மில்லியன் லிட்டர்களாகும்.

1. திருவாளர்கள் ஈ.ஐ.டி. பாரி (இந்தியா), லிமிடெட், நெல்லிக்குப்பம், தென்னாற்காடு மாவட்டம்.

2. திருவாளர்கள் சக்தி சுகர்ஸ் லிமிடெட், ஆப்பக்கூடல், கோயம் புத்தூர் மாவட்டம்.

3. திருவாளர்கள் திருச்சி டிஸ்டிலரீஸ் அண்டு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட், திருச்சிராப்பள்ளி.

4. திருவாளர்கள் அரவிந்து டிஸ்டிலரீஸ் அண்டு கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட், காடாம்புலியூர், தென்னாற்காடு மாவட்டம்.

5. திருவாளர்கள் கோயம்புத்தூர் ஆல்கஹால் அண்டு கெமிக்கல்ஸ் லிமி டெட், சின்னப்புலியூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

6. திருவாளர்கள் ஓரியன் கெமிக்கல்ஸ் அண்டு டிஸ்டிலரீஸ் லிமிடெட், வேதநாராயணபுரம், செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.

7. திருவாளர்கள் சதர்ன் அக்ரிப்யூரேன் இன்டஸ்டிரீஸ் லிமிடெட், முண்டியம்பாக்கம், தென்னாற்காடு மாவட்டம்.

8. திருவாளர்கள் கெமிக்கல்ஸ் அண்டு பிளாஸ்டிக்ஸ் இந்தியா லிமிடெட், மரிகம்பள்ளி, தருமபுரி மாவட்டம்.

22. திருவாளர்கள் கெமிக்கல்ஸ் அண்டு பிளாஸ்டிக்ஸ் இந்தியா நிறுவனம், கூனூர் அருகே அரவங்காட்டிலுள்ள கார்டைட் தொழிற்சாலை ஆகியன இம் மாநிலத்தில் சாராவி பெருமளவில் பயன்படுத்துபவர்களாவர். திருவாளர்கள் திருச்சி டிஸ்டிலரீஸ் அண்டு கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட் 9.5 மில்லியன் லிட்டர் சாரா வியை ஆண்டு ஒதுக்கீடாகப் பெற்று அசிடிக் ஆசிட் மற்றும் அசிடால்டிஹைட் தயாரிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். பிற அரசுகள் கேட்டுக் கொள்வதற்கிணங்க பிற மாநிலங்களுக்கு சாராவி ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. மாநிலத் தேவை களை பாதிக்காத வகையில் இந்திய அரசு பிற மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய் துள்ளதன் அடிப்படையிலும், பிற மாநிலங்களுக்கு சாராவி ஏற்றுமதி செய்யப் படுகிறது.

23. கீழ்க்காணும் வகை உரிமங்கள் வழங்கப்படுகின்றன :—

1. (அ) விஷ சாராவி மெதினால் வார்னிஸ் உபயோகிப்பதற்கும் விற்பதற்கும், மற்றும்.

(ஆ) விஷ சாராவி மெதினால் அடிப்படையாகக்கொண்டு பொருட் கள் தயாரிப்பும் விற்பனை செய்வதற்கு டி.எல். வரிசை உரிமங்கள்.

1981 ஏப்ரல் 30]

2. (அ) சாராவி பயன்படுத்துவதற்கும் விற்பனை செய்வதற்கும் மற்றும்.

(ஆ) சாராவியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருள்கள் தயாரிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்வதற்கும் ஆர்.எல். உரிமங்கள்.

3. மருந்து மற்றும் ஒப்பனைப் பொருள்களைத் தயாரித்து விற்பனை செய்வதற்கான 'எல்' வரிசை உரிமங்கள்.

4. மருந்துப் பொருள்கள் விற்பனை செய்வதற்கான 'எம்' வரிசை உரிமங்கள்.

24. பெரும்பாலான உரிமதாரர்கள் முதல்வகையைச் சேர்ந்தவர்களாவர். டி. எல். தொடர் உரிமங்களின் எண்ணிக்கை இணைப்பு 4-ல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயத்தீர்வை நிலுவைகள்:

25. 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்குச் சாராயக் கடைகள், கள்ளுக் கடைகள் குத்தகைக்கு விடுவதில் கடும் போட்டி நிலவியது. இதனால் ஏலத்தொகை அதிகமாக இருந்தது. மோசமான பருவகால நிலைகள் உட்பட பல்வேறு காரணங்களால் ஏலம் கோரியவர்கள் பலர் பணம் கட்டத் தவறி விட்டனர். இந்தக் கடைகளை மீண்டும் ஏலத்தில் விடவேண்டியதாயிற்று. இதனால் இழப்பு ஏற்பட்டது. சில கடைகள் மூடப்படவேண்டிய நிலையும் நேர்ந்தது. இழப்பிற்கான பொறுப்பு, முன்னர் ஏலம் கோரியவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டது. இவ்வாறு இழப்பு ஏற்பட்ட இழப்புத் தொகை வரி வசூல் சட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. தங்கள் கட்டுக்கு மீறிய சூழ்நிலையால் இழப்பு ஏற்பட்டதாக ஏலத்தொகை கட்டத் தவறியவர்கள் அரசுக்கு முறையிட்டனர். அவர்களின் முறையீட்டின் பேரில் 1—3—1975 வரை வலுக்கட்டாய நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்க வேண்டாம் என்று மாவட்ட ஆட்சியர்களுக்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. ஒரு மாத கிஸ்தியை அல்லது அரை மாத கிஸ்தியைச் செலுத்தினால் மதுவிலக்கு ஆயத்துறையின் 29—7—1975 நாளிட்ட 233 ஆம் எண் அரசாணையில் குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு கருணை அடிப்படையில் சலுகைகள் வழங்குதல், நிலுவை பாக்கியைத் தள்ளுபடி செய்தல் ஆகியவை மூலம் முன்னாள் குத்தகைதாரருடன் உடன்பாடு ஒன்றைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று அரசு ஆணைகளைப் பிறப்பித்தது. இச்சலுகை 30—6—1977 ஆம் நாளுடன் முடிவடைந்தது. இச்சலுகைகளை ஏற்க முன்வந்தவர்கள் மிகச் சிலரே. முன்னாள் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து 31—12—1980 வரை ரூபாய் 374.33 இலட்சம் நிலுவையாயுள்ளது. இந்த நிலுவைத் தொகை நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் உட்படப் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள நடவடிக்கைகளுக்குட்பட்டதாகும்.

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மதுவிலக்கு வழக்குகளின் விவரங்கள்.

வரிசை எண்ணும், விவரங்களும். (1)	1975—76 (2)	1976—77 (3)	1977—78 (4)
1 பிற மாநிலங்களிலிருந்து மதுவைக் கள்ளத்தனமாகக் கடத்துதல்	5,826	5,834	5,241
2 ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து மற்ற மாவட்டத்திற்கு கள்ளத்தனமாக மதுவைக் கடத்துதல் ..	648	193	429
3 கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுதல்	57,977	59,262	54,075
4 சாராவி அல்லது கள்ளச்சாராயத்தை வைத்திருத்தல்	2,04,132	1,87,141	1,77,853
5 கள்ளச் சாராயம் அல்லது சாராவியின் விற்பனை	4,736	10,522	18,219
6 உரிமம் இல்லாமல் கள்ளைப் புளிக்கச் செய்தல்.	9,114	6,488	9,663
7 உரிமம் இல்லாமல் இனிப்புக் கள்ளைப் புளிக்கச் செய்தல்	357	260	299
8 உரிமம் இல்லாமல் மரத்திலிருந்து பதநீர் இறக்குதல்	1,144	743	1,213
9 கள்ளத்தனமாக மதுவை எடுத்துச் செல்லுதல்	6,070	10,569	19,049
10 மதுவை அனுமதியின்றி விற்பனை செய்தல்	35	436	409
11 அனுமதியின்றி மதுவை வைத்திருத்தல் ..	19,608	17,412	22,115
12 ஹேம்ப் மருந்துச் செடி வகைகளைப் பயிரிடுதல்.	28	42	195
13 பிற மாவட்டங்களிலிருந்து மற்ற மாவட்டங்களுக்குக் கள்ளத்தனமாக மருந்துப்பொருள்களைக் கடத்துதல்	..	..	..
14 மருந்துப் பொருள்களை கள்ளத்தனமாக அனுப்புதல்	132	37	75

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மதுவிலக்கு வழக்குகளின் விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

வரிசை எண்ணும், விவரங்களும்.	1978–79 (5)	1979–80 (6)	1980–81 (31-12-1980 வரை.) (7)
1. பிற மாநிலங்களிலிருந்து மதுவைக் கள்ளத்தனமாகக் கடத்துதல்	5,609	4,400	2,018
2. ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து மற்ற மாவட்டத்திற்கு கள்ளத்தனமாக மதுவைக் கடத்துதல்.	597	193	794
3. கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுதல்	44,512	34,697	11,117
4. சாராவி அல்லது கள்ளச்சாராயத்தை வைத்திருத்தல்	1,29,111	64,878	28,065
5. கள்ளச்சாராயம் அல்லது சாராவியின் விற்பனை.	23,704	25,151	14,390
6. உரிமம் இல்லாமல் கள்ளை புளிக்கச் செய்தல்.	5,462	1,258	2,666
7. உரிமம் இல்லாமல் இனிப்புக் கள்ளை புளிக்கச் செய்தல்	87	84	341
8. உரிமம் இல்லாமல் மரத்திலிருந்து பதநீர் இறக்குதல்	468	179	229
9. கள்ளத்தனமாக மதுவை எடுத்துச் செல்லுதல்.	24,749	25,141	30,658
10. மதுவை அனுமதியின்றி விற்பனை செய்தல் ..	206	63	19
11. அனுமதியின்றி மதுவை வைத்திருத்தல் ..	13,404	2,860	2,200
12. ஹேம்ப் மருந்துச் செடி வகைகளைப் பயிரிடுதல்	207	206	73
13. பிற மாவட்டங்களிலிருந்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கு கள்ளத்தனமாக மருந்துப் பொருள்களைக் கடத்துதல்	..	..	129
14 மருந்துப் பொருள்களை கள்ளத்தனமாக அனுப்புதல்	115	159	99

(1)	(2)	(3)	(4)
15 உரிமம் இல்லாமல் மருந்துப் பொருள்களை விற்பனை செய்தல்	80	131	249
16 உரிமம் பெறாமல் மருந்துப் பொருள்களை வைத்திருத்தல்	6,644	8,104	7.965
17 பல்வகை குடிபோதையில் இருத்தல் ..	1,27,721	1,05,125	67,249
18 இயல்பு மாற்றப்பட்ட சாராவிகளை குடிப்பதற் கேற்றதாகச் செய்தல்	3,388	1,901	2,429
19 அபினை கள்ளத்தனமாகக் கடத்துதல்	..	2	1
20 அபினை எடுத்துச் செல்லுதல்	...	...	...
21 அபினை வைத்திருத்தல்	93	314	418
22 அபினை விற்பனை செய்தல்	..	..	..
23 ஆபத்தான மருந்துப்பொருள்கள் சட்டத்தின் கீழ் குற்றங்கள்	177	262	171
மொத்தம் ..	4,47,910	4,14,778	3,87,317

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

	(5)	(6)	(7)
15. உரிமம் இல்லாமல் மருந்துப் பொருள்களை விற்பனை செய்தல்	155	183	940
16. உரிமம் பெறாமல் மருந்துப் பொருள்களை வைத்திருத்தல்	7,315	5,578	இல்லை.
17. பல்வகை குடி போதையில் இருத்தல்	76,440	62,566	6,538
18. இயல்பு மாற்றப்பட்ட சாராவிகளை குடிப்பதற்கேற்றதாகச் செய்தல்	2,425	861	209
19. அபினைக் கள்ளத்தனமாகக் கடத்தல் ..	..	..	196
20. அபினை எடுத்துச் செல்லுதல்	..	..	..
21. அபினை வைத்திருத்தல்	357	639	இல்லை.
22. அபினை விற்பனை செய்தல்	1	..	..
23. ஆபத்தான மருந்துப் பொருள்கள் சட்டத்தின் கீழ் குற்றங்கள்	28	84	இல்லை.
மொத்தம் ..	3,34,952	2,29,180	1,00,676

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு-2

ஆயத்தீர்வை லெவி வீதங்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

வரிசை எண்ணும், விவரங்களும். (1)	ஆயத்தீர்வைக் கட்டணம். (2)	காலனேஜ் கட்டணம். (பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு) (3)
	ரூ. பை.	ரூ. பை.
1. சாராவி :—		
(i) உள்நாட்டிற்கு வழங்குவதற்காக அல்லது இறக்குமதிக்காக	8 00 (புரூஃப் லிட்டர் ஒன்றுக்கு)	1 00
(ii) முடிவில் கிடைத்த பொருளானது ஆல்கஹால் அற்ற பொருளாக இருந்தால் மாநிலத்திற்குள் பயனுக்கு.	0 10 (புரூஃப் லிட்டர் ஒன்றுக்கு)	0 10
(iii) சாராவி மற்ற மாநிலங்களுக்கு/வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிக்காக.	0 80 (பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு)	0 25
2. விஷ சாராவி, மெதிலேடட் ஸ்பிரிட் மெத்தனால்—		
(i) ஏற்றுமதி	இல்லை.	0 25
(ii) மாநிலத்திற்குள் பயன் அல்லது இறக்குமதி ..	இல்லை.	0 50
(iii) முடிவில் கிடைத்த பொருள் ஆல்கஹால் அற்ற பொருளாக இருந்தால் மாநிலத்திற்குள் பயனுக்கு	இல்லை.	0 10

3. (அ) இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட அயல்நாட்டு மதுவகைகள் இறக்குமதி மீது விதிக்கப்படும் சரிசமத் தீர்வையும் காலனேஜ் கட்டணமும்.

	சரிசமத் தீர்வை	காலனேஜ் கட்டணம்.
	ரூ. பை.	ரூ. பை.
எப். எல். 1 உரிமதாரர்களின் இறக்குமதிக்காகவும் விற்பனைக்காகவும்.		

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(i) இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட அயல்நாட்டு மதுவகை	25 00 (புரூப் லிட்டர் ஒன்றுக்கு).	2 00 (பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு).
(ii) பீர்	1 00 (பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு).	0 35 (பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு).
	சரிசமத் தீர்வை.	காலனேஜ் கட்டணம்.
(ஆ) கேண்டீன் பண்டகசாலைகள் துறையின் இறக்குமதிக்காக—		
(i) இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட அயல்நாட்டு மதுவகை—		
(1) ரம் (ஒன்றுக்கு) ..	2 75 (புரூஃப் லிட்டர் ஒன்றுக்கு.)	2 00 (பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு.)
(2) மற்ற வகைகள் .. (ஒன்றுக்கு) ..	25 00 (புரூஃப் லிட்டர் ஒன்றுக்கு.)	2 00 (பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு.)
(ii) பீர் (ஒன்றுக்கு) ..	1 00 (பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு.)	0 35 (பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு.)
(இ) இராணுவத்திற்கு வழங்கும் பொருட்டு சோதனைக்காக இறக்குமதியாகும் ரம் மாதிரி பாட்டில்கள் (ஒருங்கிணைந்த உணவு சோதனைக்கூடத்தில் பரிசீலித்தது).. (1) ரம் மட்டும்	6 00 (புரூஃப் லிட்டர் ஒன்றுக்கு.)	2 00 (பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு.)

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
சட்டமன்றப் பேரவை
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு-3.

ஆயத் தீர்வை வருவாய்.

கணக்குகள்.

வரிசை எண்ணும் விபரமும்.	1975–76	1976–77	1977–78
1 நாட்டுச் சாராவி	9,79,000	3,16,000	1,53,000
2 புளிக்க வைக்கப்பட்ட நாட்டு மது	6,44,000	3,73,000	1,02,000
3 மாஊூரல் மது	9,57,000	9,68,000	7,12,000
4 அயல்நாட்டு மதுவும் சாராவியும்	1,05,86,000	1,95,22,000	1,49,46,000
5 வணிக (இயல்பு மாற்றப்பட்ட) விஷ சாராவி, மருந்து கலந்த திராட்சை ரசங்கள்	1,02,26,000	1,00,23.000	1,08,40,000
6 அபின், சாராவி முதலியவை கொண்ட மருந்து ஒப்பனைத் தயாரிப்புப்பொருள்கள்	59,08,000	1,11,11.000	1,29,80,000
7 அபின் மருந்துச் செடியும் ஏனைய மருந்துகளும்.	4,04,000	79,000	86,000
8 ஏனைய வருவாய்கள்	15,93,000	30,36,000	18,91,000
9 அபராதத் தொகைகளும் பறிமுதல்களும்	6,04,000	12,04,000	93,000
10 பணியும் பணிக் கட்டணங்களும்	..	..	69,000
மொத்தம்	3,19,01,000	4,66,32,000	4,18,72,000

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

வரிசை எண்ணும், விபரமும்.	1978—79	1979—80	1980—81 (31-12-80 வரை)
1 நாட்டுச் சாராவி	6,67,000	5,10,063.37	3,04,096.00
2 புளிக்க வைக்கப்பட்ட நாட்டு மது	1,10,000	19,827.98	15,000.00
3 மாவூரல் மது	5,34,000	13,29,282.12	49,44,709.00
4 அயல்நாட்டு மதுவும் சாராவியும்	93,46,000	1,34,38,928.60	5,58,13,657.00
5 வணிக (இயல்பு மாற்றப்பட்ட) விஷ சாராவி, மருந்து கலந்த திராட்சை ரசங்கள்	1,14,65,000	1,73,14,753.85	93,97,811.00
6 அபின், சாராவி முதலியவை கொண்ட மருந்து ஒப்பனைத் தயாரிப்புப் பொருள்கள் ..	95,84,000	1,60,04,324.29	1,12,85,319.00
7 அபின் மருந்துச்செடியும் ஏனைய மருந்துகளும்	48,000	69,402.96	27,552.00
8 ஏனைய வருவாய்கள் ..	13,42,000	68,305.01	42,571.00
9 அபராதத் தொகைகளும் பறிமுதல்களும்	97,000	28,99,642.23	56,06,761.00
10 பணியும் பணிக் கட்டணங்களும் ..	89,000	83,656.55	11,787.00
மொத்தம் ..	3,32,82,000	5,17,38,186.96	8,74,49,263.00

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு

1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ஆம் நாள் அன்று வரை வழங்கிய டி. எல். வரிலச உரிமங்கள்.

உரிமங்களின் வகை.	தனியார்.		கூட்டுறவு,	
	எண்ணிக்கை.	அளவு (லிட்டர்).	எண்ணிக்கை,	அளவு (லிட்டர்).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
டி. எல். 1.	..	..	13	1,90,000
டி. எல் 2	342	42,01,822	5	1,985
டி. எல். 3	..	..	..	..
டி. எல். 4	..	..	139	2,72,132
டி. எல். 5	..	..	..	..
டி. எல். 6	9	4,122	..	..
டி. எல். 7	..	..	..	..
டி. எல். 8	..	..	129	2,99,280
மொத்தம் ..	351	42,05,944	286	7,63,397

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

உரிமங்களின் வகை.	பொதுத் துறை.		மொத்தம்.	
	எண்ணிக்கை.	அளவு (லிட்டர்).	எண்ணிக்கை.	அளவு (லிட்டர்).
(1)	(6)	(7)	(8)	(9)
டி. எல். 1	1	25,000	14	2,15,000
டி. எல். 2	183	13,99,927	530	56,03,734
டி. எல். 3	3	9,250	3	9,250
டி. எல். 4	1	2,760	140	2,74,892
டி. எல். 5	3	31,000	3	31,000
டி. எல். 6	19	16,810	28	20,932
டி. எல். 7	2	10,000	2	10,000
டி. எல். 8	4	6,905	133	3,06,185
மொத்தம் ..	216	15,01,652	853	64,70,993

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு IV

[895 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

வணிகவரி மற்றும் அறநிலையத் துறை.

மானிய கோரிக்கை எண் 4.

தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும். நிருவாகம்.

தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வணிகவரிகளும் மாநில அரசின் முக்கியமான வரி வருவாய் வாயில்களாக அமைந்துள்ளன. வணிக வரிகள் மூலம் 1978-79 ஆம் ஆண்டில், ரூபாய் 319.40 கோடியும்; 1979-80 ஆம் ஆண்டில், ரூபாய் 388.28 கோடியும் வருவாய் கிடைத்தது.

2. வணிகவரிகள் துறை பின்வரும் சட்டங்கள் செயல்படுவதை நிருவகித்து வருகிறது :—

(1) தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(2) 1956 ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(3) தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம். (அண்மையில் அதாவது 1—11—1980 அன்று இச் சட்டம் நீக்கப்பட்டது.)

(4) தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டம்.

(5) தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம்.

(6) தமிழ்நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.

(7) தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(8) தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரிச் (மேல்வரி) சட்டம்.

(9) தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள் மற்றும் தங்கும் விடுதிகளில் காணும் ஆடம்பர வசதிக்கு வரிவிதிக்கும் சட்டம். (13—10—1980 முதல் செயலுக்கு வந்தது.)

வருவாய்த் துறை வாரியம் (வணிக வரிகள்), வணிகவரிகள் சட்டங்கள் செயல் படுவதை நிருவகித்து வந்தது. அவ்வாரியம் 1—12—1980 முதல், தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு வருவாய்த்துறை வாரிய ஒழிப்புச் சட்டத்தால் நீக்கப் பட்டது. இதன் விளைவாக, வணிகவரிகள் துறை, வணிகவரிகள் துறை ஆணையாளரைத் தலைவராகக் கொண்டு அவருடைய பொறுப்பின்கீழ் செயல் பட்டு வருகிறது.

1981 ஏப்ரல் 30]

3. புதிய வருவாய்க் கோட்டங்களை அமைத்தல்.

தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்படியும், மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்படியும் அதிக அளவு விற்பனை வருமானமுள்ள வரிசெலுத்தும் வணிகர்கள் மீது வரி விதிப்பு விதிக்கும் பணியைக் கவனித்துக் கொள்வதற்கென புதிய மத்திய வரிவிதிப்பு வட்டமொன்று கோயம்புத்தூரில் 29—9—1980-லிருந்து செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. அதில் உதவி ஆணையாளர்கள் இருவரும், அவருக்குத் தேவைப்படும் பணியாளர்களும் பணியாற்றுகின்றனர். கோயம்புத்தூர் வணிகவரி மாவட்டத்தில் தற்போதுள்ள சிங்கநல்லூர் வரிவிதிப்பு வட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டதனால், கணபதி வரிவிதிப்பு வட்டம் என்னும் புதிய வரிவிதிப்பு வட்டமொன்றும் 1—12—1980 முதற்கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், சென்னை வணிகவரிகள் கோட்டத்தை சென்னை (வடக்கு) என்றும் சென்னை (தெற்கு) என்றும் இரு கோட்டங்களாகப் பிரிக்கவும் அண்மையில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கென கூடுதலாக உதவி ஆணையாளர்கள் இருவரையும் அவர்களுக்கு உதவி புரிவதற்கெனப் பணியாளர்களையும் நியமிக்க அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், அரசு பொதுக் கணக்குக் குழுவின் கருத்துரைகளை ஏற்றுக் கொண்டு, அதன்படி தணிக்கைப் பணியை கவனிக்கும்பொருட்டு கூடுதலாக வணிகவரித் துணை அதிகாரிகள் 22 பேரையும், இளநிலை உதவியாளர்கள் 22 பேரையும் நியமித்து தற்போதுள்ள தணிக்கைப் பிரிவிலுள்ள பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்கியுள்ளது.

4. கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலங்களில் வணிகவரிகள் துறை திரட்டிய வருவாய், அத்துறைக்கு ஏற்பட்ட செலவு ஆகியவை பற்றிய விவரங்கள் வருமாறு :—

ஆண்டு.	வருவாய். (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	செலவு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1976-77	2,55,58.04	4,66.87
1977-78	2,67,21.25	5,18.92
1978-79	3,19,40.05	5,58.57
1979-80	3,88,27.94	5,98.00
1980-81	3,30,50.22 (1980 டிசம்பர் வரை)	3,46.00 (1980 செப்டம்பர் வரை)

1980-81 ஆம் ஆண்டில், 1980 டிசம்பர் வரையில் ரூபாய் 3,30,50.22 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டது. முந்தைய ஆண்டில் இதே காலத்தில் ரூபாய் 2,74,14.48

இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டிருந்தது. இது ரூபாய் 56,35.74 இலட்சம் அதிகமாக வசூலிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகிறது. (அதாவது கடந்த ஆண்டு இதே காலத்தில் கிடைத்த வசூலைவிட 21 சதவீதம் அதிகமாகும்.)

5. வணிக வரித் துறை அலுவலகங்களுக்குக் கட்டிடங்களையும் வணிக வரித் துறை அதிகாரிகளுக்கு குடியிருப்புகளையும் கட்டுதல்.

வணிக வரித் துறை அலுவலகங்களுக்கு வருகை தரும் வணிகர்களுக்கும் இத்துறையின் பணியாளர்களுக்கும் போதிய வசதியளிப்பதற்கும் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டத்தின் கீழ் அரசு கட்டிடங்களைக் கட்டி வருகிறது. தற்போது, காஞ்சிபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, ஈரோடு, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, கும்பகோணம், கடலூர், தருமபுரி, சேலம், உதகமண்டலம், வேலூர், தூத்துக்குடி, கோயம்புத்தூர், திண்டுக்கல், பொள்ளாச்சி, விருதுநகர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள வணிகவரித் துறை அலுவலகங்கள் அரசு கட்டிடங்களில் அமைந்துள்ளன.

இத்துறைக்காகப் பெரிய அலுவலகக் கட்டிடங்களை சென்னையிலும், மதுரையிலும் கட்டுவதற்கு இசைவளிக்கப்பட்டுள்ளது; இக்கட்டுமானப் பணி நன்முறையில் நடந்தேறி வருகிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூரிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாளையங்கோட்டையிலும் தற்போதுள்ள இத்துறையின் அலுவலக் கட்டிடங்கள் மீது கூடுதலாக மாடி ஒன்றைக் (அதாவது இரண்டாம் மாடி) கட்டுவதற்கு அரசு இசைவளித்துள்ளது; இக் கட்டுமானப் பணி விரைவில் மேற்கொள்ளப்படும். கரூர், தேனி, மாயூரம், பட்டுக்கோட்டை, விழுப்புரம், சிதம்பரம் ஆகிய இடங்களில் வணிகவரி அலுவலகக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவது குறித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. நாகர்கோயில், சேலம் ஆகிய இடங்களில் இத்துறைக்காக கூடுதலாகக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கு உரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

6. சோதனைச் சாவடிகள்.

தற்போதுள்ள 75 சோதனைச் சாவடிகளில், ஏழு பெரிய அளவில் அமைந்த சோதனைச் சாவடிகளாகும். இச்சோதனைச் சாவடிகளுக்கு, படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டத்தின்கீழ், அரசு கட்டிடங்களில் நிலையான இட வசதியளிக்க வகை செய்வது அரசின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. ஏழு இடங்களில், அதாவது கே. ஜி. சாவடி, களியக்காவிளை, புளியரை,

1981 ஏப்ரல் 30]

சென்னுராப்பட்டி, சின்னசேலம், மீனாட்சிபுரம், மணத்தட்டை ஆகிய இடங்களில் சோதனைச் சாவடிகளுக்குரிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்புகளுக்கு அரசு ஏற்கனவே ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இக் கட்டுமானப் பணிகள் விரைவில் மேற்கொள்ளப்படும். பூவிருந்தவல்லி, ஓசூர் ஆகிய இடங்களில் சோதனைச் சாவடிகளுக்குரிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும் 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய அலுவலகக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதோடு, கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் உள்ள பிராந்திய துணை ஆணையர்களுக்கும் (Territorial Deputy Commissioners) ஈரோடு, புதுக்கோட்டை, சென்னை மாநகரில் 1 முதல் 8 வரையிலான மண்டலங்கள் ஆகிய இடங்களிலுள்ள பிராந்திய உதவி ஆணையாளர்கள் (Territorial Assistant Commissioners) நீங்கலாக பிற பிராந்திய உதவி ஆணையாளர்கள் அனைவருக்கும் குடியிருப்பு வசதிகளை அரசு கட்டியுள்ளது.

7. தொலைபேசி வசதி.

வணிகவரி அதிகாரிகள் வணிகர்களிடம் தொடர்பு கொள்ள இயலும் வகையில் போதுமான அளவுக்குத் தொலைபேசி வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1981-82 ல் கும்பகோணம், கடலூர், காஞ்சிபுரம், தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர், உதகமண்டலம், விருதுநகர், தருமபுரி ஆகிய இடங்களில் உள்ள வணிகவரி அலுவலகங்களில் கூடுதலாக தொலைபேசி வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும். மேலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வரிவிதிப்பு அலுவலகங்களில் தொலைபேசி வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும், இதற்காக 1981-82 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

8. மேஜை, நாற்காலி போன்ற மரச் சாமான்கள்.

புதிய வணிகவரி அலுவலகங்களுக்கு மேஜை, நாற்காலி முதலிய மரச் சாமான்கள் வாங்குவதற்காக 1981-82 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

9. ஆலோசனைக் குழுக்கள்.

இம்மாநிலத்தில் விற்பனை வரிச் சட்டங்களை நிர்வகிப்பது தொடர்பான பிரச்சினைகள் பற்றி வணிகர்களுக்கும் அரசுக்குமிடையே கருத்துக்களை அவ்வப்போது பரிமாறிக் கொள்ளவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. தமிழ்நாடு விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழு தான் இதற்கு

உரிய அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பில் வணிகம், தொழில் தொடர்பான பல்வேறு பிரிவுகளுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. மாநில விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழுவை அரசு மாற்றி அமைத்துள்ளது. வணிகர்கள் தங்கள் கருத்துக்கள் குறித்து உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக அரசின் முன் வைக்க இந்த அமைப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பெரியார், திருச்சிராப்பள்ளி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் நீங்கலான ஏனைய மாவட்டங்களில் உள்ள மாவட்ட விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழுக்களின் பதவிக் கால அளவு முடிவடைந்துவிட்டது. இதனை மாற்றி அமைக்கும் பணியை அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது.

10. வணிகர்களின் நல ஆலோசனைக் குழு.

வணிக சமுதாயத்தினரின் நலனைப் பாதிக்கும் பொதுவான பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதித்து, வணிகர்களின் நலனுக்கான நடவடிக்கைகளைத் தெரிவிக்க ஒரு வாய்ப்பினை நல்கும் நோக்குடன், வணிகர் நல ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை அமைக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

11. புள்ளி விவர தகவல் சேகரிப்பு.

பொருள்கள் வாரியாகவும், வரிமதிப்பீட்டு வட்டவாரியாகவும் வரிவிதிக்கத் தக்க வணிக தொகை தொகுதிவாரியாகவும் வரி விதிப்பு வீதவாரியாகவும் மொத்த வணிகத் தொகை வரி ஆகியவை தொடர்பான தகவல்களையும், வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்ட பொருள்களின் வணிகத் தொகை வெவ்வேறு வணிகத் தொகைத் தொகுதிகளின்கீழ் உள்ள வணிகர்கள் எண்ணிக்கை ஆகியவை தொடர்பான புள்ளிவிவரத் தகவல்களையும் சேகரிக்க விற்பனை வரி தொடர்பான புள்ளிவிவரங்களை மின்னணுவியல் முறையில் தொகுக்கும் முறை 1974 ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்டது. இது கிண்டி, அரசுப் புள்ளிவிவரத் தொகுப்பு நிலையத்தில் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வருகிறது.

12. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரிச் சட்டம்—திருத்தங்கள்.

1980 ஆம் ஆண்டு 29 ஆம் எண் சட்டத்தின் மூலம் தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொதுவிற்பனை வரிச்சட்டம் பின்வரும் நோக்கங்களுடன் திருத்தப்பட்டுள்ளது :—

(1) தமிழ்நாடு விற்பனை வரிக்குழு (கைவார் குழு) வணிக வரிச் சட்டங்களையும், விதிகளையும் சீரமைப்பதற்காகவும், எளிதாக்கவும் நியமிக்கப்பட்ட சிறப்புப் பணி அதிகாரி தெரிவித்த கருத்துரைகளை ஏற்றுக்

கொண்டு, அதே சமயம் துணைப் பாகங்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகை வீத வரிவிதிப்பு மூலப் பொருட்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று பரிவுரை செய்தது. மேற்சொன்ன பரிவுரையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, அரசு அறிவிக்கவிருக்கிற ஒரு திட்டத்தின் மூலம் மூலப்பொருட்கள் மீது 4 சதவீதம் என்ற வீதத்தில் சலுகை வரி விதிப்பதற்காக, தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 3 ஆம் பிரிவைத் திருத்தியுள்ளது. வணிகர் ஒருவர் சட்டத்தின் 3 ஆம் பிரிவின் கீழ் முழு வீதத்திலாவது அல்லது 7 ஆம் பிரிவின் கீழ் இணக்க வீதத்திலாவது வரி செலுத்துவதற்கான விருப்ப உரிமையைச் செலுத்த அவர் இறுதி மதிப்பீட்டு நிலை வரை அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று குழு செய்த பரிவுரையை ஒட்டி இயற்றப்பட்ட விதித்துறைகளும் திருத்தச் சட்டத்தில் உள்ளன.

() அரசின் வருவாயை மோசடி செய்வதற்காகச் செய்யப்பட்ட சொத்து மாற்றத்தை செல்திறனற்றது என அறிவிக்கவும் நிலவரி, நிலவள வங்கிக் கோரிக்கைகள் ஆகியவை நீங்கலான ஏனைய பாக்கித் தொகைகள் அனைத்தையும்விட விற்பனை வரிப் பாக்கிகளை வசூலிப்பதற்கு முன்னுரிமை அளிக்க வகை செய்யவும் உரிய விதித்துறைகள் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் செய்யப்பட்டுள்ளன. வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கும் பொருட்டு, பொருள் போக்குவரத்து வண்டியில், அல்லது பொருள்களை ஒப்படைப்பதற்கு பொறுப்பானவர் வசம், பொருள்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் பொருள்களை ஒப்படைக்கும் முன்னர் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்யவும் அவை கொண்டு செல்லப்படுவது தொடர்பான ஆவணங்களைப் பார்வையிடவும் திருத்தச் சட்டத்தில் விதித்துறை இயற்றப்பட்டுள்ளது.

முதலாம் விவர அட்டவணையில் திருத்தம்:

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டை 2-7-1980 அன்று சட்டமன்றத்தில் வைத்துச் செய்த அறிவிப்பையொட்டி, வணிக சமுதாயத்தினரின் நீண்ட நாளைய வேண்டுகோளுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கீழ்க்கண்ட பொருட்கள் பலமுனைவரி விதிப்பிலிருந்து ஒருமுனை வரிவிதிப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதலாம் விவர அட்டவணையில் 3-7-1980 முதல் பின்வரும் பதிவுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன :—

இனம் 142	பூட்டுகள்	மாநிலத்தில் முதல் விற்பனை முனையில்.	8%
143	சீப்புகள்	௸	8%

[1981 ஏப்ரல் 30

இனம் 144	நோட்டுப் புத்தகங்கள், கணக்குப் புத்தகங்கள், பேனாக்கள், பால் பாயிண்ட் பேனாக்கள் "ரீபில்"கள் முதலியவை உட்பட (இந்த விவர அட்டவணையில்வேறிடத்தில் குறிப்பிட்டவை நீங்கலாக) எழுது பொருள்கள்.	மாநிலத்தில் முதல் விற்பனை முனையில்	8%
145	பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் ..	ஷை	8%
146	துத்தநாகம் பூசப்பட்ட இரும்பு வாளிகள் ..	ஷை	8%
147	மெழுகுவர்த்திகள் ..	ஷை	8%
148	பெருங்காயம் ..	ஷை	8%
149	கற்பூரம் ..	ஷை	8%
இனம் 87	17-12-80 முதல் நீக்கப்பட்டது. உள்ளாடைகள், உடல் ஒட்டிய ஆடைகள் உட்பட ஆனால் பனியன் வகைகள் நீங்கலாக 'ஆயத்த ஆடைகள்' என்றுவணிகமுறையில் அழைக்கப்படுகிற அணியத்தக்க தயார் நிலையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஆடைகள் 3% என்ற குறைக்கப்பட்ட வீதத்தில் பல முனை வரியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.		

2-9-1980-லிருந்து முதலாவது விவர அட்டவணையின் 116-ம் இனம் பின்வருமாறு மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது:—

இனம் 116	முழுவதுமோ அல்லது முக்கியமான பகுதியோ தோலால் தயாரிக்கப்பட்ட	மாநிலத்தில் முதல் விற்பனை முனையில்.	8%

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

	காலணிகள் நீங்கலான பொருட்கள் (நூல், உள்வரி துணி. ஆணிகள் போன்ற ஏனைய பொருட்கள் பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தாலும் சரி இல்லாவிடினும் சரி.)		
இனம் 116A	விளையாட்டு பொம்மைகள், கம்பிச்–சுருள்கள், பதக்கங்கள் கோப்பைகள், கேடயங்கள், வில்லைகள் உட்பட இந்த விவர அட்டவணையில் வேறெங்கேனும் குறிப்பிட்டுள்ளவை நீங்கலாக, அரங்கத்திற்குள் அல்லது வெளியில் விளையாடும் விளையாட்டுக்களுக்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள், 6–10–1980–லிருந்து ஒரு புதிய இனம் பின்வருமாறு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது:—	மாநிலத்தில் முதல் முனையில்.	8%
இனம் 150	இந்திய அரசின் சுற்றுலா வளர்ச்சித் துறையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூன்று நட்சத்திர, நான்கு நட்சத்திர, ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல்களில் வாடிக்கையாளர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்படும் உணவுப் பொருட்களும் பானங்களும்–இவை ஓட்டல்களிலேயே பயன்படுத்தாலுஞ்சரி. அல்லது வெளியில் பயன்படுத்தப்பட்டாலுஞ்சரி.	ஷை	10%

1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை உரையில் அறிவிக்கப்பட்ட வரி உயர்வுகள்.

(1) தமிழகத்தில் பெட்ரோல் விற்பனைமீது விதிக்கப்படும் 5 சதவீத வரியானது மற்ற அண்டை மாநிலங்களான கேரளம் (15 சதவீதம்), கர்நாடகம் (12.5 சதவீதம்), ஆந்திரப் பிரதேசம் (11 சதவீதம்) ஆகிய மாநிலங்களின் விதிக்கப்படும் வரி விகிதங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறைவானதே. மேலும், டீசலைப் பொறுத்தவரையில், பிற மாநிலங்களான ஆந்திரப் பிரதேசம் (10 சதவீதம்), கேரளா (20 சதவீதம்) மற்றும் கர்நாடகம் (16 சதவீதம்) ஆகிய மாநிலங்களை விட குறைவாக வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் பெட்ரோல் மீதான 5 சதவீத வரி விதமானது 11 சதவீதமாக உயர்த்தப் பட்டது; டீசல் மீதான 9 சதவீத வரியானது 11 சதவீதமாக உயர்த்தப் பட்டு 1—4—1981 முதல் செயல்படுத்தப்பட்டது.

(2) பல ஆண்டுகளாகச் சென்னை மாநகராட்சி போதிய நிதி வசதி இல்லாமல் வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ள இயலாத நிலையில் உள்ளது. எனவே மக்களுக்கு சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுத்தல் போன்ற கூடுதல் பொறுப்புக்களை மேற்கொண்டுள்ள மாநகராட்சிக்கு நிதி உதவி செய்வது அவசியமாகிறது. ஆகவே, தற்போது சென்னை மாநகராட்சி எல்லையிலும், சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும் 32 கி.மீ. பகுதியிலும் விதிக்கப்படும் விற்பனை வரி மீதான மேல்வரி தற்போதுள்ள 5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. கிடைக்கும் கூடுதல் வருவாயிலிருந்து கணிசமான பகுதி மாநகராட்சிக்கு ஒதுக்கப்படும். இந்த மாற்றங்களுக்கான சட்ட வரைவு இக்கூட்டத் தொடரில் கொண்டுவரப்படும்.

வரி விலக்குகள்.

பின்வருவனவற்றுக்கு வரிவிலக்களிக்குமாறு அரசு ஆணையிட்டுள்ளது :—

(I) சென்னையிலுள்ள அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுத் துணைத் தூதரக அலுவலகப் பயனுக்காக விற்பனை செய்யப்படும் பொருட்கள் மீது செலுத் தத்தக்க வரி.

(II) பின்வரும் பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கு வணிகர் ஒருவர் செலுத்தத்தக்க வரி :—

(i) ஹரிகேன் விளக்குகள் ;

(ii) காற்றழுத்தமில்லாத மண்ணெண்ணெய் ஸ்டவ் ;

(iii) எலுமிச்சம் புல் எண்ணெய் ;

(iv) லாரெல் எண்ணெய்

(III) திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள பார்வையிழந்தோர் புதுவாழ்வுக்கான நிறுவனம் நடத்தும் இலேசான ரகப் பொறியியல் பிரிவு. சரக்கு தயாரிப்புப் பிரிவு, சோப்புத் தயாரிப்புப் பிரிவு ஆகியவற்றால் தயாரிக்கப்பட்டு நேரடியாக விற்பனை செய்யப்படும் பொருட்களுக்கு அந்நிறுவனம் செலுத்தத்தக்க வரி.

(IV) காலடிப்பேட்டையிலுள்ள உடலூனமுற்றோருக்காக கன்யா குருகுலம், உறைகள் தயாரிப்பதற்குத் தேவைப்படும் காகிதம் வாங்குவதன் பேரிலும் உறைகளைத் தயாரித்து விற்பனை செய்வதன் பேரிலும் செலுத்தத்தக்க வரி.

(V) தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதலாவது விவர அட்டவணையின் 150 ஆம் இனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவை நீங்கலான ஓட்டலில் அல்லது சிற்றுண்டி சாலையில் விற்பனை செய்யப்படும் உணவு அல்லது பானங்கள் மீதான வரி.

(VI) மதுரை மாவட்டம், சத்திரப்பட்டியிலுள்ள காந்தி சேவா சங்கம் சோப்பு தயாரிப்பதற்குத் தேவைப்படும் நாட்டுச் செக்கு வேப்ப எண்ணெய் வாங்குவதற்கு 7-(a) பிரிவின்கீழ் செலுத்தத்தக்க வரி.

(VII) மதுரை மாவட்டம், சத்திரப்பட்டியிலுள்ள காந்தி சேவா சங்கத்திற்கு விற்பனை செய்யப்பட்ட நாட்டு செக்கு வேப்ப எண்ணெய் சம்பந்தப்பட்ட மொத்த விற்பனைத் தொகை குறித்து தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் (தமிழ்நாடு சட்டம் 14/1970) வணிகர் ஒருவர் செலுத்தத் தக்கக் கூடுதல் விற்பனை வரி.

(VIII) சென்னை-34, ஸ்ரீ சீனிவாச நிகேதனத்திற்கு நன்கொடையாக வழங்குவதற்காக, சென்னை, இந்திய விமானப் படை, முன்னாள் வாரண்ட் அதிகாரி திரு. எம். பாலசுப்பிரமணியத்திற்கு ஸ்டாண்டர்டு 20 சரக்கு ஒப்படை வண்டி விற்பனை செய்யப்பட்டதன் மேல், சென்னை, யூனியன் கம்பெனி (மோட்டார்ஸ்) பிரைவேட் லிமிடெட் செலுத்தத்தக்க வரி.

(IX) தொழில் நுட்ப நிறுவனத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள பணிக்களரிக்குத் தேவைப்படும் இயந்திரங்கள், சென்னை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா மிஷன் தொழில் நுட்ப நிறுவனம், சென்னை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா மிஷன் தங்கிப் பயிலும் உயர்நிலைப் பள்ளி, சென்னை, ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா மிஷன் மாணவர் இல்லம் ஆகியவற்றுக்கு அறிவியல்-ஆய்வுக்கூட கருவிகள், மரம், உருக்கு மேசை, நாற்காலிகள், மின்கருவிகள், துணைக்கருவிகள் ஆகியவற்றை விற்பனை செய்வதன் மேல் வணிகர் செலுத்தத்தக்க வரி.

(X) 450 கிலோ லிட்டர் ட்ரான்ஸ்பார்மர் எண்ணெய் தயாரிப்பதற்கு தேவையான 'பீட்ஸ்டாக் (Transformer Oil Feed Stock) ஷபீபீபீ சென்னை பெட்ரோ-கெம் லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு விற்பனை செய்ததன்

பேரிலும், 450 கிலோ லிட்டர் டிரான்ஸ்பார்மர் எண்ணெயை பெட்ரோ-கெம் லிமிடெட் நிறுவனம் தமிழ்நாடு மின்வாரியத்திற்கு விற்பனை செய்ததன் பேரிலும் சென்னை எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிறுவனம் செலுத்தத்தக்க வரி

(XI) 200 மர நாற்காலிகளை சென்னையிலுள்ள பால மந்திர்க்கு (பௌண்ட்லிங் மருத்துவமனை) விற்பனை செய்ததன் பேரில் சென்னையிலுள்ள திருவாளர்கள் ஜெயபாரதம் கம்பெனி செலுத்தத்தக்க வரி.

(XII) 450 கிலோ லிட்டர் டிரான்ஸ்பார்மர் எண்ணெய் தயாரிப்பதற்குத் தேவையான 'பீட் ஸ்டாக்' (Transformer oil feed stock) சென்னையிலுள்ள இராஜலூப்ரிக்கன்ட்ஸ் நிறுவனத்திற்கு விற்பனை செய்த தன் பேரிலும், 450 கிலோ லிட்டர் டிரான்ஸ்பார்மர் எண்ணெய் இராஜ லூப்ரிக்கன்ட்ஸ் தமிழ்நாடு மின்வாரியத்திற்கு விற்பனை செய்ததன் பேரிலும் இந்திய எண்ணெய் கழகம் செலுத்தத்தக்க வரி.

(XIII) பெங்களூரிலுள்ள கர்நாடக பால்வள நிறுவனத்திற்கு வழங்கப் படவேண்டிய பாலித்தின் பிலிம் தயாரிக்கத் தேவைப்படும் 508 மெட்ரிக்டன் பிளாஸ்டிக் மணிகளை ஓசூரிலுள்ள பத்மா பேக்கேஜஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு விற்பனை செய்ததன்பேரில் சென்னையிலுள்ள திருவாளர்கள் யூனியன் கார்பைடு இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனம் செலுத்தத்தக்க வரி.

வரி குறைப்பு :

(1) மிதிவண்டிகள், ரிக்ஷாவண்டிகள், மூன்று சக்கர வண்டிகள், ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இருக்கை உள்ள இணைந்த மிதிவண்டிகள் (Tandem cycles) டயர் ட்யூப்கள் உட்பட அவற்றின் பாகங்கள், துணைப் பாகங்கள் ஆகிய பொருட்களின் விற்பனை குறித்து வணிகர் ஒருவர் செலுத்தத்தக்க வரி தொடர்பாக, ஒருமுனை வரி 6 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

(2) கீழ்க்காணும் பொருட்களின் விற்பனை குறித்து வணிகர் ஒருவர் செலுத்தத்தக்க வரி தொடர்பாக, ஒருமுனை வரி 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாகக் (31—7—1980 லிருந்து) குறைக்கப்பட்டது :—

(i) பாலிதீன் மணிகள்.

(ii) உயர் அடர்த்தியுள்ள பாலிதீன்.

(iii) குறைந்த அடர்த்தியுள்ள பாலிதீன்.

(iv) கிலீன் (பாலிபிராப்பிலீன்).

(v) மெழுகுவர்த்திகள்.

(3) கீழ்க்காணும் பொருட்களின் விற்பனை குறித்து வணிகர் ஒருவர் செலுத்தத்தக்க வரி தொடர்பாக ஒரு முனைவரி 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாகக் (3—7—1980-லிருந்து) குறைக்கப்பட்டது :—

(i) பாலிதீன் பைகள்.

(ii) நாற்காலிகள் முதலியவற்றிற்கான பாலிதீன் கயிறு.

(iii) பாலிபிராப்பிலீன் பைகள்.

(iv) பாலிதீன், பாலிபிராப்பிலீன் ஆகியவற்றிலிருந்து நெய்யப் பட்ட சாக்குகள்.

(4) மண்ணெண்ணெயின் விற்பனை குறித்து வணிகர் ஒருவர் செலுத்தத்க்க வரி தொடர்பாக வரிவீதம் 8½ சதவீதத்திலிருந்து 8 சத வீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

(5) எபோனைட் பேனாக்கள் விற்பனை குறித்து வணிகர் ஒருவர் செலுத்தத்தக்க வரி தொடர்பாக ஒருமுனை வரி 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

(6) 22—11—1980-லிருந்து 21—5—1981 வரை கோயம்புத்தூரிலும், குன்னூரிலுமுள்ள ஏலமிடும் இடங்களில் தேயிலை விற்பனை குறித்து செலுத் தத்தக்க வரி தொடர்பாக 6 சதவீதத்திலிருந்து 5 சதவீதமாக ஒருமுனை வரி குறைக்கப்பட்டது.

புதிய சலுகைகள் :

1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையினை சமர்ப்பித்து ஆற்றிய உரையில் அறிவிக்கப்பட்டதுபோல், 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் நாள் முதல் அமுலுக்கு வருகின்ற விதத்தில் வரிவிகிதத்தில் கீழ்க்குறிப்பிட்டுள்ள மாறுதல்களை அரசு அறிவித்துள்ளது :—

() பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்கள் நீங்கலாக உள்ள அரசுத்துறைகள் மற்றும் இரயில்வே உள்ளிட்ட மத்திய அரசு துறைகளுக்கு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதலாம் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள பொருள்களை ஒரு விற்பனையாளர், விற்கும்போது அப் பொருள்களின் மீது 4 சதவீதத்திற்கு மேலாக வரி விதிக்கப்பட வேண்டியிருந்தாலும் அப்பொருள்களின் மீதான வரியை 4 சதவீதமாக குறைத்துள்ளது. மாநில மற்றும் இரயில்வே உள்ளிட்ட மத்திய அரசின் துறைகளுக்கு பொருள்களை விற்பனை செய்யும் தொழில் நிறுவனங்களை ஊக்குவிப்பதே வரிவீதத்தை குறைத்ததன் நோக்கமாகும். மேலும் இது மாநிலத்திற்கு வெளியே இருக்கும் வியாபாரிகளால் கொடுக்கப் படும் டெண்டர் தொகைக்கு எதிராக உள் மாநிலத்திலிருக்கும் வியாபாரிகள்

போட்டி போட்டுக் கொண்டு டெண்டர்களை சமர்ப்பிக்கவும் இது வழி செய்யும். இருப்பினும் பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் எண்ணெய்களின் விலைகள் இந்தியா முழுமைக்குமாக சேர்த்து நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு விநியோகம் செய்வது முழுவதும் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளிருப்பதால் எண்ணெய் நிறுவனங்களிடையே எவ்விதமான போட்டியுமிருக்காது. எனவே பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் தவிர்த்து, சட்டத்தின் முதலாம் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள அனைத்து பொருள்களுக்கும் இவ்வரிக் குறைப்பு பொருந்தும்.

(i) பதினைந்தாயிரமும் அதற்கு குறைவான எண்ணிக்கையில் விற்பனையாகும் சிறிய செய்தித்தாள்கள் வாங்கும் நியூஸ்பிரிண்டின் மேல் சட்டத்தின் கீழ் விதிக்கப்பட வேண்டிய வரிவீதமானது 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

(iii) பாலிதீன், பாலி-புரோபிலின் மற்றும் பாலிவினைல் குளோரைடு ஆகிய பொருள்களினால் செய்யப்பட்ட புட்டிகள், புட்டிகளை மூட பயன்படும் மூடிகள், மற்றும் திருகு மூடிகள் உள்ளிட்ட ஊதி தயாரிக்கப்படும் கொள்கலன்கள், பிலிம்கள், தகடுகள் மற்றும் தட்டையான குழாய்கள் ஆகியவற்றின் விற்பனையின்மீது சட்டத்தின் கீழ் செலுத்தப்பட வேண்டிய வரி 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

(iv) இரப்பர் கலந்து தயார் செய்யப்பட்ட தென்னை நார் பொருள்களின் மீதான விற்பனை வரி 4 சதவீதத்திலிருந்து 2 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

(v) வணிகப் பெயர் இல்லாமல் அல்லது வணிக, வாணிய குறிகள் 1958 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் வணிகக் குறி பதிவு செய்யப்படாமல் விற்பனை செய்யப்படும் அப்பளம், சேமியா, ரொட்டி வகைகளுக்கு பல்முனை விற்பனை வரியிலிருந்து அறவே வரி விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.

(V) பெட்ரோல், டீசல் மற்றும் மண்ணெண்ணெய் ஆகியவைகளின் விற்பனையின் மீது தமிழ்நாடு விற்பனை வரி (மேல்வரி) சட்டத்தின் கீழ் வியாபாரிகள் செலுத்தப்படவேண்டிய மேல் வரியை இனிமேல் விதிக்காமலிருக்கவும் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

13. மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம் வரிவிகிதத்தைக் குறைத்தல்.

() பன்மாநில வாணிகம் அல்லது வர்த்தகத்தின்போது, வணிகர் ஒருவர் விற்பனை செய்யும் மிதிவண்டிகளின் பாகங்கள், துணைப் பாகங்களுக்கு (3—7—1980 ஆம் நாளிலிருந்து) 1 சதவீதத்தில் வரி விதிக்கப்படுகிறது.

() பன்மாநில வாணிகம் அல்லது வர்த்தகத்தின்போது விற்பனை செய்யப்படும் பின்னப்பட்ட உள்ளாடைகளுக்கு (கம்பளியால் பின்னப் பட்டவை தவிர) 2½ சதவீதத்தில் வரி விதிக்கப்படுகிறது.

14. வருவாய்.

தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம்.

1976-77 முதல் 1980-81 வரையிலுள்ள கால அளவில் (1980 டிசம்பர் வரை) மேற்சொன்ன சட்டத்தின்கீழ் வரவுகள் வருமாறு :—

கால அளவு.	மொத்த வரவுகள். (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1976-77	1,67,88.36
1977-78	1,78,45.59
1978-79	2,17,34.82
1979-80	2,58,27.90
1980-81 (1980 டிசம்பர் வரை)	2,26,81.95

1979-80 ஆம் ஆண்டில் 1979 டிசம்பர் வரை இச் சட்டத்தின் கீழ் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 1,81,63.79 இலட்சமாகும். 1980 டிசம்பர் வரை கிடைத்த வருவாய் ரூ. 2,26,81.95 இலட்சமாகும். முந்திய ஆண்டின் வருவாயுடன் ஒப்பிடுகையில் இது ரூ. 45,18.16 இலட்சம் அதிக வருவாய் கிட்டியுள்ளது. அதாவது 20 சதவீதம் உயர்வைக் காட்டுகிறது.

1956 ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.

1976-77 முதல் 1980-81 (1980 டிசம்பர் வரையிலான) கால அளவில் 1956 ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் வசூலிக்கப்பட்ட வருவாய் வருமாறு :—

கால அளவு.	மொத்த வரவுகள். (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1976-77	41,90.62
1977-78	43,02.76
1978-79	49,84.25
1979-80	68,54.07
1980-81 (1980 டிசம்பர் வரை)	57,70.55

முந்திய ஆண்டு டிசம்பர் வரை வருவாய் ரூ. 48,15.30 இலட்சமாகும். இதனுடன் ஒப்பிடுகையில், 1980-81 ஆம் ஆண்டில் (1980 டிசம்பர் வரை) ரூ. 9,55.25 இலட்சம் அதிகமாகக் கிடைத்துள்ளது (16 சதவீதம் அதிகம்).

தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம்.

இச்சட்டம் அண்மையில் ரத்து செய்யப்பட்டு, "மோட்டார் எரி எண்ணெய் வகைகள்" 1—11—1980 ஆம் நாளிலிருந்து மதிப்பீட்டு அடிப்படையில் வரி விதிப்பதற்காக தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ்கொண்டுவரப்பட்டது (தமிழ்நாடு சட்டம் 7/1981).

மோட்டார் எரி எண்ணெய்க்கு முதல் விற்பனையின்மீது தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் ஒரு முனை வரி விதிக்கப்பட்டுவந்தது.

1976-77 முதல் 1980-81 வரை (1980 டிசம்பர் வரை) இந்த வகையில் கிடைத்த வருவாய் விவரங்கள் வருமாறு :—

கால அளவு.	மொத்த வரவு (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1976-77	21,87.21
1977-78	22,17.12
1978-79	26,32.38
1979-80	32,38.76
1980-81 (1980 டிசம்பர் வரை)	22,44.11

தமிழ்நாடு கேளிக்கை வரிச் சட்டமும் தமிழ்நாடு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டமும்.

1976-77 முதல் 1980-81 வரையிலான காலத்தில் (1980 டிசம்பர் வரை) மேற்படி சட்டங்களின் கீழ் கிடைத்த வருவாய் விவரங்கள் வருமாறு :—

கால அளவு.	மொத்த வரவு (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1976-77	21,27.80
1977-78	20,81.70
1978-79	23,79.69
1979-80	26,71.13
1980-81 (1980 டிசம்பர் வரை)	21,25.46

முந்தைய ஆண்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் 1980-81 ஆம் ஆண்டு (1980 டிசம்பர் வரை) வசூல் எழு சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது.

கேளிக்கை வரி விதிப்பிற்கு இவ்விரு சட்டங்களும், பயன்படுதகப்படு பார்க்கும் திரைப்படக் காட்சி, குதிரைப் பந்தயம் ஆகியவற்றிற்கு கேளிக்கை இன்றன. மக்கள் கட்டணம் செலுத்தி அனுமதிச் சீட்டுப் பெற்று 1980-81 ஆம் ஆண்டில் இந்த வருவாய் 43 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது.

1981 ஏப்ரல் 30]

வரி விதிக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டத்தின்கீழ் வரி விதிப்பின் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் முழுவதும் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களிடமே ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. இதைத் தவிர, தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் வசூலிக்கப்படும் அடிப்படை கேளிக்கை வரியில் 90 சதவீதம் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப் படுகிறது.

தமிழ்நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.

சென்னையிலுள்ள கிண்டியிலும், உதகமண்டலத்திலும் குதிரைப் பந்தயங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்தப் பந்தயத்தில் வின்ஸ், பிளேஸ், டபுள், டிரிபுள், தனாலா, கோர்க்காஸ்ட், ஜாக்பாட் ஆகியவற்றுக்குப் பந்தயக் கணிப்புப் பொறியுடன் கட்டப்படும் பந்தயங்களுக்கும் சென்னையில் புக்மேக்கர்களுடன் கட்டப்படும் பந்தயங்களுக்கும் 4—1—1981 வரை ஒரே அளவாக 20 சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டது. பின்னர் இவ்வரி 25 சதவீதமாக உயர்த்தப் பட்டது. அவ்வரியின் மீது 5 சதவீதம் மேல் வரியும் விதிக்கப்படுகிறது. உதகமண்டலத்தில் நடத்தப்பெறுகின்ற குதிரைப் பந்தயங்களைப் பொறுத்த மட்டில் 4—1—1981 வரை 10 சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டது. 5—1—1981 லிருந்து 25 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அவ்வரியின் மீது 5 சதவீதம் மேல் வரியும் விதிக்கப்படுகின்றது.

உதகமண்டலம், ஹைதராபாத், பெங்களூர், பம்பாய்-கல்கத்தா ஆகிய இடங்களில் நடைபெறும் குதிரைப் பந்தயங்களுக்கு கிண்டியில் பந்தயப் பணம் கட்ட அனுமதிக்கப்படுகிறது. 4—1—1981 வரை அவற்றுக்கு 10 சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டது. பின்னர் இவ்வரி 25 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அவ்வரியின் மீது 5 சதவீதம் மேல்வரியும் விதிக்கப்படுகின்றது.

1976-77 முதல் 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலத்தில் மேற்படி சட்டத்தின் கீழ் கிடைத்த வருவாய் விவரங்கள் வருமாறு :—

கால அளவு.	மொத்த வரவு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1976-77	2,64.00
1977-78	2,70,02
1978-79	2,08.07
1979-80	2,66.08

முந்திய ஆண்டு டிசம்பர் வரை வருவாய் ரூபாய் 1,60.12 இலட்சமா

1980-81 (1980 டிசம்பர் வரை)	2,28.15

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள் மற்றும் தங்கும் விடுதிகளில் வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரிவிதித்தல் சட்டம்.

ஓட்டல்கள் மற்றும் தங்கும் விடுதிகளில் வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு 13—10—1980 ஆம் நாளிலிருந்து வரிவிதித்து, வசூலிக்க இச்சட்டம் வகை செய்கிறது. இச்சட்டம், பின்வரும் வீதங்களில் "ஆடம்பர வரி" விதிக்க வகை செய்கிறது :—

ஆடம்பர வரி.	வரிவிதம்.
(அ) ஓட்டல் ஒன்றில் அளிக்கப்படும் தங்குமிட வசதிக்காக நாளொன்றுக்கு ஒருவருக்குரிய கட்டண வீதம் (குளிர்பதனவசதி, தொலைக் காட்சிப் பெட்டி, வானொலி, இசை, கூடுதல் படுக்கைகள், இன்ன பிறவசதிகள் போன்றவற்றிற்கான கட்டணங்கள் உட்பட, ஆனால் உணவு, பானம், தொலைபேசி விளிப்புகளுக்கான கட்டணங்கள் நீங்கலாக) இருபது ரூபாய் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டும், ஆனால் ஐம்பது ரூபாய்க்குக் குறைவாகவும் இருக்குமாயின்.	அக்கட்டண வீதத்தில் 5 சதவிதம்
(ஆ) நாளொன்றுக்கு ஒருவருக்குரிய கட்டண விதம் ஐம்பது ரூபாய் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டு இருப்பின்.	அக்கட்டண வீதத்தில் 10 சதவீதம்.

15. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் வணிகவரிகள் துறை, அரசு எதிர்பார்த்த அளவுக்கு செயல்பட்டுள்ளது. இத்துறை சென்ற ஆண்டு வசூலித்த வருவாய்த் தொகை ரூபாய் 388 கோடி. 1980-81 ம் ஆண்டில் ரூபாய் 471 கோடி வசூல் செய்துள்ளது. இது சென்ற ஆண்டைவிட ரூபாய் 83 கோடி அதிகமாகும். இது சென்ற ஆண்டைவிட 21.5 சதவித உயர்வை குறிக்கும். இந்த மெச்சத்தக்க சாதனையானது இத்துறையின் வரலாற்றில் ஈடு இணையற்றதாகும். துறையில் பல மேம்பாடுகளைச் செய்துள்ளதாலும், வணிகர்களுக்குப் பல சலுகைகளையும் வசதிகளையும் அளித்துள்ளதாலும், துறை அதிகாரிகளுக்கும் வரி செலுத்துவோருக்குமிடையே நல்லுறவு நிலவியது. இதனால் வணிகவரிச் சட்டங்களை நல்லமுறையில் நிர்வகிப்பதற்கு ஏதுவாயிற்று. துறைக்கும், பொதுமக்களுக்குமிடையே தொடர்ந்து நல்லுறவும் நெருங்கிய ஒத்துழைப்பும் நிலவும் என்று அரசு நம்புகிறது.

1981 ஏப்ரல் 30]

இணைப்பு V

(895 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

முத்திரைத்தாள் நிருவாகம்.

1. பொது—

இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டம் (மத்தியச் சட்டம் 2/1899) அரசுக்கு வரி வருவாய் ஈட்டித்தரும் சட்டமாகும். இது, சொத்துக்களை விற்றல்—வாங்கல் முதலியவை குறித்த பத்திரங்கள் மீது முத்திரைத்தாள்கள் வடிவத்தில் வரி விதிப்பதற்கு வகை செய்கிறது. வருவாய் வாரியம் (நிலவரி) அண்மைக்காலம் வரையில் தலைமைக் கட்டுப்பாடு அதிகாரமன்றமாக இச் சட்டத்தின் கீழ் செயல்பட்டு வந்தது. 1—12—1980 முதல் இவ்வாரியம் நீக்கப்பட்ட பின்னர், அவ்வாரியத்திடமிருந்த அதிகாரங்கள், கடமைகள், அந்நாளிலிருந்து பத்திரப்பதிவுத் துறைத் தலைவரிடம் அளிக்கப்பட்டு, தற்போது அவர், முத்திரைத்தாள் நிருவாகத்தைப் பொறுத்தவரையில், தலைமைக் கட்டுப்பாட்டு வருவாய் அதிகாரியாக இருக்கிறார்.

2. முத்திரைத்தாள் கண்காணிப்பாளர், தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் அஞ்சல் சாரா முத்திரைத்தாள்களை வழங்குவதற்குரிய தேவைக் குறிப்புகளை நாசிக்கிலுள்ள முத்திரைத்தாள், கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிக்கு அனுப்பி அவற்றைப் பெறும் அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளார். பொதுவாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள முத்திரைத்தாள்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் தொடர்பான நிருவாகப் பொறுப்பு, கருவூல அதிகாரிகளிடம் உள்ளன. அக்கருவூல அதிகாரிகள் தங்களது மாவட்டங்களில் முத்திரைத்தாள்களை வழங்குதல், விற்றல் ஆகியவற்றிற்குப் பொறுப்பாவார். முத்திரைத்தாள்கள் குறித்த பொதுமக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் தங்களது மாவட்டங்களிலுள்ள அனைத்துத் துணைக் கருவூலங்களிலும் அவற்றைப் போதிய அளவு இருப்பு வைக்கப்பட்டுள்ளனவா என்பதை உறுதி செய்வது கருவூல அதிகாரிகளின் கடமையாகும். சென்னையில், முத்திரைத்தாள் உதவித் கண்காணிப்பாளர், கருவூல அதிகாரிகளின் கடமைகளை கவனிக்கிறார். முத்திரைத்தாள் உதவிக் கண்காணிப்பாளர் முத்திரைத்தாள் பண்டகசாலைக்குப் பொறுப்பும் வகிக்கிறார். கருவூல அதிகாரிகளும், துணைக் கருவூல அதிகாரிகளும் அலுவல் முறையிலான முத்திரைத்தாள் விற்பனையாளர்களாவர். தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 75 இடங்களில் நீதித்துறை சாரா முத்திரைத் தாள்களையும், அனைத்து அலுவலகங்களில் நீதிமன்றக் கட்டண வில்லைகளையும் விற்பனை செய்ய சார்பதிவாளர்கள் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

[1981 ஏப்ரல் 30

3. முத்திரைத்தாள்களுக்குத் தேவைக் குறிப்புகளைக் கொடுத்தலும், முத்திரைத்தாள்களை வழங்குதலும்.

இருபது ரூபாய்க்கும் மேலாக மதிப்புடைய முத்திரைத்தாள்களுக்கான தேவைக் குறிப்பு ஆண்டுக்கொரு முறையும், 20 ரூபாயும் அதற்குக் குறைவாகவும் மதிப்புள்ள முத்திரைத்தாள்களுக்கான தேவைக் குறிப்பு நான்கு மாதங்களுக்கொரு முறையும் கொடுக்கப்படுகின்றன. எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் உரிய தேவைக் குறிப்புகளைச் சென்னை முத்திரைத்தாள் கண்காணிப்பாளர் தொகுத்து அவற்றை நாசிக்கிலுள்ள முத்திரைத்தாள் மைய பண்டகசாலைக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். இவ்வாறு தேவைக் குறிப்புகளை ஒன்றாகத் தொகுக்கும்போது, எல்லா மாவட்டங்களிலும், வட்டத் தலைமையிடங்களிலும் போதுமான அளவிற்கு முத்திரைத்தாள்கள் இருப்பில் இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது. முத்திரைத் தாள் கண்காணிப்பாளர் கொடுத்த தேவைக் குறிப்புகளின் பேரில் நாசிக் முத்திரைத்தாள் கட்டுபாட்டு அதிகாரி, தம்மிடம் இருப்பு இருப்பதைப் பொறுத்து, முத்திரைத்தாள்களை அனைத்துக் கருவூல அதிகாரிகளுக்கும் நேரடியாக வழங்குகிறார். இப்போதெல்லாம் கருவூல அதிகாரிகள், நாசிக் அச்சகத்திடமிருந்து ஒழுங்காக முத்திரைத்தாள்களைப் பெற்று வருகின்றனர். முத்திரைத் தாள்கள் வழங்கப்படுவதை கருவூல அதிகாரிகளும் முத்திரைத்தாள் மைய அலுவலகத்தினரும் கண்காணித்து வருகின்றனர். குறிப்பிட்ட மதிப்புடைய முத்திரைத்தாள்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்தால், இம்மாநிலத்திற்குள் அவை அதிகமாக இருக்கிற மாவட்டத்திலிருந்து தேவைப்படுகிற மாவட்டத்திற்கு முத்திரைத் தாள்கள் வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

4. முத்திரைத்தாள்களின் விற்பனைமூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தில் பெரும் பகுதி, நீதித்துறை சாரா முத்திரை தாள்களின் விற்பனை மூலம் கிடைக்கப் பெறும் வருவாயாகும் பத்திரங்களில் கணிசமான ஒரு பகுதி, சொத்துக்களின் "அங்காடி மதிப்பை" யொட்டி முத்திரைத்தாள் கட்டணங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. சொத்துக்களின் அங்காடி விலையைக் காட்டும் வழிகாட்டிக் குறிப்புப் பதிவேடுகள் 1974 ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்டு பத்திரப் பதிவு அதிகாரிகளிடம் கொடுக்கப்பட்டன. அவை, பதிவு செய்யப் படுவதற்கென கொடுக்கப்பட்ட பத்திரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அங்காடி மதிப்பு வழிகாட்டிக் குறிப்புகளின்படி சரியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனவா என்று அறிவதற்குப் பெரிதும் உதவும். நிலத்தின் மதிப்பு கணிசமான அளவுக்கு அதிகரித்துள்ளதால் வழிகாட்டிக் குறிப்புப் பதிவேடுகளைத் திருத்தி

யமைக்கும்படி அரசு ஏற்கனவே ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. அப்பணி நடைபெற்று வருகிறது ; அப்பணி 31—8—1981 ஆம் நாளுக்குள் முடிவடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வழிகாட்டிக் குறிப்புக்கள் திருத்தியமைக்கப்பட்டதன் விளைவாக முத்திரைத்தாள் வருவாய் சாதாரணமாக அதிகரித்துள்ளதுடன், 1981-82 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் மேலும் கணிசமான அளவுக்கு அதிகரிக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

5. விசாரணைகள் நடத்திச் சரியான அங்காடி மதிப்பை நிர்ணயித்து முத்திரைத் தாள் தீர்வை விதிப்பதற்காக முத்திரைத் தாள் சட்டத்தின் 47-ஏ பிரிவின்படி "கலெக்டர்களாகச்" செயல்பட கோட்டாட்சியர்கள், மாவட்ட உதவி ஆட்சியர்கள், துணை ஆட்சியர்கள் ஆகியோருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் 47 ஆம் பிரிவின் கீழ் தெரிவிக்கப்பட்டு அனுப்பிவைக்கப்படுவை குறித்து விரைவில் தீர்வுகாணும் நோக்கத்துடன், முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் 47-எ பிரிவின்படி விசாரணை நடத்தி ஆணை பிறப்பிக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு வருவாய் மாவட்டத்திலும் மாவட்டப் பதிவாளர் தலைமையில் தனித்தியங்கும் பிரிவொன்றைத் தனிப்பட அமைக்கும் செயற்குறிப்பொன்று அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

6. கட்டிடங்களின் அங்காடி மதிப்பைக் கணக்கிடுவதில் பத்திரப் பதிவு செய்யும் அதிகாரிகளுக்கு உதவும் பொருட்டு, கட்டிடத்தின் கட்டிடப் பரப்பு, கட்டுமான வகை, அஸ்திவாரத்தின் ஆழம், பயன்படுத்தப்பட்ட கட்டுமானப் பொருட்கள் முதலிய கட்டிட விவரங்களைக் காட்டும் அறிக்கை யொன்றைச் சேர்த்து அனுப்பும்படி தமிழ்நாடு 1968 ஆம் ஆண்டு முத்திரைத்தாள் (சொத்துக்களின் மதிப்பை ஆவணங்களில் குறைத்துக் காட்டுவதைத் தடுத்தல்) சட்டத்தின்படி கட்டிட உரிமையாளர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். முத்திரைத்தாள் தீர்வையும், வருமான வரியும் செலுத்தாமல் எய்க்கும் பொருட்டு, கட்டிட உரிமையாளர்கள் பொய்யான விவர அறிக்கைகளைக் கொடுக்கக்கூடும் ; ஆயின், தற்போதுள்ள அமைப்பின்படி உரிமையாளர்கள் கொடுத்த விவர அறிக்கைகள் சரியானதா என பத்திரப் பதிவு செய்யும் அதிகாரிகள் நேரில் சென்று சரிபார்க்க இயலாது. இதனால், அந்தந்த இடத்திற்கு நேரில் சென்று ஆய்வு செய்வதன் மூலமாக, விவர அறிக்கைகளைச் சரிபார்க்க முறையான பணியாளர் அமைப்பு இருக்க வேண்டியது அவசியமாகையால், சொத்தின் மதிப்பைக் குறைத்து எழுதுவதைக் கண்டுபிடித்துத் தடுக்கும்பொருட்டு தனி பொறியாளர்களை நியமிப்பதற்குரிய செயற்குறிப்பு பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

[1981 எப்ரல் 30

7. கிரயப் பத்திரம், தானபத்திரம், சொத்து உரிமை மாற்றம், விடுதலை ஆவணம், செட்டில்மெண்டு ஆவணம் முதலிய பலவகையினதாக ஆவணங்களை வகைபடுத்திப் பின்னர் அவற்றுக்குச் சரியான முத்திரைத் தீர்வை விதிப்ப தென்பது மிகவும் இடர்பாடு மிக்க ஒரு பணியாகும். அதற்குச் சொத்துரிமை மாற்றம், சொத்துரிமை ஏற்பாடுகள், முத்திரைத்தாள் முதலிய பொருள்பற்றிய பல்வேறு சட்டங்கள் குறித்த முழு அறிவும் பெற்றிருக்க வேண்டியது அவசியம். ஆகவே, சார்-பதிவாளர் அனைவரும் முத்திரைத் தாள் சட்டம் குறித்த முழு அறிவும் பெறும் பொருட்டு, நினைவூட்டுப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்த அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் முதற் கொண்டு, திங்கள் தோறும், சார்-பதிவாளர்கள் 141 பேருக்குப் பத்திரப் பதிவுத்துறைத் தலைவர் நான்கு நினைவூட்டுப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தி யுள்ளார். 1980-81 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில், பதிவு செய்யும் அதிகாரி ஒவ்வொருவருக்கும் முத்திரைத்தாள் சட்டம் குறித்த விளக்கக் குறிப்பேடு ஒன்றும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

7 (அ) தற்பொழுது விற்பனை பரிமாற்றம் (Exchange) அன்பளிப்பு (Gift) ஆகிய பத்திரங்கள் மீதான முத்திரைத் தீர்வை சென்னை, மதுரை, சேலம், கோவை, திருச்சி ஆகிய நகரங்களில் சொத்தின் மதிப்பில் 8 சதவீதமும், ஏனைய இடங்களில் 6 சதவீதமும் வசூலிக்கப்படுகிறது தற்பொழுது நகரங்களைப் போலவே கிராமப் பகுதிகளிலும் நவீன கட்டிடங்கள் கட்டப் படுகின்றன இடத்தின் மதிப்பு (Site value) மட்டும் மாறுபட் டாலும் இக்கட்டிடங்களின் கட்டுமானச் செலவும் கட்டிட மதிப்பும் நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் ஒன்றாகவே இருப்பதால் மேற்கூறிய பத்திரவகைகளுக்கு கிராமப்புறங்களில் தற்பொழுது விதிக்கப்படும் முத்திரைத் தீர்வையான 6 சதவீதத்தை 7 சதவீத மாக உயர்த்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேலும் அடைமானம் (Mortgage) குத்தகை (Lease) பாகப்பிரிவினை (Partition) விடுதலை (Release) முதலான பத்திரங்கள் மீது நூறு ரூபாய்க்குத் தற்பொழுது விதிக்கப்படும் முத்திரைத் தீர்வையான இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது பைசாவிலிருந்து மூன்று ரூபாயாகவும், ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் ஒவ்வொரு ஐநூறு ரூபாய் அல்லது அதன் பகுதிக்கு பதின்மூன்று ரூபாயிலிருந்து பதினைந்து ரூபாயாகவும் தீர்வை வீதத்தை உயர்த்த முடிவு செய்யப்பட் டுள்ளது.

1981 ஏப்ரல் 30]

அன்பளிப்புப் (Gift) பத்திரத்திற்கு சொத்து மதிப்பில் நகரங்களில் 8 சதவீதமும், கிராமப்புறங்களில் 6 சதவீதமும் முத்திரைத் தீர்வை வசூலிக்கப்படுகையில் 'செட்டில்மெண்டிற்கு' ரூபாய் 100க்கு ரூபாய் 2.50 வீதம் தீர்வை வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்தத் தீர்வை வேறுபாட்டைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பொதுமக்கள் 'அன்பளிப்பைக்கூட, 'செட்டில்மெண்டாக' எழுதி விடுகின்றனர் இதே போல தங்களது உறவினர்களுக்குச் சொத்தை விற்கும் போது, சொத்துரிமை மாற்றாவனப் (Conveyance) பத்திரங்களைக்கூட குறைவான முத்திரைத் தீர்வைகளாகும் 'செட்டில் மெண்ட்' பத்திரங்களாக எழுதி விடுகின்றனர் இத்தகைய முறைகேடுகளைத் தடுக்கும் நோக்குடன் சொத்துரிமை மாற்றாவணம் (Conveyance) மற்றும் அன்பளிப்பு (Gift) ஆகிய பத்திரங்களுக்கு விதிக்கப்படும் முத்திரைத் தீர்வை வீதத்தை 'செட்டில் மெண்டிற்கும்' விதிப்பதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1899 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைச் சட்டம் (மத்தியச் சட்டம் II 1899) சொத்துரிமை மாற்றாவணத்திற்கும் (Conveyance) விடுதலைப் பத்திரத்திற்கும் வேறுபட்ட வீதத்தில் முத்திரைத் தீர்வை வசூலிக்க வகை செய்கிறது. விடுதலைப் பத்திரங்களுக்கு அதிகப்படியாக ரூபாய் 25 மட்டுமே முத்திரைத் தீர்வை விதிக்கப்படுகையில் சொத்துரிமை மாற்றாவனப் (Conveyance) பத்திரங்களுக்கு சொத்தின் சந்தை மதிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான விடுதலைப் பத்திரங்கள் உண்மையிலேயே 'விடுதலையாக இல்லாமல் 'சொத்துரிமை மாற்றாவண' (Conveyance) மாக இருந்தபோதிலும் சாமார்த்தியமாக பினாமி உரிமைப் பொறுப்பு நீக்கும்' (Release of Cenami Rights) பத்திரங்களாக எழுதப்பட்டு உயர்வீத முத்திரைத் தீர்வை செலுத்துவதைத் தவிர்த்து விடுவதாகவும் இதனால், முத்திரைத் தீர்வை, பதிவுக் கட்டணம் முதலான வகையில்அரசிற்குப் பெரும் இழப்பு ஏற்படுகிறதென்றும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆகவே உண்மையான விடுதலைப் பத்திரங்களையும் பினாமி உரிமைப் பொறுப்பு நீக்கும் பத்திரங்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்ட மேற்கூறிய சட்டத்தைப் பொருத்தமான முறையில் திருத்த முடிவு செய்யப்பட்டது.

முத்திரைத் தீர்வை வீதங்களில் மேற்கூறிய மாற்றங்களை செய்யத் தேவையான சட்ட முன்வடிவை நடப்புக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டுவர முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

8. கிரயப்பத்திரம், தான பத்திரம், சொத்துரிமை மாற்றம் முதலிய ஆவணங்களுக்குச் செலுத்தத்தக்க உரிமை மாற்றத் தீர்வையை வசூலித்தல், அவ்வசூல் தொகையைப் பல்வேறு உள்ளாட்சி மன்றங்கள், நகரியங்கள்,

நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள் ஆகியவற்றுக்கு ஒதுக்குதல் ஆகிய இவ்விரு முக்கியப் பணிகளையும் பத்திரப் பதிவுத் துறை செய்து வருகிறது. தீர்வை வசூல், ஒதுக்கீடு முதலியவை குறித்த விவரங்கள் வருமாறு :—

ஆண்டு	வசூலிக்கப்பட்ட தீர்வை.	ஒதுக்கப்பட்ட தீர்வை.
(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய்கோடியில்).	
1978–79	12.31	11.94
1979–80 . ..	13.14	12.75

ஒவ்வொரு இனத்தின் கீழுள்ள வரவுகளின் விவரங்கள் வருமாறு—

முத்திரைத்தாள்களின் வகை.	வரவுகள்: 1979–80 ஆம் ஆண்டிற்குரிய வரவுகள் (1979 ஏப்ரல் முதல் 1980 மார்ச் வரையில்)	1980–81 ஆம் ஆண்டிற்குரிய வரவுகள் இணக்கம் செய்யப்படாத கணக்குகள் (1980 ஏப்ரல் முதல் 1980 டிசம்பர் வரை).
	ரூபாய் (கோடியில்	
(1)	(2)	(3)
1. நீதித் துறை சாரா முத்திரைத்தாள் களின் வருவாய்.	23,61,41,952.85	29,69,75,414.15
2. நீதித் துறை சார்ந்த முத்திரைத்தாள் களின் வருவாய்.	6,40,30,002.90	4,51,59,234.54
3. உண்டியலுக்கான முத்திரைத்தாள் களின் மூலம் வருவாய்.	13,15,518.00	10,45,653.75
4. பசை தோய்ந்த முத்திரைத் தாள் களின் மூலம் வருவாய்	2,04,09,343.55	1,67,59,699.05
5. பல்வகை வரவுகள்	3,51,78,271.07	3,50,26,304.35
மொத்த வரவுகள் ..	45,70,75,093.07	39,49,66,305.80

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS